Учителят Петър Дънов

ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА

неделни беседи
1919-20

София, 1999

Учителят Петър Дънов

ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА

неделни беседи 1919-20

второ, фототипно издание

© ИК „СОНИТА-5“, 1999, София

ISBN 954-8646-33-1

Да възлюбиш Господа

„Да възлюбиш Господа Бога твоего; да възлюбиш и ближния си.“*)

„Учителю, коя заповед е голяма в закона? А Исус му рече: Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърдце, с всичката си душа и с всичкия си ум. Тази е първата и голяма заповед. А втора, подобна на нея: Да възлюбиш ближния си като себе си. На тия две заповеди всичкият закон и пророците висят.“

Сега искам да внимавате върху това, което ще говоря. Днес проповядвам едно учение, върху което почива развитието на душата, на ума и на сърдцето. То е учение, което носи мир и спокойствие на сърдцето; учение, което носи светлина на ума, обнова на душата, сила на духа. Това учение е в състояние да възстанови краката на хромите, да отвори очите на слепите; от това учение глухите прочуват, болните оздравяват, мъртвите възкръсват. То носи хармония навсякъде. За това учение няма никакво препятствие. То е учението на живия Бог, Който е и между хората, и между камъните, и между растенията, и между животните. Живият Господ, за Когото ви говоря, е навсякъде. Той е познат на всички. Единственото реално и съществено нещо в света е тоя Бог.

Някои искат да разрешат въпроса за съществуването на Бога по философски начин. Оставете настрана философските разисквания и гимнастики на ума. Тоя въпрос се решава чрез опит. Важен е въпросът, защо трябва да любим, защо трябва да имаме една заповед. Какво представя заповедта? Тя е основа, почва, върху която се гради; тя е сила, с която се работи; тя е опорна точка, от която се излиза. — Как познаваме, дали имаме опорна точка, или не? — Когато застанете на едно място и вди-

*) Матея 22:36 — 40.

гате един тежък предмет. Ако почвата под краката ви е яка и не потъвате, казвам, че имате опорна точка; ако краката ви потъват, почвата ви не е яка, т. е. опорната ви точка не е сигурна. Когато извършите някаква работа и, вместо да се повдигнете, потънете надолу, казвам, че нямате опора под краката си. Когато мислите нещо, и умът ви се смущава, нямате основа под краката си; когато обичате и се съмнявате в любовта си, нямате основа под краката си. Може да дадете ред философски обяснения върху понятието „заповед", но те ще бъдат само външно красиви, без вътрешно съдържание. Те са подобни на сладкишите, на кейксовете. Да се храниш с сладкиши и кейксове, това значи, да станеш много ефирен. Човек се нуждае от здрава, доброкачествена храна, която съдържа всички съществени елементи. Тая храна дава необходимите условия за развитието на човешкия ум, на човешкото сърдце, на човешката душа и на човешкия дух. Елементите, които човек употребява, са едни и същи, но методите за тяхното възприемане са различни. Всяка храна е полезна за човека. Важно е той да знае, как да я приеме. Не ви казвам, каква храна да ядете и каква да не ядете, но съветвам ви да ядете с любов. Какво казват хигиенистите, физиците и химиците по тоя въпрос, това е второстепенна работа. Важно е да употребявате храна, която дава сила. Слаб си, нахраниш се и придобиваш сила, бодрост. Това е съществена храна.

Запитаха Христа: „Кой е големият закон?" Големият закон е тоя, който може да ни научи, как да живеем. Това значи, да познаем Бога. От две хиляди години философите се мъчат да обяснят, де е Господ — на небето, или на земята, но и те сами не могат да си отговорят. Това създава ред противоречия, благодарение на което едни приемат съществуването на Господа, а други Го отричат. Бог стои, наблюдава и едните, и другите и се смее, както на децата, че не Го познават. — Защо не Го познават? — Защото са си турили различно оцветени очила. Едни казват, че Баща им е червен, други — жълт, трети — зелен, четвърти — черен. Всеки Го вижда един или друг, според цвета на очилата си. — Може ли Бог да е черен? Казвам: Не ставайте буквоядци. Черният цвят има няколко значения. Той означава и почивка. И думата „лош" има две значения. Под „лош човек" разби-

раме енергичен. Лошото, злото крие в себе си сила, която трябва да се употреби на място. Не се ли употреби на място, злото се явява като разрушител.

Коя е голямата заповед? — Да възлюбим Господа. Тая заповед ни учи да мислим, да чувствуваме и да действуваме правилно. Това е една опитна философия, за разбирането на която са нуждни години. Много работа се иска от човека, за да се научи да мисли, да чувствува и да действува правилно. Много време е нуждно на човека, докато познае Господа. За мене Бог е велика реалност. Той е по-реален, отколкото сте вие, които виждам днес пред себе си. Ще кажете, че си служа с силни думи. Ако бих намерил по-силни думи, бих си послужил с тях, за да обясня, какво представя Бог. Той може да бъде и за вас толкова реален, колкото и за мене. Вие може да Го познаете в продължение на много години, но може да Го познаете и в един миг. Знаете от физиката, че при съприкосновението на двата електрични полюса, веднага се образува искра, светлина.

Казвам: Обърнете се към противоположния полюс на живота, за да намерите светлината, която търсите. Това може да стане в един момент — от вас зависи. Вие стоите гърбом към тая светлина и питате, де е Господ. Мнозина, учени и прости, стоят пред вратата на Господа и се запитват, ще ги приеме ли Господ, или не; достойни ли са за Него, или не. Това са празни приказки. Излезли сте от Господа и при Него ще се върнете. Той ще ви приеме, защото е всеблаг и всемилостив. — Добър човек ли съм? — Аз не се съмнявам в твоята доброта, защото тя е и моя; твоята мъдрост е и моя. — Верно ли е това? — Верно е. Чудни са хората! Трябва ли трескавият да мисли, че като няма апетит, това е естествено състояние? Днес, като болен, той няма апетит, яденето не му е приятно, но това не е постоянно. Преди да заболее, той всякога е ял с приятност и с удоволствие. Като оздравее, пак ще яде с удоволствие. Между сегашното състояние на нервната система и по-раншното има известна разлика, но това състояние е временно. Следователно, ако заболееш, кажи си: Слушай, не се поддавай на болестта си. Тя временно те е посетила. Ти си здрав човек; ти можеш да мислиш, да чувствуваш и да действуваш право.

Често хората говорят за греха и казват за някого: Грешен е тоя човек. Така, както вие разбирате греха, аз не зная, кои хора са грешни. Не познавам грешни хора, но познавам такива, които правят погрешки. Според великия закон на любовта, аз гледам на греха и на погрешките другояче. Учител дава на ученика си задача да нарисува една картина. Ученикът започва да рисува, но зацапва, търка, пак зацапва, докато един ден нарисува картината според изискванията на учителя. Като цапа и трие, може ли да кажете, че той е грешник? Не е грешник ученикът, но не е работил достатъчно, не се е упражнявал. В бъдеще, когато се упражни, той ще нарисува картината добре, без да цапа и търка. Той ще избягва погрешките. Не хулете Господа в себе си и не казвайте, че Той ви е създал грешници. Ако види, че си отчаян, Господ ще ти каже: Синко, не се отчайвай! След време ти ще станеш добър и праведен човек. Някои философи говорят за погрешките на хората, защото не разбират законите. Сами те правят погрешки, а говорят за погрешките на другите.

Христос казва: „Да възлюбим Господа!" И хората говорят за любовта, без да я познават. Някой казва: Умирам за любов. Като се ожени, казва: Умирам от любов. И преди да се е оженил умирал от любов; и като се ожени, пак умира от любов. Разглеждайте думата „смърт" в друг смисъл. И като се ражда, човек пак умира. Раждането на земята е смърт на небето. Смъртта на земята е раждане в другия свят — раждаш се за по-висок живот от земния. Раждане и смърт, в широк смисъл на думата, означават отиване на работа. Дали ще отидеш на небето, или ще слезеш на земята, ти все ще работиш. Работа и труд са две различни понятия. Затова Христос казва: „Елате при мене всички утрудени, да ви науча да работите". Като говоря за Христа, нямам пред вид човека, Който е живял преди две хиляди години. Аз имам пред вид тоя Христос, Който и доднес е между хората. Как се проявява Той, това е друг въпрос. Важно е, че всеки, който се намира в нужда, може да отиде при Христа. Които гледат на Христа като на човек, живял преди две хиляди години, отиват при Него с черни кърпи на главите. Тия, които Го виждат между тях, отиват при Него с бели кърпи. Защо отивате на сватба с бели дрехи? Ще

кажете, че църквата е предписала така. Бог е казал: Ония, които отиват да се женят и носят любовта в сърцето си, да се обличат в бяло. Ония, които са загубили любовта си, да носят черни дрехи. — Докога ще носят черно? — Докато намерят любовта. Носете бели кърпи на главите си, бели кърпи в сърцата си и бели кърпи в умовете си, за да намерите Господа. Вие може да намерите Господа още сега, още в тоя момент — от вас зависи. Докато любим Бога, ние сме на небето, в рая. Щом се усъмним в Него, ние сме в ада, в мястото на страданието, на тъмнината, на ожесточаването.

„Да възлюбим Господа!" Тая е голямата заповед, върху която почива нашият живот. — Как трябва да любим Господа? Като ближния? Любовта към Бога и любовта към ближния са две неща диаметрално противоположни. За да разберете любовта към Бога, трябва да затворите това, което знаете, и да опитате моето. Вашето знание сте опитали; опитайте сега моето. Ако вашето е по-добро, готов съм да го приема. Аз съм от тия хора, които дават и взимат. Оня, който люби Бога, се отличава с голяма съсредоточеност, с дълбок вътрешен живот. Привидно той се отдалечава от хората, минава за ексцентричен, но в същност не е така. Любовта към Бога не е нищо друго, освен венозното течение, при което нечистата кръв отива в сърцето и дробовете да се пречисти, да стане артериална. Венозното и артериалното течение на кръвта съществува не само в телото, но и в чувствата, и в мислите на човека. Например, омразата и завистта са венозната кръв в човека; любовта и радостта са артериалната кръв. Светлите и чисти мисли са артериалната кръв, а тъмните и отрицателни мисли са венозната кръв. Следователно, когато люби Бога, човек превръща течението на отрицателните сили в себе си в положителни, а нечистата кръв в чиста. Той отива при Бога, Който Го пита: Синко, позна ли ме? — Познах те, Татко. След това, човек, като артериална кръв, отива по цялото тело да храни всички клетки. Това е любовта към ближния. Като възлюбиш Бога, ти влизаш в Неговите дробове, в Неговото сърдце да се пречистиш. Така пречистен и вдълбочен в себе си, ти излизаш навън, да разнесеш кръвта по най-отдалечените клетки на телото — своите ближни, да ги нахраниш. Като знаете това, любете Бога и но-

сете Неговото благословение по целия свят. Като разнасяте благото между хората, вие ще се уморите и ще почувствувате нужда да се върнете отново към оня център на живота, Който пречиства и внася енергия. След всеки 24 часа човек отива при Бога да се обнови и пречисти. Така пречистен, той излиза от Бога и отива към своя ближен. После се пита: Де е Бог? Съществува ли Той? Това е неразбиране на живота.

И тъй, когато отивате при Бога, не се спирайте да се разговаряте с хората. Който и да ви срещне на пътя, кажете: Отивам по важна работа. Като свърша работата си, тогава ще се срещнем и ще си поговорим. Тогава ще ви кажа, какво прави Бог и как живее. Някой е болен, търси лекарска помощ. Обиколи няколко лекари, но и те не могат да му помогнат. Какво трябва да прави? Нека се обърне към Бога, с всичкото си упование и надежда, и да каже: Господи, на Тебе уповавам, на Тебе възлагам товара си. Хвърлиш ли от себе си всички човешки философии и уповаеш на Бога, Той ще ти помогне. Колкото по-голяма е вярата ти, толкова по-скоро иде помощта. Бог помага на слаби, на болни, на утрудени. В любовта на човека към Бога, всички болести изчезват: и външни, и вътрешни. Възлюбиш ли Бога, и слепотата, и глухотата изчезват.

Сегашните хора страдат от много знание. Не искам да ви обиждам, но реших да ви говоря на особен език. Стремете се да ме разбирате право. Хвърлете черните дрехи, с които сте се облекли. Откажете се от съмнението и подозрението. Те са тор за живота. Ако в сърдцето ви е останало малко омраза, хвърлете я настрана. Ако се гневите, откажете се от гнева, или занесете го в някоя фабрика, там е неговото място. Гневът ви посещава, защото не му давате работа. Като го впрегнете на работа, той казва: Умен е моят господар! — Може ли без гнев? — Може. Ако завистта и омразата ви посетят, дайте и на тях работа. Като работят, те ще се свържат с любовта. Каквито отрицателни мисли и чувства да ви посещават, водете ги при Бога. Кажете им: Аз отивам при Бога. Ако искате да бъдете с мене, елате и вие там. Вземете с себе си всички слепи, глухи, хроми, недъгави и ги заведете при Бога. — Голи сме, срам ни е де се явим пред Него. — Идете при Бога такива, каквито сте. Той ще ви очисти

и облече в нови дрехи. Бог не се нуждае от праведни хора. Влезте в Божествения огън да се очистите и кажете: Видяхме Господа и Го познахме. В Стария Завет се казва за Мойсея, че ял заедно с Господа. — Възможно ли е това? — Възможно е. Яденето не е само физичен процес. Човек яде и на физичния свят, и в умствения свят, и в сърдечния. Мислите и чувствата са храна, подобна на хляба за физичния свят.

Мнозина искат да бъдат обичани. — Защо трябва да ги обичат? — Гладни са, искат да ги нахранят. Каже ли някой, че иска да го обичат, това значи, че е гладен, никой не мисли за него, не иска да го нахрани. Кажи му: Братко, ела у дома, аз ще те нахраня. Ти ще го нахраниш, и Бог ще те благослови. Докато са в любовта, хората пеят и възхваляват Господа. Те забравят своите лоши, неправилни отношения помежду си. Щом слезат на земята, започват да се карат. — Грешни сме, затова се караме. — Не мислете, че сте грешни, или паднали хора. В всеки момент може да се спасите. Казвате: Ще правим добри дела, да омилостивим Бога. — Оставете настрана добрите дела. Бог всякога ви обича, всякога е готов да ви помогне, иезависимо от това, дали сте праведни, или грешни. Бог ни обича, въпреки всички наши грехове и погрешки. Той никога не е измеиил любовта си. Че хората казвали нещо лошо по ваш адрес — нека казват. Ти ще им отговориш: Братко, елате при мене, да отидем заедно при Господа. През каквито мъчнотия и да минаваш, кажи си: Аз ще любя Господа, Който живее в моята душа. Някой се противопоставя на това и казва: Аз не виждам Господа. — Това нищо не значи. Ако днес не Го виждаш, утре ще Го видиш. Днес даже и простият човек знае, че при търкането на две дървета се образува огън. Някъде мъж и жена се карат. Нека се карат, да се произведе повече светлина помежду им. Нека се търкат, да произведат огън. Щом се образува огън, те се примиряват. Не е важно, как ще се търкат — направо, или на кръст; важно е да произведат нуждната светлина.

И тъй, според езика на новото учение, като се търкате, кажете си: Търкай ме, братко, търкай, докато произведа светлина върху тебе. Това търкане е необходимо, за да се произведе Божествената светлина. И на бойното поле хората се търкат, да произведат тая светлина.

Аз виждам тия хора, кои слепи, кои хроми, сакати, всички отиват при Христа. Той им казва: По-добре да останеш с един крак, с една ръка, с едно око, но да дойдеш при мене. Бог ги посреща, угощава и ги запитва: Какво правят останалите хора на земята? — Търкат се още. — Нека се търкат. Аз ще слеза на земята при тях, и всички ще се примирят. Аз виждам ония, които са горе при Христа. Те са радостни, весели. Като казвам, че са горе, не мислете, че са някъде много далеч от вас. — Аз искам да отида при тях. — Иди на фронта първо. Оттам ще те пратят горе, при твоите братя. — Страх ме е. — Геройство е нуждно, а не страх. Трябва да разберете дълбокия смисъл на живота. Помнете: В Бога зло не съществува. Той устройва всички неща, и Той изправя объркаите работи на хората. Той намества счупените ръце и крака. Той поставя извадените очи. Той туря всичко в ред и порядък. Той е Баща на всички.

Следователно, когато искате да любите, влезте дълбоко в себе си, съсредоточете се, без никакво съмнение и колебание. Знайте, че Бог ще ви даде от своята любов, ще ви направи радостни и весели. Пита ли ви някой, отде знаете това, кажете му: Махни се от лицето ми, не ме изкушавай. Казвам: Всеки ваш стремеж иде от Бога. — Кога ще намеря Господа? — Когато изпаднеш в трудно положение. — Как ще намеря любовта? Какво представя тя?

Един ученик отишъл при един от великите учители на Индия да го пита, какво нещо е любовта и как може да я намери. Учителят мълчал, нищо не му отговорил. На втория ден ученикът пак задал същия въпрос, но учителят продължавал да мълчи. Шест деня наред ученикът посещавал учителя си, искал да му отговори на зададения въпрос, но пак същото мълчание. На седмия ден учителят взел ученика с себе си и го завел при реката Ганг. Хванал го за ръцете и го потопил в водата. Ученикът ритал, борил се, докато най-после учителят му го извадил на брега и го запитал: Какво почувствува в водата? — Голяма задуха. Имах нужда от въздух. Още малко и щях да се пръсна от липса на въздух. Учителят му отговорил: Ти ще разбереш любовта и ще я потърсиш, когато почувствуваш от нея такава нужда, каквато почувствува от въздуха.

Каквото е преживял ученикът в водата, това чувствуват всички ония, които се бият на фронта. Те чувствуват нужда от свобода, от простор. Сега Бог е хванал хората за врата, пъхнал ги е в водата и ги държи там, докато сами почувствуват нужда от свобода. Това е Божественото училище, през което всички трябва да минат, да научат нещо. Колко пъти нашите удове са били разхвърляни по бойните полета, но пак Бог ги е събрал и поставил на местата им. — Докажи това! — Ще го докажа. Ти си сляп, хром. Отварям очите ти и започваш да виждаш. Намествам счупения ти крак и прохождаш. Какво друго доказателство искаш? Доказателството се крие в възстановяване на хармонията между всички части. Всеки сам трябва да докаже нещата; всеки сам трябва да намери истината. Всеки сам трябва да отива при Господа и сам да се връща. Това значи, да придобие онова дълбоко вътрешно знание. Така ти ще разбереш, какво значи изкушение. Някой път си радостен, но изведнъж състоянието ти се сменя. Казваш: Нещастен съм в живота. — Това не е твоя мисъл, посетил те е някой дявол. Не възставай против него, но кажи: Благодаря Ти, Господи, че ми изпрати тоя брат, да се разговорим с него. Вие мислите, че дяволът е лош. Аз ще говоря добре за него. Някога и той е бил добър, но паднал и сгрешил. Ще възразите: „Казано е в Писанието да се противим на дявола, на злото в света". Това значи: Търкай дявола, докато прогледне и види светлината пред себе си. Щом дойде светлината в ума му, той ще се откаже от кривия път.

Втората заповед е: „Да възлюбиш ближния си като себе си." Тая любов е външна проява на нашата душа и на нашето сърдце. Чрез ближния си, ние проявяваме своята любов навън. В любовта към ближния се вижда и справедливостта на човека. Една майка родила две деца едновременно. Тя имала възможност да кърми и двете заедно: на всяко дете се падало по един естествен биберон. Едното дете било по-лакомо, искало да бозае и от двата биберона. Какво направила справедливата майка? Тя го натупала добре, като му дала добър урок. Детето, като не разбирало закона, мислило, че майка му е лоша. И Бог дава на всеки човек по един биберон; всеки трябва да си го пази. И сегашните християни се хващат за косите си, бият се,

всеки иска да вземе биберона на другия. Имаш един биберон, не се лакоми за втори. Ония мъже, които не са произвели огън, могат да се търкат. Обаче, ония, които са произвели огън, трябва да се върнат при Господа и да занесат своята благодарност.

Една госпожа ми разказваше, че гледала мъжа си цели 20 години болен, но не се отегчили нито момент. — Защо? — Обичала го. Един мъж гледал болната си от епилепсия жена, без да се отегчи. Всяка нощ я следил да не дойде припадъка ѝ, без да каже дума за това. Обичал я той, затова не му дотегнала. Преди десетки години един американски параход претърпял катастрофа и потънал в океана. Повечето пътници се качили на лодки и се спасили. В последната лодка останало само едно празно място. Трябвало да се качи една жена с своето момченце. Всички се огледали, как да разрешат въпроса— нямало място за двама души. Майката бързо настанила момченцето си в лодката, взела си сбогом от него и казала: Носи много поздрави на баща си.

Кой от вас може да прояви такъв дух на себеотричане и с спокойствие да каже: Носи много поздрави на баща си. Какво правят сегашните хора? Повечето мислят за себе си, а децата си оставят на произвола на съдбата. Питат някого: Де е брат ти? — Не зная, той е голям грешник, останал е някъде. Господ му казва: Не постъпваш добре. Подай ръка на брата си. Един велик художник нарисувал две хубави картини. И двете представяли давещи хора. В едната картина имало една жена, която, ужасена, посягала с двете ръце да се хване за една канара и се спасила. В втората картина имало пак жена, която с едната ръка се държала здраво за канарата, а другата протягала към давещите, дано някой се хване за нея и спаси.

Казвам: Не се дръжте с двете си ръце за Христа — канарата на вашия живот. С едната си ръка се дръжте за Христа, а с другата помагайте на своите ближни. Не мислете, че хората са грешни. Само Бог знае, защо грешат и защо страдат. Ако вървите по Христовия път, ще разберете, защо Той възлюби хората и как прояви своята любов. Следователно, ако си болен, кажи си: Обичам те, Господи. Кажеш ли така, ще оздравееш. Който отива при Господа, и болен да е, ще оздравее. Ако си здрав, при

Бога си вече. Ако си болен, още не си отишъл при Него. — Защо не си влязъл при Него? — Защото трябва още да се търкаш, да пуснеш светлина. Придобиеш ли светлина, ти си спасен по благодат. Това значи: „От Бога сме излезли и при Него ще се върнем."

„Да възлюбиш Господа." — Как? — Не както търговците се сдружават и обичат. Двама търговци се сдружили и обикнали. Понеже интересите им се преплитали, и семействата им си живеяли добре и се обичали. Това е любовта на грешните хора. Затях е казано, че ще бъдат научени от Господа. И аз обичам грешните хора: слепите, хромите, недъгавите. На тях може да се покаже, как трябва да живеят. На тях може да се помага. Ако си грешен, не се страхувай. Това е изпит, на който си пропаднал. Днес имаш слаба бележка, но утре, като научиш урока си, ще имаш шесторка. Защо се страхуваш от двойката? Казано е в Писанието: „Любовта изпъжда страха навън".

Сега аз проповядвам за положителните сили на Бога. Казвам: Идете при Бога и любете без страх от омразата и завистта. Ако омразата те посети, кажи и: Сестро, аз те обичам. Прощавам ти за всички твои прояви. Такова е твоето естество. Кажете това от сърдце, а не само на думи. Говорите ли само празни думи, ще приличате на оня граф, който се влюбил в една млада, красива мома, и колкото пъти се срещал с нея, все за любовта си ѝ говорел. В същото време и неговият слуга бил влюбен в младата мома, но свещено пазел чувството си, с никого не го споделил. Една вечер графът излязъл на разходка с своята възлюбена. Качили се на една лодка, да се разходят по реката. Като минали на отсрещния бряг, от гората излезли разбойници и нападнали двамата млади. Графът се уплашил много и успял да избяга, като напуснал своята възлюбена. В тоя момент слугата, който ги придружавал, спрял бързо лодката си на брега и спасил момата. Успокоил я и я придружил до дома ѝ. На другия ден графът отишъл при възлюбената си, да види, какво е състоянието и, но тя студено и строго му казала: Стойте далеч от мене. Не искам повече да ви виждам.

Днес става същото с Господа. Вие сте в лодката с Него, но когато ви нападнат апаши, бягате и Го оставяте сам. Казвате: Не искам да страдам заради Господа. Като

мине опасността, ще Го потърсите и ще Му кажете: Господи, прости ме, сгреших. Който люби Господа, трябва да бъде смел! Единственият, Който люби, е Бог, затова и ние трябва да любим. Единственият, Който работи, е Бог, затова и ние трябва да работим. И като мразите, пак мразите от любов към Бога. Като влезете в любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете, защо един предмет е твърд, а друг — мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили. Например, диамантът е най-твърд минерал, но, въпреки това, е ценен. Ако го глътнете, ще се задавите. Ценен е, но ще ви задави. — Защо? — Защото не сте го използували разумно. На същото основание, и омразата, и завистта са сили с велико предназначение, но те трябва да се приложат на място. От гледището на Божественото учение, всичко в света е добро, всичко е хармонично, когато е употребено на място.

Христос казва: „Първата и голяма заповед е да възлюбиш Господа". Като любиш Бога, ще приемеш еднакво и живота, и смъртта. Годините минават, а ти остаряваш: зрението и слухът ти отслабват, артериите се втвърдяват, и ти виждаш, че краят ти наближава. Близките ти викат лекар, дано ти помогне да поживееш още малко. Казвам: Ако е дошло времето му, нека си върви. Той сам трябва да съзнае това и да си каже: Викат ме вече, и аз трябва да си вървя. Оставям богатството си на своите малки братя — червеите. Нека си хапнат и благодарят. Хубави са пеперудките. Аз често се разговарям с тях. Те се извиняват, че понякога, без да искат, причиняват пакости. Такава е работата ни. В бъдеще, когато дойдем на вашето положение, и ние ще бъдем добри. Аз им отговарям: Няма нищо, ние ви извиняваме. Ако сме на вашето място, и ние ще правим пакости като вас.

И тъй, благодарете на Бога, че от положението, в което се намирате, виждате доброто в света. Добър е светът, но от вас се иска чистота и светост. Ако не знаеш урока си, не се извинявай, но кажи: Обичам учителя си, и заради него ще науча урока си. Кажи, както Давида: „Дето и да ме изпратиш, Господи, ще извърша волята Ти на драго сърдце, защото Те обичам". Откажеш ли се да изпълниш Божията воля, не обичаш Господа. Нуждно е да обичаме Бога, да изпълняваме волята Му.—Защо?—Защото

всеки е преживял загуба и разочарование, но любовта към Бога ще върне всичко загубено, ще възстанови здравето на човека и ще постави всички счупени крака и ръце на място. Тая любов ще възстанови разрушения живот на семействата. Тя ще възстанови нарушената хармония в природата. Сега убитите са на угощение при Христа, а живите, останали на земята, казват: Горките хора, отидоха си без време! Велика истина е, че тези хора са на небето, при Христа. Щастливи са те. — Съмняваме се в това. — Който се съмнява, той няма любов в душата си.

Помнете: Бог работи навсякъде и между всички хора. Когато има мир между хората, Бог е между тях. Когато хората се карат, пак Бог е между тях. Той се проявява между всички хора. Говори ли ми някой добро или зло, Бог ми говори. Според мене, няма зло в света. Важно е да приемем, че всичко иде от Господа, в Когото живеем и се движим. Казано е в Писанието: „Бог твори ново небе и нова земя." Любовта носи новото. Бог слиза вече на земята и носи любовта в човешките сърдца и души. Аз виждам Господа, чувствувам Го, разбирам всяка Негова проява. Дето има плодове и изобилие, там е Бог. Какво жито ще роди неизораната нива? Хората търсят лесния път. Те искат ябълката да узрее без светлина, лещата да заври без огън. Без мъка и страдание нищо не се постига. Чрез страданието Бог излива любовта си към вас. Ако у вас се яви желание да се самоубиете, не пъдете това желание, но вслушайте се в него, разговорете се, да видите, какво носи то в себе си. Не реализирайте това желание, но вижте, защо сте се разочаровали и отчаяли. Да се самоубиеш, това значи, да напуснеш ограничения свят, в който живееш, и да отидеш в широкия свят, там да работиш. Някоя мома се отчаяла, че възлюбеният ѝ я напуснал и не искал да се ожени за нея. — Защо я напуснал? — Намерил друга мома и казва, че не може едновременно да обича две моми. Момата не трябва да се отчайва, но да знае, че има Един, Който я обича, през всички времена и епохи. Бъдете верни на любовта, в която няма никаква промяна. Започнеш ли в нейно име да работиш, не се отказвай, докато не видиш резултат. Като посееш нивата и се умориш, почини си и пак продължи. Когато ти почиваш, Бог работи. В това

време наблюдавай, как Бог работи върху твоята нива. Работи, почивай и в свободното си време размишлявай. Мисли, без да се тревожиш. Защо ще се безпокоиш за храната, която употребяваш? Приеми храната с любов и повече не мисли. Бог ще довърши работата. Боли те глава — не се безпокой. Повярвай в Господа, помоли се, и Той ще ти помогне. Ако се съмняваш, нищо не можеш да постигнеш, не можеш да приемеш новото учение на любовта. То е учение на опита. Здравият приема новото учение и му служи. Мислещият също приема новото учение. Права мисъл се иска от всички. Не казвай, че мъжът ти върви в крив път, но кажи, че е направил погрешка, която трябва да изправи. Когато малкото дете се цапа, това не показва, че върви в лош път. Детето не е виновно, че се цапа. Очисти го и чакай, докато порасне и съзнае погрешката си.

Един Варненец ми разправяше една своя опитност. Имал един син, от когото бил крайно недоволен. Един ден завързал ръцете и краката му с въже, с намерение да го пусне в кладенеца, да се освободи от него. Като разбрал намерението на баща си, синът казал: Татко, можеш да постъпиш, както искаш, но мисли за последствията. Ще те затворят и ще лишиш майка ми и сестричетата от прехрана. Бащата се замислил, развързал сина си и го пуснал на свобода, но постоянно му казвал: От тебе човек няма да стане. Един ден срещнах сина му и, като се разговаряхме известно време, казах му: От тебе човек ще стане. Думите ми и вярата, която вложих в тях, го насърдчиха и, наистина, той стана човек. Следователно, ако искаш да живееш добре, казвай на жена си, че е добра, разумна. Казвай на мъжа си, че е добър, справедлив, любещ. Като се върне от работа, посрещни го добре, с разположение, дай му вода да измие краката си. Речеш ли, че е готованец, ще вдошиш живота си.

Какво се иска от човека? — Да се повдига всеки ден, като съзнава, че Бог работи в него. Когато Бог се качва нагоре, ти ще слизаш долу, там да работиш. Когато Бог слиза, ти ще се качваш горе да работиш. Така работи любовта. Като знаеш това, приложи учението на любовта в живота си. Мисли за това, което се иска от тебе, а не от другите. Тогава и грешник да си, аз ще те приема. Аз не се интересувам от праведни хора; интересувам се от хроми, клосни, слепи, сакати — с тях ще отида при Господа, дето ги очаква голямо угощение.

Това е новата епоха — на възраждането. „Да възлюбиш Господа.“ Това е голямата заповед, на която законът и пророците висят. Когато почитаме тая заповед и прилагаме любовта, всичките ни работи ще се развиват с успех. Всичко ще върви по закона на вечната хармония.

*

1. Беседа от Учителя, държана на 15 октомврий, 1916 г. София.

Да я не пия ли?

„Чашата, която ми даде Отец, да я не пия ли?“*)

„Всеки народ, племе и език, който говори зло против Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, ще се намери на късове, и къщата му ще стане гноище, защото друг Бог няма, Който може да избавя така“*)

„Чашата, която ми даде Отец, да я не пия ли?“ Всички знаят, какво нещо е чашата. В сегашния живот чашата играе важна роля. Тя е нужна при всички увеселения и забави. В нея наливат вино, ракия, разни спиртни питиета. И лекарите си служат с същата чаша. Те разтварят лекарствата в нея и ги дават на малките деца, които се отвръщават от тях.

Христос казва на учениците си: „Чашата, която ми дава Отец, да я не пия ли?“ Тая чаша представя процес на човешкото развитие; тя е емблем на нещо. Забелязано е, че цветовете на всички явнобрачни растения имат форма на чаша. Да пиеш от Христовата чаша, това значи, да минеш през известен процес, вътрешен или външен — физичен, сърдечен или умствен.

Трите младежи — Седрах, Мисах и Авденаго, хвърлени от Новуходоносора в огнената пещ, представят прояви на три различни характера. Рядко се срещат три души с еднакъв характер, или на един ум. Тия младежи се отличаваха с високо умствено, нравствено и духовно развитие, което се провери в живота им. Те останаха верни на своите убеждения. Когато Вавилоняните искаха да им наложат своите обществени и религиозни възгледи, те не се подчиниха. В живота има принципи, на които човек трябва да остане верен. Само така той

*) Иоана 18:10, 11.
*) Данаила 3:29.

може да се развива правилно. Който не издържи на тия принципи, той носи последствието на своето отклоняване. Това изпитание се отнася не само за отделния индивид, но и за дома, за народа и за цялото човечество. Да не ви се вижда чудно, когато индивидът, домът, народът и цялото човечество днес се поставят на тоя изпит. — От кого? — От новия свят, или от Бога. Всички минават през изпита на трите младежи. Те представят трите велики принципа, действуващи в човека. Ако между духа, душата и телото на човека няма единство, нищо не може да се постигне.

Много проповедници са говорили върху стиха за трите момци в огнената пещ, но са ги разглеждали в друг смисъл, различен от тоя, който аз разглеждам. Трите младежи представят три устойчиви характера. Истински човек е оня, който издържа с успех своя изпит. Студентът или ученикът получава диплом за свършване на науките си, когато издържи изпитите си с успех. Същото се отнася и до обществения живот, както и до природата. Всички живи същества, от най-малки до най-големи, минават през изпит, след което заемат своето определено място. Докато не минат през строгите житейски изпити, хората гледат повърхностно на живота. Те търсят блага, търсят щастие, но не ги намират. Само оня може да търси щастието и да го намери, който знае, какво представя то и, като го намери, може да го запази завинаги. Така хората търсят и любовта. Знаете ли, какво нещо е любовта? Ще кажете, че чувствувате любовта. Човек чувствува и приятни, и неприятни неща, обаче, всичко това не е любов. Всичко в света е проява на любовта, но какво в същност е любовта, малцина знаят. Няма учен, философ или писател, който може да определи точно, какво представя любовта. Ще кажете, че Бог е Любов. Казвате, че Бог е Любов, без да разбирате смисъла на любовта. Тоя въпрос предстои на бъдещето. След хиляди години човек ще има ясна представа за любовта. До това време дръжте се за любовта според разбирането си.

Сега да разгледаме характера на човека. Характерът подразбира устойчивост. Тя е най-важната негова черта. Устойчив характер е оня, който, при всички условия на живота, е един и същ, т. е. не се изменя. Ако при

изпитанията човек мени характера си, казваме, че той няма характер. Всички същества, които нямат характер, са безлични, т. е. лишени от индивидуалност. За да развие основната черта на характера си — устойчивостта, човек минава през четири процеса, т. е. през четири степени на развитие: процес на подсъзнанието, на съзнанието, на самосъзнанието и на свръхсъзнанието или така нареченото космическо, Божествено съзнание. Сегашният човек е дошъл до самосъзнанието. В това съзнание се крият условията за човешкото падане. Човек има желание да владее света и казва: Само аз живея, затова всички трябва да ми служат. Като е добре на мене, на всички е добре; щом е зле на мене, на всички е зле. Това гледище на човека е създало двете философски учения: песимизъм и оптимизъм. Когато човек е болен, когато работите му не вървят добре, той е песимист. Когато е здрав, и работите му вървят добре, той е оптимист. Тия възгледи ни най-малко не определят положението на вселената. Това са субективни възгледи на човека, които нямат нищо общо с великите и неизменни Божии закони.

Каква е крайната цел на живота? Крайната цел на човешкия живот е да намери основната черта на своя характер; да намери опорната точка на своя живот; да намери своя Баща и да се върне в Бащиния си дом; да намери своя Учител и да поеме работата, която трябва да свърши. — Какво ще правя, като свърша работата си? Да се задава такъв въпрос, това значи неразбиране крайната цел на живота. Работата никога не се свършва. Да свършиш една работа, това значи, да започнеш друга. Като знаете това, никога не питайте, каква е крайната цел на живота. Стремете се да свършите започнатата работа. Не отлагайте работата си. Само така ще бъдете щастливи. Отправяйте ума и сърдцето си към работата, която ви е дадена. И след като свърши започнатата работа, човек има право да се пита, защо е дошъл на земята. Отговорът е прост: Ти си дошъл на земята да учиш и да работиш.

Христос казва: „Чашата, която ми даде Отец, да я не пия ли?" Всеки човек има по една горчива и по една сладка чаша, които се сменят една с друга. Чрез горчивата чаша човешкият живот постоянно се пречиства. — Защо трябва да се пречиства? — Човешкият живот е подобен на извор, който е пътувал дълго време и по пътя си събирал различни утайки, които са го оцапали. За да се пречисти изворът, водата трябва да мине през редица песъчливи пластове. Така водата се филтрира и придобива първоначалната си чистота. Ето защо, Бог отвреме навреме ви дава по една горчива чаша, да пречисти живота ви. Като минете няколко пъти през горчивата чаша, ще разберете, защо е трябвало да пиете от нея. Горчивата чаша ще освободи живота ви от всички нечистотии. — Какво представят нечистотиите? — Лошите човешки мисли и желания. Те са елементи, които внасят поквара в човешкия живот и в характера му, като ги разрушават. Така човек губи сигурността в живота си и започва да се страхува, да не се разболее, да не остарее, да не изгуби богатството си. Това, от което се страхува, става. Каква философия се крие в това? В страха човек си представя нещата такива, каквито не са.

Един пътник замръкнал в една планинска местност, дето трябвало да пренощува. Колкото по-тъмно ставало, толкова повече обърквал пътя. По едно време, кракът му се подхлъзнал, и той усетил, че пада в пропаст, но успял да се хване за клона на едно дърво и така висял няколко часа. Най-после ръцете му толкова отмалели, че невъзможно му било повече да се държи за клона на дървото. Преди да се спусне в пропастта, той започнал да вика, да се прощава с близките си. Като си взел сбогом от всички, пуснал клона, за който се държал, и очаквал вече смъртта си. Каква била изненадата му, когато разбрал, че пропастта, от която се страхувал, била само 15 см. дълбока.

Често и вие се държите за някакъв клон и викате: Сбогом, отивам вече! Като се спуснете, виждате, че пропастта под вас е дълбока само 15 см. По тоя начин човек сам си увеличава страданията. Новото учение ви казва, че пропастта под вас е само 15 см. дълбока. Спуснете се без страх и ще се уверите, че думите ми са истинни. Докато не се е домогнал до истината, човек се страхува и казва: Какво ще стане с мене? — Няма нищо страшно в живота. Пусни клона, за който се държиш, и ще видиш, че пропастта под тебе е само 15 см. дълбока. — Ако умра? — И това не е страшно, под тебе е пак само 15 см. дълбочина. Един ден сами ще се уверите, че страхът, който ви е

обхванал и държи здраво, е безпредметен. Навсякъде е тихо и спокойно. Опитайте новото учение, в което е скрита истината на живота. Истината всякога може да се опита, защото сама тя е живот. Христос пръв разбра смисъла на живота, неговата крайна цел и пи горчивата чаша, без да съжалява. Ако Христос не беше пил горчивата чаша, светът щеше да бъде лишен от всякакво благо.

Какво се крие в горчивата чаша? — Божията Любов. Ще кажете, че тя носи страдания. Без страдания не може да окапе листа на горчивата чаша. Следователно, без страдания тя не може да даде плода на живота. Христос е живият плод върху дървото на живота. Като не разбираха законите на живота, учениците на Христа казваха: „Учителю, недей се излага на страдания!“ Това подразбира: Учителю, недей цъвтя. Христос знаеше, че сега е времето да цъвне и да върже. Ако не беше цъвнал и не беше вързал, плод не щеше да има. Плодът донесе благодатта за цялото човечество.

И тъй, когато дойде горчивата чаша и за вас, ще знаете, че е дошло време да цъвнете и да завържете. Следователно, не съжалявайте, че страдате. Само чрез страданието индивидът, семейството, обществото, народът и цялото човечество се облагородяват. Христос трябваше пръв да цъвне на дървото на живота и да даде живия плод, който лекува. В тоя плод се крие новото учение, което носи елементите на вътрешен мир и спокойствие. Само така човек влиза в космичното съзнание на живата вселена, в която всички възвишени същества, всички ангели и цялото небе служат на Бога. Когато човек е добър, дето да го турят, в ада или в рая, навсякъде му е добре. Ако е лош, и в рая да го турят, пак ще му е зле. Тримата младежи минаха през огнената пещ, но не изгоряха. При тях влезе и четвърти, който приличаше на Христа. Когато човек мине през огъня, ще намери четвъртия елемент, т. е. Духа, наречен от философите „висшето аз,— Божественото начало в човека. От гледището на християните, това значи, да се съединиш с Бога. Това подразбира да живееш в хармония, а не да съединиш ръцете си с някого, да се хванете ръка за ръка. Ако вземете няколко последователни тона, ясно ще различите всеки един поотделно. Обаче, ако вземете няколко тона,

хармонично съчетани, ще образувате акорд, съзвучие или хармония.

Казвам: Влезте в Божествения живот, да заживеете в Неговата хармония. Бог не се нуждае от нас, ние се нуждаем от Него. Той няма желание да ни погълне и обезличи. Единственият Му стремеж е да ни насочи в правия път на разбиране. Той е Учител на душите, които искат да Го разберат. Само така човек може да бъде умен, добър, красив, здрав, да живее в хармония. — Защо са нужни тогава страданията? — Те идат като необходими препятствия за постигане на хармонията. Без препятствия хармонията е непостижима. Може ли влакът да се движи по гладка повърхност и да постигне крайната цел на своето движение? Окаже ли се, че пътят на влака е гладък, колелетата му ще се движат, без да напредва. За да върви напред, сипват пясък на пътя му, и той започва да напредва. Пясъкът е препятствие, но без него влакът ще стои на мястото си. Не мислете, че ще бъдете щастливи, ако пътят ви е гладък и без препятствия. Разумните същества, които разбират законите, веднага сипват пясък на пътя ви, да тръгнат колелетата на вашия живот напред. Ще кажете, че щастието ви се нарушава. Това е привидно нарушаване. Когато тръгнете напред, ще разберете смисъла на препятствията, т. е. на страданията. Казваш: Побеля ми главата от страдания. — И това е за добро — зависи, за какво се готвиш. Ако си платно за дрехи, добре е да побелееш. Ако си почва, добре е да почернееш. Черноземът дава най-добри плодове, най-хубаво жито. В тоя смисъл, бих желал всичката почва да е чернозем.

Христос казва: „Това е живот вечен, да позная Бога, да позная Любовта.“ Това е Божественият плод, който носи хармонията за цялото човечество. Който е готов да страда, само той ще цъвне, ще върже и ще даде плод. — Ако съм плод, ще ме изядат. — Нека те изядат. Ти имаш семка, от която ще се родиш отново. В семката е силата на твоя живот. Докато не прояви силата си, човек не може да се развива.

Като знаете това, не се страхувайте от страданията и мъчнотиите. Всички хора, всички живи същества минават през тях. Само оня ще ги преодолее, който е готов да се пусне от клона, за който се държи. Така той ще

види, че пропастта, която го плаши, има само 15 см. дълбочина. Всички мъчнотии са преодолими. Виждал съм хора, които не могат лесно да умрат. Като дойде тоя час, те започват да ритат, не могат да се отделят от телото си. Казвам: Отпусни се, нека душата ти излезе свободно. Под тебе е само 15 см. дълбочина. И близките на умиращия се страхуват от смъртта. Те му дават лекарства, правят инжекции, да продължат живота му още малко, но нищо не постигат. Пусни се от клона, под тебе има дълбочина само 15 см. Изправи се на краката си и кажи: Слава Богу, избавих се от голямото нещастие. Сегашните хора, като не разбират нещата, събират се около умрелия и казват: Горкият човек, отиде си! Аз виждам, че умрелият е жив и стои на 15 см. далеч от телото си.

Сега, както и да ви говоря, всичко ви се вижда смешно. Като се намерите пред някаква мъчнотия, вие пак се хващате за клона и не смеете да се пуснете. Казвам: Пусни се от клона и се хвани за Господа. Само така ще стане обрат в живота ти, в всички твои възгледи. Има писатели, които, като напишат една книга, преживяват голям страх от критиката. Те се вълнуват, тревожат и, като минат кризата, казват: Слава Богу, свърши се всичко. Казвам: Напиши книгата си и се пусни долу. Кажи си урока и се пусни долу. Това искаше да каже Христос с чашата, която Отец му даде. Петър казваше на Христа: „Учителю, не пий тая чаша." Обаче, Христос му отговори: „Чашата, която Отец ми даде, трябва да я пия".

Всеки човек носи в себе си по един Петър и по един Христос. Петър вади ножа от ножницата си и отрязва ухото на слугата. Христос му казва: „Петре, скрий ножа си. Изпий чашата, която Отец ти дава, за да разбереш Божествената хармония. Горчивата чаша иде за всеки едного от вас. Желая да изпиете тая чаша геройски, както подобава на всеки християнин. След изпиване на горчивата чаша иде възкресението — новият живот. Това е външната страна на въпроса.

Съществува известна аналогия между живота на Христа и тоя на тримата момци, които Новуходоносор заповяда да хвърлят в огнената пещ. Пещта била толкова нагорещена, че палачът, който ги хвърлил вътре, изгорял. Казано е, че Бог е огън, който изгаря. Обаче, който живее в съгласие с Божията Любов и

с Христовия Дух, е в пълна безопасност. Божията сила се проявява в трудните моменти на живота, не когато човек е сиромах, но когато е богат. Богатството е затлъстяване отвътре навън, а сиромашията — процес на развитие отвътре навън. Богатството трябва да се превърне на тор, а сиромашията в честен труд. Без богатство не може, но и без сиромашия не може. Те са два процеса, които работят задружно за човешкото развитие. Докато не изгуби всичко в света, човек не може да намери Бога, не може да бъде щастлив. Щастието е есенция, която се извлича от знанието и опитностите на хилядите поколения, както гюловото масло от цвета на розата. Трябва да подложите три-четири хиляди килограма розов цвят на дестилация, за да извлечете от него едва един килограм гюлово масло. Това значи, да превърнете земното щастие в небесно. Това значи: Ако земният живот не се превърне в духовен, човек не може да намери истинското щастие.

„Чашата, която ми даде Отец, да я не пия ли?" Христос изпи тая чаша и стана велик дух. Той се съедини с Бога и каза: „Аз и Отец ми едно сме". В това се крие Неговата сила. Той казва: „Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Оня, Който ме изпрати". Ако Христос не беше изпълнил Божията воля, щеше да бъде подобен на хората. Често религиозните се запитват помежду си, кой от тях е по-свет, по-умен. Това са относителни неща. Като изучавам сегашните хора, виждам, че те не могат да обичат повече от един човек. Ако едновременно обичат двама души, те, или ще се скарат, или ще бъдат принудени да лъжат. Обичаш едновременно двама души и започваш да лъжеш ту единия, ту другия, ставаш неискрен. Това любов ли е? Това е проява на човешкия егоизъм, проява на човешкото самосъзнание. Човек, в своя егоизъм, се проявява като малко, жестоко божество, в форма на син, или дъщеря, в форма на възлюбен, или възлюбена. Това всеки е опитал. Аз съм виждал, как това божество бие своята възлюбена, или своя възлюбен. Понякога синът бие баща си, дъщерята бие майка си. Докато това божество не се спусне дълбоко в пропастта, да изгуби всичко земно, то не може да разбере вътрешния смисъл на Божествения живот. Божеството в човека е, което постоянно го измъчва, постоянно го

прави недоволен. Това е Петър, който прави човека недоволен. Стане ли доволен, Христос се проявава в него. Един ден си гневен, недоволен — Петър те е посетил. На другия ден си доволен, разположен — Христос те е посетил. Той ти казва: „Тая чаша трябва да се изпие". В първия случай човек говори за идеали, за благо на човечеството, но не издържа в това, което говори.

В един американски град, близо до университета, живяла една стара, 80 годишна негърка. Често животът ѝ дотягал, и тя започвала да се моли на Бога да вземе душата ѝ, да се освободи от теглото си. Като минавали край дома ѝ, студентите чували молитвата ѝ, и един ден решили да се пошегуват с нея. Една вечер двама от тях се приближили до къщата ѝ и похлопали. Тя се обадила отвътре: Кой е там? — Аз съм Архангел Михаил. Бог чу молитвата ти и ме изпрати да ти взема душата. — Кажете му, че тая, която търси, я няма тук — отговорила уплашено негърката.

Такова е положението и на съвременните хора. Те говорят за идеали, за подвизи, за добро, но, като дойде Архангел Михаил, казват: Кажете му, че ги няма тук. Значи, хората говорят за идеали, за велики работи, но, като дойде до прилагането, казват: Само ние ли трябва да работим? И други нека работят. Накарали едного да носи печената кокошка, виното и крушите. Той ги носел и мълчал, не се оплаквал от товара си. Като го накарали да копае лозето, той казал: Нека друг да отиде да копае; няма само аз да работя.

Помнете: Докато минава през закона на развитието, човек ще вдига и слага мотиката, т. е. страданието, и ще копае своето лозе. Страданието води към великото щастие на живота. Докато минава през закона на развитието, човек ще пие от горчивата чаша, която носи благословение за неговата душа. Чашата носи и страдание, и радост. Когато човек се научи, как да пие от тая чаша, тогава ще разбере дълбокия смисъл на живота. Отец дава чашата на всеки човек. Важно е човек да намери основната чърта на своя характер. За това се иска безстрашие, което внася мир и спокойствие в човешката душа. Само така той може да свърши своята определена работа.

Човек всеки ден се гневи за нищо и никакво и кипва. Мъжът се гневи на жена си, жената се гневи на мъжа

си. — Кога кипва човек? — Когато се вари нещо в него. Когато жената вари сладко, първо се отделя пяна, и после сладкото започва да кипи. Пяната се огребва с лъжица и се туря настрана. Когато жената кипне, мъжът да вземе лъжицата и да обере отгоре пяната. Ако мъжът кипне, жената да направи същото. Пяната е утайка на живота. Когато мъжът и жената се освободят от тая утайка, те стават добри, учтиви, любещи. Днес мъжът кипи, жената кипи, синът кипи, дъщерята кипи. Какво трябва да се прави? Вземете лъжицата и оберете пяната. Колкото повече я обирате, толкова по-чисти и по-добри ставате. Това не е алегория, но действителността на живота.

Ето защо, когато се натъквате на утайките на вашия живот, не се безпокойте, какво ще стане с вас. Вземете лъжицата и оберете пяната. Бог, Който е създал света, има свой план и знае, какво ще стане с всеки човек. Той е точно определил пътя на всеки едного. — Бог с мене ли ще се занимава? — Той ще се занимава с тебе, както се е занимавал много пъти досега. Той е начъртал вече твоя път, затова, каквото и да се случи, не се съмнявай, върви в тоя път и вярвай, че Божественият план ще се приложи така, както е начъртан. Търпение се иска от вас.

Един ден Мохамед бягал от своите неприятели, които го гонели заради учението му. Той успял да се скрие зад едно дърво. Оттам наблюдавал, как една мравка се мъчела да изнесе един голям товар. Тя го вдигала 99 пъти и все го изпущала на земята. Едва на стотния път успяла да го занесе на определеното място. Очуден от голямото търпение и постоянство на мравката, Мохамед си казал: Ако една мравка може да реализира своите желания, колко повече аз мога да направя това. Бог помага на всички същества. Като вижда мъчнотиите и труда на човека, Бог го благославя. Той превръща горчивата му чаша в сладка и го благославя. Бог еднакво гледа на всички — на праведни и на грешни, на учени и на прости, на хора и на животни. Какво говорят учените и философите за Бога, това е друг въпрос. Дръжте се за мисълта, че в Бога няма никаква измяна. Говори се за гняв Божи. Бог се гневи, само когато ви туря на огън. Гневът Му е огънят, активната сила, която пречиства. Вие викате, мо-

лите се, но Той казва: Още малко и ще ви очистя. — Колко време ще ни държи на огъня? — Докато се пречистите и престанете да отделяте пяна. Тогава Бог ще ви свали от огъня, ще се засмее и ще каже: Радвам се, че вече сте чисти. Чистотата е необходимо качество за живота.

Животът, в който сега влизаме, изисква права, светла мисъл, която да крепи всички хора. Правата мисъл изключва всякакво безпокойство. Докато се безпокои, човек е изложен на различни болести. Някои хора не се страхуват от болестите и от смъртта. Те не вярват в Бога, не вярват в друг живот и казват: Да си поживеем добре, това ще ни остане. Животът е на земята и трябва да се използува. Едни хора живеят малко, други — повече. На всеки е определено, колко да живее. Добър е животът на земята, но по-добър е животът на небето. Някой казва: Друг живот или има, или няма. Това значи: В моя ум или има светлина, или няма. Бог или съществува, или не съществува. Ако затворите кепенците на прозорците си, в стаята ще стане тъмно, но това не показва, че Бог не съществува. Бог е едновременно в светлината и в тъмнината, в радостите и в скърбите, в любовта и в омразата. Той присъствува в всички прояви на живота. Омразата е временна, а любовта — вечна. Омразата се превръща на любов, затова Христос казва: „Горчивата чаша след време ще се превърне на велико благо, затова аз трябва да я изпия". Ако последователите на Христа и Неговите ученици прилагаха любовта, светът щеше да бъде изправен. Те внесоха омразата в света, която след време ще се превърне на любов. Тогава всички учени, философи и писатели ще започнат да пишат в нов дух, в духа на новата любов.

Иде вече новата вълна на любовта. Тя ще превърне нещастията на миналото в благодатна почва, върху която ще растат, цъвтят и зреят благата на любовта. С тях ще се храни цялото човечество. Като знаете това, не се страхувайте от смъртта. Не се страхувайте и от пропастта, над която висите. — Кой е виновен за това? — Окръжаващите: вашите бащи и майки, вашият мъж, или вашата жена. За да бъдете доволни, пуснете се от клона, на който висите. Ако се разгневите, кажете: Ще пусна клона, за който се държа. Ако не си

разположен, пак пусни клона. Съмняваш се в някого — пусни клона.

Защо хората не успяват в живота си? — Защото си служат с отрицателни величини. Те казват: Не мразете, не лъжете. Отрицателните сили не могат да въздействуват на хората. Затова казвам: Любете се, говорете истината. Обичайте се, правете добро, за да изработите своя характер. Устойчив характер има оня, който не внася поквара в окръжаващите. Ако майка остави своята млада дъщеря при някой момък, и той не я поквари, това показва, че има характер. И момата има устойчив характер, ако не внесе никаква поквара в момъка. Освободете се от всякаква користолюбива мисъл в ума си, която внася омраза в вашето сърдце. Пазете се от лъжа, от кражба, която внася омраза в човека. Лъжата, кражбата показват неустойчивост на характера. Може ли да се нарече човек с характер оня, който използува чуждото богатство, или чуждата жена? Да изпиеш горчивата чаша, това значи, да върнеш на хората всичко, което дължиш, но същевременно и да им помогнеш. Да любиш, това значи, да помогнеш на човека в всичките му нужди.

В какво се заключава любовта? Според някои, любовта се изразява в милувки, в пригръдки, в целувки. Според мене, това не е любов. Когато здрав мъж целува здрава жена, или здрава жена целува здрав мъж, това не е никаква любов, това не е никакво добро. Ако здрав мъж и здрава жена се хващат под ръка, и това не е любов. Истинската любов повдига болни, немощни, страдащи. Ако имаш любов, целуни болния, да оздравее; целуни слабия, падналия, да го повдигнеш. Ако си любещ баща, целуни слабите, недъгавите си деца. Не давай целувка, каквато Юда даде на Христа. Когато целунеш здрав човек, ти го предаваш. Човек трябва да знае, как да целува и кого да целува. Това е характер. С това не ви изобличавам какво някога сте вършили, но казвам, какво сега трябва да вършите. — Ти не ме обичаш. — Не те обичам, защото си богат и здрав. Стани беден и болен, и аз ще те обикна. Давай от целувките на Духа. Когато хората се обичат, душите им трябва да бъдат близо, а телата им далеч. Ако мъж и жена не живеят добре, Бог ги разделя. Той взима на оня свят или мъжа, или жената. Щом се разделят, който от двамата остане на земята, за-

почва да идеализира заминалия. Като са далеч един от дру, те се обичат и разбират.

Един американец искал да покани на обяд в дома си един от своите приятели, с когото не се виждал цели десет години. Той съобщил това на жена си, да приготви обяда, но тя веднага му отговорила по телефона: Да не ми доведеш тоя мазник! Не го искам. Като чул тия думи, американецът си казал: По телефона даже познах, че жена ми говори. Той познавал нейния език.

Сега и вие говорите за Бога, но в края на краищата казвате: Да не Го водите в нашия дом. Колкото пъти е дохождал, все нещастие ни е носел. Това е криво, лъжливо разбиране. Вие сами се лъжете. Когато франкмасоните приемат нов член в обществото си, първо го подлагат на изпит, да видят, дали може да издържи. Първият изпит е на безстрашието. Ако не издържи, не го приемат помежду си. Срещу него излиза човек с отворена сабя, готов да го промуши. Щом се уплаши, пропада на изпита. Сабята е книжна. Като рече да го мушне, тя се прегъва. По същия начин и Бог ни изпитва с книжни саби. Страданията са книжните саби, които, посрещнати без страх, се огъват в гърдите ви и падат на земята. Вие оставате здрав, непокътнат. И най-големите човешки страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава, която ви очаква. Започнете още сега да се готвите за тая слава. Знайте, че страданията са изпити, които ще ви доведат към бъдещата слава.

Какво ще стане с Българския народ? — Велико бъдеще го очаква. Той трябва да повярва в живия Господ и да каже: Щом Бог е с нас, никой не е против нас. Живият Господ ще ни ръководи. Той ще внесе ред и хармония между всички народи. Той ще заличи всички погрешки и престъпления. Той ще изглади всички мъчнотии.

Всичко, което проповядвам, ще се сбъдне. Голямо благо иде за всички. Бог носи това благо от небето. Едно се иска от всички: Да бъдем истински българи. Ако не мислите зло и прилагате новото учение, Бог ще бъде с вас. Той е всесилен, всемъдър и всеблаг. Не се плашете от страданията, защото пропастта под вас е само 15 см. дълбока.

2. Беседа от Учителя, държана на 22 октомврий, 1916 г. София.

Петте разумни девици

„А от тях пет бяха разумни и пет неразумни.“*)

Тия стихове са извадки от великата Божествена книга, от която Христос черпел. И десетте девици — пет разумни и пет неразумни са предмет на Божествената книга. Малцина са чели и четат тая книга. Ще се спра върху тия стихове да обясня техния дълбок вътрешен смисъл дотолкова, доколкото е нужно за вас. Защо Христос взима десет девици, а не пет? При това, Той прави разлика между тях и казва, че петте били разумни, а петте неразумни. Защо не са били две разумни и осем неразумни, или осем разумни и две неразумни? Значи, има известно отношение между числата.

Мнозина се запитват, кои са били тия девици? Десетте девици представят цялото човечество, от което половината са били разумни, а половината — неразумни. Както делим човечеството на разумни и неразумни, така можем да го разделим на бели и черни. Досега са съществували четири раси хора: черна, червена, жълта и бяла. Бялата раса е най-младата. Някога черната раса е била на върха на своето развитие. Тогава черните хора са били интелигентни, а не както сега. Грехът се явява за пръв път в черната раса, от която и доднес са останали представители в лицето на петте неразумни деви. Петте разумни деви са представители на бялата раса, която непрестанно работи за възстановяване Царството Божие на земята. Казват за някого, че е добър или лош. Това е криво разбиране. Човек не може да бъде едновременно и добър, и лош. Той е или добър, или лош. Златото не може да бъде едновременно и ценно, и както обикновените метали — неблагородно. Златото в всички случаи е

*) Матея 25:1 — 2

ценен и благороден метал. Скъпоценният камък е в всички случаи скъпоценен. Ценното е всякога ценно.

„Петте деви били разумни". Качество на тия деви е разумността. Христос употребява думата „разумност" в нейния дълбок, вътрешен смисъл. Под „разумност" Той разбира безконечното Божествено начало, което се проявява в човека. Значи, Божественото начало се проявява в петте разумни деви, а в петте неразумни не се проявява.

Сега, като се говори за разумни и неразумни хора, изпъква още един контраст — добри и лоши хора. По какво се отличава добрият човек от лошия? Лошият човек има пори, шупли в себе си, поради което лесно кипва или лесно се вкисва. Добрият човек няма такива шупли. Той не кипва, не шупва, както лошият. Аз взимам думата „пори" в химически смисъл, а не в обикновен, физичен смисъл. Химията говори за устойчиви и неустойчиви съединения, каквито са азотните. Значи, както порите правят материята неустойчива, така и неустойчивите съединения правят човека лош. В тоя смисъл, ние наричаме умрелия човек лош, защото материята му се разлага и се превръща в миризливи газове. При разлагането на тая материя, елементите се отделят, и всеки отива на мястото си. Когато човек напусне телото си, всеки елемент се освобождава и отива там, отдето е дошъл. Тоя процес наричаме гниене, разлагане, вкисване, ферментация. Той се извършва на земята. Затова казваме, че земята е място, дето се образуват различни физични и химични процеси.

Какво представя небето? — Място на чистота и на разумност. Като казвам, че небето е място на чистота, това не значи, че земята е място изключително на нечистота. Добре разсъждавайте, да не изпаднете в заблуждение. Истината е една, но тя трябва да се приеме с любов. Не се ли приеме с любов, истината причинява смъдене, болка в човека, както когато го болят очите, стомаха, дробовете. С болката заедно, той усеща, че кожата го смъди. Възприемайте истината правилно, за да не стават обратни реакции в вас. Добрият и разумен човек приема истината с любов, затова разполага с елементите, чрез които превръща злото в добро. — Възможно ли е това? — Възможно е, разбира се. Някогашната химия се е стремела да превръща неблагородните метали в благородни, главно

в злато; и сегашната химия се стреми към превръщане на елементите един в друг. Религията се стреми към същото — да превръща нисшите мисли и чувства в висши, неблагородните желания в благородни. В тоя смисъл, религиите не са нищо друго, освен методи за добър живот, за превръщане на злото в добро. От това гледище, не е важно, каква религия изповядвате; важно е тая религия да ви даде правилни методи за добър живот. — Как ще намерим, коя религия ни подхожда? — Много просто. Как познавате, коя храна е добра за вас? Отивате на една гостилница, поръчвате си някакво ядене; ако ви хареса, и вторият ден отивате на същата гостилница. Ако не ви хареса, отивате на друга гостилница. Храната може да е скъпа — това не е важно. Тя трябва да бъде доброкачествена — това е важно. Ако ви питат, защо ходите в тая гостилница, ще кажете: Тук храната е чиста и доброкачествена, макар и малко по-скъпа от другите гостилници. Въпросът не е до парите, до евтинията. Обикновено, който продава евтино, стои далеч от истината. Ако аз продавам нещо, или скъпо ще го дам, или нищо няма да взема.

Божественото трябва да се цени. Ще възразите, че Бог дава даром. Какво разбирате под „даром"? Българите имат обичай, когато се жени млада мома, да дарява близките си: на тоя дава кърпа, на оня риза, или друго нещо. Мислите ли, че тя дава даром всичко това? Тя дава дар, но очаква да получи нещо от тия, на които дава.

Мнозина очакват всичко от Господа, а те нищо не дават. Такъв закон не съществува. Като дава, Бог изпълнява закона за себе си. Той нищо не очаква от нас, но ние трябва да даваме, за да се облагородим. Просеците, с своето съществуване, облагородяват човешките чувства. Те подсещат човека да дава. В това отношение, те са гостилничари, които канят клиентите си да отидат при тях да се нахранят. Ако добрите и благородни чувства в човека не се подхранват, той ще остане бедна, необработена почва. — Докога ще съществуват просеци? — Докато хората са в закона на развитието си. Петте разумни деви и петте неразумни, за които говори Христос, показват, именно, това, че в човека има едно разумно и едно неразумно начало, които са в постоянна борба. Когато неразумният дойде при разумния да иска от него-

вото масло за светилника си, последният ще каже: Не мога да ти дам от своето масло, защото и на тебе, и на мене няма да стигне. Аз имам масло само за себе си. Иди си купи. Човек трябва да си достави всичко навреме. Рече ли да търси масло в момента, когато му потрябва, ще разбере, че е закъснял. Петте неразумни деви отидоха да си купят масло, но когато се върнаха, вратата беше затворена, и те не можаха да влезат. Господ им каза, че не ги познава и не може да им отвори. Светилникът на човека трябва постоянно да гори.

Светилникът представя човешкото тело, а маслото — неговото сърдце. Светлината на светилника е умът на човека. Значи, човек трябва да има тело—светилник, масло—сърдце, което постоянно да чуствува и ум — винаги мислещ. Бог познава само ония, които имат светещи тела. На ония, които са лишени от тела, от сърдца и от светещи умове, Той казва: „Идете да си купите това, което не ви достига." — Защо Господ не прие петте деви? Те, макар и късно, отидоха да си купят масло и се върнаха пак при Него. —Светът е рудник, дето трябва да се работи. Как ще изпратите своите слуги в тоя рудник без масло в светилниците им? Светлина е нуждна за тях. Без тая светлина те нищо не могат да направят. А като не работят, те не могат да влезат в Царството Божие. — Де е Царството Божие? — Пак на земята, но не на сегашната земя, а тая, която ще бъде след хиляди години. Една е земята, но и тя минава през различни процеси на развитие. Първоначално земята не е била такава, каквато днес я виждаме. За нея се казва, че е била неустроена и пуста, и Дух Божи се носел върху бездната. Първоначално земята е била пара и огън — това са процеси, през които тя е минала. Значи, земята е минала през вода и огън, докато дойде до това положение, в което я виждаме днес. И човек е минал и продължава да минава през тия процеси. Той има в себе си и кръв, и вода, и топлина, но това не е човешката душа. По отношение на Божествения живот, човешката душа и земята са синоними. — Защо? — Защото душата и земята минават през едни и същи процеси на развитие.

И тъй, петте разумни и петте неразумни деви са в самите вас. От френологично гледище, човек има две половини, две естества в себе си — в всяка половина по

пет центъра, т. е. по пет чувства. Значи, човек има всичко десет чувства, т. е. десет сетива: петте са в действие, активни, а петте са пасивни, в запас. Когато и десетте сетива работят едновременно, човек е постигнал идеала на своята душа. Той е разумен, добър и справедлив. Вие не знаете, колко души са били поканени на сватбата. Знаете само, че има жених и невеста, но Христос не е казал, какъв е броят на сватбарите. Според мене, числото на сватбарите, заедно с младоженците, е било 20: десет и десет. Единицата е Бог, а двойката — материал, сбор от всички живи частици, които работят. И човек, като жива частица в вселената, трябва да работи, да види плода на своя труд. Дали е разумен, или неразумен, това е друг въпрос. Човек трябва да разчита на своя ум и на своето сърдце, на никого да не уповава. Какво може да направи и най-добрият учител, ако ученикът не учи? Какво може да направи добрият лекар, ако болният не изпълнява съветите му и се храни само с отрицателни мисли? Затова Христос казва на болния: „Да бъде според вярата ти!"

Какво представя вярата? — Качество на разумния човек. Вярата и надеждата вървят заедно, както крилете на птицата. Любовта е главата на птицата. — Защо ми трябва вяра и надежда? — За хвърчене. Без тях никой не може да хвърчи. Докато си в умствения свят, те са нуждни за криле. Щом слезеш на земята, те се превръщат на крака. Надеждата и вярата са необходими, както за тоя, така и за оня свят. Петте неразумни деви мислеха, че може да се живее и без масло, т. е. без вяра и надежда. Ще възразите, че Бог е щедър и милостив, ще им даде масло. — Всичко може да им даде, но условия са нуждни. Много богатства има на земята, които Бог дава щедро, но за тяхното използуване са нуждни условия. Например, дадено ви е житното зърно, но навреме трябва да го посеете. Като се посее в земята, то възприема жизнените сокове от нея и израства, но това става напролет. Пропуснеш ли това време, губиш всички благоприятни условия. Житното зърно представя човешкия ум, който трябва да се развива навреме, да придобие знание и разбиране. Това значи, навреме да извадите екстракта на житото и навреме да го използувате. — Не може ли по друг начин да стане това? — Такъв въпрос задава само оня, който или нищо не разбира, или

мисли, че всичко знае. На такъв въпрос не може да се даде отговор. Какво правя аз? — Изучавам великите Божии закони, без да питам, защо е така и не може ли другояче.

Запитали Хермеса, великия Учител на Египет, защо съществува злото. Той само свил устни, затворил уста и нищо не отговорил. Такъв въпрос не се задава. Питате, защо един светия е по-близо до Господа, а друг — по-далеч. Вие били ли сте при Господа, да знаете, кой де стои, кой е по-близо и кой — по-далеч от Него? Аз виждам, кой де стои, но виждам, че всички светии са на земята и работят усилено в лабораториите на живота. Дали вие сте прави, или аз, това ще докаже опитът. Аз казвам това, което зная и което съм опитал.

„Петте деви били неразумни". — Защо били неразумни? — Защото не изпълнили задълженията си към Божественото. Христос казва: „Гладен бях, не ме нахранихте; жаден бях, не ме напоихте; болен бях, не ме нагледахте; затворен бях, не ме посетихте". Като казва това, Христос има пред вид петте неразумни деви, т. е. оная половина от човечеството, която не изпълни своята задача. Петте разумни деви изпълниха всичко това и навреме влязоха в Царството Божие. Как се изразява неразумността на хората, това се вижда в притчата за талантите. Двамата слуги спечелили двойно повече от това, което получили от господаря си, а третият заровил своя талант в земята и, когато се върнал господарят му, той казал: „Господарю, зная, че си жесток, че жънеш, дето не си сял, затова се убоях и зарових таланта, който ми даде. Ето, предавам ти това, което е твое." Значи, когато ние сме жестоки и неразумни, когато си служим с лъжата, мислим, че всички хора са като нас. Не е така. Да виждаш нещата в един или в друг смисъл, това се дължи на твоя вътрешен свят. Следователно, петте неразумни деви представят сили в човека, които трябва да се впрегнат на работа. Това е общ въпрос, за всички хора и народи, а не индивидуален. Христос не дойде да отлъчи един народ от друг, но да обедини народите. Въпреки това, казано е, че Христос ще отлъчи овцете от козете. Кое мляко е по-безопасно за децата: овчето или козето? — Козето. Не само е по-безопасно, но е и по-здравословно. Козете и овцете са емблем на нещо. Под „овца" се раз-

бира разумността и благородството на човека, а под „коза" — неразумността и своенравието. Козата се качва по високи планински върхове, а овцата обича равни места. Козата обича приключенията, както неразумните хора. Като знаете това, не питайте, защо идат страданията и радостите. Всичко в живота ви е резултат на вашите мисли и желания.

Казвам: Всичко, което човек силно желае — добро или зло, все ще се реализира. За изяснение на мисълта си, ще си послужа с една приказка из персийския живот. Това се случило десетина века преди Христа. Един от персийските царе по това време имал обичай да обикаля столицата си, да разбере, как живеят неговите поданици. Една вечер, както се разхождал с първия си везир, минал край една малка, бедна къщичка, отдето се чувал някакъв разговор. Спрял се пред къщичката, да чуе, кой говори и какъв разговор се води. Чул, че се разговарят три сестри. Първата казала: Едно желание имам, да се оженя за хлебаря на царя, да се наям на бял хляб. Втората казала: Аз желая да се оженя за месаря на царя, да се наям на месо. Третата казала: Аз желая да се оженя за царския син и да му родя едно разумно, добро дете. Царят решил да изпълни желанието на трите сестри. На сутринта той ги извикал в палата си и изпълнил желанието и на трите: първата оженил за своя хлебар, втората — за своя месар, а третата — за сина си. Всичко, което човек силно желае, се сбъдва. Двете сестри били недоволни от положението си и започнали да завиждат на третата, която се оженила за царския син. Защо трябвало да бъдат недоволни? Нали се реализира техният идеал? Ще спра разказа дотук. Това е едната страна на въпроса.

Има хора в света, които мислят само за хляб и Бог им го дава. Други мислят само за месо, за пищна храна — и това им се дава. Те мечтаят за елементите злато и сребро. Третата категория хора е оная, която има висок идеал. Те искат да се оженят за царския син — за Истината и да родят нещо разумно. Те се подвизават в Божествения път. Първите две категории хора мислят само за ядене, както воденицата мисли само за смилане на житото. Туряш житото, смелиш го на брашно, измиеш камъка и отново туряш жито. Тия хора са недоволни от

живота и казват, че животът няма смисъл. — Как да няма смисъл животът? Каквото са пожелали, това са постигнали. Ако искаш живота ти да има смисъл, пожелай да се ожениш за царския син, да му родиш едно добро и разумно дете.

Казвам: Човешката душа трябва да се стреми към великото, да се свърже с Бога, да роди нещо разумно. Само така човек може да излезе от своята личност. Личността на човека е маска, а индивидуалността — неговото висше проявление, на което той трябва да се спре. Не е важно, какви са отношенията на човека към хората; важно е, какви са отношенията му към Бога и към възвишените същества. Вторите отношения определят първите. Когато свириш в оркестър, никой няма да обърне внимание на красивото ти лице и на меките ти ръце. Всеки ще гледа, как свириш, дали се хармонизираш с главните музиканти. Да мислиш, да чувствуваш правилно, това значи, да свириш добре. Да свириш добре, това значи, да бъдеш красив. Всеки може да бъде красив, при условие, че чувствува най-финитe вибрации на любовта. Като мисли добре, човек укрепва, усилва здравето си. Само здравият може да бъде радостен и весел. Нещастията и страданията на хората се дължат на факта, че и те, като двете сестри, са пожелали да се оженят за царския хлебар и царския месар и, като постигнали желанията си, казват: Не заслужава човек да се жени. Така е, не заслужава човек да се жени за хлебар и за месар.

Тоя, който е написал приказката за персийския цар и за трите сестри, бил велик мислител. Чрез нея той иска да обясни, защо хората на физичния свят се раздвояват в мислите и желанията си, а духовните хора не се раздвояват. Когато Божественото начало в човека се прояви, то ще го научи, как да събира маслото в масленицата си, отде да го достави и при какви условия да си служи с него. Придобие ли човек тая разумност, Христос го приема при себе си, т. е. в Царството Божие. Не можеш да имаш масло и масленица, ако не си разумен.

Като изучавате вътрешния смисъл на живота, виждате, че първата проява на Бога е Логосът, т. е. Разумността, Словото. После се явява светлината, като резултат на Божественото проявление. Това значи, да бъдеш една от разумните деви, да пожелаеш да се ожениш за

царския син и да родиш едно разумно дете. Това значи, да бъдеш господар на себе си. Ако нямаш масло в масленицата си, Христос ще ти каже: Не те познавам. Така каза Христос на неразумните деви. И при вас идат много приятели и приятелки; за едни от тях казвате, че ги познавате, а за други, че не ги познавате.

Кои хора познавате и кои не познавате? Вие познавате само ония, които ви са направили някакво добро, или които са ви услужили. Ония, които не са ви направили добро, или които не са се проявили към вас, не познавате. Всеки, който е дал нещо от себе си за вас, е ваш познат. Който нищо не ви е дал, минава за непознат. И Христос определя отношенията си към хората в зависимост от закона за даването. Той казва: „Само оня ще влезе в Царството Божие, който ме нахрани, когато бях гладен; който ме напои, когато бях жаден; който ме утеши, когато бях болен, и посети, когато бях затворен. На тоя човек дължа и него ще взема с себе си. Оня, който не е направил нищо за мене, ще го оставя за друга епоха, когато пак ще дойде на земята да работи за Бога." — Аз искам да бъда на небето с Христа заедно. — И това е възможно, но запитай се сам: Пожертвувал ли си някога живота си за Христа? Ако си го пожертвувал, ще бъдеш с Христа. Ако не си го пожертвувал, ще останеш вън, за бъдещата епоха, за далечни времена. В кое от двете ще повярвате, това е ваша работа. Важно е, че среден път няма. Верните неща сами се проверяват. Там важна роля играе опитът. — Как ще влезем в Царството Божие? — Чрез усилена работа, извършена с любов. Помнете: В телото, в мозъка се крият сили, които трябва да разработите. — Искаме да ни се разкрият тия сили. — Всеки сам може да ги разкрие. Достатъчно е да употребявате по един час на ден за размишление върху велики духовни въпроси, за да прогледате. В който ден се отворят очите ви, ще пожелаете да се ожените за Царския син, т. е. да влезете в света на Истината и да станете разумни.

Сега ще продължа приказката. Третата сестра, която се оженила за царския син, родила дете. Понеже двете сестри завиждали на сестрата-царица, тайно решили да откраднат детето, и вместо него да сложат друго дете, сякато, недоразвито. Те изпълнили решението си. Цар-

ското дете дали някъде да го отгледат, а вместо него, за изненада на бащата и майката, турили едно чуждо, сакато дете. Царят, недоволен от царицата, която не изпълнила обещанието си, да роди добро, разумно дете, заповядал да я затворят. Царското дете попаднало в дома на един градинар, който често работел в палата на царя. Детето расло, развивало се добре и станало голям, красив момък. Като се разхождал из местността, дето баща му работел, той чул за името на една красива царска дъщеря, която се отличавала с способността си да превръща младите момци в камъни. Много царски синове отивали при нея и, като се влюбвали, тя ги превръщала на камъни. Цялата местност се покрила с камъни. Младият момък — царският син пожелал да я види. Научил името ѝ — тя се казвала Халял Каза. Царският син решил да опита щастието си, да се яви пред нея. Възседнал коня си и тръгнал към двореца на прочутата Халял Каза. Из пътя той се разговарял с коня си и му казал: Когато чуеш да произнеса името Халял Каза трети път, ти ще зацвилиш много силно. Той стигнал до двореца и отдалеч още извикал: Халял Каза! Като чула името си, царската дъщеря казала: Да станеш на камък! Царският син се превърнал на камък, но само до колене. От коленете нагоре запазил вида и образа си. Той не се уплашил, и трети път извикал: Халял Каза. Тогава конят зацвилил толкова силно, че царската дъщеря се смутила и забравила да каже на момъка да стане на камък. Като разбрал, че тя не може вече да се прояви, царският син я накарал да го измие, да го възстанови и върне силата му. След това той се качил на коня си, обиколил цялата местност и, дето минавал, казвал: Станете вие, герои на миналите векове, и тръгнете с мене! Най-после царският син отишъл при Халял Каза, разказал ѝ историята на трите сестри и предложил и на нея да тръгне с него.

Какво представя Халял-Каза? Тя е човешката душа, а хората около нея са камъни, които чакат времето на своето възкресение. В тоя смисъл, казвам, че съществуват два вида хора: живи-умрели и умрели-живи. Аз бих желал всички да бъдете живи. Когато човешкият ум се проникне от Божествената светлина, всяка мома ще каже: Тоя е, когото очаквам от години.

Какво искам аз от вас, от сегашните хора? Искам да търсят Господа, а не мене. И Христос е казал: „Словото, което ви проповядвам, е Господ. Него търсете, а не мене.“ Кой от вас, като чете или слуша притчата за десетте девици, е употребил няколко деня в размишление, да проникне в нейния вътрешен смисъл? Достатъчно е да пожелаете искрено да разберете нещо повече от това, което четете, за да ви се даде едно откровение. Само така ще разберете, че вие сте една от петте разумни девици. Вие сте първата дева — телото, в което влизат останалите четири: умът, сърцето, душата и духът. Петте девици се сливат с Христа в едно цяло. Докато не се качите на висотата на своя ум и не влезете в областта на вашата душа, вие не може да разберете Христа, не може да се слеете с Него. Грешката за това не е в вас, но в мястото, на което сте застанали. Качете се нависоко, да се открие пред вас целия хоризонт, да видите, че земята не е мъртво тело. Тя е една светеща жена, която навред пръска светлина.

Казват, че земята е голяма грешница. Не е грешница, но отвреме навреме се разтърсва, с което иска да каже на своите немирни деца да мируват. Бих желал и вие да имате търпението на земята. Кой не се ползува от нея? Кой не взима от нейните плодове? Тя се разравя, оре, жъне и нищо не казва. Когато иска да даде някакъв урок на децата си, поразтърси се, затвори всичките си входове и чака известно време да поумнеят. После и тя утихва и се успокоява. Затова казвам: Бъдете търпеливи не като Бога, но поне като земята. Някой казва: Кога ще напусна грешната земя? Според мене, земята е рай, на нея живеят светии. Мястото, дето обикновените хора живеят, е място на греха — юдол плачевен. Ако сте на земята, при светиите, радвайте се. Тя е майката-земя, която изобилно ражда. — Здраво ни е хванала тая майка. — Не зная, кой кого е хванал: тя вас, или вие нея.

Сегашните хора са още слепи, не виждат своята майка-земя, не виждат грижите ѝ, как ги храни и приготвя за посрещането на Христа. Ще каже някой, че иска да отиде на друга планета. — Дето и да отидеш, ще ти искат свободен билет от земята. На никоя планета не приемат хора, които не почитат майка си. — Ще отида на Венера. — И там не приемат без свободен билет от

земята. — Ще отида на небето. — Де е небето? Никой не може да напусне земята, докато не плати данъка си. Когато човек не слуша Господа, Той казва: „Пратете го при майка му, да го възпита." Тогава тя отваря обятията си и го приема. Всички казват, че еди-кой си умрял и го заровили. Близките му плачат за него, а земята го утешава: Не се безпокой, аз ще ти приготвя друга дреха, по-хубава от сегашната. Ти ще дойдеш отново на земята, заедно с десетте деви — пет разумни и пет неразумни. Живейте като царски синове на земята, без да злоупотребявате с своите права. Трябва ли да постъпвате с ближния си, както вълкът постъпва с агнето?

Вълк срещнал едно агне и му казал: Защо миналата година си говорило лоши думи за мене? — Как ще говоря лошо за тебе, когато миналата година не бях родено? — Защо ми мътиш водата? — Как ще ти мътя водата, когато ти си над мене? — Мътиш ми водата, или не мътиш, аз ще те изям. Колкото агнета и да изяде вълкът, все вълк ще си остане. Като знаете това, не постъпвайте като вълка. Днес отмъщаваш на едного, утре на другиго, докато на лицето ти се явят бръчки. Такива бръчки постави Бог на лицето на Каина, че който и да го срещне, да го познае, никой да не го убие. Каин трябва да живее. Иначе, той ще бъде по-вреден. Вие трябва да турите на работа своите лоши мисли и желания. Иначе, те ще бъдат по-вредни.

Индусите казват: Убий всяко желание в себе си. Аз казвам: Впрегни всяко свое желание на работа, не го убивай. Христос казва: „Отречи се от себе си." Аз казвам: Възлюби себе си. Ще кажете, че това е противоречие. Питам: Защо трябва да се откажеш от себе си? Време е да възлюбиш себе си. Който не възлюби себе си, не може да влезе в Царството Божие. Да възлюбиш себе си, т. е. Божественото начало в себе си, това значи, да бъдеш умен, добър и благороден. Като възлюбиш Бога в себе си, самия себе, или своя висок идеал, това значи, да се облагородиш, да станеш разумен.

Като говоря за петте разумни и петте неразумни деви, не искам да си задавате въпроса, между кои сте вие, и да се плашите. Щом сте дошли да ме слушате, мислете, че сте от разумните. — От избраните ли сме? — Ако остане отсега нататък да ви избират, вашата работа

е свършена. По-добре е, обаче, да не знаете от кои сте и да не се интересувате от тоя въпрос. По-добре е стремежът ви да расте и да богатее, без да знаете, че сте богати. Петте разумни деви имат отношение към човешкия ум и към човешкото сърдце. Умът се проявява трояко: като обективен или предметен, външен; като ум, който има отношение към паметта и висш ум, или висш разум. И сърдцето проявява главно три вида чувства: висши морални чувства — любов към Бога; любов към ближния и любов към себе си. Едната дева заема задната част на мозъка; втората заема горната част на мозъка, а останалите три деви — предната част — челото. Петте деви заедно образуват един триъгълник. Както виждате, те са в нас и ни заставят да мислим и да чувствуваме. Някои казват, че човек има два ангела. Според мене, човек има десет ангела — пет разумни и пет неразумни. Когато се проявят неразумните деви, вие излизате от релсите на своя живот. Когато ви посетят разумните, вие започвате да работите с любов и всичко ви върви добре. Първите деви ви събличат, а вторите ви обличат и носят голямо благословение. Дойде ли Божието благословение върху вас, вие не губите равновесие и сте в положението на параход в ръцете на добър, опитен капитан. Колкото и да се клатушка параходът ви, пазете равновесието си. Щом имате стремеж към Бога, всякога ще следвате правия път на живота.

Какво представя животът на земята? — Параход, който пътува под зоркото и вещо око на своя капитан. Параходът е здрав, с добри и здрави машини, с опитни матрози. Вие, като пътник в тоя параход, пътувате по Великия океан. Може да преживеете състоянието на човек, който се страхува да не пропадне; или може да сте тих и спокоен, да разчитате напълно на капитана, на матрозите и на парахода. В първия случай ще се свивате, ще се стряскате, ще гледате машините, ще питате капитана и матрозите, кога ще стигнете, как ще стигнете, има ли достатъчно въглища и т. н. Каквото и да правите, колкото и да се страхувате, нищо не можете да постигнете. За предпочитане е да се оставиш в ръцете на опитния капитан и да наблюдаваш, през какви места пътуваш — поне ще научиш нещо.

Земята е голям, здрав, сигурен параход. Всички машини, т. е. всички нейни сили са на мястото си и, в края на краищата, той ще ви занесе в Божествения свят. Земята може да остарее, може отново да се подмлади и пак да остарее, но никога няма да се разруши. Както човек минава през детинство, юношество, зряла възраст и старост, така и земята минава през тия четири периоди. В същност, четирите периоди на земята определят четирите човешки възрасти. Казано е в Писанието: „Грешните няма да възкръснат". С други думи казано: Когато параходът стигне на пристанището, всички пътници слизат там, за да покажат паспортите си. Ония, на които паспортите са точно заверени, имат право да влезат в града. Ония, които нямат паспорти, или паспортите им не са редовни, отново се връщат в парахода и продължават пътуването си. Те казват: Близо сме до небето. Първите, които влязоха в града, казват: Вече сме на небето. Видяхме и разбрахме, какво представя то.

Каквото става с пътниците на параходите, същото става и с хората на земята. Вие сте излезли от майката-земя, пътувате с нея, и един ден пак ще се върнете при нея. Тя ще ви облече в по-хубави дрехи, ще ви даде по-добри условия за развитие. Друг път няма. Само че едни ще влезат в Божествения свят по-рано, а други — по-късно. Петте разумни деви влязоха в Царството Божие по-рано, а петте неразумни останаха вън, да чакат своето време.

Казвате: Защо трябва да минаваме през толкова мъчнотии и страдания? За да създадете условия за влизане в Божествения свят. — Защо ни е всичко това? Преди всичко, знайте, че вие сами си създавате страданията. За да не страдате, съветвам ви да слушате майката-земя и, като изядете един от нейните плодове, кажете: Майко, благодаря ти за плода, който ми даде. Ще се стремя от ден на ден да ставам по-добър и по-разумен. Като изядеш един хляб, кажи: Майко, благодаря ти за хляба, който ми даде. Какво правиш ти? Изядеш хляба и казваш: Лош беше хлябът. Бог е строг и взискателен. Той те чува и пита: Защо не почиташ майката-земя? Учете се да почитате тая майка, която е крайно добра, щедра и отзивчива. Тя не е юдол плачевен, както някои я наричат. Бог създаде земята като част от небето. Затова,

който живее добре на земята, ще живее добре и на небето; който живее добре на небето, ще живее добре и на земята. Значи, земята и небето съставят едно цяло. Щом си дошъл на земята, изучавай всичко, което тя ти предлага. Изучавай камъните, растенията и животните. В всяко животно се крие известна добродетел, или някакво изкуство. Например, мравката е символ на трудолюбие, паякът е майстор тъкач. Всичко в света — растение или животно има велико предназначение. И паразитите — въшки, бълхи, дървеници, колкото и да са нежелателни, учат човека на чистота. Който не разбира вътрешния смисъл на живота, на природата, на всичко съществуващо, казва: Няма смисъл да живееш. Светът е безсмислено създаден. Значи, всичко е безсмислено, а ти, малкият човек, си смислен. Кой те създаде толкова смислен и единствен в света?

Един американец, любознателен човек, от Ню-Йорк, срещнал един свой познат, редактор на един от големите вестници, и го запитал: Къде си ходил? — Ходих да видя, как обучават бълхите да маршируват. — Не се шегувай, говори сериозно. — Наистина, видях, как бълхите по команда се нареждат на дружини, на взводове, на полкове и маршируват. Господинът се заинтересувал от тоя факт и отишъл сам да види и провери истинността на тия думи. Сам той казва: Видях, как бълхите се обучават в военното изкуство. Почудих се, как са постигнали това. Не е лесно да отвикнеш бълхата да скача. На въпроса, как са постигнали тоя успех, диригентът на бълхите отговорил: Наистина, тук срещнах най-голямата мъчнотия. За да отвикна бълхите да скачат, поставях ги между две стъкълца и така ги държах известно време. Като се уверявах, че това е постигнато, вдигах стъкълцата и започвах да ги обучавам.

Питам: Ако бълхата може да изучи военното изкуство, вие не можете ли да изучите Божественото изкуство? И Бог днес постъпва по същия начин. Когато пожелае да ви отвикне от стария навик да скачате и да бягате, Той ви поставя между две стъкла. Те оказват известно напрежение върху ума и сърцето ви, и вие започвате да мислите правилно. Само така ще разберете, кои са разумните и кои неразумните деви. Първите каз-

ват, че всичко в света е разумно и смислено, а вторите казват, че всичко е неразумно и безсмислено.

Сега аз желая да не се жените за хлебари и месари, а да се ожените за царския син и да родите добро и разумно дете.

Желая ви да намерите царската дъщеря Халял-Кази, да я извикате по име два пъти и на третия път конят ви да зацвили. След това да говорите с царската дъщеря и да превърнете камъните около вас в живи хора.

Мислете върху тия неща, за да придобиете нова светлина. Сега аз ви давам само скелета на новата мисъл и на новата светлина, а вие сами ще запълните промежутъците. Тогава ще дойде Божието благословение върху вас.

*

3. Беседа от Учителя, държана на 16 ноември, 1916 г. София.

Ще бъдат научени

„И всички ще бъдат научени от Бога. И всеки, който слуша и се научи от Отца, иде при мене"*.

„Всички ще бъдат научени от Господа." Идеята, скрита в тоя стих, е проста. За да се обясни същината на Бога, трябва дълги обяснения, дълбоко проникване в стиха. Понятието Бог е отвлечено, достъпно само за философски умове, за хора с висока култура. Тоя въпрос още не е достояние на съвременните хора. Ще възразите, че и вие сте носители на културата. Вие сте от арийската култура, от културата на доброто и на злото. Хората от тая култура не са в състояние да разберат тоя стих. Ако на съвременния човек кажеш, че ще бъде научен от Господа, той ще се види в чудо, не може да разбере, как и отде ще дойде Господ да го научи. Какво е Бог? Той е Първата Причина на нещата. Думата „причина" е съставена от две срички: при и чина. Казваме: Чина нещо, т. е. правя нещо. Значи, Бог е Оня, Който прави първите неща. Вие, както и всички хора, сте първите работи на Господа, но не в тоя вид, в който сте сега. Като казвам, че вие сте първото дяло на Господа, имам пред вид вашата душа, която е скрита в външната обвивка — тялото.

„Ще бъдат научени." За да бъде научен, човек трябва да има вътрешен стремеж, потик към онова, което ще учи. Ученик, който има вътрешен потик към ученията, лесно ще намери учителя си. Момък, в душата на когото има любов, лесно ще намери своята възлюбена. Следователно, за да намерите Бога, Който ще ви учи, първо Той трябва да проговори в ума, в сърцето и в душата ви. Тогава ще намерите и мене. Какво разбирам под „мене"? — Синът Човечески. Казваш: Аз желая да бъда

*) Иоана 6:45.

Син Божи. — Няма по-велико нещо от това. Да бъдеш Син Божи, това значи, да служиш и да знаеш, как да служиш. Който не може разумно да служи на Бога, не може да се нарече Син Божи. Служенето не е само към едного. Първо ще служиш на своята душа, после на своя дом, на обществото, на народа си, на своето племе и най-после на цялото човечество. Това са задължения, които човек трябва да научи и да изпълни. Това е велика наука. Да станеш музикант, да свириш добре на цигулка, това значи, предварително да си минал цяла школа, в която да си научил правилно да държиш лъка и цигулката. Много време ще се упражняваш, ще теглиш праздни струни, докато най-после пристъпиш към по-сериозни упражнения. Който се учи да свири на пиано, първата работа е да се постави ръката му и да знае, какво положение да даде на пръстите си. И това не е лесна работа. Ще кажете, че тия неща са прости, и вие ги знаете. — Лесно се говори за неща, които не сте опитали.

Задачата на всеки човек е да се запита, Син Божи ли е той, или не е. С други думи казано, всеки трябва да се запита, служил ли е на Господа, или не. Ако може положително да си отговорите на тоя въпрос, всички останали въпроси се разрешават лесно. Това значи, да си научил вече да управляваш лъка и да пристъпиш към другия урок — да теглиш празди струни. Ще кажеш, че това е още по-лесна работа. — Какво нещо е лъкът? — За женената жена лъкът е нейният мъж. Ако е научила урока си, как да управлява лъка на своята цигулка, тя ще живее добре с мъжа си и разумно ще управлява своя дом. Рече ли с лъка да гони мухите, да бие децата, тя не може да управлява дома си. Казваме, че тая жена не може да свири на цигулка. И мъж, който не може да управлява своя лък, не е музикант, нито е в състояние да управлява своя дом. Както учителят по музика дава елементарни уроци на новите си ученици, така и Бог започва с всеки, който иска да се научи от Него. Първо Той ще преподаде начина, по който се управлява лъка; после, как се държи цигулката и най-после ще пристъпи към упражнения върху цигулката. Той ще каже: Вземи цигулката си, застани мирно и започни! Като научиш да свириш леки упражнения, постепенно ще пристъпваш към по-сложни, докато станеш господар на всички позиции.

Това значи, да бъдеш научен от Бога. Вие сте дошли на земята като в велико училище. Който се научи да свири, ще стане велик артист. Който не се научи, ще остане зад сцената. Такъв е великият закон. — Защо е дошъл човек на земята? — За да научи закона на милосърдието.

„Ще бъдат научени от Господа". Ще обясня тоя стих с легенда, в която се говори за създаването на света. Бог създал небето и земята, растенията и животните и решил да си почине. По едно време Му дошло на ума да направи човек, който да представя връзка между небето и земята. Като се научили за това решение, ангелите се изредили пред Господа, да Му дадат мнението си за съществото, което е решил да създаде. Пръв се явил пред Господа ангелът на Истината и казал: Господи, не създавай това същество. То ще завладее света. Втор се явил ангелът на Правдата и казал: Господи, не създавай това същество. То ще бъде жестоко и неотзивчиво, ще мисли само за себе си. Никога няма да влиза в положението на страдащите. После дошъл ангелът на Мира и казал: Господи, не създавай това същество. То ще напои света с кръв. С неговото явяване ще настанат големи кръвопролития. Бог се отказал от желанието си да създаде човека. Най-после се явила при Господа най-малката дъщеря на Милосърдието и казала: Господи, както си намислил, така направи. Създай това същество. Даже всички да се откажат от него, аз ще му покажа, как да люби, как да прояви милосърдието. От тия думи лицето на Господа светнало, и Той казал: „Ще създам това същество, ще го направя по образ и подобие свое." Значи, човекът бил създаден заради любовта на малката дъщеря на Милосърдието. И доднес още, който познава тая дъщеря, той запазва образа на Оня, Който го е създал. Който не познава тая дъщеря, той е осъден на изчезване. Малката дъщеря на Милосърдието е Христос.

Казвате: Как е възможно Христос да символизира дъщерята на Милосърдието? Може ли Той да се уподоби на мома? Христос съдържа в себе си двата принципа: мъжкия и женския. Под „мъж" се разбира разумно същество, което мисли, което носи в себе си едно от великите качества на Бога — милосърдието. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа." — На какво ще бъдат научени? — На милосърдие. Това е велика

наука. Това значи, да си научил правилно да теглиш лъка, правилно да свириш. Ще дойде ден, когато от ученик ще се превърнеш на учител, който ще преподава на другите.

И тъй, изучавайте Христовото учение, като учение за човешката душа. Само така човек ще познае отношенията си към Бога и ще се определи. Някой иска да изучава астрономия. Той трябва да се запита, какво отношение има астрономията към неговата душа. Тя говори за ония вечни условия, при които душата може да живее в безпределното пространство. Само оня може да живее в безпределното пространство, който се е научил да управлява лъка и да свири. — Искам да придобия Духа Божи в себе си. — Как се постига това? — Когато дадеш път на милосърдието в своя живот. Не можеш ли да направиш това, ще дойдат ангелите на истината, на правдата и на мира пред Господа, да кажат, че са били прави, когато са Го съветвали да не създава човека. Когато един от тия ангели види, че човек греши, той си казва: Аз знаех, че ще бъде така. Милосърдието и доброто трябва да работят дълго време върху човека, докато възстановят оня образ в него, който някога му е бил даден. Доброто в човека е в отношение 1:3. Едното е доброто, а тройката — трите неприятели, които му се противопоставят. Те са заблуждението, себелюбието и жадността да пролива кръв. Ще кажеш, че не си проливал кръв. Няма човек в света, който да не е проливал кръв. Миналият век е век на проливане на кръв. Иде милосърдието в света, което работи за повдигане на човечеството.

Друга култура трябва да дойде в света — културата на милосърдието, което ще определи отношенията на човека към Бога. Това е първото отношение, първото изкуство. Придобие ли се това изкуство, другите идат сами по себе си; всички тайни се откриват сами по себе си. Лъкът на цигулката символизира човешката воля. Ако волята не е възпитана, човек не може да изрази правилно своите мисли и чувства. При невъзпитана воля можем да говорим за неправилен и дисхармоничен живот. При възпитана воля имаме правилен и хармоничен живот. Мислите и чувствата са тоновете, които цигуларят предава чрез своята цигулка. — Кой цигулар се харесва на публиката? — Който свири хармонично. — Защо някои мъже и жени не могат да се търпят? — Защото цигулките им

не са нагласени. — Какво трябва да се направи, за да се търпят? — Трябва да се обърнат към милосърдието. В него се крие изкуството да помирява хората.

Казваш: Искам да науча, как е създаден човекът. — Това не мога да ти разкажа. Мога да ти покажа, как да държиш цигулката, как да употребяваш лъка, но ти сам трябва да се упражняваш. Лъкът и цигулката трябва да бъдат доброкачествени, а ти да се стремиш да свършиш работата си докрай.

На всеки човек е дадена по една цигулка и по един лък. Всеки трябва да се запита: Тегля ли правилно лъка? Държа ли добре цигулката? Всеки ще си отговори и, ако не е доволен, ще се изправи. Ще държиш цигулката в хоризонтално положение, т. е. в пасивно, възприемащо положение. — Какво ще възприемаш? — Божествените тонове. Ако наклоняваш цигулката, ти си в един от активните процеси. Тоновете, които излизат от ръката ти, това са светлинните лъчи, които постоянно се развиват.

„Ще бъдат научени от Господа." Веднъж имаш стремеж, знанието иде само по себе си. Ако стремежът е насочен нагоре, човек започва да се учи от Господа. За такъв човек казваме, че е музикален. Колкото по-силен е стремежът на човека, толкова по-голямо е съдействието му. Всички добри хора му съдействуват. Няма човек в света, който да не се отзовава на Божественото. То се проявява в вид на милосърдие. Дето е милосърдието, там почвата е обработена. Без него човек е подобен на пустиня. Казва се, че пустинята нищо не ражда. Тя е бездетна жена. За бездетния се казва, че е жесток. Като знаете това, пазете се от жестокостта, която спъва човешкото развитие.

Когато Навуходоносор завладял Ерусалим, решил да посети еврейския храм. Като влязъл вътре, той видял, че близо до храма клокочела кръв. Крайно очуден от това, той извикал свещениците да ги пита, отде иде тая кръв. Те му отговорили, че причината за кръвта се дължи на жертвите, които евреите принасяли на Бога. Значи, кръвта била от животни. Навуходоносор взел една чаша пълна с кръв и я сравнил с тая на животните. Оказало се, че кръвта около олтаря не била животинска. Настоял да му кажат истината. Какво излязло? Той разбрал, че преди години, в тая местност живял един добър, благоче-

стив свещеник, на име Захарий, който често им говорел, че не живеят добре. Те го намразили и, за да се освободят от него, убили го. Ядосан, Навуходоносор заповядал да убият всички свещеници и да турят телата им в кръвта, която клокочела. Сбяче, кръвта не престанала да извира. Тогава той заповядал да убият много деца и да ги хвърлят в кръвта. И след това кръвта не престанала да извира. Чудел се Навуходоносор, каква е тая кръв, че от нищо не се насища. Най-после заповядал да убият много моми и момци. Кръвта пак не престанала да тече. Дълбоко замислен, Навуходоносор си казал: Чудно нещо, само един човек убит, и кръвта му с нищо не може да се насити! Тогава, как ще се насити кръвта на хилядите невинни хора, които аз убих? Той се разкаял за погрешката си и заплакал. Няколко сълзи паднали на мястото, отдето извирала кръвта. Голяма била изненадата му, когато кръвта престанала да клокочи. Само една сълза била в състояние да утоли кръвта на убития Захарий.

Питате: Защо плаче човек? Какво е предназначението на сълзите? Една сълза, излязла от окото на човека, може да го спаси от престъплението, което е извършил. Тя е сълзата на милосърдието. Христос казва: „Всички, които са научени от Бога, идат при мене." Оттук започва истинската култура, истинското знание. Под „култура" в широк смисъл, разбираме това знание и изкуство, което обхваща целокупния живот. Тя обхваща проявите на ума, на сърцето, на душата и на духа. При тая култура всяко същество има своето определено място и предназначение; всяко същество има условия за своето развитие. Първото съзнателно същество, което се явило през тая култура, било човекът, т. е. мъжът. Под „човек" разбираме същество, което мисли. През тая култура е живял само мъжът. Тогава жената не е съществувала. — Как може животът без жени? — Няма да се впущам в подробности, но казвам, че тая култура може да се счита като една от забележителните култури на света. Тя е култура без страдание. Човекът е бил свързан с Бога. Другар му е бил Бог. В тая дружба човек придобил големи знания, но станал ленив. Ще кажете, че старият е ленив. Важно е, че леността го е заставила да търси другар да му помага. Той пожелал да му даде Бог един другар. Желанието му било задоволено. Бог му пратил

другарка — жената. Дошла жената, но скоро се наситила на Адама, намерила, че е стар, и си потърсила млад другар. Тя намерила такъв в лицето на змията — черният адепт. От тоя момент започва втората култура — на познаване на доброто и на злото. Сегашната култура е на жените. Мъжете са безгласни букви, както шеговито се наричат „лукови глави."

Иде новата култура на света, която ще съедини двата принципа — на мисълта и на живота. Тя е културата на милосърдието, или културата на любовта. Първата култура е била на мъдростта, втората — на правдата, а третата — културата на любовта. Тая култура ще съедини мъжа и жената в едно цяло. Ще кажете, че съединяването подразбира обезличаване. Не е така. Да се съединиш, това значи, да се увеличиш, да се хармонизираш, да станеш по-силен. Българите подържат девиза: „Съединяването прави силата." Една дума липсва на тоя девиз: Съединяването в любовта прави силата. Стремете се всички към това съединяване — мъже с жени и жени с мъже — съединяване в името на великата Божия Любов. Ще кажете, че това е едно и също съединение. Не, две съединения се образуват: първото съединение е мъжът на първо място, а жената на второ, според времето на тяхното слизане на земята. Второто съединение е жената на първо място, а мъжът на второ. Двете съединения се събират на едно място и дават общ сбор животът.

Днес всички хора — мъже и жени, имат желание да живеят добре. Жените мислят, как по-добре да се наредят, да се украсят с гердани от бисери, с диадеми, като корони на главите. Добре е това, но тия гердани и диадеми не могат да се запазят за дълго време — мъжете ще ги заложат. Колко мъже са опропастили жените си! Когато момъкът реши да се жени, търси богата мома. Като се ожени за нея, в скоро време изяжда парите и скъпоценностите ѝ и я оставя последна беднячка.

Един американец получил голямо наследство от баща си, който цял живот пасъл говеда. Наследството му било три милиона лева. Като видял толкова пари, той се предал на удоволствие, на ядене и пиене с приятели и в шест месеца изразходвал всичко. При това положение, нищо друго не му оставало, освен да следва занаята на баща си — говедар. Той накривил шапката си, взел тоягата

и тръгнал да пасе говедата. Това значи, той се заел с изучаване на живота. Много от сегашните жени обичат мъже, които разполагат с големи суми — ядат и пият. В скоро време те изгубват всичко и стават говедари. Да бъдеш овчар, това значи, да знаеш, как да пазиш своите мисли и чувства. Както овчарят пази овцете от вълците, така всеки човек трябва да пази мислите и чувствата си в чистота. Вълците в човека са неговите лоши мисли и чувства, които той понякога отхранва. За да не развалят настроението му, той не трябва да ги допуща в себе си. Неговата кошара трябва да бъде много здрава.

Сегашните хора ще бъдат научени от Бога, как да живеят. Той и сега ги учи. — Как? — Чрез своите мисли. Влезе в ума ви една възвишена мисъл, но вие се стеснявате, не смеете да я реализирате. Казвате: Дошла е в ума ми една малка, детинска мисъл. — Не е детинска, тя е Божествена мисъл. — Тя е за млади хора. — Дай ход на своята мисъл и не се стеснявай. Божествените прояви имат отношение към младите. Казано е в Писанието: „Ако търсиш мъдрост, ще я намериш в старите; ако търсиш сила, ще я намериш в младите." Мъжът е стар, жената е млада. Те трябва да се съединят, да създадат хармонията в живота. Мъжът е първата цигулка в оркестъра, а жената е втората цигулка. Мъжът и жената са двата принципа, които се допълват, но човек може да бъде едновременно мъж и жена, жена и мъж. Жената казва: Защо не съм мъж? Тя не знае, че в човека се съдържат и двата принципа едновременно. Значи, в човека е вложена възможността да греши. — Защо греши? — Защото има свободна воля. Ако не знае да управлява лъка, той ще взима фалшиви тонове и ще прави погрешки. Като слушаш, как свири, казваш: Ето един човек, който не знае да свири, а иска нас да учи.

Мнозина запитват: Как да познаем, каква е сегашната култура? Идете по селата, да видите, как се отнасят селяните с говедата, които им работят. Идете по фурните, да видите, как продават хляба; идете в семействата, да чуете и там викове и плач. Това е културата на ожесточаването. Когото и да срещнете, ще видите, че се е демагнетизирал, очите му хлътнали, лицето му посърнало. Каква култура е тая? Днес милосърдието учи хората, как да прилагат мъдростта и силата. В това се заключава Христовото учение. В това се изявява Христос, Който иде вече на земята да научи хората. Някои очакват Христа, да слезе на земята с множество ангели. Какво представя ангелът? Човек има физично тело, тело на желанията и умствено тело. Ангелът, обаче, е лишен от тело на желанията, поради което той няма възможност да греши. Значи, Христос се придружава от ангели и светии, т. е. от хора без тело на желанията. Ако искаш да станеш ангел или светия, трябва да се откажеш от своето тело на желанията.

В църквите проповядват, че Христос иде да накаже хората. Не е така. Христос ще дойде да тури всяко нещо на мястото му, да тури ред и порядък в света. Само така светът ще се оправи, и то мигновено. Какво означава думата „мигновено"? Тя е образувана от миг, мигане. Кога човек мига? Като затваря и отваря очите си бързо, той мига. Така и котката понякога мига, иска да докаже на мишката, че няма вече тело на желанията, да не се страхува от нея. Мишката повярва на котката и свободно влиза и излиза от дупката, докато стане жертва. Така постъпват някои хора, като се молят. Те затварят очите си, правят се, че нищо не виждат, и казват: Господи, ние нямаме тела на желания, дай ни това, от което се нуждаем. Като получат отговор на молитвата си, отварят очите си и всичко забравят. Човек трябва да се освободи от ненуждните желания, от постоянните роптания, че това или онова няма. Само тогава Бог ще го научи на това, което му е нуждно. Човек трябва да се освободи от телото на желанията. Ако два момъка обичат една мома, как ще разрешат въпроса? Днес го разрешават чрез убийство. Защо единият да не отстъпи момата на другия и отдалеч да й се радва? Някоя жена не обича мъжа си, и обиква друг мъж. Или мъжът не обича жена си, обиква друга жена. Оня, който се счита изоставен, намира, че това е грешно, неправилно. Добре е, наистина, и двамата да се обичат, но любовта не се подчинява на човешки закони. Добре е жената да обича мъжа си, но как ще го обича, ако той я бие всеки ден?

Един виден английски реформатор, Йоан Веслей, се оженил. Понеже имал връзка с много хора, мъже и жени, жена му била недоволна от него и започнала да го бие. Още на третия ден след женитбата си, той казал на дру-

гарите си: Не струва човек да се жени. Такива са отношенията на хората от сегашната култура. Това е резултат на желанията на физичното тело в човека. Докато детето е малко, то е тихо, кротко, няма желания. Щом започне да се развива телото на желанията, детето става капризно, своенравно. Това се забелязва особено от 7—14 годишна възраст. От 14 години нататък децата започват да поумняват. Като пораснат, те работят повече с ума си, стават разумни и, от 28—30 годишна възраст, те стават съзнателни — започват да търсят Бога и Христа. Сега и на вас проповядвам новото учение, което ще ви заведе при Христа.

Днес, като наблюдавам живота на хората, навсякъде виждам дисхармония: В домовете, в обществата, в училищата. Това ме кара да се измъчвам и страдам. Днес всички хора се карат, сърдят се — мъже и жени, ученици и учители, свещеници с пасомите си. В това отношение, всички хора са герои - мъченици. —Защо са мъченици?—Защото са дали първо място на своето тело на желанията, а са изместили Бога от себе си. Днес никой не слуша Господа. Всички хора искат да бъдат щастливи, учени, умни, богати. Ако разделите богатството на земята по равно, на всеки човек ще се падне само по 40 лв. Можеш ли да бъдеш щастлив с 40 лв.? Ще кажете, че ви са нужни поне четири хиляди лева месечно. Отде ще вземете тия пари? Трябва да ощетите други, за да задоволите себе си. Това не е разрешение на въпроса. Тоя въпрос се разрешава с труд и работа. Ако се трудиш и работиш, всичко ще имаш; ако не се трудиш и не работиш, нищо няма да имаш. Тоя закон е верен не само за физичния свят, но за всички светове. Направете следния опит: Турете в ума си мисълта да работите изключително за Бога с любов, ще видите, че в продължение на няколко години материалното ви положение ще се подобри. Ако опитът ви не даде резултат, елате при мене, аз ще изплатя всичките ви дългове. Готов съм на всичко, само да докажа верността на тоя закон. Ако всеки народ се реши да служи на Бога, хората нямаше да воюват. Понеже не служат на Бога, сегашните хора разрушават това, което са създали. Един ден те ще видят погрешките си. Сега няма защо да съжаляват. Те вървят

по закона на необходимостта. Важно е в бъдеще да се избягват тия разрушения.

Аз бих желал българите, първи да дадат пример. Нека свещениците се решат да служат на Бога с любов. Ако искат, нека дойдат при мене, да им предам това учение, те да го проповядват. Аз съм готов да отида на друго място, като им предам всичките си права и привилегии. Важно е Българският народ да се просвети духовно и да заеме достойно своето място между другите народи. Ако всички приемат новото учение, пътищата им ще се оправят; семействата и училищата ще се повдигнат. И тогава ще ти бъде приятно да минаваш от единия край на България до другия — ще бъдеш като в рай. Ще вървиш и ще се радваш, че служиш на Бога. Дето минеш, дърветата и цветята ще ти се усмихват и по-добре ще цъвтят; плодовете сами ще ти се предлагат. Моми и момци ще те посрещат с радост и веселие. Навсякъде ще се чуват песни и игри. Аз не съм против играта. Всички ще бъдат добре облечени и украсени. Не съм и против украшенията. Носете гердани и диадеми, носете и корони на главите си, но всичко да става с любов. Това значи, да бъдете научени от Господа.

Днес религиозните очакват да дойде Христос втори път на земята. Това е невъзможно. Той е опитал любовта на хората. Един руски губернатор казал, че ако Христос дойде на земята, той ще го арестува. Христос знае това. Ако влезе в черквата да проповядва на хората, свещениците ще Го изгонят, като кажат: „Писано е, всеки пророк или проповедник, който дойде след Христа, е антихрист и лъжепророк.“ Ще кажете, че Христос може да дойде като цар. Малко ли са царе на земята, че и Христос трябва да се яви като цар? Ако Христос дойде като цар, това значи, да внесе смут между народите. Христос казва: „Моето царство не е от тоя свят.“ Сегашните царе са на мястото си. Ако те, както и техните поданици, изпълняват Божията воля, хората ще бъдат щастливи. Това означава стиха: „Всички ще бъдат научени от Господа.“

„Ще бъдат научени от Господа.“ Тоя е основният принцип на живота. — Кога ще бъдат научени? — Когато служат на Господа. Милосърдието има отношение към закона на служенето. Решете се и вие да служите

на Бога. Това е новото учение, което всеки може да приложи. Преди да пристъпите към служенето, трябва да примирите мъжа и жената в себе си. Ще им кажете: Или ще се примирите и заедно ще служите, или ще напуснете моя дом. Както жената дава ултиматум на мъжа си, или да се откаже да ходи с чужди жени, или ще го напусне, така всеки човек да даде ултиматум на мъжа и жената в себе си да се примирят. Когато мъжът в жената, и жената в мъжа кажат, че ще служат, ще се примирят, тогава и ти ще приемеш новото учение и ще служиш на Бога с любов. Жената в мъжа трябва да се подчинява на мъжа, но и мъжът в жената трябва да се подчинява на жената. Това е Божественото учение. Лявата страна в човека е женска, а дясната е мъжка. Лявата е по-малка от дясната, т. е. от мъжката. Тия два принципа се виждат и в ръцете, и в лицето, и в очите на човека. Лявата ръка и лявата страна на лицето са женски, а дясната ръка и дясната страна на лицето са мъжки. Затова лявата страна на лицето е по-нежна от дясната. Светлината, която излиза от дясното око, е по-груба от тая, която излиза от лявото око. Долната устна е женска, а горната — мъжка; долната част на носа е женска, горната е мъжка. Дългият нос е мъжки, късият — женски. Ако има нещо грубо в женската или мъжката половина на човешкото тело, то е резултат на миналите култури. Първата култура е образувала дължината на носа, а втората — неговата широчина. Така се е създал кръстът.

„Ще бъдете научени от Господа." Вие, научените от Господа, правете наблюдения върху себе си, да знаете, кой в вас — мъжът или жената не е разположен. Ако се гневиш, ще знаеш, че жената в тебе е виновна, понеже гневът е порок на жената; ако се гордееш, мъжът е виновен, понеже гордостта е порок на мъжа. Гневлива жена и горделив мъж, събрани на едно място, къщата ще запалят. Ние не се нуждаем от такива хора. Това не е за осъждане, но за обяснение. Под „мъж и жена" аз разбирам служби на човечеството. Като влезете в третата култура, т. е. културата на любовта, тогава ще разберете, какво нещо е мъжът и какво — жената. Тогава ще разберете, отде произлизат и двамата.

Сега аз ви говоря за милосърдието. Тая дума е от среден род, а в същност представя жена. Милосърдието

е най-високата проява на човека, който живее на земята. Аз говоря за милосърдието на сегашното общество, на сегашните християни, на вас, които ме слушате; аз говоря на ония, които от две хиляди години търсят Христа. Аз ви проповядвам днес, защото всички искате да бъдете щастливи. И аз желая да бъдете щастливи, да бъдете научени от Бога. Вие искате да бъдете силни; и аз желая да бъдете силни, защото без сила човек не може да работи. Милосърдието, за което ви говоря, не е нещо отвлечено, мъртво. То е реално и живо. Всеки ден то слиза на земята. То е първият лъч, който сутрин ви събужда. Милосърдието внася първата мисъл в вас за работа. Ако не приложите тая мисъл, ще сгрешите. То ви нашепва, какво да правите, а вие отлагате. Милосърдието казва: Няма време за отлагане. Ако отложите, ще пропуснете условията. Идат условия за нова работа. Ако не сеете, гладни ще останете.

„Ще бъдат научени." — От кого? — От Господа, от Първия Принцип, Който е вътре в вас и ви учи. После иде Христос — вторият принцип, Който определя вашите взаимни отношения. Най-после и аз ви говоря. Вие мислите, че аз съм дошъл да пропагандирам някаква секта. Аз съм дошъл да ви науча да работите. Де ще работите? В църквата, в училището, в дома, в обществото. И, като се научите да работите, каквото придобиете, ще бъде ваше. Когато господарят се научи да благодари на слугата си за работата, която е свършил, той може да се нарече Син Божи. Да бъдеш Син Божи, това не е привилегия само за едного. Всички можете да бъдете Синове Божии. Направиш една малка услуга — не искай никакво възнаграждение за нея.

Желая ви да проявите любовта и да възкръснете. Аз зачерквам от книгата на живота всички мъже и жени, всички учители, всички съдии, всички проповедници и свещеници с старите разбирания. Бог да благослови добрите проповедници, добрите майки и бащи, добрите синове и дъщери, добрите учители, които се стремят към новото. Да бъдат научени от Господа.

Да дойде Божието благословение върху вас!

*

4. Беседа от Учителя, държана на 24 декември, 1916 г. София.

Отдайте Божието Богу

Тогаз им каза: „Отдайте Кесаревите Кесарю, а Божиите Богу. И като чуха, зачудиха се, и оставиха Го, и отидоха си.“*)

„Отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието Богу.“ Христос, без да иска, е засегнал един обществен въпрос. Трябва ли да се дава дан? Тоя въпрос и доднес занимава хората. Той може да се разгледа и в широк, и в тесен смисъл. Щастието на човека зависи от правилното разрешаване на тоя въпрос. Това е една сложна задача, с десет неизвестни. Учениците лесно решават задачи с едно, с две, до три неизвестни. Натъкнат ли се на задачи с повече от три неизвестни, отказват се да решават. Обаче, животът предлага на хората сложни задачи с десет и повече неизвестни. Хиляди години са нужни, за да решат тия задачи. Всички хора плачат и се смущават все от неизвестното.

Запитаха Христа: „Трябва ли да се дава дан на Кесаря?“ Той отговори категорично: „Отдайте!“ В цялата глава Христос е вложил велики идеи, за разбирането на които трябва дълго време да се копае, както ботаникът и минералогът трябва дълго време да изследват едно растение или едно камъче, за да го изучат. Не е лесно да се домогнеш до вътрешния смисъл на изказаните стихове от Христа. Много от сегашните християни седнат на стол и започват да мислят върху разрешаването на един или на друг въпрос. Само с мислене въпросите не се разрешават. Нуждно е усилие, труд и работа. Жената пита: Трябва ли да се готви на мъжа? Христос отговаря: Трябва. Мъжът е твоят Кесар, ще му готвиш. Като сготвиш на мъжа си добре, той ще отиде на работа, а ти ще останеш вкъщи сама, ще имаш възможност да служиш на Бога. Жената казва: Мъж да съм! — И мъж да си, ще отдадеш на Кесарица нейното. Значи, има един Кесар и една Кесарица. Ако си мъж, ще отдадеш на Кесарица нейното и на Бога Божието. Едно и също нещо се иска и от мъжа, и от жената. С други думи казано: Като човек, ти имаш задължение и към тоя свят, в който живееш, и към Бога. Ако отидеш на бал, ще се съобразиш с изискванията на бала. Жената трябва да се облече според изискванията на модата: с бяла, светла рокля, с специални обувки, ще се напудри и т. н. Мъжът ще облече черни, официални дрехи, с нови, хубави обувки с бели ръкавици. — Аз не обичам тия работи. — Щом не ги обичаш, не отивай на бал. И при Господа да отидеш, трябва да туриш огърлица на врата, диадема на главата, гривна на ръката. Огърлицата на врата, това е любовта. Диадемата на главата, това е мъдростта. Гривната на ръката и на крака, това е добродетелта. В Ромъния някои жени носят часовници на краката си. За да види, колко е часът, тя повдига крака си. Мнозина се шокират от това. Казвам: „Отдайте Кесаревото Кесарю.“ На земята сте, това изисква земният живот. Някой се гневи, завижда, не може да се примири с живота. Щом не може да се примири тук, нека отиде на небето. Който роптае, че няма захар, че дават малко хляб, по четвърт килограм, да отиде на небето. Какво търси на земята? Кесаревото — Кесарю, ще му отдадеш данта. Толкова дава Кесар — нищо повече.

Първата задача на човека е да разреши правилно живота. В разрешаването на тая задача се крие силата на самия живот. Който не може да си даде отчет, какво представя животът, той е пигмей, той е нищожество, той е микроб. Не е въпросът само да се надуваш, както някои змии, кокошки, пуяци. Достатъчно е да се приближи човек до тях, за да се надуят. Не им се сърдете, така разбират, така постъпват. И вие не се сърдете, че ви говоря истината. Казвам: Докато сте на земята, мислете и работете, да разрешите правилно въпросите на живота.

Когато Бог изпъди човека от рая, остави вън един ангел да пази. — Какво пазеше ангелът? — Разумността на човека, т. е. Божественото начало. Разумността остана в рая. Змията излъга Ева, и тя яде от забранения плод. После даде и на Адама да яде. Тогава Бог ги изпъди от

*) Матея 22 — 21, 22.

рая и каза: Понеже не заслужавате живота, ще напуснете рая. Един ден, когато разберете живота, ще се върнете при мен. Хората искат да бъдат щастливи. Няма щастие за хора, които разсипват бащиното си имане. С това аз не ви изобличавам, но изяснявам един принцип. Ако е за обида, няма защо да се обиждате. Вие, които седите пред мене, още не сте истинският човек. Аз виждам пред себе си хора, облечени в дрехи, с определено тегло и форма, но това не е човекът. Аз имам високо мнение за човека. В вас се крие нещо велико, което и вие сами не съзнавате. Един ден Божественото в човека ще се прояви, и вие ще разберете, какво е животът, какво е самият човек.

Христос казва: „Отдайте Кесаревото Кесарю, Божието Богу." Когато отдадете Кесаревото Кесарю, тогава ще се освободите. Всяка лоша мисъл, всяко лошо желание не са ваши, те са на Кесаря — отдайте ги на Кесаря. — Кой е Кесарят в човека? — Дяволът. Казваш: Днес се разсърдих. — Отдаде ли Кесаревото Кесарю? Отдай Кесаревото Кесарю. Отдавайте не само Кесаревото Кесарю, но и Божието Богу. Кесаревото е човешкото. Ние сме длъжни на човешкото. Следователно, на всеки човек трябва да отдадем това, което му дължим. Това значи, да разбираме смисъла на живота.

Един отшелник живял много години в пустинята. Най-после решил да отиде при един светия, да го попита, как да разбере смисъла на живота. Светията му казал: Иди днес в едно от близките села, да прекараш цял ден между селяните; да видим, какво ще научиш от тях. Отшелникът отишъл в селото и попаднал в дома на един селянин, който се готвел да отиде на нивата. Той решил да отиде с него заедно. На тръгване за нивата, селянинът казал: Божичко! Целият ден работил, орал с воловете си, сял, и като се върнал у дома си, седнал да си почине и пак казал: Божичко! Отшелникът се върнал при светията, да каже, какво видял в селото. — Какво научи? — Нищо особено. Видях един селянин, който два пъти през деня изговори думата „Божичко." След това светията дал на отшелника едно кандило, пълно с дървено масло и му казал: Ще обиколиш с това кандило цялото село, но ще внимаваш, да не разлееш нито капка. Отшелникът изпълнил добре възложената работа и

се върнал при светията, който го запитал: Колко пъти си спомни за Господа? — Нито един път. — Защо? — Всичкото ми внимание беше отправено към кандилото, гледах да не разлея нито една капка от маслото. Тогава светията му казал: Видя ли, как селянинът, който храни и семейството си, и нас, намери време да си спомни поне два пъти през деня за Господа, а ти, отшелникът, не можа да си спомниш нито един път за Господа.

Питам сегашните учени и философи, по колко пъти на ден си спомнят за Господа. Причината за нещастията на сегашните хора се заключава, именно, в това, че не си спомнят за Господа. Затова Христос казва: „Отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието — Богу." Казвам: Трябва да мислите за себе си, за своите ръце и крака, за ума и за сърдцето си, за своето развитие, но трябва да мислите и за възвишеното, за подобряване на оня живот, който ви очаква след смъртта. Днешният живот е наш, утрешният принадлежи на Бога. Как ще бъдете щастливи, ако не отдадете Божието на Бога? Нещастието на хората се дължи на това, че те дават само на Кесаря. Той само взима, а не дава. Бог се отличава с това, че дава и взима. Той ще вземе детето на една майка, но след една-две години ще й даде друго, по-добро дете. Някой мъж бие жена си. Бог ще вземе тоя мъж и ще й даде друг, по-добър от първия. Тъй щото, когато Бог вземе нещо от вас, не съжелявайте. Той е всеблаг, справедлив и милостив. В замяна на това, което е взел, ще ви даде нещо по-добро. В това отношение, Господ е пример на даване.

Христос казва: „Така да просветнат делата ви, че който ви види, да прослави Отца вашего." — Защо досега светът не се е оправил? — Защото вашите дела не прославят Господа. Отговорността за това лежи върху учените и духовните хора. Много учени има на земята, които на небето не са учени. Много светии има на земята, които на небето не са светии. Много благородни хора има на земята, които на небето не са благородни. Привидност и същина не са едно и също нещо. За да влезе в правия път, човек трябва да различава същественото от несъщественото. Човек трябва да бъде свободен от всякакви амбиции за завладяване и обсебване.

И тъй, четири неща са нужни на човека, за да влезе в правия път: да различава съществения от несъщественото; да се освобождава от лични амбиции; да има добра обхода и добър живот; да има любов в себе си. Докато не придобие тия неща, ангелът няма да го пусне в рая. Господ казва: „Вие сте се научили да служите на Кесаря, но не и на мене. Колкото и да се сърдите, не мога още да ви приема за свои слуги.“ Кой добър музикант ще приеме вашето недоразвито дете да изучава музика? Той ще каже: Нямам време да се занимавам с вашите недоразвити деца. Като пренебрегна невежеството, Бог остави невежите да се лутат в своето невежество. Днес, когато хората са по-готови да Го разберат, Той изпраща своя Син между тях.

Какво прави сегашният човек? Като стане сутрин от сън, той се измие, вчеше се, облече се чисто и после започва друга работа. Първата му работа е служене на Кесаря. След това се запитва: Трябва ли да служа на Кесаря? — Ще служиш на Кесяря, защото си в неговото царство — справедлив ще бъдеш. Някой казва, че не трябва да се грижи за телото си. — Кой ти каза това? Ако живееш в една къща под наем, трябва да я мажеш и чистиш. — Аз съм свет човек. — Дали си свет човек, или не, трябва да се чистиш. Щом си дошъл на земята, и светия да си, ще се чистиш. Учителят поставя слаба бележка на някой ученик. Ученикът е недоволен от учителя си, заканва се да го бие. Много учители са бити от учениците си. На ученика казвам да учи, за да няма слаби бележки. На учителя казвам да проверява по няколко пъти ученика си и тогава да му пише бележка. Учителят трябва да бъде разумен в всяко отношение. Като живеят добре, и ученикът, и учителят си поставят по-добра основа за служене. Бог е милостив и благ, но ако Му служиш, ще служиш в дух и истина. За това се иска съвършенство. Лесно се служи на Бога, но само ако имаш дълбок, вътрешен стремеж за това. Нямаш ли тоя стремеж, мъчно се служи на Бога. Казваш: Искам да отида при Господа, при Него да се уча. — И това е възможно, но достоен трябва да бъдеш за Господа. Жена бие мъжа си по няколко пъти на ден, и, въпреки това, иска да отиде при Бога. Не може да отиде. — Защо? — Още не се е справила с мъжа си. Мъж бие жена си, но и той иска да отиде

при Бога. Пътят му към Бога е затворен. Мъжът и жената са два принципа, които трябва да се примирят. Ако си мъж, ще отдадеш данта си на Кесарица. Ако си жена, ще отдадеш данта си на Кесаря. Това, което става с мъжа и с жената, като външни форми, става и вътре в човека. Кесар и Кесарица са вън от човека и вътре в него.

Мнозина казват, че светът е лош. Не вярвам в това. Повече вярвам, че хората са лоши, а добрината и лошавината на света се определя от тях. Светът е толкова лош, колкото и хората. Като говорите за света, разбирайте своя личен свят, но не света, създаден от Бога. Ако ти не си разположен, не мисли, че всички хора не са разположени. От твоето разположение или неразположение ти нямаш право да вадиш заключение за всички хора. Що се отнася до Кесаря вътре в тебе, ще бъдеш внимателен и учтив към него, ще му отдадеш своята дан. Ще научиш характера му и ще постъпваш с него добре. — Той е бирник. — Нищо от това. Ще се извиниш, че си закъснял, и ще му дадеш парите. Няма да го ругаеш, да му се сърдиш. Ще бъдеш тих и спокоен. Ако си нервен тук, и горе ще бъдеш нервен. Какъвто си на земята, такъв ще бъдеш и на небето. Там са крайно строги. За едно навъсване на веждите и за едно намръщване на лицето, могат да те изпъдят вън. На земята можеш да се мръщиш, колкото искаш, но на небето това не се приема. Само за едно намръщване един ангел бил изпратен на земята, дето трябвало да прекара цели хиляда години. В това отношение, Кесарят е по-отстъпчив. Той не вижда малките навъсвания, които човек прави.

„Отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието Богу“. Това значи: Изпълнете длъжността си и към Бога. Ако не изпълните задължението си към Бога, ще приличате на оня американец, който живял само за пари, но като дошъл часът за оня свят, съзнал положението си и казал на синовете си: Не следвайте моя пример. Аз живях само за богатство и на оня свят не разчитам на никого. Затова, турете в сандъка ми от всичките видове пари, дано и там ми помогнат. Като отишъл на оня свят, скоро усетил глад и спрял при един бюфет, дето имало печени кокошки, риби, плодове. Той попитал, колко струва кокошката. — Едно рупче, тук всичко е по едно

рупче. — Добре ще бъде, с тая евтиния лесно ще се мине. Извадил 20 лева, срещу които поискал от всичко. — Тук тия пари не вървят. Разменната монета при нас е рупчето. Богаташът веднага отишъл при синовете си и им казал: Тук вървят само рупчета. Пратете ми една торба от тях. Получил рупчетата и отишъл да си купи нещо от бюфета. — Тук такива рупчета не вървят. И тоя път го изпъдили.

„Отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието Богу." Само така човек ще се освободи от страданието. Всеки, който заминава за другия свят неподготвен, страда. Важно е, че трябва да се живее. — Как трябва да се живее? — Разумно. Някой се гневи за нищо и за никакво. Вземете пример от слънцето. Като го посрещате сутрин, то ви се усмихва и поздравява. Вечер, като залязва, дава ви гръб. Трябва ли да му се сърдите? Вие често се сърдите един на друг, без да имате право. Вие се сърдите, че някой не ви приел, както трябва.

Един писател отишъл в дома на един богаташ да иска пари на заем. Богаташът се скрил от него и казал на слугата си: Кажи, че ме няма. Писателят чул гласа на богаташа, но нищо не казал, нито се разсърдил. Един ден богаташът имал нужда от писателя и отишъл в дома му. Потропал на вратата. Писателят отворил, показал се пред богаташа и казал: Няма ме тук. — Как тъй? Аз те виждам и чувам, а ти казваш, че те няма. — Чудно нещо, отговорил писателят; аз повярвах на думите на твоя слуга, а ти не вярваш на мене. Тук съм, но не за тебе.

В бъдеще, когато отидете при Христа, Той ще каже: Няма ме тук. — Как така? Ние те виждаме. — Тук съм, но не за вас. Като знаеш това, не се гневи на слънцето. То нито изгрява, нито залязва. Изгревът и залезът не са нищо друго, освен една илюзия по отношение въртението на земята около нейната ос. Така се върти и моята, и вашата земя. Като идеш при мене, трябва да знаеш, върти ли се моята земя, или не; изгрява ли моето слънце, или залязва. Ако слънцето ми залязва, не дохождай. Ти посещаваш някого навреме и безвреме, затова се явяват недоразумения, обиди, страдания. Казваш: Еди-кой си умрял. — Умрял, защото слънцето му залязло. Значи, смъртта подразбира залязване на слънцето. На една страна залязва, значи, човек остарява и умира. На друга страна изгрява — ражда се човек. На запад е старостта, на изток — младостта. Ще кажете, че това е алегория. Не, това е алхимия. Един ден, като научите това изкуство, ще се преобразявате според желанието си: ще ставате млад или стар, мъж или жена. Същото става и в театъра: там младият се превръща на стар, старият — на млад. Това е законът на илюзиите.

„Отдайте Кесаревото Кесарю, Божието Богу". Така ли постъпват всички хора? Така ли постъпват християните? Има християни, които не спазват този закон, въпреки това, критикуват другите хора. Това показва, че те не са научили законите на света. Светът и светските хора са на място; те имат велико предназначение. Аз уважавам светските хора. Много от тях са искрени. Ако искат да кажат нещо лошо за тебе, ще ти го кажат в очите, а не зад гърба. Мнозина говорят и зад гърба ти. Ако говориш лошо за някого, бъди искрен, бъди кавалер, кажи му го право в очите. Светските хора обичат чистотата. Те се мият често, преобличат се и след това се пръскат с парфюми — обичат аромата на цветята. Религиозните се отказват от това, считат го грешно. Ако не се парфюмират, поне често да се къпят, да не миришат. Ние трябва да се преобразим. Това изнесал Христос в притчите си.

„Като чу царят, че званите на сватбата се отказват да дойдат, разгневи се, и проводи войските си, та погуби ония убийци, и града им изгори." (— 7 ст.). Казвам: Забравете вашата личност и разсъждавайте добре. Ще кажете, че ви дялам, т. е. карам ви се. Не се карам на никого, не съм пратен за това. Аз не съм научил тоя майсторлък. Да дялаш, това е опасна работа, то е една хирургична операция, за която се иска вяра и смелост. Това, което ви говоря сега, е висша математика. Тя борави с числата от 1 — 10. Като разберете вътрешния смисъл на тия числа, ще определите и своите отношения към Бога и ближните си. Най-голямото число е единицата. Като разберете единицата, ще разберете всички отношения. Останалите числа са получени от единицата чрез делението ѝ на по-малки числа.

И тъй, единицата е дървото, а останалите числа са клончета, листа, пъпки, цветове на това дърво. Като не знае своята стойност, човек вдига шум, гневи се, роп-

тае. Той не подозира, че е само клонче, лист, пъпка или цвят на главното дърво. Колкото и да вика, неговата дума не се чува. Ако си лист, ще се стремиш да приемеш повече жизнен сок. Ако си коренче, ще се стремиш да изпратиш повече храна на дървото. — Искам да зная, какво мислят хората за мене. — Щом си част от дървото, ти си служител на Бога. Не е важно, дали си красив, важно е, като стоиш на дървото, какво трябва да правиш. Не гледай към падналите листа на земята; не ги осъждай. Те не са паднали по своя вина, някаква външна сила ги е откъснала от дървото преждевременно. Въпреки това, те ще отдадат своята дан на Кесаря. След време те отново ще се явят на дървото, и тогава ще отдадат Божието Богу. Така трябва да разсъждавате и вие. И тогава ще имате мъчнотии и страдания, но страданията ви ще бъдат съзнателни. Съществуват два вида страдания: съзнателни, при които човек знае, защо страда, и се ползува от страданията; несъзнателни, при които човек вика, роптае и повече увеличава страданията си. Следователно, умен, религиозен, културен е оня, който се справя с страданията и разумно ги използува.

Под „култура", в истински смисъл на думата, разбирам прилагане на религията в всяко отношение. Истински религиозен е оня, който живее и с душата, а не само с ума и сърдцето. Културата подразбира разредяване на религията, а религията — сгъстяване на културата. Като казвам, че човек трябва да бъде културен, разбирам, да се разреди, да научи всички отношения, които съществуват между хората; да изучи устройството на държавата, да знае нейните изисквания, нуждите на всички институти и учреждения. Това е културата на Кесаря. Когато човек дойде до дълбоките вътрешни отношения към Бога и природата, да различава съществено-то от несъществено, тогава той ще разбере правилно Христа и ще Го познае. Христос е учил хората, как да проявяват културата и как да прилагат своята вътрешна религия. Кесар е културата, а Бог — религията. Казвам: „Отдайте на културата нейното, отдайте и на религията нейното". Религия без култура нищо не струва.

Човек трябва да започне първо от видимото и постепенно да върви към невидимото. Какъвто си като културен, такъв ще бъдеш и като религиозен. Ако си нервен, ако обичаш да полъгваш в културния си живот, т. е. в видимия, такъв ще бъдеш и в религиозния си живот. Да полъгваш, това значи, да скриваш истината. Чист, искрен трябва да бъде човек. Той всеки момент се намира пред лицето на Бога. Как ще погледнете към вашия гост, който ви носи зараза? Вие го каните в дома си, радвате му се, а той носи в себе си бацилите на някаква опасна болест и заразява целия ви дом. Ще бъдете крайно недоволни от него. Знайте, че всяко посещение, което правите на своя ближен, е явяване пред Бога. Чисти трябва да се явявате пред Бога. Има религиозни хора, които носят проклятие на света — най-страшния бацил. Това може да е несъзнателно, но те трябва да го имат пред вид, да се чистят. Следователно, ако си неразположен и гневен, не посещавай приятеля си. Посещавай приятеля си, само когато Бог е в тебе. Това е проповядвал Христос на хората.

Какво представя Христовото учение? То е Божествената книга, от която всеки може да чете. Аз всеки ден преглеждам тая книга. Някой казва, че се е разговарял с Христа. Възможно е това, но само оня може да се разговаря с Христа, който се е повдигнал на едно високо стъпало и се е очистил. Ще кажеш, че си учен човек, че имаш достъп до Христа. Може да си учен по отношение на средата, която те обикаля, но не и по отношение на Христа. Твоята ученост не ти отваря път към Христа. Смирение е нуждно на човека. Като знаеш толкова, кажи, колко години ще живееш, колко деца ще имаш, какви ще бъдат те. — Не зная, нито колко години ще живея, нито колко деца ще имам. — Ти не знаеш неща, които се отнасят до тебе, а говориш за неща далеч от тебе. Трябва да се учиш. Има учение за сърдцето и учение за ума. Сърдцето е Кесарево, а умът — на Бога. Понякога е обратно: умът е Кесарев, а сърдцето на Бога. Следователно, отдайте на ума това, което е негово, и на сърдцето това, което му принадлежи. Не спирайте течението на изворите. Не спирайте течението на реките. Поправяйте коритата им, свободно да текат. Не пресушавайте вашите реки. Не изсичайте вашите гори. Много трябва да се говори на съвременния човек, за да разбере той нещата според степента на своето развитие.

Съзнанието се проявява в три посоки: като механично, физиологично и психично. В механичното съзнание

процесите се извършват отвън-навътре. Тия процеси стават и в природата. Много реки отвън се стичат в едно и образуват една голяма, мътна река. В механичното съзнание процесите не са Божествени. В физиологичното и психичното съзнание процесите се извършват отвътре-навън, няма нужда да пущате кофата си вътре, да вадите вода. Тя сама по себе си изтича. Благодарение на това течение отвътре-навън, мътилките излизат навън, и изворът се изчиства. Върху тоя извор работи Христос, него иска да прокара у вас. Щом видите това желание на Христа, вие веднага се противопоставяте и запушвате извора. И, в края на краищата, вие се задоволявате с малките рекички, които се сливат в една по-голяма, и казвате: Достатъчно съм голям. — Голям си, но мътен. По-добре бъди малък, но чист извор, отколкото голям и мътен. Тоя е пътят, който води към Царството Божие.

Правете свободен избор и сами решавайте, голям извор ли да бъдете, но мътен, или малък и чист извор. От вашето решение зависи вашето благо. Това значи, отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието — Богу.

*

5. Беседа от Учителя, държана на 31 декември, 1916 г. София.

Господ му рече

И Господ му рече: „Стани, та иди на улицата, която се казва Права, и попитай в дома на Юда за някого си на име Савел.“*)

В съвременния век не е на мода да се казва, че Господ говори. Ако някой се осмели да каже, че Господ му говори, би се повдигнал цял спор. Окръжаващите ще му искат доказателства, да ги убеди, по какъв начин Господ му говори и какво му говори. Няма съмнение, че и Бог говори така, както и хората говорят. Под „говор“ разбирам разумност. Само оня говори, който има разумна, права мисъл. В сегашния свят има хора с толкова деликатни и чувствителни души, че ако им дадете една монета, или друг някой предмет, който е бил свидетел на известни събития, по него те могат да видят всички събития на миналото, отпечатани върху тоя предмет. Те не само чувствуват, не само възприемат, но чуват и думите, свързани с даденото събитие. — В бъдеще, когато слухът и зрението на хората се усили, ще се убедят, че всичко около тях говори. Няма да се спирам да доказвам това, нямам свободно време сега. Нека остане тоя въпрос спорен. Когато някой параход потъва, няма време за спор. Човек трябва да бърза, да бъде смел, час по-скоро да влезе в първата спасителна лодка. Всеки човек, който иска да придобие някаква разумна философия, трябва да влезе в спасителната лодка. Само тая лодка ще го спаси.

„И Господ му рече.“ Имайте пред вид, че Бог говорѝ на Ананий, на човек, който е готов да Го слуша. И аз говоря на хора, които имат отношение към Бога. Учителят говори само на своите ученици, с които разрешава известни задачи, защото и те имат отношение към него. Всички, които искат да се учат, имат отношение към учителите. — Защо? — Идея имат те. Ония от вас,

* Деяния на апостолите 9:11.

които сте изучавали геометрия, говорите за равностранния триъгълник. Каква идея е скрита, изобщо, в понятието триъгълник? Знае се, че сборът на вътрешните ъгли в един триъгълник е равен на два прави или на 2d. Ние казваме, че думите човек и триъгълник са синоними. Долната страна на триъгълника — основата му е основа и на човешкия живот. Върху тая основа той гради. Тя е материалната страна на неговия живот. Дясната страна на триъгълника е умът на човека — неговите мисли, а лявата страна на триъгълника — човешкото сърдце и чувства.

Значи, между човека и триъгълника има известно отношение. Ако си представим един равностранен триъгълник, имаме пред вид човек, в когото материалните, умствените и сърдечните сили са в пълна хармония. Ако триъгълникът е равнобедрен, тогава материалните енергии в човека са по-слабо, или по-силно застъпени. Както и да се проявяват силите в триъгълника, общият им сбор е равен на 180 градуса. Триъгълникът, като идея, представя семейството: майката е лявата страна на триъгълника, бащата — дясната страна, а детето — основата. Ако основата в равнобедрения триъгълник е по-малка от бедрата му, това показва, че детето ще бъде телесно слабо. То може да бъде по-интелигентно, чувствително, но физически слабо. Ако един от ъглите в триъгълника е по-голям от другите, то и силите, които действуват срещу тоя ъгъл, ще бъдат по-големи. Дето и да видите триъгълника, в природата или в живота, ще знаете, че той има отношение към живите същества. Триъгълникът има смисъл за разумните хора, не и за простите. За учения той е сбор от живи сили, а за простия — сбор от мъртви линии.

Триъгълникът е жив, движущ се човек. Като изучавате човека, ще видите, как се проявяват в него силите на ума, на сърдцето и на телото. Числото 180 градуса или двата прави ъгла показват посоката на вашето движение. За да познаете истинската посока на вашето движение, трябва да намерите вашия прав ъгъл. Линията, която се отклонява от правия ъгъл, показва съединителните точки, през които може да минавате. Ако в семейството мъжът е прав ъгъл, жената ще бъде остър ъгъл. В тоя случай, жената е връзка. Едното рамо на

острия ъгъл ще бъде по-голямо, защото лежи срещу по-голям ъгъл. Следователно, силата на жената е по-голяма от тая на мъжа. Ако жената е прав ъгъл, страната на мъжа ще бъде по-голяма. Той е хипотенуза в триъгълника и е по-силен от жената. Затова се казва, че хората на правите ъгли не са всякога силни хора. Кривите хора са по-силни, защото имат по-дълги силови линии. Значи, срещу всеки прав човек има по един крив, лош човек, който има по-дълги линии. Следователно, тоя човек е по-силен от правия. Значи, добрите хора са прави ъгли, а лошите хора — остри ъгли, с по-дълги силови линии. Така говори новата геометрия, но никой учител не е говорил на учениците си така.

Ако искате да познаете, какъв е даден човек, или дадено дете, накарайте го да начъртае един триъгълник. Ако детето начъртае триъгълник, в който лявата страна е по-голяма от дясната, това показва, че то е повече чувствително, отколкото интелигентно. В него сърдцето работи повече от ума. Ако дясната страна на триъгълника е по-голяма, това дете е повече интелигентно, отколкото чувствително. Ако основата е по-голяма, детето е силно развито в физично отношение. Това са факти, а не случайности. В природата няма случайности.

В прочетената глава се говори за един човек на име Савел, който после стана Павел. Той беше правоверен, според тогавашното разбиране, но Бог искаше да го отклони от това правоверие. Като падна от коня, той изкриви правия ъгъл, и всички ъгли в него станаха остри. Следователно, който иска да се спаси, трябва да изгуби правия ъгъл в себе си. Докато мисли, че е умен и няма какво да учи, човек ще си остане всякога глупав. Започне ли да мисли, че е глупав, че трябва много да учи, той има условия да се развива и да стане умен. Той е на прав път в живота си. Щом майката казва, че е завършила мисията си, тя трябва да напусне земята. Всеки човек, който се спира на едно място в своите възгледи, е приел една философия, която не търпи нищо ново. Това значи, човек съзнателно да спре развитието си. Казвате, че ако човек приеме новите възгледи, постоянно ще греши. Ще греши, но същевременно ще еволюира. Човешката душа се развива и чрез погрешките.

Аз разглеждам думата „погрешка“ в широк смисъл. Човек не трябва да се влияе от материалните несгоди, да мисли, че само добрият живот обусловя неговото развитие. — Защо? — Защото има външно знание, но има и вътрешно. Човек може да чете различни автори, да възприеме тяхното знание, но докато това знание не се обработи и не стане негово, нищо не се ползува. Чуждото всякога си остава чуждо. Затова всички подържат, че, каквото и да прави, човек трябва да мисли. — Върху какво трябва да мисли? — Върху всички жизнени въпроси, които се повдигат в света. Всеки човек сам трябва да си дава отчет. Три принципа, три важни категории въпроси играят роля в живота. Първата категория въпроси са чисто материални, и те трябва да се разрешат по законите на материалния свят. За тия въпроси не можем да кажем, че Бог ще промисли. То е все едно да кажеш, че и без хляб можеш да живееш. Първата категория въпроси се разрешава чрез стомаха; втората категория се разрешава чрез сърдцето, а третата категория чрез ума, т. е. чрез мозъка. Значи, три категории въпроси действуват едновременно в човешкия живот: обществени или социални; етични, нравствени или духовни и умствени.

Как е създадена религията? — Тя е създадена от участието на трите принципа: волята е създала материала за съграждане на външната форма; сърдцето е създало съдържанието ѝ, а умът — силата, с която тя се движи. Аз говоря за материята в друг смисъл, а не както сега я разбират. Тя има особени качества, които малцина виждат. Според някои, материята е нереална, само духът е реален. Значи, материята е спящ дух. Под „материя“ те разбират спящото състояние на духа; щом духът се събуди, материята минава в друга форма. В заключение, казваме: материя в действие или дух, и материя в бездействие или мъртва материя, спящ дух. Като знаете това, не мислете, че материалните неща са нереални, т. е. недействителни.

В духа се крият сили, чрез които формите се видоизменят. Формата и субстанцията на материята са две различни неща. Атомите и молекулите в различните съединения могат да се изменят по количество, но субстанцията им е реална, действителна, вечна и неизменна. Това е един отвлечен въпрос. Вие се интересувате от

въпроси, които се отнасят до сегашното време. Вие мислите, че сегашният живот е най-важен. Вие се държите главно за материалния или физичния свят, без да подозирате, че той е една от стоте милиона брънки на веригата светове, която ви обгръща. Какво представя една халка от верига с сто милиона халки? И тая халка трябва да се развива, но не е право да мислите, че тя съдържа всичко в себе си. Спрете вниманието си върху процесите, които се вършат в природата. Какво става с семенцето, което посаждате в земята? Първо го заравяте в земята на известна дълбочина и го поливате. След това то се пропуква и започва да гние. В земята, семето минава през процес на анархия, т. е. разрушаване. И светът, който Бог е създал, е минал през процеса на анархията. В тоя процес се крият Божествени закони. Ще кажете, че цяла Европа днес минава през тая анархия. Това е хаосът в света, който ще създаде бъдещето. Казвате, че има много болшевики, не знаете, какво ще стане вас. Не се безпокойте. Вие се плашите, че реката е придошла, че водата се е вдигнала на височина четири-пет метра и причинява пакости: вдига къщи, огради, отнася животни, хора. Вие се страхувате, че тя ще отнесе целия свят. Не се страхувайте. Това ще трае, докато се стопят снеговете. Щом всички снегове се стопят, водата ще почне постепенно да спада и ще се прибере в коритото си. Болшевиците са сили, събирани от хиляди години. — Какво ще направят те? — Ще кажат на хората да не си правят къщи край реките. Само така ще се оправи светът.

Сега аз искам да ви дам една правилна философия, да не се увличате в страстите на хората, които защищават своите интереси. Ние разрешаваме въпросите по Божествен начин. Ние говорим за онова право, което се отнася и до ума, и до сърдцето, и до телото. Ние говорим за онова право, което се отнася и до мъжа, и до жената, и до детето. Право, което се отнася само за мъжа, за жената или за детето, е една трета от цялото. Истинско, Божествено право е това, което обхваща всичко в себе си. Това право ще се приложи тогава, когато ние започнем да слушаме гласа на Бога. Някой казва: Не искам да слушам, каквото ми говори Господ. — Приятелю, каквото и да правиш, все ще слушаш някого. Ако не слушаш Господа, ще слушаш своя настойник. Ако не слушаш

Господа, човек ще слушаш. Дето и да си, в църква или на училище, в някое учреждение или в дома си, все ще слушаш някого. Дали си християнин или евреин, все ще слушаш съветите на някого. Заблуждение е да мислиш, че си свободен. Някой мисли, че като минава от едно състояние в друго, ще оправи света. Казвате, че болшевизмът е лошо нещо. Не е така. Болшевиците ще направят корекция в живота на богатите хора. Бог ги изпраща като бирници, да вземат от богатите това, за което от две хиляди години нищо не са плащали. Богатите хора не изпълниха своите задължения към Бога.

Какво представят болшевиците? Те са бирници на Бога. Дали вие ги признавате, или не, това е друг въпрос. Аз гледам на въпросите другояче и зная, че всичко ще стане така, както трябва. Ето, и Павел беше един от правоверните, но убеждението му се измени. Той отиваше от Ерусалим за Дамаск — един културен център, и падна от коня си. Тогавашните християни бяха болшевици, които застрашаваха старата култура, затова ги гонеха и преследваха, да ги накажат. Срещна го Христос и го запита: Савле, защо ме гониш? Защо гониш моите хора? Савел запита: Какво искаш от мене, Господи?

Казвате: Тогава всички да станем болшевици. — Ако всички можете да възприемете болшевизма на равностранния триъгълник, в който обичта, любовта и духът крепят нещата, станете болшевици. Но болшевизъм, който убива хората, не е истински, това е революционерство.

Сега аз ви говоря върху тоя въпрос, за да не се плашите. Защото всички обществени явления вървят по определени закони. Това, което става сега в Европа, е предвидено. Всеки народ си има своя програма и своя рол, която трябва да изиграе. Никой не е виновен за това, което става днес в света: нито французи, нито англичани, нито германци, нито руснаци. Всеки народ си играе своята роля. Виновни са ония, които не разбират Божиите закони и едни на други си пакостят. Ония от болшевиците, които не разбират Божиите закони, казват: Да избием и да обесим богатите. Бог им казва: Няма да колите и да бесите! Аз и друг път съм казвал: Човек няма право да беси и да убива! — Как? Не трябва ли да се убиват хората? Казвам: Имаш право да съборишь една стара къща, но на мястото ѝ да направиш нова.

Ако не можеш да направиш нова, не бутай старата. Ако Божият Дух не живее в телото на човека, това тело може да се събори. Но само смъртта има право да разрушава човешките тела. Там, дето Божият Дух живее, ти нямаш право да насочиш артилерията си към тоя човек и да го събориш. От Божествено гледище, това е престъпно. Павел отиваше в Дамаск да събори тия тела, в които живееше Духът Божи. Те представяха истинската култура. След като се срещна с Ананий, Савел измени своя стар възглед и прогледа. Една от добрите чърти на Ананий е, че той повярва на Господа. Следователно, дойде ли в ума ви една светла мисъл, не казвайте, че сте заблудени, че това е някаква философия, но вярвайте в тая мисъл и я приемете. Аз твърдя, че чувствата и мислите на човека са толкова верни, колкото и чувствата и мислите на даден философ, в който той вярва. Той може да няма езика на философа, да изрази чувствата и мислите си, но трябва да знае, че това, което е заседнало дълбоко в душата му, е верно. Като мине известно време, той ще разбере, че е бил прав. Всяко учение трябва да се използува разумно, както геометрията събира мненията на всички учени. Трябва да си служим с опита на философите и учените от миналите векове. Всеки писател, учен и философ е кошер, в който има мед. Влез в кошера и събери си, колкото мед искаш. Влизайте свободно в всеки кошер, в който има мед. Няма ли мед в някой кошер, не влизайте там. Всяка пчела, като влиза в цветовете, събира мед, защото познава, кои са медоносни. Не може да се каже същото за всеки човек. Всички не сте подготвени за това. В това отношение, пчелата е по-умна от човека. Това показва, че тя е прекарала в специални училища хиляди и милиони години. Днес тя владее изкуството да събира прашец и нектар от цветята и да го превръща в мед. Отдавайте правото на пчелата и се учете от нея.

Ще възразите, че човек стои по-високо от пчелата. В едно отношение човек стои по-високо от пчелата, но в друго отношение пчелата го превъзхожда. Никой човек не може да направи това, което пчелата прави. Вижте, какви идеални клетки прави и как ги пълни с мед. За това се изисква голямо изкуство, голяма точност. Ако не изцяло, поне частично пчелата трябва да служи за поука

на човека. Има много писатели, които са като пчелите. Те хвърчат от едно място на друго, изучават хората, наблюдават ги и пишат. Трябва да благодарим на тия писатели и да се ползуваме от тях. Ще кажете, че и без писатели може, или достатъчно е само един писател. Не е така. С един цвят пролет не става. С едно учение култура не се създава. Всички философи, учени и писатели съставят едно цяло, затова множеството не трябва да ви смущава. Ако се обърнете към растителното и животинското царства, ще видите хиляди разнообразни форми от тях. Някои може да са вредни, но в цялото те са на мястото си. Всяка мушица, в каквато форма и да е, колкото и да е малка, в миросъзданието тя има своето предназначение. Няма безполезни неща в света. Щом нещо е допуснато, то има някаква цел. Ето, на земята съществува зло и добро. От по-високо гледище, това, което на земята е зло, като отиде на небето, става добро. И обратно: доброто на земята е зло на небето. Дали ще приемете това твърдение, или ще го отхвърлите, не е важно. Аз нямам време да се впущам в подробности и обяснения.

Да се твърди, че злото на земята е добро на небето, е голямо противоречие. Наистина, противоречие е това, но само за ония глави, които не искат да разберат същината на нещата. Бог е създал всичко много добре, но мнозина се спират върху временните неща и ги виждат в изопачен вид. Дебела е още човешката глава. Казвате: Да махне Бог дявола от света, всичко ще тръгне напред. Дяволът е отличен учител. Докато хората не поумнеят, той има своята задача между тях. Дяволът има една добра черта — той е честен. Понеже всякога си служи с лъжата, той казва: Аз лъжа, никога не говоря истината. Той остава верен на лъжата. В това отношение, човек е неиздържано същество: някога говори истината, някога скрива истината. Дяволът казва за човека, че и Бог не знае де е, защото някога си служи с истината, а някога с лъжата. Оня, който си служи и с двете, казва: В тоя свет не може без истина, но не може и без лъжа; не може без добро, но не може и без зло. Обаче, Христос казва: „На двама господари не можеш да служиш едновременно."

Помнете: От Божествено гледище, злото на земята е добро на небето. И аз казвам: Страданията, които хората преживяват, носят големи блага за тях. Покажете ми един човек, който е минал само през радости, да е станал добър. Който е минал само през радости, не може да бъде доволен. Ако разрешим въпросите за стомаха, ще останат неразрешени въпросите за сърдцето и за ума. Въпросите на ума, на мисълта, са предмет на небето. Само Бог в човека разрешава тия въпроси. Задача на земния човек е да разреши въпроса за хляба. Тоя въпрос съставя една трета от всички въпроси. Дойдете ли до въпросите на ума и на сърдцето, тях само Бог може да разреши. Казано е в Битието: „Не убий!" Това е закон. Значи, има закон, който повелява на човека да не убива. Обаче, няма закон, който може да го накара да обича.

И Господ му рече: „Стани, та иди на улицата и попитай в дома на Юда за някого си, на име Савел, и го научи." Савел е бил голям консерватор. И доднес още вие сте от партията на Савла. Мнозина отивате в Дамаск, но половината от вас още по пътя ще паднат от коня си и ще ослепеят. Павел отиваше от Ерусалим за Дамаск, полето на мъдростта. Той не отиваше за Ерусалим, дето Христос опита любовта на хората. Всеки човек се е качил на своя кон и отива за Дамаск, но ще падне от него, ще напусне своите стари възгледи и ще възприеме новите възгледи. Чрез тях ще се домогне до мъдростта и хармонията в света. Не става ли същото и в природата? Окапват старите листа и нови се явяват. Така старото се обновява и освобождава от противоречията на живота.

На какво се дължат противоречията? — На неразбиране на законите. Когато жената види, че мъжът сваля старите листа от дървото, веднага започва да роптае и казва: Това не може да бъде! Ако жената сваля старите листа, мъжът вика. Те не подозират, че като окапят старите листа, нови ще изникнат. Като окапят косите, нови ще израснат. Значи, на всяка гола глава могат да изникнат косми. Аз мога да ви дам метод, как да се покрият главите ви с коса. Окапването на космите показва, че човек поумнява. Оня, на когото косата не окапва, живее още в зимата. Започне ли косата му да капе, тоя човек отива към пролетта на живота.

И рече му Господ: „Ананий, иди при человека, който се моли.“ Ананий означава човек, който разбира Бога. Савел е човек, който постоянно се пълни и изпразва, като мосечината. Той е променлив, постоянно се двоуми. Буквата „С“ означава закон на промените. Тя реже като нож, като трион. Когато режете лозето с трион, то започва да сълзи. Ако името ви започва с буквата „С“, нека се смени тая буква с „П“. Изобщо, ако работите ви не вървят добре, променете името си: от двусрично направете го трисрично или четирисрично. По-добре е да увеличавате сричките на имената си, отколкото да ги съкращавате. Наполеон отначало имал величествен почерк, но постепенно го стеснявал. С това той сам си причинил пакост. Не се позволява никакво съкращаване нито в сричките на името, нито в почерка. Духовният свят е свят на разширяване, а не на съкращаване. Влезете ли в тоя път, трябва да носите в себе си мисълта и стремежа към разширяване.

Сега аз нахвърлям много мисли. От тая материя могат да се съставят няколко беседи, които да попълнят празднините в вашия ум. — Защо правя това? — Защото ви каня на угощение, на което слагам богата трапеза. Като слушате беседата, казвате: Не е свързана речта му. — Право е, речта ми не е свързана, защото представя богато угощение, на което ви предлагам и телешко готвено, и пилешко, и сладкиши, и плодове, и вино. На вас остава да си изберете, каквото искате. Ако някой философ ви разведе из стаите на една богата къща и ви покаже, де какво има, вие ще кажете, че той е отличен философ. Отличен е, но за човек, който не е гладен. Гладният няма търпение да се разходжа от стая в стая — той иска да яде. Ако срещна гладен човек, който няма търпение да философствува, ще му кажа: Ела при мене да си хапнеш. Ако ме пита, добре ли е сготвено, разбирам, че тоя човек не е гладен. Ще му кажа: Приятелю, опитай първо и после говори. Аз не обичам много да говоря за това, което съм приготвил. Хареса ли ти се, яж; не ти ли се хареса, ще те поканя друг път, когато приготвя това, което обичаш. Веднъж съм се съгласил да стана готвач, ще готвя това, което се харесва на клиентите ми. Това изисква съвременното общество. И в Божественния път трябва да бъдем реалисти. Преди всичко, от нас се иска да имаме мир в душата си.

„И рече му Господ.“ Питам: Вас говори ли ви Господ сега? Казваш: Не съм чул Господ да ми говори. — Значи, оглушал си. Вие имате чувства в себе си, които трябва да развивате. Сегашната епоха може да ви помогне в това направление. Човек трябва да развива своите чувства и сетива, да вижда и чува добре и външно, и вътрешно. Как ще си обясните виждането на поета? Той е ясновидец, вижда онова, което другите не виждат. Четете стиховете на някой поет и се чудите, как е видял това, което никой не вижда.

И Господ му рече: „Стани и иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в дома на Юда за някого си на име Савел.“ Юда означава човек, който обича да се слави. Тя е лоша дума. Често думите се изопачават. Например, едно време думата „иезуит“ означавала последовател на Христа, но днес тая дума е изопачена. Ананий се обръща към Господа с думите: „Чух за тоя человек от мнозина, че е сторил много злини на Твоите светии в Ерусалим.“ (—13 ст.). А Господ му рече: „Иди, защото съсъд избран ми е той, да носи моето име пред народи и царе, и пред синовете Израилеви.“ (—15 ст.). И на вас могат да ви говорят, но питам, кой ви говори. Може духове да ви говорят, и, ако сте щастливи, ще кажете, че Бог ви говори. Ако Бог ви говори и не Го разбирате, голямо зло ще ви сполети. Бог говори на днешните хора: „Обичайте се, не правете зло, не се насилвайте, премахнете затворите, обичайте всички, разделете справедливо благата, които ви давам. Ако не ме послушате, ще изпратя моите бирници, с тях да се разправяте.“ — Какво представят бирниците? — Злото в света, т. е. Божието добро. Казахме, че злото на земята е добро на небето. Иде денят, когато Божието добро ще слезе отгоре. Бог казва на сегашните хора: „Уредете света чрез вашето добро.“ Това значи: Помирете се чрез вашето добро. — Не искаме да се помирим. — Щом не искате да се помирите, ще пратя вашето зло, т. е. моето добро. То ще вземе къщите на хората срещу дълговете им. Бог казва: „Аз ви пратих на земята да правите добро и да се учите, а не да събирате пари и да се удоволствувате. Аз не съм ви пратил да господствувате над бедните и нещастните в света.“

По начина на живеенето си, хората могат да се уподобят на двамата александрийски светии, от които единият правил добрини и получавал заплата за добрините си още на земята, а другият събирал богатства и съкровища за небето.

Двамата светии се подвизавали цели 20 години в един от Александрийските монастири. Случило се, че единият от тях, като се разхождал край монастира, видял една голяма дупка в земята. Надзърнал вътре и ужасен отскочил настрана. Другарят му забелязал това и отишъл да види, какво има в дупката, което уплашило първия светия. Приближил се, погледнал вътре и се зарадвал. В дупката имало едно котле с жълтици. Чудно нещо, си казал той. Не предполагах, че другарят ми може да бъде толкова глупав. Има ли нещо страшно в златото? Той влязъл в дупката, извадил котлето и отишъл в Александрия да употреби златото за благотворителни цели. Една част от тях дал за съграждане на църква, друга част за направата на училище, а останалата за болница. Като свършил работата си, той се върнал в монастира и започнал да се моли на Господа да му отговори, дали е постъпил добре с парите. Един ангел, пратеник от небето, му казал: Всички добрини, които ти направи, не струват, колкото подскачането на твоя приятел. С добрините, които направи, ти наруши мира на много хора, живеещи до това време в мир и спокойствие.

Сега и на вас казвам: Всички къщи, всички благодеяния, които правите, не струват, колкото подскачането на светията при вида на златото. Въпреки това, днес всички викат: Пари, пари ни трябват нас! Будали са били нашите бащи, че не са крали. — Тогава кради ти! Наистина, много от сегашните хора крадат. Много от Божиите касиери са крадци. Те събират пари за ония, които ще ги изядат и изпият. Никой крадец не е собственик на това, което е откраднал. Крадците са събирали пари, оставили са ги настрана за черни дни, а в същност други са ги яли.

В България някъде вързлувала една разбойническа банда. Те били десет души. Като обрали много богаташи, събрали се заедно, да си делят парите. След това трима от тях трябвало да отидат в града да купят нещо за ядене. Седмината, които останали на полето, казали:

Като дойдат тримата от града, ще ги убием, да останем по-малко, за да ни се паднат повече пари. Същото мислели и тримата: Като се върнат от града, да убият седемте, за да им се паднат повече пари. Нападнали се еднидруги, и неколцина от тях станали жертва. Останалите седнали да ядат. Като се нахранили, всички се почувствували зле и умряли. Ще кажете, че яденето било нещо развалено. Много причини има за това. Важно е, че никой от тях не използувал богатството.

Каквото е положението на крадците и разбойниците, такова е и на много от сегашните хора. Днес аристократи и прости, богати и болшевици се бият, но по тоя начин въпросите не се разрешават. Всичко в света принадлежи на Бога. Бъдещето се нуждае от разумни хора, които разбират Божествените закони. Религията трябва да се проповядва добре. Днешните свещеници и учители носят отговорността за неизпълняване на Божиите закони. Те са подписвали и подписват всичко, което Бог казва. Сега идат болшевиците в света и питат свещениците и учителите, на какво основание се подписвали под Божиите закони, без да ги изпълняват. Така казва Бог, не казвам аз. В бъдеще няма да се допусне никаква лъжа. За най-малката лъжа ще се плати скъпо. Всяка партия трябва да бъде честна, да работи за благото на своя народ. Делата и проявите на партиите, на църквите и на училищата трябва да отговарят на Божествените. С това не искам да настройвам хората, не обвинявам никого, но казвам, че всеки трябва да изпълни поетото задължение. Всички свещеници и учители, всички партии са изпратени от Бога да изпълнят един велик дълг. Ако съзнаят това и се пожертвуват за благото на своя народ, съдбата на Европа ще бъде друга, а не като сегашната. — Трябва ли да се жертвувам? — Ако ти е проговорил Бог, жертвувай се; ако не ти е проговорил, не се жертвувай. Ако Бог е говорил на момата и на момъка за любовта, нека Го слушат. Момъкът, на когото Бог е говорил за любовта, трябва да каже: Аз слушам само Бога. Тая е момата, която обичам — никоя друга. По същия начин и ние трябва да кажем: Това учение е Божествено — никое друго.

Сега, като говоря за Божественото учение, не мислете, че то изведнъж ще преобрази света. За да се реализира това учение, нужни са хиляди години. Когато

дойде шестата раса на земята, тогава хората ще подобрят живота си. Дотогава ще минавате от една епоха в друга, от едни условия в други. През колко месеце ще минете! През колко сита ще ви пресяват! Колко пъти ще ви съдят и наказват! Колко пъти ще ви мелят в воденицата, докато излезе от вас чисто, хубаво брашно. Днес сте киселици още. Едва след две хиляди години ще станете хубава, доброкачествена ябълка.

Казвате, че сте добри хора. Опитайте се и сами си кажете, колко сте добри. Ако дойде в дома ви човек, когото не обичате, как ще постъпите. Остане ли два-три деня в дома ви, на четвъртия ден сте отегчени вече от него и казвате: Кога ще се махне тоя човек от моя дом? Кога по-скоро ще ме освободи? Ако синът, който обича баща си, е недоволен, че не му оставил наследство, добър син ли е? След всичко това се питате, кога ще се оправи светът. Светът ще се радва на велика, истинска култура, когато Божието добро, т. е. човешкото зло и човешкото добро, т. е. Божието зло се съединят и заработят заедно. Бог е милостив и снизходителен към нас. Когато грешим, Той казва: Все ще излезе нещо добро от тия деца. Бог обича грешните повече от праведните, простите повече от ученитe, защото те имат нужда от Него. Когато някой се мисли за много добър, за много учен, Бог казва: Турете тоя човек далеч от мене, той не се нуждае от подкрепа. На проповедниците и на свещениците, които мислят, че всичко знаят, Бог казва: Стойте настрана от мене. Някой казва: Добре е да съм проповедник. — Ще изгубиш Божието благоволение. Защо проповядвам аз? Като изучавах тая философия, казах си: Искам да видя хората, които Бог обича. — Кои са тия хора? — Грешниците. Като ги обикнах, аз разбрах, че в тях се крият добри заложби. Оная грешница, която се крие от лицето на Господа от срам и от страх, е по-голяма светица от тая, която се мисли за праведна и свободно се явява пред лицето на Господа. Положението на сиромаха е по-добро от положението на богатия, защото по-лесно ще влезе в Царството Божие. Всички искате да бъдете учени, без да подозирате, че външното знание е фалшиво богатство. Някой ме пита, изучавал ли съм някаква философия. Казвам: Приятелю, като се освободиш от големия товар, тогава ще говорим.

Сегашните ученици изучават триъгълниците, четиръгълниците, петоъгълниците, но не знаят, какво означават тия фигури. — Кога ще научим това? — Когато дойдат ангели да ви учат. Тогава ще станете учени хора. Петоъгълникът, например, показва посоката, в която трябва да се проявява вашият умствен живот. Той показва, че къщите ви трябва да бъдат построени според законите на ума и да бъдат хигиенични. Той показва още, че трябва да ядете здравословна храна, да пиете чиста вода, да дишате чист въздух и да четете книгите на великите и възвишени автори. — За какво говори шестоъгълникът? — За отношенията на човека в физичния и духовния свят. Който се занимава с шестоъгълника, трябва да научи двата полюса в света, т. е. поляризиране на силите, които действуват в природата. В шестоъгълника действуват шест сили: трите се проектират отдолу-нагоре и трите отгоре-надолу.

Днес ви желая, на повечето от вас, да отидете при Савла, както Ананий отиде. Всеки от вас има по един Савел в себе си. Като ме слушате, някои от вас казват: Защо Учителят е събрал тия хора да им говори? Какво особено ще им каже? Казвам: Савле, слез от коня си. На теософите казвам: Трябва да ослепеете, за да станете истински теософи. На християните казвам: Трябва да изгубите каменното си сърдце, за да станете истински християни. Който не е изгубил сърдцето си, не е станал християнин. Ако не можеш да услужиш на своя ближен с сърдцето си, за да почувствува нещо, и с очите си, да види нещо, никакъв християнин не си. Следователно, искаш ли да си теософ, трябва да ослепееш; искаш ли да си християнин, трябва да дадеш сърдцето си в жертва. Това изисква новото учение. Много от сегашните хора имат очи, но не виждат. Обаче, срещате слепи хора без очи, които, с едно докосване до вас, проникват в вашата душа и прозират в вашия минал живот. Те са по-добри ясновидци от тия, които имат очи. Опитайте се да питате моя минал живот и да ми кажете, какъв е бил той. Когато човек ослепее, тогава вижда добре. Който вижда близките предмети, не вижда далечните. Законът е такъв. Колкото по-близо е един предмет до очите ви, толкова по-мъчно се вижда. Ако съсредоточите ума си към някой възвишен предмет, вие ставате слепи за оби-

кновените работи. Вие не трябва да гледате само с духовните си очи на нещата, нито само с физичните си очи, но трябва да проникнете дълбоко в душата си, за да става правилна обмяна между физичното и духовното ви тело.

Хората на земята се отнасят към различни категории, защото не произлизат от един и същ баща. Някои хора произлизат от баща вълк, от баща лъв; други произлизат от баща гълъб, пуяк или други някои птици. Какъвто е характерът на животното, или птицата, от което произлиза човекът, такъв е и неговият характер. Горделивият човек е роден от баща пуяк. Като го похвалиш, той ще се надуе, ще разпери опашката си и ще каже: Като мене няма подобен. Не е обидно, че произлизаш от баща пуяк. Ако това те обижда, докажи обратното, т. е. че баща ти не е бил пуяк. — Хората ме гонят и преследват. — Ако, наистина, те гонят, ти трябва да бъдеш тих и спокоен, като Сократа. Човек разполага с различни средства, чрез които може да се противопоставя на своите неприятели. — Какво прави пуякът? — Като го гонят, той разперва опашката си, надува се и започва да преследва неприятеля си. — Ще кажете, че вие не сте пуяци. — Не сте пуяци, но понякога проявявате характера на пуяка. Не се обиждайте, че понякога си служа с думи, които не ви харесват. Аз търся съответни думи да изразя мисълта си, но не ги намирам всякога. Пазя се да не ви обидя, защото вие носите в себе си експлозивни вещества, които могат да засегнат и вас, и мене.

Желая ви да бъдете Ананиевци — хора на новата мисъл, да ви говори Господ, а вие да говорите истината. Трябва да имате любовта на Ананий, който отиде при Савел. Той положи ръцете си върху главата му, и Савел прогледа. Трябва да измените вашия Савел, поне първата буква на името му от С да я направите на П. Християнството се отличава от всички теософски учения по това, че то дава методи за общение на човека с Бога. И теософията, и окултизмът дават методи, но те се различават от тия, които християнството дава. Отвлечените науки са едни и същи, но се различават само по методите си. Като говоря за теософия, окултизъм или християнство, разбирам методи за придобиване на известни данни. Към всички учения имам разположение, но като срещна човек с крив надпис, казвам: Приятелю, някой ти е турил крив надпис. Не се оправдавай, че така си го купил, но опитай го и го промени. От всички се изисква да промените обявленията си.

Днес всички хора сме като Павла, без коне. И Павел пита, какво трябва да се прави. Всички трябва да отидем в Дамаск, мястото на разумността, на растенето. Дамаск е равностранен триъгълник, т. е. закон на равновесие. Тук силите действуват еднакво. Вие, които ме слушате, трябва да имате почитание към всичко в света. Старите корени нека изгният и от тях да се образуват нови корени, нови листа, цветове и плодове. Старите вярвания, старата философия, всичко старо трябва да окапе, да умре. От тяхните сокове ще се създаде новата култура. Ако възприемем старото, както е сега, ние ще спрем своето развитие. Бог иска днес от нас да ослепеем, да изгубим сърцата си. — Кои сърца? — Каменните. Преди хиляди години още пророкът е предал думите на Господа: „Ще отнема каменните им сърца, ще ослепеят вълчите им очи, ще прогледат като човеци." Това значи: Да изгубят каменните си сърца и да придобият нови; да изгубят вълчите си очи, да придобият човешки. Тогава, като ви срещна след две хиляди години, ще позная, какво сте придобили.

Числото две е закон на развитие. С тия умове, които днес имате, не можете да приемете новото учение. С тия криви надписи не може да приемете новото учение. Трябва да ги промените, да минете през културата на себеотричането. Работа се иска от вас. Ако не работите, в една епоха може да сте пророк, а в друга говедар — от вас зависи. Много от миналите пророци са пръснати в света, като обикновени хора. В живота си, човек напредва, но се връща и назад — зависи, как е свършил работата си. Ако си я криво изтъкал, ще се върнеш да я поправиш, колкото страдания и да ти струва това. Небето иска герои. Ако не си готов да бъдеш герой, небето няма да се занимава с тебе. То ще те остави настрана, като последен престъпник. Господ рече на Анания: „Иди при Савла, който живее на улицата, наречена Права." Правата улица е Христос. Дамаск е новата култура, която иде вече, а Ананий е носител на тая култура. Савел, това са болшевиците. Те имат идеи, но нямат ме-

тоди. В идейно отношение те са прави, но методите им са криви. Едно трябва да пазят: да не се отклонят от идеите си. Ако не се отклонят, ще свършат добра работа в света. Ако идеите им са Божествени, не трябва да се противопоставяме на тяхните идеи. Трябва да гледаме широко на нещата.

Аз разглеждам болшевизъма идейно и го наричам религия на труда. Българите имат нужда от Савел, който става Павел. Българите имат нужда и от Ананий, за да изчезне слепотата в тях. Българският народ е определен да съществува като народ, а различните партии са негови сенки. Съществуването на партиите зависи от народа. Вложете в себе си желанието да призовете Господа на помощ. — Кой Господ? — Тоя, който сега ви говори. Слушайте, какво Той ви говори. Не изисквайте да говори на всички хора, като на вас. Той говори на всички по различен начин. Някой ме пита, какво да мисли за даден човек. Няма какво да мислиш, слушай само, какво говори. Ако е въпрос за свирене, могат да се нагласят цигулка и пияно, китара и цигулка и др. Следователно, каквато народност и религия да сте, вие можете да се нагласите на един ключ и да свирите заедно. Всички можем да бъдем носители на една идея. Сега всички сте обременени от въпроса за прехраната, а това ви разединява.

Бих желал всички религиозни и духовни хора в София да създадем една приятна атмосфера, да вложим в ума си мисълта към обединяване. Нека всички дадем път на Божественото Начало в себе си. Мощна е мисълта на добрия човек. Мисълта на един добър човек е равна на мисълта на хиляда лоши хора; мисълта на двама добри е равна на десет хиляди лоши хора. Ако няколко добри хора съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали голям резултат. Добрата мисъл твори чудеса. Днес не могат да се намерят двама души на един ум. Единият се мисли учен, другият прост; единият се гордее с богатството си, другият се стеснява от сиромашията си. Учеността, богатството, това са титли, които нищо не допринасят. Откажете се от тия стари титли. Съберете се като хора с добри сърдца и светли умове. Това е важно. Ако изгубите каменните си сърдца и ослепеят вълчите ви очи, можете да се разберете. Аз

се страхувам от хора, на които вълчите очи не ослепяват. Ако тия очи на човека ослепяват, всеки може да се разбере с него. Някой говори с сладки думи, но без топлина, и минава за ангел. Гледаш някой човек с изкривени чърти на лицето, мислиш, че е лош. В същност, чъртите му са изкривени от страдание. Не е лош човекът, но страда.

Влизайте в положението на страдащите. И аз съм готов да помогна на всички, които страдат. Аз ще отнема 50 процента от вашите мъчнотии. Като помагам аз, и вие ще помагате. Като съединим моята мисъл с вашата, всичко можем да направим. Ако искаме да имаме истинска култура, трябва да се обединим и да отправим мисълта си към Бога. Без Него, не само че няма да дойде тая култура, но постоянно ще се натъкваме на раздори и недоразумения. Ако се обединим в името на Бога, ще дойде великата култура. Така трябва да се говори и на свещениците. Всички трябва да изпълняват Божията воля. Казано е и на всички партии, че, ако не послушат Господа, ще бъдат пометени. Бог ще изпрати своето добро отгоре. Той казва: „Всички партии трябва да работят за доброто на своя народ. Не работят ли така, те ще се натъкнат на моето добро." Така говори Господ. Казвайте на всички партии да работят за доброто на своя народ. Бог желае доброто на своя народ. Той иска да помогне на всички страдащи, на всички обременени. Днес всички очакват спасението си от Франция, или от другаде някъде.

Помнете: Спасението иде от самите вас, от всеки едного. Ако всички се обедините в името на Бога, аз мога да пророкувам, какво ще стане с България. Всяко пророчество има две страни: лоша и добра. Казвате: България я чакаше добро, но доброто не дойде. Казвам: Ако България изпълнява Божията воля, ако всички българи бъдат добри, разумни, честни и справедливи, добро иде за нея. Ако не изпълнява Божията воля и не прилага доброто, разумността, честността и справедливостта, никакво добро не я очаква. Следователно, всяко пророчество се обуславя от известни условия. Всички сте призвани да помагате. Някои очакват деня, когато ще придобият чистота и светост, за да отидат на небето, да ги посрещнат с песни и венци. Не очаквайте такива неща. Верно е, че човек трябва да се спаси, но работа се иска

от него. Наготово нищо не се дава. Сегашните бащи и майки са роби. Първо те трябва да се освободят от робството. После ще дойде свиренето с китари и арфи. Идете в публичните домове, да видите, как живеят вашите сестри и братя. Първо трябва те да се освободят, а после ще мислите, как ще ви посрещнат горе. Като свършите добре работата си на земята, тогава ще отидете горе, и ще ви посрещнат с китари и с венци. Докато сте на земята, пейте и свирете на ония, които са нажалени и наскърбени. — Нямаме още знания. — Това се иска от ония, които имат знания. Всичко, което ви говоря, ще се изпълни, ако не днес, след хиляда години.

Аз често говоря за единицата. — Кой човек се занимава с единицата? — Правият човек. Оня, който се развива, работи с двойката; тоя, който взима, работи с тройката. Сега Бог се обръща към вас, които ме слушате, както се обърна към Ананий, и ви пита: „Готови ли сте да отидете в улицата, наречена Права, да положите ръцете си върху падналия от коня? Готови ли сте и вие да паднете от коня и да ослепеете, и от Савел да станете Павел?“ Ако сте готови на всичко това, бъдещето на България и вашето бъдеще ще се осигурят. Тогава България ще има повече земя, отколкото се нуждае. Ако целият български народ, на чело с своите управници, свещеници, учители изпълни Божията воля, ще бъде благословен и ще се прослави. Това може да стане сега, може да стане и след хиляди години — от вас зависи.

Желая Божието благословение да дойде над вас.

*

6. Беседа от Учителя, държана на 6 април, 1919 г. София.

Нито тържик

„Нито тържик за път. . .“*)

„Нито тържик за път, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга; защото работникът е достоен за своята прехрана.“ Тоя стих е малко изтъркан. Сегашните хора страдат все от тържици. Всички сте запознати с устройството на тържиците и ги носите. Циганките носят кожени тържици, в които турят брашното си. Различни тържици има: за леща, за грах, за боб и др. Устата на тържика е всякога отворена. Той има голяма уста. Когато се туря сирене в него, устата му става по-малка. Има и железни тържици. Изобщо, светът е пълен с тържици. Ние взимаме думата „тържик“ в идеен смисъл.

Христос казва: „Не взимайте нито тържик, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга; защото работникът е достоен за своята прехрана.“ Причината за всички спорове в света е все тържикът. Заспиш някъде, вземат ти тържика, и ти започваш да го търсиш. Съществуват три вида тържици: материален тържик, сърдечен и умствен. Христос казва: „Който е тръгнал за Царството Божие, не му трябва тържик.“ Който е тръгнал на път, не му трябват нито две дрехи, нито две обувки. Изобщо, той не трябва да работи с числото две, което е число на разединяване. Ако имате много идеи в вашия умствен тържик, взети оттук-оттам, мислите ли, че ще бъдете осигурени? Циганката трябва всеки ден да мисли, как да напълни своя тържик. В това отношение, днешната култура е култура на тържика. Всеки казва: Да имам къща, да имам имот, това-онова — тържикът ми да е пълен.

Христос казва: „Който е тръгнал на път.“ Пътят, това е честният труд, честната работа. — Кое спасява земеделеца? — Ралото. Като тегли браздите, той ще се

*) Матея 10:10

спаси. Всяка бразда, теглена назад и напред, представя философията на живота. Всяко качване и слизане е закон на работа. Работата е потик на Божествения живот в човека. Човек не може да работи, докато в душата му няма стремеж към нещо. Като работи, той осмисля живота си и избягва всички спорове и недоразумения. Това значи, тържикът да се движи назад и напред. Оня, който се връща назад, за да тръгне напред, е културен човек.

„Нито тържик." Често тоя тържик събира толкова много хляб, че не може да се изяде. Като стои известно време в тържика, хлябът започва да мухлясва. И мишките обичат тържика, защото има какво да си хапнат от него. Следователно, лошите мисли в човека не са нищо друго, освен тържик, пълен с мухлясъл хляб. За да се освободиш от лошите мисли, свали тържика от гърба си, той не ти е нужен. Ние трябва да се освободим от тържика, защото той е човешко изобретение, човешко учение — учение на залъгалки. Катаклизмът, който виждаме сега в света, се причинява все от борбата на хората за тържици. Спорът между богати и сиромаси е спор за тържици. Богатите имат пълни тържици, а бедните — нищо нямат. Бедните казват: Вместо да ходим от къща в къща да просим, по-добре да оберем богаташите. Така се явяват социалните идеи. Всеки казва: Да видим сега, как да изпразним пълните тържици. Питам: Как ще се уреди светът, ако всички тържици са празни? Казвате: Защо животът трябва да се слага по тоя начин? Питам: Защо животът да не се слага по тоя начин? Въпросът на въпрос отговаря. Защо трябва да имаш тържик? За да живееш по-охолно. Защо трябва да имаш тържик? За да станеш ленив, да се домогнеш до по-лек начин за живеене. Който иска да стане по-груб, по-нахален, по-ленив, нека носи тържик. Човек, който носи тържик на гърба си, никой не го приема с радост в дома си. Ако дойде в дома на някого, той гледа по-скоро да се освободи от него.

Христос казва: „Който е тръгнал на път, той не носи нито тържик, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга." С една дума казано: Който е тръгнал на път, той не носи с себе си нито злато, нито сребро. Няма да се спирам да обяснявам, какво нещо е златото и какво — среброто. — Какво представя тоягата? — Тя е международното право. Христос казва: „Не ви трябва такава тояга."

— За кои хора не трябва тояга? — За ония, които са тръгнали на път, които разбират Божествените закони. За такива хора не е нуждно нито тържик, нито тояга. Те са осигурени сами по себе си. Ако вие сте в съгласие с великите сили, които регулират живота, с малко физичен труд щяхте да минете добре и да ви остане време за вашето умствено и духовно развитие. Понеже не разбирате Божиите закони и не сте в съгласие с тях, вие изразходвате повече енергия, отколкото трябва, и не ви остават сили да се развивате духовно. Помнете: Всички удоволствия, които днес имате, не са нищо друго, освен тържика, за който Христос говори. Отивате на театър, на някакво представление — и то е тържик. Не говоря за театъра като изкуство, но като външна забава, както мнозина гледат на него. Разбирайте ме идейно, а не по буква. Само така ще видите, че навсякъде в живота има тържици. Отиваш на театър, гледаш някаква драма, и туряш нещо в тържика си, без да го приложиш. Само оня хляб ви ползува, който е в стомаха, а не оня, който е в тържика. Вероятността да използуваш хляба в тържика е само едно на сто.

Казвам: Ако едно колело се обърне сто милиона пъти около себе си, ще се създаде едно ново движение. — Какво ще стане с колелото? — За момент само то ще спре и след това ще се яви ново движение, нова насока, ново направление в живота. — Кое е това колело? Нашата земя. Тя се движи около себе си. Като направи сто милиона обръщения, земята ще мине през едно изключение, което става днес, в днешните времена. То ще тикне живота на земята в нов път. Ако сте математици, щях да ви покажа математически посоката, в която се движи земята, и отношението ѝ към всички слънца и планети. Питате: Нима земята днес не се движи? — Движи се, но така, както се е движела в времето, когато е направила сто милиона обръщения. Всяка частица на земята извършва едно кръгообразно движение. Това показва, че днес частиците на земята не се движат, както едно време. Значи, атомите и молекулите на земята са изменили своето движение. Земята е изменила не само посоката си, като маса, но тя изменила посоката и на най-малките си частички. По тоя начин тя иска да изпразни тържиците на своите деца.

И тъй, каквото става с земята, същото става и с вас. Много естествено, частиците на земята влизат и в вашите тела. Значи, и в вашите тела става същото движение, същият обрат. Тая е причината, поради която днес всички хора са недоволни. Едно време хората бяха доволни. Какво е отношението между доволството и недоволството? Каква е разликата между тях? Доволството е кръгообразно движение. Оставам вие да определите недоволството. Ако една река направи едно ново движение, тя ще залее цялата местност и ще се приближи до извора. В тоя случай, движението няма да бъде толкова в източника, колкото по повръхността.

„Нито тържик на път." Защо трябва да носите тоя тържик да се уморявате? Носете една идея в себе си, която да ви спаси. Сега вие се чудите, с коя партия да се свържете: с демократичната ли, с болшевишката, или с монархичната? Сами не знаете, какво да правите. Казвам: Освободете се от всички тържици, каквито и да са те. Спасението ви не е в тържиците. Идеята на монархията е изопачена; демократичната идея е изопачена; болшевишката идея също е изопачена. Всяка идея, като се приложи, се изопачава. Резултатът ѝ се изразява с равенството: a + b = c. И християнството, най-великата идея в света, също се изопачи. За своята идея католическата църква изгори толкова много хора, без да спаси човечеството. Според мене, всяко учение, всяка идея, която пърли хората на огъня, която ги беси и убива, има един и същ резултат: a + b = c. Някои казват, че са хора на новото учение. Питам: Бесите ли хората? — Бесим ги. — Мразите ли ги? — Мразим ги. — Тогава вашето учение е старо, но с нов надпис. Вие носите старите тържици. Казвате, че според закона на кармата, човек непременно трябва да бъде бит, обиран, бесен — да пострада малко. Да, докато носиш стария тържик на гърба си, докато носиш две дрехи, обуща и тояга, непременно ще страдаш. Съберат се двама души на едно място. Единият вади от своя тържик, и другият вади от своя тържик, докато се скарат. Това не е нищо друго, освен пренасяне на материалите от един тържик в друг. — Защо се карат тия хора? — Да докажат, кое учение е по-право. Право учение е това, което вади от своите пълни тържици и дава на онния, на които тържиците са празни. Право учение е

това, което уравновесява енергиите в природата. Това се отнася и до обществения, и до семейния, и до частния живот на хората.

Днес, дето и да отидете, навсякъде ще срещнете тържици. Ако влезете в едно семейство, ще видите, че и бащата, и майката, и децата имат тържици. В училищата и учителите, и учениците имат тържици. Ето защо, всички хора се карат. Дето е любовта, там има работа, а не тържици. Като давам формулата a + в = с, разбирам резултатите на всяка идея, на всяко учение. Буквата „а" е носът, „б" е окото и веждата, а „с" — устата. Когато носът приеме някаква миризма отвън, окото пожелава да види нещата, а устата иска да ги опита. Значи, с = а + в. Устата е това, от което се раждат всички раздори в света. Като се изплезе оня малък уд в устата, че като започне да изригва като локомотив напред — назад, всичко разбърква, или всичко оправя — зависи, каква е посоката.

Христос казва: „Не пълни своя тържик, т. е. устата си.". Това значи: Не задържай храната в устата си, да се осигуряваш за утрешния ден. Няма по-глупаво нещо от осигуряването. Когато възприемете една идея, не я задържайте в ума си, но асимилирайте я. Защо ще я държите в тържика си? Обработете я и я пратете в света, да се използува от всички.

Да задържаш нещата в тържика си, това значи, да премяташ едно и също нещо от едно място на друго, без да постигнеш някакъв резултат. Една селянка изпрела всичко три вретена: две бели и едно черно. Понеже била ленива, като се връщал мъжа ѝ от работа, тя прехвърляла пред него ту белите, ту черното вретено, да изглеждат много. Мъжът ѝ не искал да проверява, колко вретена изкарва на ден, но разбрал, че нищо не работи. Един ден той се присторил на умрял. Тя започнала да търси дрехи да го облече, но не намерила. Чудела се, с какво да го облече. Най-после дошла и една светла мисъл, да го препаше с вретената. Тя започнала да го опасва от краката, но не стигнала до главата. Опасвала го и нареждала: Мъжо, мъжо, заприлича на тамбура. И сегашните хора са така насновани, от краката до главата, заприличали са на тамбури. Но тамбурата не спасява положението, нито облагородява човека. Днес Христовото учение, както и окултизмът, са насновали хората. Те носят тия учения

като конци, но това не ги спасява. Бих желал да срещна хора идеалисти, а не насновани. Бих желал да срещна хора с празни усти, а с пълни стомаси. Бих желал да срещна хора с пълни дробове, а с празни носове. Они хора, за които казват, че са праздни, внасят потик в човешкия живот. — Защо? — Защото те вървят в възходеща посока. Докато не преместиш нещо, да се образува празно място, ти не можеш да вървиш напред.

И тъй, първото нещо, което се иска от човека, е да се освободи от стария тържик. Причината за явяването на тържика е човешкият ум. Когато умът в човека се свърже с чувствата, явява се злото. Забелязано е, че омразата, например, не се явява между глупави, но всякога се явява между учени, между умни хора. Питате: От християнско гледище, кое заставя човека да греши? На въпроса, кое заставя човека да греши, могат да се дадат различни отговори. Когато Бог създал света и поставил човека в рая, в сърцето му се явило желание да обсеби света. Така, неговата алчност е станала причина за падането му. Наблюдавайте живота на хората, да видите, как алчността става причина те да грешат. Момък иска да се ожени за една богата мома. Той ще я открадне от родителите ѝ, ще употреби насилие. Това се дължи на неговата алчност за пари. Той обича повече парите на момата, отколкото нея. На същото основание, мнозина се борят да влезат в Царството Божие с насилие. Това е криво разбиране. Под „насилие" първоначално се е разбирало да вложиш силата си в работа, да вложиш и любовта си в работа. Когато се казва, че трябва да вложиш любовта си в работа за благото на своя брат, тая любов ще даде плод. Плодът на любовта е идване на Царството Божие на земята. Кой гладен не се е задоволил, като го нахраните? Кой жаден не се е задоволил, като го напоите? Кой паднал не е благодарил, като го повдигнете? Хлябът води гладния в Царството Божие. Водата води жадния в Царството Божие. Любовта към падналия води последния в Царството Божие. Душата носи в себе си Царството Божие.

Какво представя идването на Царството Божие? — То е оня вечен и постоянен стремеж на душата, която излиза от Бога и отива на земята да служи. Царството Божие иде на земята и си отива, без да го владее някой

човек не може да разполага с крепостен акт за владение на Царството Божие. Ония, които казват, че Царството Божие се взима насила, нека покажат, кое е това царство. Вие говорите, че Царството Божие е в вас, а същевременно го търсите отвън. Имате царство, царе нямате. Ако имате царе, не знаете, какво управление да изберете. Вие се плашите от болшевиците. Няма защо да се страхувате от тях. Те са деца на монархистите. Вие култивирахте тия деца от осем хиляди години. Синът иде от странство да даде урок на баща си. Това виждаме в повестта Тарас Булба от Гоголя. Тарас Булба изпратил синовете си да се учат и, като се върнали, той се хвърлил върху тях да ги бие. Той искал да опита силата им. Като го надвили, той останал доволен от тях. Болшевиците ще покажат на баща си, как трябва да се управлява. Пред закона и богатият, и бедният са еднакви. На всеки човек трябва да се отдаде нуждното. Сега на сиромаха взимат тържика, а на богатия казват, че трябва да работи. Дошло е време сиромасите да оправят света. — Кои са тия сиромаси? — Вашите деца. — Кои деца: добрите, или лошите? — Безразлично. Добрите се отличават от лошите по знаците си. Едните имат положителен знак, а другите — отрицателен. На добрите тържиците са пълни, а на лошите — празни. Тая е разликата между добрите и лошите хора. Някои хора одобряват сегашния ред и минават за добри; други не го одобряват и минават за лоши. — Кои са прави? — Нито едните, нито другите, защото всички разсъждават от гледището на своите тържици. Мнозина казват, че християнството е добро учение. — Защо е добро? — Защото възпитава и осигурява човека. Това не е право разсъждение. Това е старо учение, с нов надпис. След време те напущат християнството и приемат друго учение. Божественото учение се отличава по това, че носи храна за всички хора, за малки и големи. Това учение носи правила за всички хора. Всеки може да изпълни тия правила.

„Който е тръгнал на път." — За кой път говори Христос? — За пътя на прогреса. Който е тръгнал в тоя път, трябва да се освободи от всички стари идеи. Това трябва да стане доброволно. Всяко насилие върху човека, да отнемеш тържика му, води към стълкновение, към спор.

„Нито две дрехи." Под „дреха" Христос разбира съвременния строй. Една дреха ви трябва, но да знаете,

на кого да служите. Едно служене има в света — служене на Бога. Когато се казва, че трябва да служим на народа, знайте, че той е дете на човечеството. Следователно, като служите на човечеството, ще служите и на народа. Народът е дете, което трябва да се отглежда. Много народи ще изчезнат, защото телата на тия деца не са създадени по правилата, които Бог е определил. Много народи са изчезнали не по същество, а по форма. — Защо? — Защото управлението, върху което са се основали, както и животът им, не са били в състояние да ги задържат. Силата, идеите, религиозните вярвания на хората не се губят, но само се изменят. В днешните времена ще се явят толкова религии и вярвания, колкото е имало и в миналото, но видоизменени. Какво представя сегашният танц в театрите? Нищо друго, освен народните игри от миналите времена. Като отиват на бал, добре облечени, хората искат да се представят за по-благородни от простите и бедни хора. Ще се въртят цяла нощ, ще се изпотят и простудят — нищо няма да постигнат. И след това говорят за дервишите. Къде няма дервиши в света? Набиеш детето си, то започва да се търкаля по земята — играе. И то е дервиш. Ще кажете, че дервишът е опасен човек. Опасен е, но навсякъде го срещаш. Това е криво разбиране. Навсякъде срещате дервиши, които се въртят и играят. Идете в едно българско село, да видите, какво хоро се върти там. На хорото се сглеждат моми и момци. Хубаво е българското хоро. Всяка мома, която иск да се ожени, трябва да отиде на хорото.

Ще кажете, че не трябва да се ходи на хоро. Питам: Дошли ли сте до последното завъртване на стомилионното движение? Ако сте дошли до него, свободно ще ходите на хорото, без да се смущавате. В българските хора има по-голям смисъл, отколкото в европейските игри, дето играят двама по двама. Ако момата играе само с един момък, както се играе по баловете, нищо няма да придобие, особено ако момъкът е демагнетизиран. Същата мома на хорото ще спечели нещо. Тя ще се върне вкъщи разположена и ободрена, защото е приела от общия магнетизъм на участвуващите на хорото. — Трябва ли да играем на хорото? — Ще играете, но като българи, а не като европейци. Добре е да се събирате по 200—300 души заедно и да играете; а тъй, двама по двама, или ще спечелите, или ще изгубите. Същият закон се отнася и до учените хора.

Някои казват, че около мене имало някаква тайна верига. Чудно нещо, каква ще е тая тайна верига? Като се съберат 200 — 300 души на едно място и се магнетизират, всички ще ги видят. Хорото става на открито. Следователно, под „верига" разбирам брънки от живи същества, мъже и жени, свързани в общ танц, като дервишите. Разликата е само в това, че дервишите не пущат жени в игрите си. При това, те прекаляват в своите игри. Като дойдат до последното завъртване, от устата им започва да излиза пяна. Щом дойдат на себе си, започват да пророкуват. По тоя начин те стават насилствено пророци. Това не е пророчество. Това са етикеции, каквито съществуват в отношенията на хората. Дойде някой, пита, как да поздравява своите близки. Първо ще свалиш шапката си, а после ръкавиците си. С здравия трябва да се ръкуваш без ръкавици, да приемеш от неговата енергия. С болния ще се ръкуваш с ръкавици. Желаеш ли доброволно да му дадеш от своята енергия, можеш да свалиш ръкавиците си — от тебе зависи. Мнозина идат при мене, ръкуват се, без да свалят ръкавиците си. С това те искат да се скрият, да не позная, каква култура носят в себе си.

Казвам: Всички покривки трябва да се свалят. Те са старите тържици, от които човечеството трябва да се освободи. Причината за болестите се крие в ръкавиците на сегашните хора. Те внасят утайките и нечистотиите в кръвта. — Аз съм християнин. — Като християнин, очисти ли кръвта си? Научи ли правилата за чистене на кръвта? Научи ли правилото, как да дишаш, как да приемаш Божествения въздух? Научи ли правилото, как да създадеш права мисъл в себе си? Може ли твоята мисъл да даде плод?

Каква е разликата между реалните и фиктивните или недействителни плодове? Ако ви дам една ябълка или круша от восък, или от гипс и една от плодно дърво, как ще ги различите? Истинските плодове носят сила в себе си. Следователно, всяко учение трябва да се опита първо с ума, после с сърцето и тогава ще се произнесете за него. Едно учение е истинско и на мястото си, ако постоянно

внася сила в ума и любов в сърдцето. Казват, че някой припаднал от любов. Аз не говоря за любов, която кара хората да припадат. Който припада от любов, той е играл на дервишкото хоро. Някой търговец пропада. — Защо? — Играл е на дервишкото хоро. Припадъкът му се дължи на неговите стари тържици.

Христос казва: „Всеки държавник, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всеки учител, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всеки свещеник, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всички хора трябва да оставят своите тържици. Горко на ония, които не оставят своите тържици! Горко вам книжници и фарисеи! Горко вам лицемери! Това са силни изречения. — Защо? — Защото ние обличаме своите заблуждения в хубави форми и, ако някой се осмели да каже истината, вижда ни се грубо. Аз уважавам българите за техните хора, на които има радост и веселие. Това е култура, това е религия. Казвате: Да си поиграем, да минем по-весело, не ни трябват много деца. — Защо не искате много деца? Когато става въпрос за плодове, искате крушата и ябълката да родят много. Щом дойде до вас, не искате много деца. Нека се родят толкова деца, колкото е определено. Нуждни са деца, но деца на доброто.

Често между слушателите ми се явява състезание. Като дойде някой нов между тях, те казват: Тоя е нов, ще ни вземе мястото. Казвам: Дайте му път, той е вашето малко братче. Дайте му от вашата енергия, от вашата мисъл, да върви напред в живота. Не го спъвайте. Снемете тържиците от гърба си и оставете всеки да се развива свободно. — Дали тоя човек е добър, или не? — Не се грижи за това. Бог е промислил за всичко. Българите казват: „Бог дава, но в кошара не вкарва.“ — Щом работиш, Бог и в кошарата вкарва. Ако не работиш, Бог нищо не вкарва. Мислите ли, тогава, че човек може да заеме първо място и да го задържи, ако нищо не работи? Първото място има отношение към човек, който е в състояние да свърши една велика работа. Учителят му дава да реши една трудна задача, и той я решава. Някои мислят, че първото място подразбира първия стол. То означава най-трудната задача. Първото място се дава на силните хора, които имат характер, и могат да се жертвуват. Който е готов да живее за другите, ще вземе първо място; който живее само за себе си, взима последно място. Музикантът се изпитва с трудните парчета. И ако ги изсвири добре, тогава го поставят на първо място. В това отношение, на никого не правят отстъпки. Ще кажете, че някой ученик обича учителя си: носи му цветя, кани го на гости, приема го добре. Ако прави всичко това, а не учи, той ще остане на последно място. Следователно, първото място подразбира способността на човека и благородството на неговата душа. За да разбираш смисъла на нещата, трябва да имаш възвишен ум и благородно сърдце. Някоя жена не може да търпи мъжа си, а иска да бъде първа в Царството Божие. Казвам ѝ: Щом не можеш да търпиш мъжа си, на оня свят ще бъдеш последна. Същото се отнася и до мъжа, който не може да търпи жена си.

Казвате: Какво ще стане с света? — Виждам една комисия, която прави преглед на всички народи. Тя наблюдава, как решават задачите си. И на българите е дадена една задача. — Да имаме и ние делегати в Париж. — И да имате делегати, задачата трябва да се реши. Не я ли решите, и в Париж да отидете, пак ще останете на последно място. Задачата ви още не е решена, а казвате, че народът е онеправдан. Всеки народ, който е честен, умен, справедлив и добър, не може да страда. Всеки човек, който притежава тия качества, не може да страда, никаква катастрофа не може да го сполети. Цялото небе и цялото човечество са на негова страна. В тоя смисъл, учените хора не са нищо друго, освен методи, форми, начини, които посочват на хората правия път. Подготвеният се отличава от неподготвения, както тропическите плодове се отличават от плодовете на умерения пояс. Първите плодове са сочни, едри, сладки.

Христос казва: „Нито тържик за път, нито две дрехи.“ Това се отнася до сегашната епоха. Ако ме питате, какво ще стане с света, казвам: Не се безпокойте, светът ще се освободи от всички тържици, от двете дрехи, от обущата и от тоягите. Това значи: Светът ще се освободи от всички лъжливи, стари учения, които само събират, без да изпълняват Божията воля. Това са тържиците на досегашния свят. С тях вече ще се ликвидира.

Така говори Господ. Така пише Той в своята книга. Всички дрехи, които се продават на бит пазар, само отвън имат вид на нови, а отвътре са стари. Те носят зараза на различни болести. За това казвам: Не влизайте в никакви човешки организации. Днес се отварят много осигурителни дружества, да подкрепят българите. Каквито подкрепителни дружества и да са, те не носят спасение на човечеството. — Какво трябва да правим? Ще ви отговоря с един образ. Змията запитала: Да си хвърля кожата, или не? — Хвърли я. — Защо? — Защото отдолу имаш нова кожа.

Сега и на вас казвам: Хвърлете стария тържик, за да облечете новия, който крие магнетична сила в себе си. Хвърли старите мисли, които са старата кожа в тебе. Хвърли старите чувства, които създават омразата. Тя трябва да се превърне в любов. Хвърли стария тържик, за да се разбереш с брата си. От две хиляди години носиш тоя тържик, овехтял е вече. Като говори за тържика, Христос има пред вид човешкото естество, което лесно се подава на съблазни и изкушения. Като пипам тоя тържик, и аз се пазя от него. Всеки, който мете старите къщи на хората, ще заболее от нещо. И аз се отказвам да мета стари къщи. Така, както сега хората метат, аз не признавам това изкуство. В бъдеще метлите ще работят с електричество. Ще се пусне токът, и всичко ще се изчисти изведнъж. Сега домакинята мете цял ден и мисли, че всичко е изчистила. Достатъчно е да погледнете въздуха, в осветената от слънце стая, за да разберете, доколко е чист той. Цялата стая е пълна с прах. Същото става и в обществата, и в народите. Дойде един реформатор, иска да преобрази света, но, в края на краищата, нищо не излиза. Дохождат големи хора, образуват общество на народите, международна лига, но и от това нищо не излиза. Аз не вярвам в никаква лига на народите. — Защо? — Защото и тя е дете на сегашното човечество. Ето, Уилсон донесе нови идеи, но и те не дадоха резултат. Българите помислиха, че спасението им е в лигата на народите. Лигата може най-много да излекува хората от някаква болест, но тя не може да донесе братство и равенство между народите.

Христос казва: „Нито тържик." Когато хората възприемат Божията Любов, тогава ще разберат, че човечеството е техен баща, а те — деца на тоя баща. Тогава ще дойде единение, братство и равенство между народите. Аз изхвърлям думата „равен, равенство" от Божествения речник. Туриш ли тая дума между хората, дяволът веднага ще ги посети. Братството е на място, но равенството е изопачена дума. Братството почива на любовта. За каква любов говорите: човешка, или Божествена? Помнете: Любовта е една и неделима. Тя е велика идея, велик импулс. В тая любов се крие всичко: и братство, и свобода, и знание, и мъдрост, и култура, и цивилизация. Пред Божията Любов всичко отстъпва.

И тъй, ако някой ме пита, в какво вярвам, отговарям: Аз вярвам само в любовта. Ако кажа, че вярвам в друго нещо, не говоря истината. Някой казва, че вярвал в мъдростта. — Знаеш ли, какво нещо е мъдростта? Мъдростта се проявява в геометричните форми и в алгебричните правила. Ето едно алгебрично правило: $a + b = c$. Една теорема от геометрията: Две величини, или две линии, равни на трета, са равни помежду си. Това означава: Баща и майка, които еднакво обичат своите деца, то и силите, които действуват между тях, са равни. Между бащата и майката има хармония. Дето има хармония, там може да се говори за равенство. Вън от хармонията, никакво равенство не съществува.

И тъй, откажете се от старите тържици, дрехи, обувки и тояги. Някои философи ме питат: Голи ли трябва да ходим? Вие не разбирате, какво ви се говори. Казвам: Съблечете старите си кожи, за да облечете нови. Ако от днешната беседа не можете да се откажете от старите си тържици, вие ще се върнете пак същи, с същите страдания и недоразумения и ще гледате на всеки новодошъл като на оглашен, като на човек, който иска да се домогне до нещо. Опасни са хората, които имат тържици. Знаете ли, какво правят някои разбойници? Докато много хитруват, сами попадат в капан. Някой от тях туря главата си в едно гърне, като куче, и не може да я извади. Той блъска главата си в гърнето и, който го види, казва: Кучето носи гърне на главата си. Това не е гърне, а тържик. Децата го закачат, удрят го с камъни. Как ще се спаси той? Счупете гърнето, и той ще прогледа, ще се спаси от нещастията си. Гърнето е тържикът, който сегашните хора носят на главите си. Ще кажете, че лесно

се говори, мъчно се прави. — Лесно е и да се направи. Щом мислиш добре, всичко можеш да направиш. — Възможно ли е това да стане още в наше време? — Ако си узрял, възможно е; ако не си узрял, невъзможно е. Ако си дошъл през пролетта, когато змиите хвърлят кожата си, всичко ще бъде добре. Ако не си дошъл през пролетта, не е добре.

Често моралистите говорят, че човек трябва да бъде честен и справедлив. Питам: Може ли да бъдеш честен и справедлив, щом вървиш по пътя на мравката? Не мисли за мравката, не мисли за оня, който ограбва. — Да не слушам ли тоя учен? — Остави тоя учен настрана, той е мравка. — Кого да слушам? Да вярвам ли, че душата е съчетание на ум, на сърдце, на воля? — Няма какво да вярваш. И да вярваш, и да не вярваш, все едно; всичко това е в тебе. Ти сам си философ, всичко сам трябва да решиш. Ако си гладен, ела при мене, ще те нахраня. Ще ти дам хляб да се наядеш. След това вече можеш да мислиш. Ако имаш нужда от въздух, поеми го дълбоко, след това ще се обновиш. Кой ти е дал хляб да се нахраниш, не е важно — резултатът е важен. Същото се отнася и до всяко учение. Не е важно, отде си възприел известна истина. Важно е тя да е Божествена и да внесе живот в тебе. Като говоря за философи и учени, едно искам да зная, носят ли те оня хляб, който подържа живота.

Откажете се от старите тържици, които ви правят недоволни. Наблюдавам, кое прави хората недоволни. Ако дам на някого едно парче хляб, съседът веднага поглежда недоволно към него и казва: Ти даде на тоя по-голямо парче хляб от моето. Ти напълни неговия тържик. — Приятелю, имаш грешка. На никого не турям хляб в тържика. Това, което давам, трябва да се изяде веднага. Никого не осигурявам, нито себе си осигурявам. Един ден срещнах един беден, искаше помощ. Дадох му, каквото можах. На другия ден пак го срещнах, пак иска помощ. — Какво направи с вчерашните пари? — Изпих ги. — Щом е така, ще дойдеш с мен в една гостилница, там да си хапнеш. Няма защо да се осигуряваш за утрешния ден. Някой просек вземе парчето хляб, което му давам, но не е доволен, иска повече. Казвам му: Изяж хляба и виж,

какъв резултат ще произведе в тебе. Ако внесе нещо добро в тебе, хлябът е хубав и даден с любов.

Приемете учението, което ви проповядвам сега. И като се върнете по домовете си, пожелайте да заживеете добре с всички свои братя и приятели. Това значи, да търсите Бога вътре в себе си, а не отвън. Никъде не съществува такъв Бог, какъвто вие търсите. — Де е Бог? — На тоя въпрос не може да се отговори. Това е все едно, да питаш, де е слънцето. Не питай, де е слънцето, но изложи гърба си на слънчевата светлина и топлина и ще разбереш, де е то и какво представя. Слънцето, което дава светлина и топлина, е пътят, който води към Бога на любовта. Той повдига хората, обединява ги и възкръсява. Вън от Него никакъв Бог не съществува.

Казвате: Ако дойдат болшевиците, ще разрушат религията, ще изхвърлят Бога. — Нищо, нека се прояви тоя Господ, в когото вярвате. От две хиляди години вие говорите за Господа, но Той още нѣ е оправил света. — Защо? — Защото говорите за Господа, а се кланяте на хората. Кланяте се на тоя учен, на оня философ. Долу философските системи, които отдалечават хората от истината! Аз съм сит от тия философски системи. И вие сте сити от тях. Това виждам по лицата ви. Недоволството е изписано на вашите лица. Кой от вас е доволен от своята философия? Кой от вас е приложил едно учение и е останал доволен от него? Ако се намери такъв човек, бих седнал при нозете му да слушам, какво е неговото учение и как го е приложил. Ето, толкова години вече проповядвам на софиянци, но никой още не е направил опит, да приложи това учение. Някои ме слушат, клатят глава и казват: Голями грешници сме. — Аз не търся стари сметки. На всекиго казвам: Сей! Каквото посееш тая година, това ще излезе. Сей жито, царевица, ечемик, боб. Това, което посеете, ще ви ползува не само в материално отношение, но и в духовно. Житото, царевицата, ечемикът, бобът са символи. Ще кажете, че вие знаете, какво представят житото, царевицата. Знаете, приятели, всичко знаете. Няма човек в света, който да не знае, какво представят житото, царевицата, бобът и др. Мнозина мислят, че всичко знаят, а в същност малко знаят. Мнозина мислят, че са осигурени, а в същност не са осигурени.

Преди години отидох в Рилския монастир. Като разгледах всички забележителности, заведоха ме в една стая, да видя черепите на някои калугери, живели в тоя монастир. Аз се заинтересувах да ги прегледам, защото мога да чета по тях. Прегледах ги и поисках да ми дадат една свещ. Като осветих всичките черепи, дойдох до последния. Едва поставих свещта в черепа, и тя изгасна. Мислено се обърнах към духа на оня, чийто беше черепът, и му казах: Приятелю, не се безпокой. Каквото прочета, ще задържа за себе си, на никого няма да кажа, какво съм прочел. Ти живя преди много години на земята, но и днес още се страхуваш да не разберат, какъв е бил миналият ти живот. Не се страхувай, но изправи живота си, защото, като дойдеш следния път на земята, няма да бъдеш по-добре, отколкото си бил в миналото. Калугерът, който ме придружаваше, ме попита: Какво говориш на тоя череп? — Каквото и да ви кажа, няма да повярвате. Според вас, който се разговаря с човешките черепи, е извеян. Аз съм извеян, но какво ще кажете за оня, който изисква парите си от преди хиляди години? Не търси своите длъжници, нито от миналото, нито от настоящето. Прости на своите длъжници! Това не е ли дълг на умрели хора? Съдят някого, без да подозират, че неговата вина се крие в далечното минало. Днес виждат само последствието на неговото престъпление и го съдят. И това правят все умни хора! Продължих разговора си с черепа. Калугерът, чийто беше черепът, ме запита: Какво правиш? — Дознание. — Защо? — Искат ми сведения за тебе. — Може да ме затворят. — Не, аз ще направя всичко възможно за тебе, да те осъдят само условно. Той се успокои. Турих втори път свещта в черепа, но сега тя не изгасна. Той каза, че ми вярва вече.

Днес Христос слиза на земята с запалена свещ да търси истински човеци. Така е направил един от гръцките философи — Диоген. Той запалил свещ и тръгнал с нея из града. Всички го питали: Защо си запалил тая свещ? Какво търсиш? — Човеци. — Не виждаш ли, че светът е пълен с човеци? — Търся истински човеци. И Христос зададе въпроса: „Когато Син Человечески дойде втори път на земята, ще намери ли достатъчно вяра?“ Ще намери ли хора, които ще приемат това учение? Питам: Дали пак ще се отрекат, както преди две хиляди години?

Трябва ли пак да кажат: „Имай ме отречен! Не мога да страдам за Тебе.“ Христос казва: „Който не се отрече от баща си и от майка си и не ме последва, не е достоен за мене.“ Аз правя допълнение към тоя стих: Който приеме баща си и майка си, брата си и сестра си в своя дом с любов, той е достоен за мене. Това е контраст на първия стих. Единият стих е взет в отрицателна форма, а другият — в положителна. Христовото учение е приемливо и в двете форми: и в отрицателната, и в положителната.

Какво заключение ще дадем на тая беседа? По-добре да свърша без заключение.

*

7. Беседа от Учителя, държана на 13 април, 1919 г. София.

Като го видя Петър

Като го видя Петър, каза Исусу: „Господи, а този що?“*)

Дух и материя са двата полюса на човешкото битие. Под „дух“ се разбира вечното, безсмъртното, а под „материя“ — преходното, променчивото. Човек неизбежно минава през живота на материята и живота на духа. В временния живот, т. е. в живота на материята, съществуват всички философски теории, всички противоречия и заблуждения. Противоречията водят към истината, но истината не е в тях. Който обича истината и живее в нея, той не се измъчва, не измъчва и другите; той не работи за пари. Който проповядва, че културата може да дойде чрез убийства, насилие и грабеж, е на крив път. Който е готов да убие своя ближен и да мисли, че с това внася свобода, той е на крив път. Той и себе си заблуждава, и окръжаващите. Мъже и жени, които се изнудват едни други, са на крив път. За такива хора Христос казва, че са лъжци и разбойници. Съвременните хора на XX в., наречени културни хора, си служат с една истина, която е милиони пъти далеч от действителната, от същинската истина, наречена Божествена. Изчислено е, че земята се намира на 92 — 93 милиона мили далеч от слънцето. Такава част представя човешката истина от истината на слънчевите жители.

Питам сегашните хора: Трябва ли да им се проповядва истината? Трябва ли да им се говори за Бога? Някои хора приемат, че Бог съществува, и Го проповядват. Други Го отричат. Обаче, и едните, и другите работят за пари. Това значи, че всички разбират истината от свое лично гледище. Докато стомахът е задоволен, животът ви е лек и приятен, и работите ви вървят добре; вие ми-

*) Иоана 21:21.

слите, че навсякъде има ред и порядък. Щом се разстрои стомахът, и работите ви остават назад, казвате, че хората са лоши, обществото не се развива правилно; навсякъде виждате пълен безпорядък. Това е философията на човешкия стомах, но тя не разрешава въпросите на живота. Даже нашата слънчева система не е в състояние да разреши всички въпроси. — Защо? — Тя е част от друга система, в която има милиони слънца като нашето. Ако нашето слънце е само уд от тая всемирна система, с милиони слънца, какво може да разреши един малък уд от Великия Божествен организъм? Това велико козмично слънце наричам „душа на вселената.“ Силата му е сто милиона пъти по-голяма от тая на нашето слънце. Нашето слънце издивява само за земята енергия, равна на тая, която развиват 545 милиарда машини, всяка от които развива по 400 конски сили. Изчислете, колко струва енергията, която слънцето изпраща на земята. За оня, който вижда разумността в природата, не може да става въпрос, съществува ли Бог, или не. Достатъчно е да проучи земята, слънцето, енергията, която то отделя, за да схване отчасти величието на козмоса. Въпреки това, аз считам за светотатство да се разисква въпроса за съществуването на Бога.

Според мене, и оня, който вярва в съществуването на Бога, и оня, който Го отрича, и двамата не са истински разумни хора. И който Го отрича, вярва наполовина; и който Го признава, наполовина не вярва. Двамата заедно съставят едно цяло, т. е. двете полушария. Вярващият е светлото полушарие, а безверникът — тъмното. Първият е обърнат с лицето си към Бога, а вторият — с гърба си. — Защо съществуват вярващи и безверници? — Поради въртението на земята около своята ос. Така се създава ден и нощ в природата, ден и нощ в човешкото съзнание. Ще кажете, че това са парадоксални твърдения. Светът е пълен с парадокси. Питам: Защо човек има две очи, а не три? Защо има една уста, а не две? Защо има един стомах, а не два? Ще кажете, че така е по-добре, отколкото, ако би имал три очи, две усти, два стомаха. Особено днес вие намирате храна едва за една уста и един стомах, а какво би било, ако трябваше да задоволите две усти и два стомаха? Как мислите, по колко очи, усти и стомаси имат жителите на другите

слънчеви системи? Дали и те са като хората на земята, или другояче устроени? Според някои учени, съществуват особен род инфузории, които имат много стомаси, повече от сто. Дали е доказано това твърдение, не се знае, но приемаме, че е така.

Хората, изобщо, страдат от недоказани твърдения. Единственото реално нещо за човека е, че живее, че страда и се радва. Вън от това, дали съществува Бог, или не, не е доказано. Тоя въпрос не се доказва по външен път. Той не се нуждае от доказателства. Смешно е мравките да доказват, дали съществувам аз, или не. По отношение съществуването на Бога, човешката философия е мравешка. Дали е вън от църквата, или в църквата, мравката не може да реши въпроса, има ли Бог, или няма. Когато хората престанат да спорят, има ли Бог, или не, тогава светът ще се оправи. Има философи, които са доказали тоя въпрос само с помръдването на устата си. Достатъчно е само да отворят и затворят устата си, за да убедят хората в съществуването на Бога. Ако всички философи с сигурност могат да докажат, или отрекат съществуването на Бога, те би трябвало да оправят света. Понеже и доднес нито едните, нито другите можаха да оправят света, казвам, че тяхната философия е фиктивна. Ако отидеш при някой вярващ за някаква услуга, и той не иска да ти услужи, какво струва неговата вяра? В тоя случай, разликата между вярващия и безверника е само в надписа, но не и в съдържанието. Като се отвори главата на единия и на другия, колко може да се плати за тяхните глави?

Първата работа на човека е да се освободи от всички лъжливи учения на миналото и сам да се убеди, по вътрешен път, че Бог съществува. Ония, които доказват съществуването на Бога на думи, приличат на майката и на бащата, които искат да убедят дъщеря си, че някога ще се влюби и ще се ожени. С това майката иска да я убеди, че нейният възлюбен съществува някъде. Истината не се нуждае от доказателства.

Петър запита Христа: „Господи, а този що?“ С други думи казано: Какво ще прави тоя? — Той ще философствува цели три хиляди години върху въпроса, съществува ли Бог, възкръснал ли е Христос, кое общество е най-добро, коя църква е най-права, как ще се спаси

светът. Едно е интересно в сегашния свят: хората разискват върху много въпроси, но не и върху самата истина. Съвременните християни са подобни на литературните критици, които са готови всеки момент да критикуват някоя книга, току що излязла от печат. Светът е пълен с критици, които постоянно прелистват Божествената книга, да видят, дали подлогът и сказуемото са поставени на място. Коя е мярката, с която определяш тия неща? Отиваш при един банкер, искаш му хиляда лева на заем. Ако ти услужи, казваш, че е добър човек. Отиваш някъде на гости и те приемат добре. Ти казваш, че тия хора са добри. Това е философията на пълния и на празния стомах. Това не е оная истинска, абсолютна мярка. Днес мериш по един начин, утре — по друг, според стомаха си. Значи, ако си здрав и те нахраня, добър човек съм. Ако си болен, с слаб стомах, и не те нахраня, лош съм. Не всякога даването е добро; и не всякога лишаването от известно благо е зло. Ще кажете, че болният се нуждае от лекар. Така е, но когато друг му е причинил болестта. Скарал си се с някого, стрелял си го, а после търсиш лекар. И в тоя случай лекарят е нужен, но сбиването и скарването между двама приятели може да се избегне. В който ден престанеш да се биеш, болестите изчезват, и хората не се нуждаят вече от лекари, от различни лекарски прибори и инструменти.

Мнозина казват, че се нуждаят от учители. — Ако се раждате, имате нужда от учители. Новороденото дете постоянно учи, възприема знание — вратата му остава отворена. Ако не се раждате, нямате нужда от учители. — Ние се нуждаем от свещеници и проповедници. Защо се нуждаем? — Защото не сте просветени. Ако бяхте просветени, щяхте ли да се нуждаете от проповедници? Следователно, учители, свещеници, проповедници и лекари са нужни там, дето има невежество, смърт, раждане и болести. Човек, на когото кракът е изкълчен, не трябва да се заблуждава. — Какво да се прави с него? — Намести крака му и остави го да заздравее. — Какво ще стане с света? — Не се грижи за света. Ако мравката престане да третира въпроса за моето съществуване, мислите ли, че аз ще престана да съществувам? Има кой да се грижи за света. Оня, Който го е създал, има грижа за него. Важно е, че хората мислят за Бога само като за

понятие, което съществува в човешкия ум. Така мислят и мравките за мене, но, както тяхното съществуване не зависи от моето, така и моето не зависи от тяхното. Да мислите обратното, това е лъжа. Под „лъжа" аз разбирам истина без съдържание и смисъл. Всяко празднословие е лъжа. То е обвивка, в която може да се вложи съдържание и смисъл.

„А този що? Какво ще прави той?" Тоя въпрос се отнася до Иоана. Богословите и доднес се интересуват от въпроса, какво е искал да каже Христос в тоя стих. И доднес се тълкуват думите на Христа, пишат се големи томове, но светът и без тия томове ще се оправи. Казват някои, че Христос обичал Петър и Иоан. Какво се разбира под „любов и обич? Любовта означава закон на самопожертвуване, т. е. движение, пътуване на далечни места. Под „обич" се разбира щедрост, т. е. движение с по-малка сила от това на любовта. При любовта ти носиш материал за градеж от далечни разстояния, а при обичта градиш. Под „дух" разбирам проява на сила, затова казваме, че духът крепи света. И строят се крепи чрез сила, но не чрез насилие, както мнозина разбират. Някой престъпва законите, и законът го наказва с затвор или с смърт. — Право ли е това? Питам: Право ли е да обесиш мравката, че не вярва в моето съществуване? Ако е за бесене, трябва да се бесят и верващите, и безверниците, да останат само истински правоверните, които имат една мярка и гледат на живота като на велика проява на Битието. Когато аз живея, когато чувствувам и страдам, зная, че заедно с мене живеят, чувствуват и страдат още много същества. Ще кажете, че страданията на мравката не са като моите. Как ще докажете това?

Представете си, че от земята до планетата Нептун, която е на грамадно разстояние от нас, е проточен един човек. Може ли да си представите, колко голям ще бъде той, с какви дълги пръсти? Окото ви не може да обхване големината на тоя човек. Вие ще пипате пръстите му, ще ги разглеждате, и всеки пръст ще бъде за вас нещо цяло, отделно от грамадното тело на тоя човек. Щом е така, вие свободно ще режете пръст по пръст, без да подозирате, че цялото тело страда. Помнете: В Битието всяко същество, колкото и да е малко, е част от Цялото. Следователно, когато малкото или частта страда, с нея

заедно страда и Цялото. Като не знаят тоя закон, хората си причиняват сами на себе си страдания. Цялото човечество е общ организъм, затова всеки трябва да приложи своята дейност за благото на тоя оргагизъм. Като не разбират това, хората спорят, преследват се, убиват се. Тия спорове не ме интересуват, но и не съм в сила да ги спра. Те имат отношение към ония, които влизат в тяхното течение. Ще кажете, че такава е Божията воля. Ако ти попаднеш между зъбците на воденичното колело, ще мислиш ли, че това е Божията воля? Божията воля не е в смъртта на човека. Това е волята на майстора, който правил воденичното колело. Хората създават строги закони и казват, че чрез тях се изявява Божията воля, затова следят за тяхното изпълнение. Да познаваме Бога и да вярваме в Него, това значи, да мислим и чувствуваме като Него, да работим като Него. Това подразбира да носим силата на Бога в себе си и да изпълняваме Неговата воля.

Може ли човек да бъде силен като Бога? — Може. Тая сила се проявява, когато човек трябва да се въздържа от правене на зло. Ако намислиш да направиш едно зло, приложи Божията сила и спри желанието си към злото. Ако Бог никога не наказва и не върши зло, защо ти ще го вършиш? Бог говори на човека отвътре, съветва го, какво да прави и, ако не послуша, Той го остава свободен. Законът наказва човека. Въпреки това, човек си живее спокойно, мисли само за себе си, като същество, отделно от цялото, и гледа да се осигури добре. Светът е пълен с осигурителни дружества. Гробищата са пълни с осигурени хора. Като умре някой, близките му се заемат да го погребат, да го опеят и за всичко това плащат. За всичко мислят, но най-малко за това, де отива техният близък, ще живее ли и след смъртта. Колко души от вас са убедени в живота след смъртта? Повечето мислят, че като умрат, с тях всичко се свършва. — От колко хиляди години съществува учението за смъртта? — От грехопадането. Бог каза на първите човеци, че, ако ядат от плода на дървото за познаване на доброто и на злото, ще умрат. Те ще умрат за живота в рая, но ще живеят на земята. Като изправят погрешката си, ще се върнат отново в рая. В това отношение, смъртта представя материята, а животът — духа. Дух и материя са

двата полюса на Битието. В материята се крие горивото на духа. Колкото по-гъста става материята, толкова по-големи безверници стават хората. Добре е понякога хората да не вярват в нещо, например, в злото. Трябва ли да вярваш в всичко, което се пише в вестниците? Обаче хората вярват в това, в което не трябва да се вярва, затова казвам, че те страдат от много вяра. Вярваш, че след смъртта всичко се свършва. Наистина, свършват се противоречията, но не и самият живот. Като изплатиш дълговете си, свършват се безпокойствата. С това заедно престава и вярата в лъжата. След това човек започва да вярва в живота, в доброто и в благото на своя ближен. Той започва да щади живота на своя ближен, както щади своя.

Може ли да се оправи обществото? Как ще се оправи то? Някои мислят, че болшевиците ще оправят света. Те ще го объркат, но няма да го оправят. Там, дето има убиване и бесене, животът не може да се оправи. Болшевиците са незаконните деца на аристократите и на царете. Това незаконно дете казва на баща си: Ти ме изостави, пусна ме в света да скитам, от всички гонен и хулен. Намерих те вече и ще ти отмъстя за злото, което ми направи. Днес турят ръка на собствеността, без да се замислят, какво в същност е собственост. Собственост е само онова, което носим в себе си. На тая собственост никой не може да посегне. Земята не принадлежи на никого. Никой не може да я владее. Тя е условие, средство, общо достояние на всички. Тя е широка, просторна, може да задоволи и най-недоволните, но съзнание се иска от хората. Ако си недоволен от земята, подай заявление до Господа да те премести на друга планета — на Марс, на Юпитер, на Сатурн — дето желаеш. Той ще изпрати слугите си да те вземат от земята и пренесат, дето пожелаеш.

Петър запита Христа: „Господи, а този що? Господи, този какво ще прави?“ Христос отговори: „Иоан е човекът на любовта. Негова е задачата на бъдещето.“ Следователно, когато дойде денят, да разберем, какво трябва да правим, тогава ще дойде любовта. Жената пита мъжа си, какво да прави. Той ѝ казва: Ще ме гледаш, ще готвиш добре, ще ме переш и, ако не изпълниш задълженията си към мене, ще те накажа. Така казват и на чи-

новниците, и на свещениците: Всички ще работите и, ако направите едно опущение, ще бъдете наказани. На свещениците се заповядва да опяват умрели, да кръщават деца, да венчават младите. На владиците се казва да разглеждат дела на съпрузи, които не живеят добре, и да се произнасят, може ли да им се даде развод, или не. След това всички учители, чиновници, съдии, свещеници ще кажат: Господи, благодарим, че изпълнихме Твоята воля. Дали е Божията воля, или човешка воля, това е друг въпрос.

От стотици години българите викаха към Бога, да ги освободи от турското иго. Освободиха се от турците, попаднаха под друго робство. Едни отиват на фронта, други остават в тила, да помагат на първите. Тия, които са в тила, говорят за ужасите на войната, апелират към народа да подкрепят положението на войниците и с това мислят, че са изпълнили своя дълг. Войната се свършва, джобовете им се пълнят с пари, те спокойно въздъхват, като хора, които изпълнили дълга си, и казват: Христос възкресе! Отговарят им: Наистина възкресе! Но огорченият, обеднелият, като руския селянин, казва: „Ест деньги, Христос возкрес; нет денег, смертью смерть.“ Христос не е само за руснака. Той е общ принцип, който прониква целия живот. Това не е за упрек, но изнасям истината така, както никой досега не я изнасял. На всеки човек се дава съответна част от истината, както на всяко растение — съответен лъч от светлината. Учените са правили опити с светлината и са успяли да я разложат на седем цветни лъча, наречени слънчев спектър. Те са поставяли различни растения под действието на всеки един лъч, да видят, какво влияние оказват върху тях. Така те са дошли до интересни научни изводи. Едно е важно да се знае, че седемте цветни лъча не са самата светлина. Тя е нещо повече от цветните лъчи. Когато се намаляват вибрациите на светлината, тя се разлага на седем цветни лъча. Щом се повдигат и увеличават вибрациите на светлината, цветните лъчи изчезват. На същото основание, казвам: Хората се различават едни от други, защото минават през стъклена призма. Щом минат през събирателна леща, те се обединяват в едно цяло и започват да си приличат.

И тъй, животът е голяма призма, която пречупва светлината. Като дойде до призмата, светлината се пре-

чупва и оцветява всеки човек различно. Хората са различни до смъртта си. Минат ли отвъд смъртта, те се обединяват и стават еднакви. Казвате, че зад смъртта няма живот. Питам: Преди да се е разложила, светлината не е ли съществувала? Преди смъртта, светлината имала ли е енергия? Имала е, разбира се. Защо тогава след смъртта да няма енергия? Енергията съществува преди и след смъртта на съществата. Да се говори за живот след смъртта, това значи, да се говори за продължаване на Божията дейност, като вечна и непреривна.

Когато Петър запита Христа за Иоана, какво ще прави на земята, Христос му отговори: „Не се смущавай, лъчите, които ще минат през Иоана, са лъчи на любовта — великият принцип на живота." Питате: Какъв ще е бъдещият строй? Кой ще го донесе? — Гъсеницата не може да тури ред и порядък в живота, но като се превърне в пеперуда, тя ще има всички условия за развитие. Заблужденията на хората се дължат на това, че те гледат на света като на нещо неорганизирано и мислят, че трябва да въведат нов ред и порядък. Като видят една широка и голяма стая, веднага турят преграда в средата. Стаите стават две, а с това животът се усложнява. Дойде друг квартирант. И той намира, че стаите са големи. Туря друга преграда, на кръст. Стаите стават четири, а животътъ по-сложен. — Ние сме културни хора. — Културни сте, но постепенно намалявате стаите си. — Какво ще стане с нас? — Най-после ще влезете в безсмъртието на слънчевите лъчи. Като дойдете до това положение, няма да мислите, какво е мнението на хората за вас, но ще гледате да дадете добри плодове. Човек е плод на великото дърво на живота, затова всеки ден трябва да облагородява своите мисли и чувства, като храна на своя живот. Това се доказва на опит. Посадете една ябълка и вижте, какво ще излезе от нея. Тя може да даде само един плод, а може да даде и стотици ябълки — от вас зависи. Един декар може да даде толкова плод, колкото дават сто декара.

Любовта ражда изобилието. Ако работите с любов, ще имате плодове. Ако обработвам с любов един декар земя, ще изкарам толкова, колкото и от десет, и от сто декари. Ще кажете, че това е много казано, че имам високо мнение за себе си. Аз мисля за себе си така, както Господ

мисли за мене. Когато работя земята, аз се обръщам към Господа с думите: Господи, помогни ми в работата, да покажеш на хората, че ако са с Тебе, ще изкарат много повече, отколкото ако очакват на себе си. Направете опит, за да се убедите в думите ми. Още днес може да направите опита и да видите резултата на своя опит. За мнозина е дошло време да се изменят и да заживеят добре. Не направят ли тоя опит, ще дойде някаква катастрофа да ги помете. За някои не е дошло още времето. Първите са в пашкула си вече и трябва да се превърнат в пеперуди. Вторите едва се завиват в пашкул. Те ще чакат времето на своето излупване. Ще кажете, че спасяването на човека е в църквата. Спасяването на човека е в пашкула, който скоро ще се пробие. Спасяването на човека е в пеперудата. Ако си пеперуда, ще влезеш в мисълта на някой виден писател и ще извлечеш оттам сладки, вкусни сокове. Казват, че Свещеното Писание е живо слово. Ако е така, турете го на главата на болния и вижте, ще оздравее ли. — Не може да оздравее. — Значи, Свещеното Писание не е живо слово, но съдържанието му внася в човека жизнена енергия. Превърни тая енергия в живот, и болният ще се излекува. Постави ръката си върху главата на болния с всичкото си разположение и любов и виж, как ще се отрази на здравето му. Твоята любов и добро желание към болния ще се превърне в мощна, жизнена сила.

Христос казва на Петра: „Когато дойде Иоан в света, т. е. любовта, тогава хората ще се почувствуват братя, и Царството Божие ще дойде на земята." И тогава едни хора ще знаят повече, а други по-малко; едни ще бъдат по-богати, други по-бедни, но отношенията между тях ще бъдат братски. Богатството, знанието не са съществени неща, важни са отношенията. Всички народи се нуждаят от нова мисъл, от нова култура, която да ги преобрази, да премахне затворите и бесилките. Музика и песен трябва да цари в света. Земята трябва да се превърне в райска градина, и хората да пътуват безплатно от едно място на друго. Всеки ще работи, без да му се плаща. Това ще стане в далечното бъдеще. — Какво ще стане с нас? — Ако сте гъсеница, ще изядете листата на дърветата и ще ги развалите. Ако сте пеперуда, дето и да

сте, в бедна или богата градина, ще смучете сок от цветята, без да ги разваляте.

Какво донесе Христос на човечеството? Той донесе едно учение на любов и свобода, да направи всички хора вътрешно свободни. Това не значи, че искам да философствувам пред вас, но говоря истината. Ако е въпрос за философствуване, аз предпочитам простодушния, смирения и глупавия пред учения и философа. Глупавият има само едно верую. Той знае, че съществува Бог и повече не се интересува. Той знае, че Бог е всемъдър и всеблаг и не търси вината за лошото в никого, освен в себе си. Ученият, обаче, като се разболее, търси вината в яденето, в готвача, в слугите. Разположението и неразположението на човека се дължи на неговите мисли, чувства и желания. Те са храната, която той употребява. Както усещате миризмата на лука в една къща, така чувствителният човек усеща миризмата на лошите мисли и чувства в един дом. — Може ли да се готви без лук? Трябва ли да не режем и пържим лука?—Когато лукът се нареже на ситно и опражи, той губи своята магнетична сила. Ако сварите лука, без да го режете, той не люти. Рязането и пражнето на лука е предисловие на готвенето. Готви без предисловие. Пиши и говори без предисловие.

Как трябва да четем книгите? Според мене, първо прочети книгата, а после предисловието. Ако проповядваш, изложи съдържанието на беседата без предисловие. То разкъсва цялостта на проповедта. Предисловието е човешка работа. Защо ще коментираш, как Бог е създал света? Кажи кратко и просто: „Бог създаде света, за да се веселим и пеем. Той облече всички свои създания в различни костюми и ги изпрати на земята да живеят в мир и любов. Той не благоволява в тяхната смърт, в убийствата и бесенето." Светът е широк, всички трябва да бъдат радостни и весели. За всички има място. Казвате: Това е моя собственост, никой няма право да бута тук. Бог навсякъде пише: „Яжте от всичко, колкото можете. Работете, но не се трудете. Трудете се, без да се мъчите." След всичко това, казвате: Животът е тежък, трябва да се мъчим и трудим, да изплатим дълговете си. — Какви дългове имате? — Към народа си, към държавата, към близките си. Взели сме много пари на заем и трябва да ги върнем. — Щом съзнавате, че дължите,

ще плащате. Аз не дължа на никого. Аз нямам никакво задължение към българския народ. — Защо дойде тогава в България? — Дойдох да ви попея, да ви посвиря и да ви кажа, че Бог създаде света, не както вие мислите. Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Тъй, както живеете, това не е българщина, това не е човещина.

Едно време, когато тръгвах от слънцето за земята, запитах Господа, какво да кажа на българите. Той ми отговори: Ще им кажеш да бъдат добри, умни, честни и справедливи. Ако хората на стомаха спазят тия изисквания, ние, чрез своята артериална система, ще им изпращаме нуждната енергия. Ако не живеят, както трябва, ние ще затворим крановете си и ще ги лишим от своята енергия. Това изискват слънчевите жители от вас. Това изисква Бог от вас. Сега всички се оплаквахте, че нямате плодородие. — Защо? — Защото не проявихте това, което се искаше от вас. Тая година се отпуща голям кредит на България — ще има голямо плодородие. Ако българите бъдат добри, честни, умни и справедливи, изобилието ще е все по-голямо. Като казвам, че съм дошъл от слънцето, вие мислите, че това е мъчна работа. Едно се иска от вас: Да отворите очите си, т. е. да прогледате. Отвориш ли очите си, ти си вече на слънцето. Отваряй очите си за доброто и за любовта.

Някои от вас приличат на оная мома, която иска да се представи пред своя възлюбен за много скромна, и току затваря очите си и поглежда надолу. Не, отвори очите си, покажи се такава, каквато си. Нека твоят възлюбен те види в истинската красота, още отначало, че да не се изненадва после. Момата слуша съветите на майка си, да се представи пред възлюбения си много скромна. Като се ожени, тя се представя в истинския си вид. Едва сега той разбира причината за благородството и скромността ѝ. Когато се срещнат мома и момък, не трябва да затварят очите си, но широко да ги отворят и да си кажат: Такива сме, каквито ни виждате. Защо ще се представяш по-благороден и честен, отколкото си? Момъкът излъгал десет моми, а говори за честност и чистота. Понякога и момата има такива грешки и се представя за чиста и почтена. Като се оженят, чудят се, защо им се раждат лоши и хилави деца. Пазете се от своите вътрешни недъзи, от

слабостите на сърдцето си, за да не обвинявате Господа за последствията.

Аз дойдох в България да кажа на българите истината, да им посоча правия път. И, вместо да ме послушат, те ме накичиха с различни епитети: лъжец, самозван пророк и др. Като се върна на слънцето, ще взема с себе си всички епитети, там ще напиша книга с бележки и впечатления от прекарването ми в България. От моята книга ще зависи бъдещето на България и на българския народ. Ако ме питате, кой съм в същност, и какъв съм, покрай многото епитети, дадени от вас, казвам: Аз съм един екскурзиант. Може да питате и за Христа, кой беше и отде дойде. Това не е моя работа. Аз мога да говоря само за себе си. Казвате: Какъв е произходът на фамилията, в която дойде? — Фамилията ми е Дънов, но това е псевдоним. Бащата на моя дядо бил много як, здрав човек, като дъно. От тая дума произлиза прякорът Дънов. Дъно има и бъчвата, и реката, и морето — интересно е, за кое дъно се отнася. Навсякъде има дъно. Горко на оня, който няма дъно! Ето защо, когато ви наричат „Дъновисти", ще знаете, че не сте мои последователи, но сте хора с дъно. След всичко това, трябва ли да ви наричат дъновисти? Аз не съм ви турил дъно. Думата „Дъновизъм" е прозвище. Ако се говори за чешма, желая тя да няма дъно. Ако се говори за човек, желая той да има не едно, не две, а много дъна. Горко на оня, на когото се запушат гърлото и червата! Отде ще влезе и излезе храната? Нещастен е оня, който има само по две дъна — в ума и в сърдцето си. Едно от дъната на човека трябва да бъде плоско. Върху него Бог ще се проектира като светлина, да осветява човешките умове.

Петър запита Христа: „Господи, а този що?" Христос се разговаряше с Петър, който беше голям консерватор. Той искаше да дойде Царството Божие само за евреите. Петър казваше на Христа: „Господи, бъди предпазлив. Ти не си живял много време на земята, не познаваш хората." Христос отблъсна неговите съвети. Така се произнасяше Петър и за Иоана, да не му се възлага сериозна работа, защото е млад. Христос му отговори: „Нека всеки човек се проявява свободно, както Бог го е създал. Ако си вълк, прояви вълчия си характер и кажи: Аз съм жесток човек. Който иска да живее с мене, ще бъде из-

мъчван по всички правила на моето изкуство. Бъдете искрени към себе си и към другите, за да се прояви любовта чрез вас.

Какво ще донесе любовта в света? — Тя ще донесе соковете на новата култура. Тя ще донесе материал, който да отговаря на новите форми, т. е. формите на бъдещия строй. Днес старите форми се рушат, нови се създават. Защо страдат хората? Те страдат поради разрушенията, които стават вън и вътре в тях. Не страда ли целият организъм, когато някои мозъчни клетки се разрушават? Френологът, само с пипане, познава, какъв е човек: добър или лош, честен или не, философ или невежа. Достатъчно е да тури пръстите си върху някой мозъчен център, за да определи характера на човека. Ще кажете, че френолозите са опасни хора. Не са ли по-опасни тия, които бъркат в човешките умове, сърдца и кесии? Опасен човек е оня, който изнудва съвестта на човека в името на Христа. Няма по-отвратително нещо от това, да се вършат престъпления в името на любовта. Да се вършат престъпления в името на Христа и на любовта, това значи, да обезверите хората.

Христос казва на Петра: „Петре, ти трябва да приемеш Иоана в себе си, т. е. трябва да възприемеш новото учение — учението на любовта." — Как се възприема любовта? — Както се приема светлината и топлината. Отвори очите си и ще възприемеш светлината. Изложи гърби си на слънце и ще възприемеш топлината. Всеки ще възприеме от любовта толкова, колкото му е необходимо. Любовта, мъдростта и истината са за всички. Те не са привилегия за едного. Всеки писател е цвят, който цъвти през пролетта на живота. Всяка пчела има право да се ползува от нектара на тоя цвят. Всеки цвят трябва да ни радва, но желателно е той да върже и узрее. Важно е още плодът да не окапе. Ако плодът узрее, ще имаме един добър писател. Всеки учен, всеки писател, всеки духовник, от плодовете на които се раждат добри мисли и чувства, т. е. сладки сокове, са благословени. Те идат на земята да внесат добрите и светли мисли и чувства в хората. Иде време, когато сърдцата на хората ще цъвнат, както растенията. Горко на оня, който не иска да цъвне! Той е осъден на смърт. Всеки трябва да желае да цъвне, да завърже, и плодът му да узрее.

Казвате: Еди-кой си философ тъй говори. — Оставете настрана, кой какво говори, но вижте, че слънцето изгря. Изложете гърба си на слънцето, да се ползувате от неговите лъчи. Без слънце на тоя свят не може. Велика идея е скрита в слънцето. Хора, които не обичат слънцето, не обичат и Бога. Ще възразите, че е казано да не се кланяш на слънцето, да не се кланяш на никакви идоли. Наистина, слънцето не иска нито да му се кланяш, нито да му служиш. То само дава и казва: Взимай от мене, колкото искаш. Как ще се отплатиш на великото? Някой велик човек ви дава изобилно, а вие искате да му се отплатите. Смешно е това! Той е дошъл на земята да дава, а вие трябва да прилагате това, което ви се дава.

Днес всички се интересуват, какво ще стане с България. Биете се за нея, наричате я свое отечество. Питам: След сто хиляди години де ще бъдете? Ще кажете, че гробищата ще бъдат вашето жилище. Какво нещо е гробът? Зародишът е затворен в яйцето като в гроб, но в тоя зародиш се крият условия за нов живот. Следователно, умирането на човека не е нищо друго, освен ликвидиране с старите условия, които спъват развитието му, и влизане в условия за нов живот. Гробът е яйцето, в което се крият новите условия, а смъртта е съдебният пристав, който обира човека и го освобождава от всичко непотребно. Като тръгвах за земята, чувах да се говори за хората — жителите на земятя, че откакто слънцето съществува, те не са възприели слънчевите лъчи, както трябва. — Защо? — Липсва им нещо, мозъкът им още не е добре развит. Днес, откак телепатията си проби път, и хората възприемат мисли от далечни пространства, заедно с това те започнаха да използуват слънчевата енергия. Казвате: „Всяка коза за своя крак виси." Това значи: Няма защо слънчевите жители да мислят за земните жители.

Христос искаше да каже на Петра, че Иоан, т. е. младите ще оправят света. Иоановците ще оправят света, а не Петровците. Ония, които се казват Петър, нека ме извинят, но аз изнасям истината. И аз съм Петър, но ще знаете, че бъдещето е на Иоановците. Иоан запита Христа: „Господи, кой ще те предаде?" Христос отговори: „Който най-малко ме обича." Ония хора, които имат най-малко любов, най-малко истина, наричам предатели на човечеството. Ония, които са готови да се жертвуват за

другите, които имат любов в сърдцето си, наричам истински герои в света. Да умре човек, това значи, да придобие нови условия за живот. Това е учението на Иоана. Учението на Петра гласи: Като умра аз, с мене заедно целият свят умира.

Сега, като се върнете в домовете си, нека всеки измени името си. Сегашните имена няма да ви спасят. Когато православната църква постригва някой монах, изменя името му. Той започва добре своя духовен живот, но с това спира. Той си живее пак по стар начин. Махнете старите надписи. Обърнете шишето надолу, да изтече старото съдържание — лъжливите философски учения, лъжливите мисли и желания, и приемете новото учение, което иде отгоре. Старите ви шишета ще се напълнят с ново съдържание — с знание от слънцето. Като обикнете слънцето, то ще ви заговори на такъв сладък език, какъвто никога не сте чували. Понякога то пече и изгаря, защото не го слушаме и не го обичаме.

Сегашните хора са крайно упорити, своенравни и консерватори. Като слушате да ви говоря, някои казват: Отде знаем, че и тук не ни залъгват? Ако искате да проверите истинността на моите думи, турете всичко на опит. Опитът разрешава въпросите.

Ще ви дам един пример за упоритостта на българина. В един монастир, при един-игумен, живял един българин. Той прекарал в монастира цели 20 години като слуга. Един ден игуменът казал на българина: Иване, извади магарето навън, да не стои в обора. Иван извадил магарето, но го завел при игумена, а не както му заповядал. Игуменът се чудел, как да подействува на тоя упорит характер, да прави всичко, както му се заповядва. В тоя момент му дошла една светла мисъл: Да не се смущава от упорството на слугата си, но, каквото иска да му услужи, да го каже обратно. Един ден игуменът, Иван и магарето минавали през едно опасно място. За да предотврати някакво нещастие, игуменът казал на слугата: Иване, бутни магарето в пропастта. Той си мислел, че Иван ще направи обратното, както обикновено постъпвал. Обаче, тоя път Иван решил да изпълни желанието на господаря си буквално. Слугата отговорил: Господарю, никога не съм изпълнявал заповедта ти, както трябва, днес ще я изпълня. Бутнал магарето в пропастта, и то се убило.

Много от сегашните християни постъпват като слугата на игумена. Обаче, дойдете ли до новото учение, вие трябва да постъпвате правилно. Бъдете честни и искрени към себе си и знайте, че всяка лоша мисъл и лошо желание имат лоши последствия. Ще дойде ден, когато лошите мисли и желания ще ви доведат до такива резултати, които ще спрат вашето развитие. Те могат да ви доведат до слепота, до идиотизиране. Добрите мисли и желания водят към добри резултати. Затова Христос казва на Петра: „Дай простор на Йоана в сърдцето си."

Желая от днес всички да се подмладите да дадете място на Йоана в сърдцето си и да не питате повече Господа, дали ще възкръснете, или не. Всички можете да възкръснете, но не вярвате в възкресението и затова умирате. В това отношение, вие приличате на затворник, на когото често прилошава. Колкото пъти му прилошее и припадне, все го спасяват, докато дойде деня да го обесят — според присъдата му. Хората не подозират, че животът, който прекарват на земята, има голям смисъл, и живеят ден за ден. Вие трябва да живеете не само индивидуално, но и колективно, да съзнавате, защо сте дошли на земята. Само така съзнанието ви ще се пробуди, и животът ви ще се осмисли. Ето защо, желая в бъдеще да не се срещаме на земята, но вие да дойдете при мене, на слънцето, и да се убедите в верността на всичко това, което ви говоря. Слънцето е стомахът на слънчевата система. Там ще ви предложат богат обяд и, като се нахраните, ще решите, на слънцето ли ще останете, или ще отидете другаде, да работите и помагате на по-малките от вас.

Христос възкръсна, за да даде свободен билет на хората, всеки да пътува, дето иска. Така, именно, хората ще се освободят от връзките на лъжливите философски системи.

Да бъдеш свободен да любиш, това е новото учение. Любов, мъдрост и истина, в широк смисъл на думата, това е учението, което днес проповядвам на хората.

*

8. Беседа от Учителя, държана на 20 април—Великден, 1919 г. София.

Кога се молиш

„А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка"...*)

„А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка; и като си затвориш вратата, помоли се Отцу твоему, Който е в тайно. И Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве." Мнозина запитват: Защо човек трябва да се моли? — Молбата, молитвата е съзнателен процес на работа. Някой пита: Може ли човек да не се моли? — Може — умрелите не се молят. Значи, всяко живо същество се моли. Аз ще разгледам молитвата като велик природен процес, а не както вие я разбирате. Както вие се молите, това не е молитва. Ако мълчанието на устата, или мърдането на устните е молитва, тогава и есенните окапали листа се молят. Всеки е виждал, как есенните листа, като падат на земята, се мърдат — движение има около тях. Обаче, всяко движение не е работа. Съзнателното движение е работа. Молитвата е съзнателен процес на човешката душа. Като се моли човек, душата му се проектира отгоре-надолу. Тя излиза извън себе си. Тоя процес наричаме излизане от тесния чертог, в който живеем. Когато амебата простре крачето си, за да хване храната си, това е молитва. После тя свива крачката си, и храната влиза навътре. Когато се моли, човек трябва да се изказва точно, определено, да изрази мисълта си с малко думи. Всяка дума трябва да отговаря на съдържанието си. Ако изговаря думите метаболизъм, анаболизъм и катаболизъм, всяка от тях подразбира известно съдържание. Под метаболизъм разбираме химичен процес, който става в клетките, за да променят състава си. Процесът, при който клетката обработва неорганичната материя в себе си, се нарича анаболизъм разлагането на

*) Матея 6:6.

живата материя в растението, се нарича катаболизъм. Човек се моли, когато има нужда. И, ако в молитвата не се извършва някакъв вътрешен процес, това не е молитва. Най-обикновеното нещо в света е молитвата. Всички се молят. — Кой се моли? — Слабият. Силният не се моли. Слабият се моли на силния, силният се моли на по-силен от себе си, той пък на още по-силен и т. н. Като наблюдавате молещите се, ще видите една градация. Всички живи същества са свързани с молитва.

Някой казва, че не се моли. — Защо не се моли? — Защото бил господар. — И той се моли. — На кого? — На слугите си. Ученият се моли на лекаря. Силен и слаб човек, това са относителни понятия. Да мислиш, че си силен, това значи, да се самоизлъгваш. Когато дойде лекарят с своята губерка и вкара в кръвта ви някакъв серум, тогава виждате, колко сте силни. Аз наричам силен човек оня, който може да се бори с всички болести, с всички лоши мисли и желания. Не е достатъчно само да се бори, но да ги побеждава. Като минавам край гробищата, виждам, че и най-големите герои са претърпели фиаско. Де остава тяхното геройство? След всичко това, сегашните хора почитат умрелите герои, а гонят живите. Докато е жив тоя герой, всички го гонят, вестниците пишат за него, хулят го. Щом умре, турят му паметник и започват да го славят. Сегашните хора само обещания дават, а нищо не изпълняват. В това отношение, те приличат на циганката и болното й дете.

Разболяло се детето на една циганка. То постоянно искало от майка си ту млечице, ту масалце с симидче, ту пиленце. Тя слушала молбата му и само отговаряла: Ще ти дам, маминото, всичко ще ти дам. Бедна била циганката, не могла да задоволи желанието на детето си. Най-после то умряло. Циганката плачела и нареждала: Е, маминото, поне от всичко си хапна. — От всичко и от нищо. Така постъпват всички хора: това ще направим, онова ще направим — нищо не правят. Така постъпват всички партии: това ще направим, онова ще направим — нищо не правят. Все проекти дават, но нищо не излиза от тях, не ги реализират. Като умре човечеството, всички ще кажат: Поне се облагородихме. Това значи неразбиране дълбокия смисъл на живота.

Днес всички хора се женят, раждат им се деца, умират, други се раждат. Отиват на война, едни - други се убиват. В края на краищата, те казват: Ще решим и тоя въпрос. Какво решиха хората от две хиляди години? Ще кажете, че придобиха голяма култура. Аз не вярвам в това. Според мене, съществуват два вида култури, два вида религии, два вида партии: култура на светлината и култура на тъмнината, религия на светлината и религия на тъмнината, партия на светлината и партия на тъмнината. По какво се отличават едните от другите? Първите знаят да строят, да градят и носят благото на човечеството, а вторите — да събарят и рушат.

„Кога се молиш." Каква трябва да бъде молитвата? Какво представя тя? Молитвата е съвокупност от принципи, от елементи, чрез които се проявяват чувствата и мислите на човека. Молитвата трябва да бъде съзнателна, да има определена цел. Оня, към когото отправяш молбата си, трябва да ти е познат. Детето се моли на майка си, която познава. В тоя случай, неговата молба е точно определена. То знае, какво иска и от кого иска.

В Америка някъде, една бедна жена била принудена да отдели детето си и да го изпрати в един от големите градове, да изкарва само прехраната си. Цели 16 години то било далеч от майка си, между чужди хора. То пораснало, станало юноша. По едно време младото момче заболяло тежко, и лекарите се произнесли, че болестта му е неизлечима. Трябвало да съобщат на майката да дойде при момчето си. Тя пристигнала и заварила момчето си в безсъзнание. Силно разтревожена, но с упование в Бога, майката поставила ръката си върху главата на детето. Макар и в безсъзнание, то прошепнало: Майко! Само с едно полагане на ръката, детето познало майка си. От тоя момент положението на болния се подобрило. Любовта на майката го спасила.

И тъй, когато и ние се обърнем към Бога, Който обединява всички същества, роботите ни ще се наредят. Животът ни на земята не е нищо друго, освен съзнателен процес на познаване на Бога и Христа. Да познаваш Бога, това значи, да използуваш всички добри мисли, чувства и желания, вложени в Битието. Това значи, всички живи същества да бъдат в съгласие помежду си. Няма да обяснявам, защо всички хора не се разбират. Ще дойде

ден, когато всичко живо ще разбере закона на любовта. Тогава всички хора ще си подадат взаимно ръка.

„Кога се молиш." Това значи, да се самоопределиш в идеите си. В тоя смисъл, молитвата е самоопределяне Буквата „М", с която започва думата „молитва" се състои от три ъгла: двата са с върха нагоре, а средният — с върха надолу. Средният ъгъл показва, че душата която отправя молитвата си към Бога, е бременна. Качеството на молитвата се определя от плода на тая душа. Молитвата е нищо друго, освен дълбоко желание на човешката душа да постигне нещо. За реализиране на това желание се иска участието на ума, на сърдцето и на волята. Дето умът, сърдцето и волята се съединяват, там молитвата се реализира. Това съединяване може да става в тъмнина, може да става и в светлина — безразлично. В какво направление се молят хората, не е важно. Едно се иска от тях — да се молят. И вълкът, като излиза вечер да си търси храна, също се моли. И добрите, и лошите хора се молят, но се различават само в резултатите от съединяването на своите мисли, чувства и действия. Няма живо същество, което да не се моли обаче, молитвата е толкова по-определена, колкото съзнанието е по-високо. Един от елементите, който участвува в молитвата, е любовта.

„Влез в скришната си стаичка." Това значи, влез в мястото на самоопределянето. Тая стаичка подразбира мястото, дето се организират човешките мисли и чувства. Да се молиш, това значи, да отправиш своя доклад към Оня велик център, от който си излязъл. — За какво ще дадеш доклад? — За работата, която си свършил. И в отговор на това, ше стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тия на същества от възвишения свят. Ако някой мисли, че може и без молитва на тоя свят, той е на крив път. Не може без молитва. Само умрелите не се молят. Ония, които живеят в вечна тъмнина, също не се молят. Само децата, които не са се родили, не плачат, нито се молят. Души, които не са дошли на тоя свят, които не са видели светлината, не се молят. Всеки, който е дошъл в света на светлината, се моли, т. е. самоопределя се. Той е в непрекъсната връзка с Битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. Не е важно, дали

принадлежим към дадена религия, или не. Молитвата е предшествувала всякаква религия. Религиите са дали различни форми на молитвата и с това са я изопачили. Молитвата не става по заповед. Да мислиш, че можеш да се молиш по заповед, това значи, да се самоизлъгваш. Молитвата е свободно действие на човешкия дух и на човешката душа. Когато човек иска да се самоопредели, т. е. да покаже, че се моли, той проявява мисъл, чувство и действие. Ако в молитвата не участвува мисъл, чувство и действие, тя не е истинска.

„Влез в скришната си стаичка." — Коя е тая стаичка? — Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действувала. Човешката душа влиза в това девствено място и оттам отправя молбата си към своя Отец. Казвате: Не можем ли да се молим в църква, вкъщи някъде, или на улицата? — Не можеш, ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито вкъщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място с закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. В бъдеще, хората няма да живеят, както днес. Сега пътуваш и, като дойдеш до границата, веднага те питат, де е паспортът ти. Взимат паспорта ти, разглеждат чъртите ти, дали отговарят на това, което е писано в него. — Защо е нужен паспорт? — Да не си някакъв престъпник. И това не е лошо, но когато говори за молитвата, Христос казва, че трябва да се съблечеш от всички човешки вярвания и постановления, да оставиш всичко настрана и да влезеш в скришната си стаичка — в своята девствена душа. Там ще разбереш дълбокия смисъл на нещата: защо живееш и защо трябва да се молиш. От това място ще разрешаваш най-великите въпроси.

В бъдеще, всички царе, управници и министри, от каквато партия и да са, трябва да излезат от скришната си стаичка. Не излезат ли оттам, те са хора на тъмната култура, на тъмната религия, на тъмната наука, на тъмната свобода. Те не са хора на истинската култура, на истинската религия и наука. Светът е минал през много видове управления, които са избили и обесили милиарди хора, с кръвта на които цялата земя може да се залее.

Някои мислят, че ако се пролее още малко кръв, светът ще се оправи. С кръв светът не може да се оправи. Мислите ли, че пролятата кръв на човечеството остава така? Казано е в Псалмите, че Бог събира сълзите на хората и ги туря в малки шишенца в своята лаборатория. Като ги подложи на опит, Той проверява, отде идат тия сълзи: от обида, от злоба, от скръб за някой покойник или от непостигнати желания. После Бог казва на жената, която плаче, че изгубила мъжа си: Вземи сълзите си. Твоят мъж е скрит някъде, той е жив, и ти можеш да го видиш. Както събира сълзите на човека, така Бог събира и пролятата човешка кръв. Някой човек се напил, пукнали главата му и протекла кръв. Бог събира тая кръв в едно шишенце и пише: Това е кръвта на еди-кого си, който се е напил в кръчмата. Някой свещеник, като служил на Бога, скарал се и се сбил с своя колега. Бог събира и тая кръв и пише на шишенцето, от кого е кръвта и защо е пролята. Някой съдия разглежда едно дяло, но не може да дойде до правилно разбирателство с колегите си и се сбива с тях. Бог събира кръвта, пролята при сбиването им, и пак пише на етикетчето, чия е тая кръв. Събрана е и кръвта от бойните полета, от всички убити — войници, офицери и генерали, от всички майки и бащи, братя и сестри. Запазена е тая кръв. Това е великата култура на земята, която пролива кръв и доднес.

И досега всички хора спорят, дали съществува Бог, или не; дали съществува религия, или не; дали светът ще се оправи, или не. Всички процеси на оправяне са в ретортите на лабораториите. Всички герои, на които кръвта изтича, омекват, стават слаби. Ако на най-големия фанатик, борец за една идея, пукнат главата му и остават да изтече едно кило кръв, той веднага омеква, отрича се от идеята и казва: Нека други се борят вече, аз достатъчно дадох от себе си. Следователно, войната се дължи на факта, че в хората се събира излишна кръв, която трябва да се пролее. От другия свят идат същества да вземат излишната кръв на човека. Всяка частица от човешката кръв отговаря на нещо вън от него. Например, ти искаш да имаш много пари. Количеството пари, които искаш да притежаваш, отговаря на известно количество кръв в твоя организъм. Всеки предмет, който човек владее отвън, отговаря на известно количество кръв в него. Тая

кръв контролира и пази предмета. — Възможно ли е това? — Направи опит, да се убедиш. Под „кръв" разбирам вътрешната сила на човека. Ако искаш жито, донеси чувал. Готов съм да напълня чувала ти догоре, но сам ще го носиш. Колко жито ще носиш? Колкото е силата ти. Количеството жито, което ще ти дам, се определя от твоята сила. На същото основание, казвам: Постигането на нашите желания се определя от количеството на нашата кръв, т. е. от нашата вътрешна сила.

Христос казва; „Влез в тайната си стаичка, за да се освободиш от излишната кръв." Всеки, който притежава повече кръв, отколкото му трябва, е изложен на катастрофа. За да изтече тая кръв, или ще му пукнат някъде главата, или ще го изпратят на бойното поле. Ще дойдат крадци и разбойници да го оберат. — Кои са крадците и разбойниците? — Неговите синове и дъщери. Той казва: Ще оставя богатството си на своя син. Да, но твоят син ще те опропасти, както ти опропасти хиляди семейства.

„Кога се молиш." Молитвата е процес, който уравновесява силите на доброто и на злото. Ако се молиш, както трябва, няма да имаш никакви злини в живота си. Повечето хора не знаят да се молят. Те се молят в църквите, по улиците, в кафенетата, но не и там, дето трябва. Това е едно от големите злини в света. Питам религиозните хора, които вярват в Христа, които Го приемат за Син Божи, какво направиха досега? В първите векове на Римската империя християните бяха гонени и преследвани, следователно, естествено беше да не се проявяват. Но в времето на Константин Велики се даде право на християните да турят ред и порядък в света. Какво направиха досега? Лесно е да се възмущаваш от ония, които постъпваха жестоко с християните, но какво направиха и какво правят сегашните християни? Те туриха корони на главите си, патерици в ръцете си, но живееха по езически. Влиза владиката в черква, облича мантията си, поглежда към всички, благославя ги, но като излезе от черквата, отива в митрополията, да разглежда бракоразводни дела. — Защо тия хора не оправят света? — Има нещо, което им препятствува. Има една опасност, която се крие в самия човек. Това не е за осъждане, но опасността иде от факта, че хората сами се лъжат. И християните сами се

лъжат. Християнските народи трябваше да направят опит, да приложат Христовото учение. Тогава нямаше да става нужда да се приложи насилието, да се убиват стотици хиляди и милиони хора. Казват, че са станали много убийства. Не, вие още не сте достигнали до това, което инквизицията извърши. Казват, че били застреляни две хиляди свещеници и 500 епископи. Римската църква изгори милиони хора. Значи, сегашните християни не са толкова жестоки, колкото са били хората на миналото. Но, ако и болшевиците вървят по същия път, нищо няма да постигнат. Ще дойде време, когато богатите ще станат пролетарии, а пролетариите — богати, но и това няма да оправи света. Сегашните кривоверни ще станат правоверни, а правоверните — кривоверни. Важно е да се оправи светът. Кой ще го оправи, това е второстепенен въпрос.

Казвате, че културните хора ще оправят света. Каква е културата на сегашните хора? Растенията и цветята приемат сокове, обработват ги и образуват аромата в тях. Приятно ти е да помиришеш едно цвете. Хората приемат аромат от растенията и, като мине през тях, те отделят вещества, които сами не могат да понасят. Такива културни хора сте всички. — Защо обществата не прогресират? — От много изверження. Преди години, някой си сънувал, че в скоро време израсла една голяма, хубава лоза. Не минало много време, лозата започнала да изсъхва. Потърсил причината и видял, че корените ѝ били покрити с човешки изверження. — Какво представят тия изверження? — Нечистите човешки мисли и желания. Християнската църква трябва да работи за човечеството, да пречисти човешките мисли и желания. От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом слеза от това място, болшевиците ще дойдат. Аз говоря за мир и любов, за Божествения принцип, който ще спаси човечеството. Ние трябва да се молим да дадем път на Божествения принцип в себе си. Откажем ли на тоя принцип, ще дойде омразата. Нека направят опит в малък размер. Нека ми дадат едно село от сто къщи, да приложа закона на любовта, да видим, какъв ще бъде резултатът след 10—20 години. Нека видят българите, как се управлява. Законите, с които ще управлявам, ще извадя от човешкото тело. Като приложа Божествената конституция, всичко ще тръгне по мед и масло. На сто случая ще има едва едно изключение. — Може ли това да стане при сегашните условия, при сегашния ред и порядък? — Не може. Човек, който не се храни, не диша, не мисли и не чувствува, умира. — Можеш ли да възкръсиш човека? — На оня, който не се храни, не диша, не мисли, не чувствува и не действува, никой не може да му помогне.

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Тая молитва е мощна, тя върши чудеса. Ако обиденият, изневереният мъж каже, че ще отмъсти на своя съперник, неговата закана е силна като молитвата. Той се заканва и успява. И ангелите, и херувимите му помагат да си отмъсти. Но ако мъжът е готов да прости и да прояви доброто, тоя момент е посилен от отмъщението. Цялото небе и Бог му идат на помощ.

Днес всички българи — управляващи, духовенство, всички се питат, какво ще стане с България. — Нищо лошо няма да стане с България. — Какво ще решат в Париж? — Кой решава въпросите в Париж? Ще кажете, че французите, американците и англичаните решават въпросите. — Кои са тия хора? Аз познавам два вида англичани, американци и французи; и двата вида добре ги познавам. Няма сила в света, която може да върне човечеството назад. Няма сила в света, която може да умъртви хората, да избие и унищожи човечеството. Тоя век е отживял своето време. Останал е само ариергардът, който бяга вече. След 20—30 години нищо няма да остане от него.

„Кога се молиш, влез в скришната си стаичка." Моли се и не се връщай към старото. Моли се за живите хора, носители на бъдещата култура, а не за умрелите. Който не иска да се моли, свободен е да не се моли. За себе си казвам: За умрели хора не се моля. — Бог да прости нашите умрели! — Няма защо да ги прощава. Бог прощава на живите, а не на умрелите. Смешно е да се молиш за умрял кон, който мирише. Моли се за живи хора. Да се молиш за умрели хора, това е заблуждение, което няма нищо общо с християнството. Който върши добро, е жив; който върши престъпления, е умрял.

Хората се делят на леви и на десни. Така се делят и философите, и учените. И в камарата има леви и десни. Понякога левите са десни, а десните — леви. Често управляващите са криви хора, а някога обратно: управляващите са прави, а управляемите криви. При сегашните условия не може да кажете, коя партия да дойде на власт. В България трябва да дойде партията на живите хора, а партията на умрелите, Господ да я помете. Колкото по-скоро стане това, толкова по-добре. Не взимайте това помитане в лош смисъл. Както жената мете къщата и я чисти, така ще се измете и партията на умрелите хора, т. е. партията на смъртта. След това се запитайте: Живи ли да бъдем, или умрели? — Живи. — За умрелите ли да се молим, или за живите? — За живите. Аз не искам да засягам вашите чувства, както и тия на приятелите, но изнасям една велика Божествена истина. Казвам: Досега всички хора са страдали и страдат само от лъжи. Лъжете себе си, лъжете хората, лъжете и Бога. Лъжата създаде всички нещастия в света. Лъжата може да е на мястото си, но кога? Ако орелът нападне един умрял вол, той е на мястото си, но ако напада вола, който оре на нивата, не е на мястото си. Тогава той върши престъпление. Да заравяш умрял човек в земята, това е добро; да заравяш жив човек в земята, това е престъпление.

Христос казва: „Влез в скришната си стаичка и се помоли на Бога." Това значи: Определи се към Бога в положителен смисъл. Определиш ли се, ти ще прогледаш през очите на Бога, на всички окръжаващи и ще разбереш, че те са твои братя. Ние сме пратени на земята, не да оправяме света, но да работим. Чудни са някои лекари, които практикуват гипсирането. Като видят, че кракът на болния е счупен, те веднага го турят в гипс. Ако се окаже, че кракът не е добре наместен, счупват гипсовата превръзка и турят нова. Случва се, че кракът зараства накриво. Тогава чупят костта и отново я гипсират. Новите лекари избягват гипсовите превръзки. Първата им работа е внимателно да наместят счупените кости, които превръзват с лека превръзка, да не се движи кракът, и оставят природата да довърши работата. От страна на лекаря се иска изкуство да намества счупените кости, а останалата работа ще свърши Бог. Христос казва:

„Отец твой, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве." Значи, всичко, което желаеш, Отец ти ще ти го даде. Така ще се реализира силното желание на момата и на момъка. Някоя мома, например, започва да мечтае за женитба и определя, какъв да бъде възлюбеният ѝ: рус, с сини очи, добре облечен, умен, добър, с добра обхода. Не се минава много време, тоя момък иде при момата, предлага ѝ своята любов. Той е уверен, че тя ще му отговори, защото вътрешно чувствува, че отгоре е определен за нея.

Един ден, когато България бъде толкова вярваща, колкото тази мома, и тя ще помисли, какво управление да има, кой да я управлява. И каквото пожелае, това ще бъде. Казваш: Искам пари на заем. — Колко искаш? Определи точно, колко искаш. — Искам жито, ечемик, царевица. — И това ще бъде, но определи точно, по колко крини искаш. — Искам 15 крини жито, 3 крини царевица, една крина боб, три крини леща. — Каквото искаш, ще ти се даде. Ето, вземи всичко това и го използувай за своето благо, както и за благото на окръжаващите. От две хиляди години се проповядва Христовото учение, но нищо не излиза. — Защо? — Защото не се спазват условията, при които семето завързва. Проповядването е сеене, при което семето трябва да завърже и даде плод.

Сега, като говоря така, някои от вас харесват, каквото говоря, а други се съмняват и казват: Ние знаем, защо ни говори той. И аз зная, защо говоря. При това, не говоря с пипане, слепешката. Определено говоря, че ние трябва да се молим. — Значи, трябва да бъдем религиозни. — Не е нуждно да бъдем религиозни. Религията подразбира свързване, а от свързването произлиза думата „лига, легия." Когато човек си представи, че нещо е много сладко, образуват се слюнки в устата му. Казано е, че ще се молиш и ще служиш на Бога в дух и истина. По „дух" подразбира с сила, а „истина" подразбира всички разумни закони, между които има тясна връзка. Казвам: Да си духовен, не значи да си религиозен. Под „духовен" разбирам силен човек. Силен е оня, който при вида на отворената и пълна с злато каса, остава тих и спокоен и казва: Не се нуждая от пари. Ако си добър музикант, като Паганини, защо ти са пари? Ще вземеш цигулката си и ще свириш, а парите ще вървят след тебе.

Вече 40 години работя между българите и само едно чувам: Пари, пари! Ето, вече имат пари. Едно време българите бяха идолопоклонници, а днес са иконопоклонници — кланят се на парàта, като на икона. Те не трябва да бъдат нито идолопоклонници, нито иконопоклонници. Това не е молитва. Българите трябва да се молят само на Бога и само на Него да се кланят. Българите трябваше да се молят само за жито, за царевица, за плодове. Днес има богати хора, но те са още иконопоклонници. Много от сегашните хора продават икони. Ние знаем, какви са техните икони. Не се позволява на културните хора да се кланят на идоли и на икони. Да ги турят за украшения, може, но да влагат надеждата си в тях, това е престъпно. Жената, като види парите на мъжа си, не трябва да ги пожелае, но да каже: Това е иконопоклонство. Служи си с парѝте, без да им се кланяш. Парите могат да изчезнат. Какво ще правиш тогава? Ще кажеш, че не можеш да живееш. Това е иконопоклонство. Някой иска да има звонкови монети. Щом ги иска, ще се ожени за тях. Утре ще дойдат болшевиците. Какво ще правиш тогава? Аз не говоря за сегашните болшевици, но за ония, които искат да бъдат свободни, а ограничават свободата на другите. Има и съдии такива.

Казвам: Съществуват два вида болшевици. Едните наричам бели светли болшевици. Те не си служат с насилия и ограничения. Аз съм с тях и ги подържам. Другите наричам тъмни болшевици. Те си служат с насилието. Те са стари болшевици, с нов надпис. Те трябва да разберат Христовото учение и да го приложат. Щом сме дошли на земята, трябва да се ползуваме от Христовото учение. Не сме дошли да използуваме хората, да ги впрегнем на работа и да ги мушкаме с остен. Това не е култура. Един Закон има, и всички трябва еднакво да се подчиняваме на Него. Той трябва да бъде написан в сърдцата ни, и всеки да бъде съдия на себе си, сам да следи за неговото прилагане. Често хората менят убеждението си, според общественото мнение. Според мене, общественото мнение се променя, както времето: лятно време едно, зимно време друго. Земята е причина за промяната на общественото мнение. — Защо? — Защото оста ѝ е отклонена на 23° от първоначалното положение. Един ден, когато оста на земята се изправи и заеме перпендикулярно положение, тогава общественото мнение ще се установи. Тогава ще дойдат добри времена за човечеството.

Каквото е станало с земята, същото забелязваме и в човешкия мозък. И той се е отклонил на 23° от правия ъгъл. Ето защо, нашите мисли, нашите философски разсъждения са на 23° далеч от истината. Сегашната философия и сегашните вярвания на хората са далеч 23° от любовта. — Кога ще се оправи светът? — Когато изправите оста на вашия мозък на 90°. Това значи, светът да се пречисти и да дойде хармонията и възкресението за човешките души. При това положение, човек е готов да се откаже от всичко временно и преходно. Дойде някой да иска къщата му. Той не се противопоставя, но казва: Заповядай, влез в къщата. Тя не е моя собственост. Оставя къщата и излиза вън. Казвате: Лесно се говори, защото нямаш своя къща. — Всички ваши къщи са и мои. Ако един ден отида в пространството, ще посещавам всички къщи като свои: дето искам, там ще влеза; каквото пожелая, ще го взема. Обаче, не искам да минавам през тесни дупки. Ако искам да стана царски син, и това мога да постигна. Ще се родя в царски дом и ще стана царски син. Раждането е минаване през тясна дупка.

„Кога се молиш, влез в скришната си стаичка." — Какво ще правя там? — Ще се запознаеш с човешките души, ще започнеш да ги разбираш и да се разговаряш с тях. И тогава, като срещнеш един човек, ще го познаеш и ще кажеш: Ето човекът, когото търся. Сега се срещате и се разочаровате един от друг. По колко пъти на ден лицето ви се променя: става ту блядо, ту червено. Ти се молиш, но твоята молитва нищо не ти допринася. Едно нещо е да се молиш вън, т. е. вън от духовния свят, друго нещо е да се молиш в скришната си стаичка, т. е. в духовния свят. Малцина са влезли в скришната си стаичка. Който влезе в тая стаичка, става господар на себе си и възкръсва. — Кой човек не възкръсва? — Който не излиза от скришната стаичка. Ще влезеш в скришната стаичка и ще излезеш вън. Казвате: Такова възкресение ли очакваме? Вие приличате на млада мома, която очаква някой княжески син. Като не дойде той, дохожда един беден, скромен момък. Тя го поглежда и казва: Княжеският син закъсня. Няма повече да го чакам, ще взема бедния момък.

Помнете: Докато сте вън от стаичката си, никога няма да разберете Христовото учение. Влезете ли в стаичката си, истината, правдата, любовта ще царуват в вас. Волята, умът, сърдцето ще се проявят с всичката си сила — никакво недоволство, никаква сянка няма да се яви на лицето ви. Питате: Вън ли съм, или вътре в стаичката? — Вън сте, всички сте вън. Някога правите опит, влезете вътре, постоите десетина секунди и пак излизате вън. Доброто и възвишено настроение, което понякога имате, както и желанието ви да помогнете, да простите на ближния си, да повдигнете падналия, това се дължи на момента, който сте прекарали в тайната си стаичка. — Нали сме правоверни? — Според мене, правоверен е само оня, който е в тайната си стаичка. На оня, който е в тая стаичка, моето почитание и благословение. За него всякога мога да се моля. Оня, който стои вън от стаичката си и само философствува, той е далеч от мене — за него не мога да се моля. Той казаа: Помоли се за мене. — Влез в скришната си стаичка, заедно ще се помолим. Казвате: Човек трябва да бъде силен, за да приложи Христовото учение. — Щом намирате, че сте слаби, децата ви ще приложат това учение. Те ще оправят света. Майката живее само за детето си, понеже то внася потик, импулс в нея. Детето е цар за майката: каквото заповяда, тя изпълнява. Изпълнява се заповедта на онова дете, което внася потик към наука, към култура. На такъв цар и аз бих се молил. На такъв цар бих изпратил много подаръци и бих казал: Достоен си да управляваш.

Христос казва: „Като се молиш, влез в скришната си стаичка.“ Тая стаичка е една гатанка, още неразрешена. И философи, и учени са мислили и мислят върху тая гатанка, но не са я разрешили. Казано е просто и ясно: „Влез в скришната си стаичка, дето човешки крак не е стъпвал. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно.“ Като влезеш в тая стаичка, ще разберещ, какво нещо е Господ. Той не е такъв, какъвто философите и богословите Го описват. Те не Го познават, защото оста на техния мозък е изкривена. Всички, които ме слушате днес, влезте в скришната си стаичка и се помолете на Бога. Това, което пожелаете в тайно, Бог ще ви го въздаде наяве. Като казвам, че всичко ще ви се въздаде, имам пред вид бе-

лите българи. Добри хора са тия българи, велико бъдеще ги очаква.

Какво означава думата „българин“? Тя е от древен произход. Коренът ѝ се крие в дълбоката древност. Под „българин“ разбирам човек, който търси Учителя си, намира Го и учи. От гледището на Божествената филология, това е значението на думата „българин.“ Като българин, намери своя велик Учител и кажи: Велики Учителю на светлината, ти ще бъдеш между нас и ще ни управляваш. Значи, българин е всеки човек, който търси и намира своя велик Учител, за да приложи неговото учение и да покаже на своя народ и на своя ближен, как трябва да се живее. — Българин ли съм? — Ако ме разбираш, българин си; ако не ме разбираш, не си българин.

Желая ви да се върнете по домовете си с думата „българин“ и да намерите своя велик Учител.

Желая ви да влезете в вашата скришна стаичка и да се помолите Отцу вашему, Който вижда в тайно. И ще ви въздаде всичко наяве. Не се плашете от Парижката конференция, нито от болшевиците и от гърците — от никого не се плашете.

Бъдете свободни граждани на живата земя, и тя ще бъде ваша.

*

9. Беседа от Учителя, държана на 27 април, 1919 г. София.

Аз съм онзи човек

„Аз съм онзи человек, който видях
скръб от жезъла на Неговата ярост.“*)

Четете книгата „Плач Иеремиев“ и знайте, че тя представя писанието на един поет и пророк. Всичко казано в тая книга е в преносен смисъл. Сегашните хора мислят, че старите пророци и поети не са разбирали нещата, както те ги разбират. Те мислят, че старите пророци не са разбирали и Бога, както днес Го разбират. Затова питат, как е възможно да се говори за ярост Божия. Верно е, че който пише или говори за Господа, трябва да Го познава. Но може ли някой да докаже, че яростта на Бога е нещо лошо? Какво ще кажете за ковача, който цял ден надува меха, за да разпали огъня и, с яростта му, да стопи и огъне желязото? Огънят държи ли смятка, какво усеща желязото? И желязото има право да се чуди, защо тоя огън излива яростта си върху него. Трябва ли да се каже, че яростта на огъня се крие в вашия мех и в ръката, която го надува? Човекът, който надуава меха, ще каже: Аз не изпитвам никаква ярост, никакъв гняв; но приспособявам гвоздея за работа. Ако гвоздеят пита ковача, защо го мъчи, последният ще каже: Не те мъча, но те приготвям за работа. В душата ми се таи само обич, с която искам да извадя непотребното от тебе и да остане само онова, което ще влезе в работа.

Сега, като наблюдавате, как Бог работи, и виждате, че някои от Неговите прояви не отговарят на вашите желания, вие си съставяте различни мнения за Него. Един казва, че Бог е Любов; друг, че Бог е Правда. Кой е опитал Божията Любов? Кой е опитал Божията Правда? Като обичате някое дете, вие го пригръщате и стискате. Детето казва, че го мъчите, а вие искате да го убедите,

*) Плач Иеремиев 3:1.

че от любов правите това. Помнете: Когато се говори за яростта на Бога, имаме пред вид Неговата Мъдрост. Мъдростта се постига само чрез мъки и страдания. Оня, който иска да стане мъдър като Бога, ще мине през такива страдания, каквито на ум не му е дохождало. Който иска да мине по-лек път, да приеме любовта. Когато човек се намери на кръстопът в живота, трябва да избере или любовта, или мъдростта — един от двата велики принципа. Ако избере пътя на мъдростта, той трябва да знае, че ще мине през големи изпитания и мъчения. Който може да изтърпи всичко докрай, той ще бъде достоен за Бога, и Бог ще направи жилище в него. Методът на любовта е друг, съвършено различен от тоя на мъдростта.

„Аз съм оня човек, който видях скръб.“ Така казва пророк Иеремия, но и вие казвате, че вашата скръб е голяма. Скръбта не иде за пръв път в живота. Като четете книгата „Плач Иеремиев“, виждате, през какъв тежък изпит са минали евреите. Имайте пред вид, че вавилоняните са били културен народ, но често най-големите варварства идат от културните хора. Те са способни да извършат най-голямото добро и най-голямото зло. Съвременният културен човек ще хване една кокошка, ще я заколи и ще я тури на огъня да се гответ. Също така ще хване един гълъб, ще го заколи и сготви. После всички ще се наредят около кокошката, ще ядат и ще се веселят. Какво мнение има кокошата раса за нас? За тях ние сме богове. Кокошките казват: Много жестоки са нашите богове. Човекът ще възрази: Ние обичаме кокошките и, като ги колим и ядем, чест им правим. Ние ги приемаме в себе си и с това помагаме за техното развитие. Той казва: Такъв е Божият Промисъл. Кое в същност е Божи Промисъл, това не се знае. Схващането на сегашните хора за Божия промисъл е 50% лъжливо, 25% вероятно и 25% верно.

„Видях скръб от жезъла на Неговата ярост.“ Може ли да дойде лекар да чисти цирея ви и да не ви причини скръб? Докато се изчисти цирея ви, лекарят ще бъде яростен. Той ще вземе ножа и ще ви причини голяма болка. Това страдание е смислено. Ако не очистите цирея, животът ви ще бъде в опасност. Значи, има два вида страдания: едните са смислени, а другите — нямат смисъл. Когато намествате счупения крак на някого, вие ще му

причините страдание, но това страдание е на място. Има случаи, когато умът и сърдцето на човека са изкълчени. — Кой ще му помогне? — Пак големият палец на ръката. Той ще причини болка, но ще ги намести. Това страдание е осмислено. Представете си, че ви срещне някой човек и, без никаква причина, ви набие, счупи крака ви и избяга. Вие страдате, без да знаете защо, не намирате смисъл в това страдание. Тоя човек не знае, кога трябва да бие. Индусите наричат това страдание кармично. Когато намествате крака на някого по всички правила на изкуството, страданието е на място. Индусите наричат това страдание добра карма или дихарма.

Казвате: Индуската философия крие дълбоки истини в себе си. Било е някога, но сега тя е изгубила 50% от своята стойност. Сегашните индуси нямат това просветление, каквото са имали преди хиляди години. Някогашните индуси са били на голяма висота, но днес са изгубили част от светлината си. Има нещо криво в сегашната индуска философия. И евреите, като се считали за избран народ, искали са да бъдат първи между народите, но не могли да устоят. Бог ги е поставил на големи изпитания, но те пропаднали, не могли да издържат на тия изпити. Избранниците са хора на мъдростта, а не на любовта. Любовта търси умни, а не глупави хора. Момъкът, например, се влюбва в умна мома. Любовта се стреми към мъдростта. Ако си умен човек, на мнозина ще обърнеш внимание; ако си глупав, никой няма да те погледне. Любовта търси умни хора, а мъдростта — глупави. Ако си глупав, не можеш да бъдеш избранник на любовта. Казваш: Аз мога да служа на Бога без любов. Това е невъзможно. Никой не може да служи на Бога без любов. Любовта казва: Аз не се нуждая от глупави слуги. Моят свят е съставен от хора, които вършат работата ми без погрешки. Някои мислят, че любовта не е взискателна. Те се лъжат. Любовта е крайно взискателна. Тя не търпи никакво недоволство, никакво навъсване на лицето. Мъжът влиза вкъщи и вижда, че жена му е малко неразположена. Той се намръщва, не обича да гледа болна жена. И жената е недоволна от болния си мъж. Любовта казва и на двамата: Който е недоволен, да излезе вън. Аз обичам хора с весели и засмяни лица, които са минали през училището на мъдростта. Повечето хора страдат по причина на своята глупост. Те искат да внесат в света ред и порядък, противоположен на Божествения. Те трябва да знаят, че човешките закони не са Божествени. Не мислете, че Бог ще остави своите глупави деца да управляват света вън от Неговите закони. Не прилагат ли законите Му, Той ще вземе една тояга и ще каже: Хайде вън! Не изпълнят ли Неговите закони, колкото и да философствуват, не само че не ще си помогнат, но ще си изгубят ума.

Един учен, който много философствувал, дошъл до една крива идея, че бил гъба и не може да яде. Каквото му давали да яде, нищо не приемал, отказвал се, под предлог, че гъбите не ядат. Турили го в лудницата, дано там се излекува, но и тук лекарите не могли да му помогнат. Те се видели в чудо. Най-после дошъл един психиатър лекар да прегледа умопобъркания. Той го запитал: Ти кой си и какъв си? — Аз съм гъба, спокойно отговорил болният. — И аз съм гъба — казал лекарят. — Знаеш ли, че гъбите не ядат? — Аз ще ям — възразил лекарят. — Как смееш? — Аз съм главната гъба, над всички гъби. Аз управлявам гъбите. — Щом е така, и аз ще ям, и аз съм главна гъба, отговорил болният. Така лекарят успял да накара болния да яде.

И тъй, съществуват две общества: общество на прости гъби, на които не се позволява да правят престъпления, и общество на главни гъби, които имат право много да ядат. Съвременната култура страда все от общества на главни гъби. Простата гъба е разрешила въпроса. Тя казва: Аз съм гъба и не ям. Спорът на сегашните хора произлиза от въпроса за яденето. Той е важен въпрос и трябва да се разреши правилно. Човек трябва да измени начина на живота си. Днес главната гъба яде много и различни яденета. Простата гъба яде боб — проста храна. Така възниква различието между хората, които започват да се делят на прости и на благородници. Простата гъба се облича просто, скромно, а главната гъба се облича в скъпи, хубави дрехи и се накичва с златни пръстени, часовници, гердани и др. Питат простата гъба: Защо страдаш? Кой ти причини страданието? — Главната гъба.

Какво представя главната гъба? Тя крие в себе си условия за хаос и анархия. Както студът разваля до-

брото разположение на човека, така и главната гъба внася дисхармония в света. Кой не се е изненадвал от студеното и лошо време? Излиза на разходка пременен, добре облечен, но завали дъжд, времето се изстуди, и той започва да трепери. Ще кажете, че лошото време внася анархия в вашия живот. Навсякъде има анархия. Влезете ли в едно културно общество, там ще видите най-голямата анархия. — Защо? — Защото съвременната култура не носи онова съдържание, което се изисква от нея. Хора, които минават за културни, а постоянно разискват върху въпроса, съществува ли Бог, има ли друг свят, това са все главни гъби. Питам: Колко тежи мозъка на една главна гъба? — Най-много килограм и половина. Тая гъба, с килограм и половина мозък, иска да разреши важни космични въпроси. Може ли тая малка глава да разреши въпроса, съществува ли Бог, или не? За да се задава такъв въпрос, това значи, да се запитвате, Бог ли управлява, или човек? Тоя малък човек е готов да критикува Господа, че не е направил света, както трябва. Оня, който се осмелява да критикува Господа, трябва да се откаже от ядене на кокошки, агнета, фазани, падпадъци и др. Яде ли всичко това, той никога не може да има представа за Господа. Великият Бог, Когото се опитвате да критикувате, даде своя живот в жертва за всички същества. Той пое техните страдания като свои. След това ще дойде малкият човек да каза, че Божиите пътища не са добри. А твоите пътища добри ли са? Наточиш ножа си и заколиш една кокошка. Това добро ли е? Щом колиш кокошка, и човек ще заколиш. Лекарите се опитват да доказват научно, че месната храна е по-добра от растителната. Де са техните данни за това? Поставете двама здрави хора на опит — единият да се храни с месо, а другият с зеленчуци и плодове и вижте, какъв ще бъде резултатът. Ще кажете, че всеки човек прави това, което може да подобри живота му. Верно е, но всеки трябва да живее така, както му е определено. Ще избягваш да подражаваш на другите, но ще се концентрираш дълбоко в себе си, да разбереш, какво се иска от тебе и какво ти е необходимо.

Питам сегашните културни хора: Защо се повдигнаха едни върху други? Защо избиха милиони хора? При това, останаха много сакати, хроми, вдовици. Защо

беше нуждно това? Както и да разглеждам въпроса, виждам, че това не е никаква философия. В тая война се създаде една нова философия, че причините и последствията на нещата вървят неотклонно. Те не могат да се изменят. И, в края на краищата, човек дохожда до заключението: „Каквото правиш, това ще ти се въздаде." И за най-малката, добра или лоша постъпка, ще ти се върне. Това се изразява с българската поговорка: „Каквото сееш, това ще пожънеш."

Преди години, един български адвокат трябвало да пътува от Г. Оряховица до Търново с влак. Като купувал билет, един селянин се приближил до него и му казал: Господине, не ми достигат 30 ст. за билет. Можеш ли да ми услужиш? Адвокатът се обърнал строго към него и казал: Нямам пари, не мога да ти дам. В същност, той имал пари, но си казал: Селянин е, като няма пари, да върви пеш. След години тоя адвокат пътувал от Лондон за един провинциален град, но не му достигали 30 ст. за билет. Обърнал се натук-натам да намери някой познат, но не могъл да види такъв. Не се решил да иска от непознати и се принудил да върви пеш. Като тръгнал, замислил се и си спомнил, че преди години той не пожелал да услужи на селянина. Сега той изпаднал в неговото положение. Закон е: Каквото си направил, ще ти се върне. Тоя закон е общ и се отнася до всички живи същества, до всички народи. Бог постъпва еднакво с всички същества. Войната доказва това. Българите са недоволни, че като отишли в Париж, не им дали право. От кого търсят своето право: от простата, или от главната гъба? На земята право не съществува: не е имало, няма и няма да има. Правото е атрибут на Божествения свят. За да отсъжда право, човек трябва да бъде мъдър, да разбира причините и последствията на нещата, да анализира всяка своя постъпка. Главата на Европа има да страда още много, докато разбере, има ли Бог, или не; съществува ли Божествен свят, или не. Всички народи ще познаят, съществува ли Божествено право, или не. Всички мъже и жени, дъщери и синове ще разберат, защо плаче Иеремия.

Какво правеха евреите, когато Бог изпращаше между тях някой пророк? Те са го гонели, били, убивали. Това не показва, че еврейският народ е лош, но, понеже той е избрал пътя на мъдростта, трябва да мине по него. Про-

видението не е отхвърлило еврейския народ, но го прекарва през страдания. Ето защо, когато страдаме, трябва да знаем, че Бог ни е определил тоя път. Покажете ми един велик или добър човек, който да не е страдал. Не говоря за страданията, които сами си създавате, но за ония, които мъдростта ви налага. Аз говоря за ония страдания, които повдигат народите, обществата и индивидите. Епохата, през която сегашното човечество минава, изисква от всички: Да въдворят братство между народите и обществата, да хвърлят оръжието от ръцете си. Аз съм против сегашните оръжия. — Защо? — Защото има други сили, с които може да се воюва. Страшно е да хвърляш гранати, бомби, с които да чупиш ръце и крака, да вадиш очи на хората. Питате: Как може да се приложи новото учение, когато сме обиколени с хора, които искат само отмъщение? Новото учение крие такава сила в себе си, че, като дойдеш до неприятеля, само ще махнеш с ръка, и той ще заспи. Като се събуди, ще го нахраниш и ще го изпратиш да си върви. — Как ще се бие неприятелят ти, като знае, че ще го приспиш? — Хората на новото учение разполагат с такива сили, с каквито никой не е разполагал. Какво ще правиш, ако един от тях извади револвера си срещу тебе? Ръката ти ще остане в въздуха, и дълго време след това трябва да работиш, за да я свалиш долу. Това не са празни приказки. Невъзможно е да убиеш човек, в когото Бог живее. Когато човек реши да страда и да се самопожертвува, Бог го изоставя, подлага го на изпит. И да пострада, Бог ще му направи нова къща, т. е. ново тело, по-здраво от първото.

Казвам: И Христос беше изоставен от Бога. Той се обърна към Него с думите: „Господи, защо си ме оставил?" Коя е причината някога Бог да ни изоставя? От 20 години българите подържаха мисълта, че ние сами можем да се оправим. Бог отговаря: Тъкмо такъв народ искам аз. В тоя смисъл българинът казва: Да ти е здрав гръбнакът и кривакът. Но сила без мъдрост не може да се употреби разумно. В бъдеще, всички държавници трябва да разберат незиблемите и неизменни Божии закони, защото върху тях се крепи цялото Битие. Казано е, че Бог се проявява в две противоположни направления. Значи, в Него действуват и положителни, и отрицателни сили. — Кога се проявяват отрицателните сили

на Бога? — Когато не изпълнявате волята Му и нарушавате основния закон на любовта.

Питате: Как е възможно, човек, произлязъл от Бога, Който е Любов, да греши и да не изпълнява закона Му? Източникът на злото и на греха е съвсем друг, а не тоя, от който излиза доброто и любовта. Злото в Бога е в потенциал, но когато се прояви, то слиза в по-низка сфера от тая на доброто. Когато слиза от по-висока сфера, човек неизбежно минава през сферата на злото и се заразява от него. В това отношение, грехът, злото е преходна сила. Като излезе от сферата на злото, човек отново става чист.

Сега, да се върнем към въпроса за страданията, като нещо смислено, в което участвува и любовта. Всички страдания — индивидуални, обществени, народни и общочовешки носят в себе си зародиша на любовта. Страдания се дават на всички ученици, които вървят по пътя на мъдростта. Любовта, като срещне човека, казва му: Ти си същество, с което мога да живея, защото си мъдър. Казвате, че Бог е търпелив, т. е. любовта е дълготърпелива, затова може да живее с човека. Не можете ли да търпите и вие като Бога? Защо, като дойде брат ти и вземе къщата ти, не кажеш философски: Брат ми е, нека вземе къщата ми. Не само че не търпиш, но търсиш правото си. — Какво право? — Човешкото право. Божественото право е далеч от вас. В Божественото право няма никаква собственост. Обаче, смешно е, когато човек туря богатството си в десет касии, в петте от които свободно бърка и вади пари, а в останалите пет не смее да бутне. Единственият грях се заключава в това, че спираме действието на Божията Любов и пречим на Божествения живот да се оформи в стройна система. От Божествено гледище, много злини носят благо за човека. Бог, Който е всемъдър, ни лишава от ненуждни страдания. Привидно това лишение е зло за нас, но, като вникнем в него, виждаме, че по-добре е да се лишим от едно благо, в което се крият условия за бъдещи страдания. — Кога става човек нервен? — Когато носи по-голям товар, отколкото са възможностите му. — Защо носи тоя товар? — Защото иска да стане величие, божество, всички да му се кланят. Даже и най-простият човек иска да стане божество. Дайте и на най-смирения човек пари, власт, да видите, как ще

постъпи. Той се моли на Бога, ходи на църква, но като му дадете възможност да се прояви, виждате другото му естество.

Сегашният строй е поставен на фалшива основа. Вярванията на сегашните хора в основата си са една голяма лъжа. Всичко това причинява страдания. Ако днес дойде Христос на земята, ще се чуди на изопачените човешки умове, които са турили в устата на хората думи, които Той никога не е казал. Всички проповедници, свещеници и учители трябва да застанат на страната на Христа и да кажат: Няма да воюваме! Така е казал нашият велик Учител. Свещениците излязоха с кръст в ръка да се молят за благословение на оръжието и казаха: Трябва да се бием! Един Учител имате. Как ще се оправдаете, че не Го послушахте? С нищо не можете да се оправдаете. Това са християнски народи! Сега от небето изпращат комисия, да проучи положението. Старият кабинет е разтурен горе, старите методи са заменени с нови. Старият цар е детрониран. Новият цар е дал кандидатурата си от две хиляди години, и едва сега го коронясват. Всички хора с стари убеждения ще бъдат уволнени. — Кой ще ги уволни? — Христос. В продължение на няколко години хората ще разберат, може ли Христос да уволнява, или не може. Оня, който може да влезе в новото учение, да възприеме любовта и мъдростта в себе си и да живее с тях, той ще бъде назначен на служба от Христа.

Христос казва: „Който не се отрече от себе си, не може да бъде мой ученик." Отричането от себе си подразбира отричане от стария ред на нещата. Върху стария ред са писани хиляди томове. В тях е застъпено човешкото, а не Божественото. Смешно е, ако един лекар иска да ви убеди, че лекарствата му са добри, когато 99 души на сто умират от тях. Колко хора са умирали от старите системи и методи! Ще кажете, че това е карма. Не е карма това, но лъжливи учения. Не е право да се опълчвате против Бога и да Го обвинявате в несправедливост. Няма по-страшно нещо за човека от това, да се ползува изобилно от Божиите блага и след това да се обърне против Него и да Го хули. Кой баща не би се оскърбил от такива синове? И Бог се огорчава от своите синове, които Го хулят. Дали това правят българите, англичаните, американците, не е важно. Безразлично е, кой човек или народ постъпва така. За Бога няма величия. Пред лицето на Бога всички култури, всички народи са еднакви.

Преди години бях в Бостон. Вървя един ден по улиците и виждам един висок господин, около два метра, стърчи над другите. На главата си имаше корона. Всички се обръщат, гледат го и се смеят. Какво ли особено имаше тоя човек? Мина пред мене, нищо не видях. Отминах го. Обаче, рекох да се обърна, да видя гърба му. Каква беше изненадата ми, когато видях, че гърбът му беше покрит с различни реклами. Казах си: Такова нещо представяме и ние, съвременните хора — рекламаджии. Гърбът ни е покрит само с реклами от различен характер. Ако ни погледне някое разумно същество, няма да ни познае. Рекламите са различните прозвища, които ни са дадени. Кое е истинското ни име, мъчно може да се разбере.

Пророкът казва: „Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост." На такъв рекламаджия трябва тояга. — Защо е нуждно тояга? — За да излезат узрелите зрънца. Когато бобът и лещата узреят, чукат ги с тояга, за да паднат узрелите зрънца. Тогава ще пишете в историята, че сте многострадален народ. Аз облажавам всеки човек и всеки народ, който е страдал, защото от него ще излезе доброто и възвишеното, които ще служат за повдигане на човечеството. Бог сега вдига и слага тоягата си върху гърба на българите. Те казват: Убиха ни! — Не, само шушулките хвърлят настрана. Аз облажавам всеки човек, бит от Господа или от някой мъдрец, защото така се намагнетисва. Всеки, който е бит от Господа, става гений и светия. Блажен е тоя народ, върху който Божията тояга се вдига и слага. Тоя бой ще създаде всички добродетели. И България, върху която пада Божествената тояга, ще се освободи от всички шушулки, от всичката плява — ще остане само чистото в нея. Тогава Бог ще каже: Идете и намерете оня българин, който е добър, умен, честен и справедлив. Той ми трябва — ще го назнача на важна служба в Царството си. Засега трябва да изчезнат всички шушулки. Не се обезсърдчавайте. Който се обезсърдчава, не е достоен да носи името на мъдростта.

Сега аз търся в България хора на истинската култура, в които да вложим нещо ново. Всички стари рек-

лами трябва да се хвърлят навън. Свещениците трябва да се облекат в бяло и отвън, и отвътре. В това отношение, аз харесвам шопите, които носят бели и шарени дрехи. И аз трябва да хвърля черните дрехи, да си направя шопски. В бъдеще, цяла Европа ще се облече в бяло, като шопите.

„Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост." Блажен е тоя пророк, защото се е удостоил да изпита Божията тояга на гърба си. Това е голяма привилегия не само за пророка, но и за царя. От такъв бой човек се намагнетисва и оживява. Всеки, който страда по тоя начин, той се благославя. Слънчевата енергия не е нищо друго, освен ударите на тая тояга. Който не понася тия удари, търси сянка. От тия постоянни удари плодовете узряват. Тия удари вървят ритмично. Първо те са слаби, постепенно се усилват, на обяд са най-силни, и след обяд постепенно се намаляват. Същият закон се прилага и при страданията. Ето защо, когато Бог иска да повдигне човека, Той го прекарва през екватора, дето стават големи бури. Така той се пречиства, обновява и повдига. Бурята постепенно утихва, но минали са вече 40—50 години от неговия живот.

Питате: Какво ще стане с нас в бъдеще? — В бъдеще няма да лъжете, няма да крадете. Каквото направите, ще се напише на лицето ви — нищо няма да остане скрито. Направите ли една малка погрешка, веднага ще дойде последствието.

Наблюдавах един интересен факт в с. Чатма — Варненско. Две ластовички си правеха гнезда на близки места. Едната ходеше, връщаше се, носеше кал, сламки за гнездото си. Другата, по-хитра, стои настрана и чака първата да замине, да вземе от гнездото ѝ готов материал. Първата ластовичка не забелязва това, продължава да носи кал, да си гради гнездото. Това траеше десетина деня. Първата, работливата ластовичка, гледа гнездото си и се чуди, защо, след като носи толкова материал, не може да го завърши. В това време иде втората ластовичка, спуща се към гнездото на първата, да си вземе сламки и кал. Едва сега трудолюбивата ластовичка разбра, че крадец взима материала за гнездото ѝ. Хвърли се върху нея и се сбиха. В борбата и двете паднаха на земята. В това време се спусна върху тях една котка

и хвана едната. — Коя ластовичка падна в устата на котката? — Крадливата. Така тя получи възмездието си

Връщам се един ден от Княжево с трамвай. Двама богаташи се разговарят. Единият казва: Не зная, какво ще стане с мене, не мога да ям. — Защо? Жена ти ли не позволява, или докторът? — Нито жена ми, нито докторът, но стомахът ми е разстроен, не мога да ям нищо, само мляко пия. Казвам: Божественият стомах заповядва на сегашните хора да не ядат нечиста храна. Мойсей заповяда на евреите да не ядат нечисти животни. Наистина, всяка храна, която внася нечистотии в сърдцето, в ума, в телото на човека, както и в цялото общество, нищо не допринася за развитието на човека. Божественият стомах е по-умен и от най-видиите философи и учени. Като изучават човешкия организъм, дохождат до заключението, че материята, от която е направен мозъкът, е най-организирана, т. е. най-одухотворена, най-чиста. Забелязано е, че когато човек заболее от сериозна, тежка болест, той губи от телото си голяма част, само мозъкът нищо не губи. Това показва, че материята на мозъка е най-устойчива. В бъдеще, когато одухотворим всичките си органи — дробовете, сърдцето, стомахът, няма да страдаме. Тогава ще бъдем истински културни хора и ще разбираме великите Божии закони. Тогава ще дойде истинският комунизъм, не чрез насилие, а по общ избор, чрез закона на любовта. Тоя комунизъм съществува в нас. Клетките на нашия организъм живеят по закона на любовта.

Някои мислят, че комунизмът е нова наука. Не, стара наука е комунизмът; той съществува откак свят светува. Когато пръстите на ръцете и на краката страдат, целият организъм страда. Здравите клетки започват да изпращат храна и енергия към болните и така ги подкрепват. Клетките са малки душички, които след време ще се развият и ще станат индивидуални души, разумни като вас. Дайте им условия да се развият. Те са комунисти, отказали се доброволно от своята собственост. Те казват: Господарю, ние ще живеем заради тебе. Когато господарят им направи отклонение от правия път, те казват: Господарю, ти трябва да умреш. В тоя смисъл, смъртта не е нищо друго, освен край на монархическото управление в човека. Това управление трябва да умре. Бог е начъртал, какво ще бъде управлението, и ние трябва да го приложим.

Ако всички, които ме слушате днес, сте готови да напуснете старите си вярвания, т. е. изсъхналите шушулки, и потърсите Бога с всичкото си сърдце и душа, ще Го намерите. Който е намерил Бога, той обича всички живи същества, от най-малките до най-големите. За него няма страдания, за него не съществува ад.

И тъй, ако искате да се освободите от страданията и нещастията, потърсете Господа. Той е в сила да ви освободи от всички мъчнотии, да вдигне товара ви. Някой тури на гърба ти голям товар, не можеш да го носиш и се оплакваш. Господ чуе плача ти, изпрати някой силен човек да вдигне товара ти. Задлъжнял си, клюмнеш глава, не можеш да платиш дълга си. — Какво ще направиш? — Ще се помолиш на Господа, и Той ще изпрати един благороден, щедър човек да ти помогне. Ти се зарадваш и казваш: Има Господ. Сега всички хора искат да управляват. Това нищо няма да допринесе. Трябва да се излезе от тая обществена кал. Спасението на България е в това, всички българи да се обърнат към живия Господ, Който държи съдбините на народите в ръцете си. Те се кланяха на германци, на англичани, на американци, на французи, но никой не им помогна. Казано е: „Проклет е оня, който се надява на човека." Нека българите се обърнат към Бога и кажат: На Тебе, Господи, се кланяме. На Тебе уповаваме. Никаква политика не ни трябва. Долу всички узурпатори! Долу всички лъжци!

„Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост." — Кога иде Божественият жезъл? — Когато настъпва нова култура, нова епоха. Учените казват, че човек е произлязъл от маймуна. Тогава той не е бил изправен на два крака, но се е подпирал с тояга. Значи, при всяка нова епоха, при всяко ново учение човек се подпира на тояга, т. е. учи нов закон. Той вдига и слага тоягата, т. е. вдига пръста си нагоре и го слага. Тоягата се движи нагоре и надолу под прав ъгъл.

Мнозина казват, че истините, които проповядвам, били прости. Сега ще ви дам няколко формули: $a + b = c$; $a^2 + b^2 = c^2$; $a^3 + b^3 = c^3$; $a^4 + b^4 = c^4$. Това са величини от първо, второ, трето и четвърто измерение. Вие знаете ли, какво означава първото измерение? Можете ли да се движите по права линия? Правата линия е Божествена. Тя образува всички плоскости. С нея се измерват всички

величини. Следователно, като имате някакво страдание, вижте де е то: в правата линия, в плоскостта, или в куба. Правата линия е телото ви: $a + b = c$; плоскостта е сърдцето ви: $a^2 + b^2 = c^2$; кубът е вашият ум: $a^3 + b^3 = c^3$. Ако не мислите право, логично, идат страданията. Душата ви е четвъртото измерение: $a^4 + b^4 = c^4$. Четирите измерения представят страданията на човека в четирите полета. Това е велика наука — на построяване. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че в телате ви става такъв строеж, какъвто и на физичния свят. Навсякъде в нашия живот се забелязва движение в права линия, в плоскост, в триизмерното и в четириизмерното пространство. Който не разбира тия движения, трябва да каже: Аз съм оня човек, който не разбрах жезъла на Бога. Разбереш ли тия движения, блажен ще бъдеш. Тогава ще кажеш: Всичките ми гвоздеи минаха през огъня и разбрах смисъла на Божията тояга. Блажен си, защото чрез страданията разбра общността на Божията Мъдрост, която ще се изяви в бъдеще.

Ние се нуждаем от обширна философия, която да преобрази обществата и народите. Опитайте се чрез тая философия първо да свържете момък и мома, да им създадете един щастлив живот. Ще кажете, че им трябват пари. Всички богати нали имат пари? Защо не живеят добре? Значи, друго нещо им липсва, а не пари. Парите са условие в живота, но не главен елемент. Знайте, че всеки, който ме слуша днес, като българин, може да допринесе нещо на своя народ. — Мога ли аз да направя нещо? Мога ли да помогна на България? — Може би, ти си последният, който, като минеш, ще скъсаш конците и ще освободиш оня, който от години е вързан. — Това не е моя работа. — Ако не е твоя, чия работа е? — На поповете, на учителите — те трябва да освобождават хората. Смешно е да се мисли така. Всеки е длъжен да работи за благото на своя народ. Това е Божията воля. Когато вършиш Божията воля, ти си Син Божи.

Христос казва: „Аз съм Син Божи, понеже върша Божията воля." Ако и ние вършим Божията воля, ще бъдем Синове Божии. Искам всички да се заемем да скъсаме тоя конец. Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години, отново да дойде. Това е в прено-

сен смисъл. Половин час, но като го изчислите с друга мярка, ще видите, колко години остават до това време. Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете изобличени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тая тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: „Горко на тебе, Ерусалиме!" Сегашната Европа е тоя Ерусалим. Това е една идея, която има отношение към нашите души. Ние сме роби на нашия вътрешен страх, и трябва да се освободим от него. Ако така разберете живота, любовта ще ви посети. Всички ще си подадете ръка и ще заработите по новите правила на възвишената Божествена наука. Тогава и възпитанието на младите, и техните бракове ще стават по същите правила. Аз мога да приложа тия правила, да видите, как се възпитават младите. — Ние си имаме мярка. — Имате мярка, но двойна е тя: като купувате, прилагате едната мярка; като продавате, прилагате втората мярка. Двете мерки са: мярка на простата гъба и мярка на главната гъба. Двойната мярка разрушава света. Явява се в тебе желание да станеш главна гъба. Това значи, желаеш да ядеш повече от другия и казваш: Аз съм главна гъба, а ти си проста гъба. До вчера си бил проста гъба, а днес ставаш управител — главна гъба, и казваш: Аз имам право да ям повече, да се обличам по-добре. Всичките ни разсъждения са такива и с тях се опитваме да разрешаваме Божествения план. Няма прости и главни гъби. Те съществуват само между умопобърканите хора. Казват за някого: Той е от високо произхождение. Питам: Добър ли е тоя човек, любещ ли е, мъдър ли е, справедлив ли е, честен ли е? Ако е такъв, това значи благороден човек, от високо произхождение. Като види отворена каса, минава и заминава, без да посегне към нея.

Желая да бъдете като оня салепджия, който намерил един вързоп банкноти. Взел ги, турил ги в джоба си и спокойно продължил да вика: Салеп! По едно време го настигнал един търговец, уморен, запъхтян и го попитал: Не намери ли един вързоп книжни пари? Изгубих ги, десет хиляди лева бяха. Салепджията извадил

вързопа от джоба си, дал го на търговеца и продължил да вика: Салеп!

Днес бях решил да не говоря, да не обидя някого, но после измених решението си. Ще говоря и ще направя един масаж, да го усетят всички българи, от най-големите до най-малките. Кога ще направя масажа? Може още докато съм на земята, а може и като замина на оня свят, но ще накарам всички българи да познаят Бога. Това е моята задача: Да науча българите да се кланят на живия Бог, Който е дал всички блага; да разберат смисъла на живота, да придобият истинската култура. Седем пъти ще ги прекарам през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура. Те трябва да вдигнат високо знамето и да кажат: Отсега нататък ние имаме нов лозунг. Ние сме носители на любовта и на мъдростта. Ние презираме всички престъпления, всички реклами, написани на дрехите ни. Събличаме вече старите си дрехи и обличаме нови. Тогава, като ме срещнете, няма да ме питате, проповедник ли съм. Не съм проповедник, но обичам да проповядвам. Когато хората са весели, аз съм скърбен; когато те са скръбни, аз им пея. Майката пее, когато детето е скръбно.

Днес невидимият свят пее на сегашното културно човечество и казва: Бъдете смели и решителни в вашите подвизи. Турете малодушието настрана. Според барометъра, днес времето трябваше да бъде лошо, но като ви говорих, времето подчърта моите думи и каза: Така трябва да бъде. Оправи се времето. Всички ще бъдете свидетели на моите думи и ще кажете: Верен е Господ в всички свои прояви.

Казвам: Освободете се сега от всички политически връзки. Мислете, че сте царски синове и дъщери. Вие сте хипнотизирани. И доднес ви казват, че сте големи грешници. Не се обезсърдчавайте, други са ви заблудили. Бог ви казва: Деца, излезте от тая кал. Доста сте се забавлявали. Върнете се в плодната градина. Не казвам, че хората са лоши, но още се кланят на икони. Колкото пари имам, готов съм да купя вашите икони. Ония, които служат на Господа, ще имат достатъчно жито, храна, плодове. Всичко това ще дойде отгоре. Бъдете весели и бодри. Носете тая веселост навсякъде. Знайте, че Бог е вече в света между хората. Той ви е хванал в ръцете си,

и всички треперите. Всички престъпници ще се открият. Всички беззакония ще станат явни, няма да остане нещо скрито-покрито. Горко на ония майки и бащи, синове и дъщери, които вършат престъпления! Така казва Господ, Който е горе на небето и долу на земята. Като направиш едно престъпление, Господ те хваща и те пита: Ти разбра ли? Ти не си син на дявола, но Син Божи.

Желая сега всички българи да са като оня салепджия, а не главни гъби. Всички страдаме все от тия главни гъби. Дойде някоя главна гъба и всички казват: Той ще повдигне България. България си има свой план, определен от Бога. Земята, която и е дадена от Бога, никой не може да ѝ я вземе. Всеки народ, който би се опитал да вземе тая земя, която е дадена за осигуряване на народа, е проклет. Върху него ще дойдат най-големите страдания.

Кажете и вие като Иеремия: „Ние сме оня народ, който има скръб." Казвам: Блажени сте, носете тоя хомот, за да дойде Божествената тояга и да очука житото, да отдели чистото от нечистото. После тоягата ще се сложи и върху другите народи. Блажен оня народ, който Бог ръководи и отправя в пътя на правдата и истината. В тоя народ ще се развият възвишени добродетели.

Обърнете се към Бога и кажете: Господи, благодарим Ти, че ни избави от фалшивите реклами и ни посочи истинския път. Потърсете тоя Бог в себе си. Той е вътре в вас. Търсете Го по прав път. Щом Го намерите, всички вериги на робството ще се скъсат така, както на Петър, който беше в тъмница. Веригите паднаха от нозете му, вратата се отвори, и той излезе. Стражарят го търсеше, но не го намери. Не е проста гъба Петър. Той не се връща вече назад. Това ще бъде второто действие.

И тъй, когато дойде ангелът при вас, ще каже: Долу веригите! Елате при вашите братя, да се радват на спасението ви. Амин!

*

10. Беседа от Учителя, държана на 28 септември, 1919 г. София.

Бог е говорил

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил, а този не знаем отде е."*)

„На Мойсея Бог е говорил." Дали евреите знаеха, че Бог е говорил на Мойсея, това е въпрос. Казвам: Ако $x + y = 20$, то $x = 20 - y$. На какво са равни величините x и y, сами ще си отговорите. Да говори Господ на хората, това не е чудно. В говоренето няма нещо необикновено. Някой виден професор от университета може да говори на слугата си. Какво от това? Слугата ще каже, че еди-кой си виден професор му говорил.

Много от сегашните хора, мъже и жени, казват, че и на тях Господ е говорил. Радвам се, че Господ им говорил, но Той може да им говорил, както професорът на слугата в университета, а може да е говорил, както говори на студентите си. Това са две различни положения. Следователно, вие не трябва да се самозаблуждавате.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Под „Мойсей" в широк смисъл на думата разбираме всичко, което ни е познато. „Тоя отде е, не знаем." — Това е новото в света. Мойсей представя стария порядък в света, който всички знаем. Христос е новото, което иде в света, и което не знаем. Нима волът не познава своя дам, в който постоянно влиза и излиза? Ако кажете на вола, че може да се направи някакво преобразование на неговия дам, той ще възрази, че не иска. — Защо не иска? — Защото намира, че по-хубаво нещо от неговия дам няма. Това са разсъжденията на мнозина учени и философи. Взимам думата „учени и философи" в широк смисъл, като общи принципи. Аз не защищавам никого, нито упреквам някого. Според мене, хората са еднакво ценни, независимо от това, дали правят добро, или зло. Те са двете

*) Иоана 9: 29.

неизвестни x и y, които се равняват на 20. Изчислете, на колко е равен x и на колко — y. Двете величини x и y са добрите и лошите хора, с които по необходимост трябва да работите. Без добро и зло, никакъв прогрес не може да има. Така е поставен тоя въпрос в природата, така и аз го разбирам. Как вие го разбирате философски, това е друга работа. Ако роптаете против злото, защо го държите в себе си? Ако жената роптае против мъжа си, защо е станала негова наложница? Ако мъжът говори лошо за жена си, защо ѝ е станал наложник? Разберете тоя въпрос принципално, а не в тесен смисъл. Човек може да бъде наложник и на някаква идея. Човек може да бъде наложник и на някакво верую. Опитал ли е той плодовете на своята идея, или на своето верую? Плодовете могат да бъдат и лоши, и добри. И добрите, и лошите хора любят; и честните, и нечестните любят. — Каква е разликата между едните и другите? Разликата е само в нашите умове, в нашата мисъл, според която приемаме, че едни хора са добри, а други — лоши. Един художник може да нарисува вашия образ, да тури няколко бръчки, да измени чъртите ви и да каже, че сте лош човек. Верно ли е това? Тоя образ е чужд, а не ваш. Той е изобретение на художника. Тъй щото, човек може да прави с телото си, каквото иска, но душата му е неуловима, никой не може да я засегне. Тя остава всякога чиста и непорочна. Каквито усилия и да правят хората, душата не може да се улови.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Мойсей е видимата, физичната страна на живота. Кой човек, който е бил в затвор, който е висял на въже, който е бит с тояга, не познава Мойсея? Навсякъде е Мойсей. Тоя Мойсей, на когото Бог е говорил, се среща навсякъде. На него Господ е говорил, но и той говори. Значи, когато Бог говори, и хората говорят. Всеки, който е пострадал от някого, казва: Аз познавам Мойсея, на когото Господ е говорил.

„А този отде е, не знаем." На името на Тоя неизвестен са построени в целия свят безброй храмове. Мъже и жени от целия свят се наричат християни — на Негово име. Едни се наричат баптисти, други съботяни, трети православни и т. н. Въпреки това, влезте в сърдцата на тия хора, да видите, дали вътре е написано името на

Христа. Всички казват: „Мойсея познаваме, но Тоя отде е, не знаем." Право казват евреите, че не познават Христа, защото не можеш да познаеш истината, докато не я опиташ. Учението на Христа, в широк смисъл, е учение на опита, но не на обикновения опит. Ще възразите: Ние познаваме Христа. — Вие познавате историческата сянка на Христа. Знаете, че някога се е родил човек — Христос, от еврейско произхождение. Чели сте Евангелието, познавате Христа, но и това познаване на Евангелието не е истинско. Вие познавате сянката на Евангелието. Ако мъжете и жените познаваха Христа и Евангелието, домовете им щяха да бъдат другояче устроени.

Питам: Как си обяснявате стиха, в който Христос казва да любите враговете си? Как си обяснявате стиха, в който Христос казва: „Ако не се отречете от себе си, не можете да бъдете мои ученици"? Как си обяснявате стиха: „Който обича баща си и майка си повече от мене, не е достоен да ме следва?" Как прилагате тия стихове?

В заключение, всички казвате: „Ние знаем Мойсея, на когото Бог е говорил. Но Тоя отде е, не знаем." Въпрос е, доколко познавате Мойсея. Едно се иска от вас: Първо трябва да се освободите от Мойсея и от това, което Господ му е говорил, и после да се занимавате с Христа. Сегашното християнство е християнство с еврейска черупка. Всичко, което едно време евреите са вършели, сега християните го вършат. Христоос казва: „Речено е око за око, зъб за зъб. Аз казвам: Не противи се на злото. Ако те ударят по едната страна, обърни и другата." Ще кажете, че Христовото учение е неприложимо в живота. Как така, да ме ударят по едната страна, а аз да дам и другата! Ако те хванат здраво и започнат да те бият, като истински християнин, ти трябва да останеш тих и спокоен, да не викаш за помощ, да покажеш, че си герой. — Може ли да търпиш толкова? — Ще си представиш, че бият твоята сянка, твоята къща отвън, а не самия тебе. Какво ще правите, ако започнат да ви бият? Ще се молите, ще коленичите, да престане боят. Значи, познавате Мойсея и му се молите. Като дойде Христос, казвате: Ние сме учени хора, трябва да критикуваме, за да не изпаднем в заблуждение. Вие и без това сте в заблуждение. Бих желал да срещна хора, които не са заблудени.

Сега аз не говоря за философията на сенките, не аргументирам нещата. И математиката аргументира. Ако започна да аргументирам всичко по математичен начин, как ще ме разберете? Ще си послужа с неизвестните x и y, с равенството $a + b = c$, но няма да ме разберете. Всичко това има смисъл в живата математика. Като дойда до нея, ще посея една семка и, като израсте, ще ви извикам да разгледаме действията събиране, изваждане, умножаване и деление, през които тя е минала. После ще спра вниманието ви на по-сложните процеси, които стават в нея: граници, функции и др. Това са математични аргументи. Наблюдавайте, как става растенето, и вадете заключения, на какво се дължи стремежа на растението да върви нагоре, защо листата се разперват, а плодовете увисват надолу.

Като изучавате растенето, като съзнателен процес, ще кажете, че тук взимат участие законът за земното притегляне и др. Мнозина говорят за тоя закон, но отчасти го знаят. Например, знаеш, че телата се привличат, но защо става това? Казвам: Можеш да привлечеш едно тело, само след като си го отблъснал. Привличане без отблъскване не съществува. Майката първо отблъсква плода, а после го привлича, за да се слее с нея. Това състояние е наречено от индусите „нирвана", т. е. закон на сливане. Ако не съществуваше закон на сливане, плодът нямаше да се слее с майката, и вие нямаше да дохождате да ме слушате. Ще кажете, че това е философия, не се знае, доколко е верна. Аз пък казвам, че повечето от сегашните хора се занимават с разбиване на вълна. Когото срещнеш, все вълна разбива — философствува. В това отношение, вие сте отлични дръндари. Светът е пълен с вълна и с дръндари. Ако продължавате тоя занаят, сами ще се задушите в вълната. — Какво трябва да се прави? — Да се преде. Спасяването на хората е в преденето. Казвам: Повярвай в преденето, ще бъдеш спасен ти и твоят дом. От две хиляди години хората все вярват. Дойде някой, иска пари на заем и казва: Вярвай, че ще ти ги върна. Вземе парите и повече не се вижда. Дадеш пари, а после се чудиш, защо не ти ги върнал. Казвам: Силата, с която си го отблъснал, е толкова голяма, че трябва да минат десетки години, докато го привлечеш отново към себе си. Той не е лош, но трябва да минат

сто години, за да се върне при тебе. — Кой ще чака толкова години? — Щом не можеш да чакаш, давай малко пари, да не ги мислиш. Богатият казва: Не съм глупав да давам много пари наведнъж. Ще давам по малко, по няколко лева, та често да дохождат при мене.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Ще приведа един разказ из живота на един млад цар. Той живял в Египет, четири хиляди години преди Христа, когато Египет бил в своето цветущо състояние. Как се казвал тоя цар, не е важно, няма да кажа името му. Приемете го като уравнение с едно неизвестно. Царят обичал да ходи на лов, затова си построил малка колибка в една гора, близо до едно пасбище, дето млада, красива овчарка пасла своето стадо. Тя весело и безгрижно си пяла и пасла овцете си. Често срещала младия цар, но не го познавала. Една сутрин той спрял младата овчарка и я запитал: Можеш ли всяка сутрин да ми носиш мляко от твоите овце? — Мога. Тя започнала всяка сутрин да му носи мляко, от което той оставал крайно доволен. Забелязал, че откак пие това мляко, започнал да става по-умен. Решил да намери причината за това и започнал да наблюдава живота на овчарката, как пасе овцете, как се отнася с тях, и извадил голяма поука от нейните отношения. Той си казал: Като се върна в царството си, ще приложа нейните методи в управлението.

И българите искат да преустроят България, но не знаят, какви методи да приложат. Те отиват в Англия, в Америка, в Франция, оттам да вземат някакви мероприятия за повдигане на българския народ. Ето, 40 години вече България се управлява все с чужди мероприятия, без да постигне онния резултати, към които се стреми. Тя може като египетския цар да се ползува от методите на добрите български овчари и овчарки. Няма защо българите да изучават законите на Мойсея, на когото Господ е говорил. Те трябваше да кажат: Макар, че ние знаем Мойсея, на когото Бог е говорил, а не знаем Тоя отде е, ще опитаме Неговото учение. Ще кажете, че, за да се направи един опит, са нужни сто години. Според мене, една година е достатъчна за опита. В това време ще се разбере, право ли е даденото учение, или не. Когато Христос проповядваше на евреите, по политически съображения, те отблъсваха Неговото учение и казваха: Римляните са си-

лен, културен народ, ние трябва да им подражаваме, да станем силни като тях. Що се отнася до новото учение, което препоръчва да не се противим на злото, да дадем и другата си страна, ако ни ударят по едната, то е далеч от нас. Ние сме практични хора, търсим бърз начин на работа.

Българите, които приемат Христовото учение, още не са го приложили. И те казват като евреите: Не е дошло още времето на това учение. Казвам: Времето е дошло. Повече от 40 години са се изминали от това време. — Какво ще стане с нас в бъдеще? Представете си, че живеете на северния полюс, дето всичко е лед. Къщите ви са от лед направени, никъде не виждате вода. Ако дойде някой и ви каже, че трябва да измените живота си, да направите лодки, с които да плувате, ще възразите, че не вярвате и не може да измените на живота, който вашите деди и прадеди са прекарали. Казвам ви да вземете мерки, защото земята ще претърпи голяма промяна. Ако не вярвате, ще дойде ден, когато ще проверите думите ми. Слънцето ще започне по-силно да грее, ще стопи ледовете. Къщите ви ще се разпукат, ледовете ще се стопят, и вие ще почнете да потъвате. Казвате: Каква съдба ни сполетя! Никаква съдба не е това, но земята е изменила своя път на движение, слънчевите лъчи падат под прав ъгъл и топят ледовете. Вие живеете върху ледено море. Закъснеете ли да промените живота си, в скоро време ще се намерите на дъното на морето. Сега и на вас казвам: Ако не изправите живота си, същото ви очаква. Това не е заплашване; това е естествено положение на живота. Великата вълна, която иде сега в света, руши ледовете и ги превръща в вода. След хиляда години не само хората ще се изменят, но и вълците ще престанат да ядат овце. Те ще се отвратят от месото и ще употребяват растителна и плодова храна.

Аз взимам думите круши, ябълки, жито в обикновен смисъл, както математиката си служи с неизвестните x, y, z. Като дойдем до функциите в математиката, там неизвестното x може да бъде променлива, независима величина. Такава величина е, например, радиусът на окръжността. Неизвестното y е зависима променлива величина, или функция на x. Когато расте, човек е променлива величина. Ако характерът му е устойчив, казваме, че той

е променлива независима величина. Каквито промени стават в него, той се справя лесно с тях. Ако характерът на човека е неустойчив, той е величината y. Той е зависим от промените, които стават в него. Казваме, че величината y е зависима и променлива. Всеки човек, който не е господар на положението си, той е величината y. Който владее себе си, той е величината x.

Когато приемете едно учение, или някакви идеи, вие трябва да владеете техните елементи и да ги прилагате. Ако ги прилагате, вие сте величината x — независима променлива величина; ако не ги владеете, вие сте y — зависима променлива величина. В първия случай, човек се разширява, а в втория — ограничава. Това е отвлечен въпрос, но толкова необходим, колкото е необходим пясъкът, който дават на гъската за лесно смилане на храната.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Като се срещате, вие се питате: На тебе Господ говорил ли е? Дойде някой при мене и ми казва: Господ ми говори, затова не искам никого да слушам. — Господ говори на слугата в университета, но след това той свършва университета и излиза от него. Ти свърши ли университет? — Не съм свършил. — Щом не си свършил, Господ не ти е говорил. Не се заблуждавайте. Когато Господ ни говори като на Мойсея, ние правим и добри работи, и погрешки. Това всеки може да провери. Например, богат баща говори на сина си и му дава средства да учи; синът учи, но върши и ред погрешки. Статистиката показва, че синовете на богатите бащи са слуги в университета; те свършват университета и стават учени. Ако питате, защо светът страда, отговарям: Светът страда, защото Господ е говорил на ученитe слуги. С това не упреквам ученитe, но ние трябва да разбираме същността на нещата, да разбираме дълбокия смисъл на това, което ни се говори

Българите трябва да бъдат истински християни, всеки да ги търси, както и доднес търсят цигулките, направени от Страдивариус и Амати. Вече триста и повече години са изминали от смъртта на тия майстори цигулари, но цигулките им не изгубиха своята цена. Ако и вие минавате за майстори християни, след триста години трябва и вашите цигулки да имат цената на тия на Страдивариуса. Той не правел цигулките си от материала на българските цигулки. Българинът прави цигулки от черни-

чево дърво. Той не изучава качеството на дървото, разположението на жилките му, но гледа дървото да е сухо и започва да го реже. Страдивариус първо изучавал качеството на дървото, направлението на жилките, дебелината му. За него не е било безразлично, в каква посока вървят жилките на дървото. После той обръщал внимание на дебелината на долната и на горната дъска, съчетавал ги правилно. Само при това съчетание на различните елементи, той изкарвал от цигулките си прекрасен тон. В цигулката има една обща линия, в която се сливат всички тонове. Не се ли постави тая линия на място, цигулката не издава добър тон. Добра цигулка е тая, на която тонът наподобява човешки глас. Цигулката представя човешката душа, с която човек работи. След 300 години ще бъде ли по-разработена, отколкото е днес? Казвате, че душата няма форма. Верно е, че душата няма форма, но тя може да се разработва. На кого ще я дадете вие: на Страдивариуса, или сами ще я дълбаете? Дайте цигулката си в ръцете на добър майстор, на Бога, Той да я обработи.

Майката пита: Какво става с детето? Какво ще го правим? — Ще го кръстим, поп ще му чете, дано стане добро. Кръщават го, поп му чете, но то не става по-добро. Детето не става добро, нито с кръщаването, нито с четенето на попа. При възпитанието има елементи, които трябва да се спазват. Спазят ли се, детето става добро. Синът, който учи в университета като слуга, казва: Да се жертвуваме за народа си, да помагаме на ония, които са на бойното поле, но да бъдем в тила. Да умрем за отечеството си! Това значи: идете вие на бойното поле, а ние ще бъдем в тила, оттам ще помагаме. Не разбирам, какъв е тоя патриотизъм. Едно време се бореха за Христа, имаше кръстоносни походи. Сега има различни движения: женско движение, кооперативно движение, социално движение. Радвам се на тия движения, те проветряват човешките умове. Върху основите на тия движения можем да построим една воденица да мели брашно.

Аз питам сегашните християни, защо не се занимават с Евангелието. Те отговарят: Да видим първо, какво ще се реши на конференцията в Париж, тогава ще се занимаваме с него. Казвам: Конференцията в Париж няма да реши нещо особено. Ако очаквате само на нея, боси и

гладни ще ходите. Тя няма да ви заведе в рая. Какво се решава в Париж, това не е ваша работа. Важно е, какво трябва да правите вие. Ония в Париж познават Мойсея, на когото Бог е говорил. А Тоя кой е и отде е, не знаят. Вие се ожесточавате и казвате, че тия в конференцията не са прави. Не ги осъждайте. Те са едната половина на човечеството, вие сте другата. Ще възразите, че вие не можете да направите нищо, не сте членове на конференцията. — Не сте прази. Едно житно зрънце е внесено в света, но то храни цялото човечество. Също така и ябълката, и крушата не са дошли колективно. Култура е имало в света, която обработвала земята и отглеждала растенията. — Кога е дошло житото в света? — Ако отворя архивата на природата и прочета, ще видя, че един ангел е донесъл първото житно зрънце на земята. Вярвате ли в това? Това е станало преди 250 милиона години. — Тогава земята не е съществувала. Можем да приемем тая истина, ако намалим годините, вместо 12 месеца, ще приемем, че годината се е състояла от три месеца. Според мене, тогавашните години са били по-дълги от сегашните.

Знаете ли, как се е въртяла земята в миналото? Знаете ли, колко дълги са били дните? Няма да се спирам на тия въпроси. Важно е, че числото 250 представя основен закон на Битието. Двойката представя принцип на Божия Дух, а петорката — принцип на човешкия ум. Следователно, преди 250 милиони години житното зърно е било внесено в умствения свят. То е расло първо в човешкия ум, т. е. в мозъка на човека. То постепенно е слизало от умствения свят, докато е дошло на земята. И ние днес се ползуваме от него, знаем, каква сила съдържа то. Въпреки това, малцина знаят истинската стойност на житното зърно. В известни случаи българинът би се отказал от прясната пита хляб за сметка на печената кокошка или печеното агне. До преди войната, все се намираше някой да каже, че се отказва от хляба, но не и от печеното агне. След войната всеки казва: Отказвам се от агнето, но не и от хляба. Значи, войната намести изкривеното в човешкия ум. Едва след 250 милиони години на възпитание и чукане на човешкия мозък, хората съзнаха, че без всичко може, но не и без хляб. Това е истинската философия, до която хората са дошли. Само така те ще разберат стиха, в който

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си."

„А Тоя отде е, не знаем." Че не знаете, това не е важен аргумент. Незнанието не разрешава въпросите. Опитайте Го и ще разберете, отде е дошъл. Че е говорил Господ на Мойсея, говорил е. На кого не е говорил? Надали има друг народ, на който Бог да е говорил толкова много, колкото на еврейския народ. Но надали има друг народ, който да е страдал толкова много, както еврейският. Много от сегашните религиозни хора казват: Знаеш ли, че Бог ми е говорил? Знаеш ли, че трябва да бъдеш внимателен към мене? — Знаеш ли, приятелю, че еврейският народ, на който Бог е говорил най-много, е бит най-много? Всеки човек, на когото Бог много говори, много бой получава. Виждали ли сте оная възлюбена дъщеря на майка си и на баща си, през какъв бой минава? — Защо я бият? — Защото се влюбила в един нехранимайко. Чрез тоягата на майката и бащата Бог й говори. Човек трябва да разбере смисъла на тоя бой. Младата мома понася боя, търпи, защото има идея. Тя казва: Не искам вече да вървя по пътя на Мойсея, на оня, когото познавам. Тръгвам по пътя на непознатия, на неизвестния. — Ще те убием, не можеш да вървиш по тоя път! Започва гонение против момата. — Защо иде гонението? — Много естествено, майката и бащата не искат да я дадат на неизвестния, а тя страда.

Другояче казано: Тя е ученичка на Божествената школа, отдето я поставят на изпитание, да провери своята любов. Казвам: Ако те гонят за нещо неизвестно, има смисъл. Ако те гонят за нещо обикновено, ти сам трябва да кажеш: „Зная, че на Мойсея Бог е говорил."

Днес всички църкви твърдят, че Бог на Мойсея е говорил. Това подържат и съвременните народи. Никой народ още не е приел Христа. Ако Христос дойде днес между хората, на общо основание, ще Го разкарват от едно място на друго, да Го разпитват, отде е дошъл, де е роден, как се прехранва и т. н. Какво ще отговори Христос? Той ще каже: Ако хората, наистина, вярват, че Бог е говорил на Мойсея, щяха да вярват и на мене. Но те не вярват и на Мойсея.

Сега виждате ли тоя облак на небето? Какво ви говори той? Ще кажете, като учените, че това е облак, об-

разуван от изпаряването на водата. Не е само това, той е жив облак. Черният му цвят показва, че той е отражение на отрицателните научни и философски вярвания. Той представя отрицателната страна на живота. Долната, т. е. вътрешната страна на облака, е светла, а горната — тъмна. Ще кажете, че тоя облак закрива слънцето и ви пречи. Знайте, че всичко, което става в природата, е на мястото си. Ако слънцето всякога грееше силно, цялата растителност щеше да изсъхне. И обратно: ако в природата съществуваше само влага, без слънце, растителността пак щеше да изчезне. Всички промени в природата са на място, те дават условия за развитието на живота. Следователно, и всичко, което сега става в живота, е в реда на нещата, няма защо да се сърдите. Сега, именно, в тая епоха, българският народ има условия да стане културен, да пречисти своите сили и да се укрепи вътрешно. Той не се нуждае от пари, защото земята му е богата. Той не се нуждае и от чужди умове, защото умът е в него. Той не се нуждае и от чужди сърдца да го топлят, защото животът е в него. Той не се нуждае от съветите на други да работи, защото по естество е работлив. Не отричам съдействието на други умове и сърдца, но на ония, които искрено го обичат. Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Като яде, човек трябва да изяде 20 хапки и там да спре. Когато купува нива, българинът трябва да отстъпи поне 2—3 метра от своето място за другите, да не стават спорове. Днес всеки българин иска да окоси ливадите си, да направи ниви от тях. Защо му са много ниви? — Дългове имал, да ги изплати. Не се страхувай от дълговете си, не ставай роб на условията. Така казва Тоя, неизвестният.

Еврейските пророци се обръщали към евреите с думите: О, Израилю, обърни се към Господа! Защо не казват: „Якове, обърни се!" Българите трябва да изменят една от буквите на името си, или името на София. И България, и София свършват с буквата „я" — опасна буква. Българите са в областта на буквата „я". Понеже сега царува тая буква, българите говорят за купони, за ядене, за месо, за масло. Буквата „я" владее цяла България, както и София. Вие живеете в София, без да знаете, какво означава тая дума. Буквата „С" означава

закон на реформи; буквата „о“ подразбира условия; буквата „ф“ е опасна по вибрациите си. Ако не вярвате, че тая буква е опасна, питайте евреите, които са жизяли при фараоните. Казвате, че не е важно, какво име носи човек. Ожени се за някоя мома, на която името започва с буквата „ф“, да видиш, не е ли важно. За да се реформира България, половината от българите трябва да се прекръстят, да им се дадат нови имена, за да не създават нещастия. Не е безразлично, какво име носи човекът, или животното. Мислите ли, че имената на вълка, на змията не отговарят на техните прояви? Ако един мирен и тих по характер човек произнася в продължение на един месец, по няколко пъти на ден, думата „змия“, непременно ще почувствува вибрациите на змията. Сегашните хора често говорят за дявола, за дяволски работи и, без да подозират, възприемат неговите вибрации. Хората мислят повече за дявола, отколкото за Бога.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил“. Там е нещастието на хората, че много мислят за Мойсея, за неговия закон. Стане ли някакво престъпление, някаква кражба, веднага създават закон против кражбата. Камарите създават различни закони против престъпленията. Долу законите на Мойсея! Извадете ония закони, които преди милиони години са написани в вашите сърца и умове. Живейте според тия закони и ще видите, че колкото по-свободни сте от закона, толкова повече ще живеете. Колкото по-малко вярвания имате, толкова по-малко ще живеете. Вярвайте в това, което може да ви повдигне. Срещнат се двама и веднага се скарват. — Защо се карат? — Защото не вярват в това, което подържали някои учени. Защо се карате? Ти провери ли това учение? Не съм го проверил, но мисля, че съм прав. С мислене само работа не става. — Не мога да вярвам. Той започва своето верую: Вярвам в Единнаго Господа Исуса Христа. — В кой Бог вярваш ти? — Моето верую е следното: Вярвам в любовта и мъдростта, които са създали живота. Вярвам, че те са в сила да пресъздадат света. Вярвам, че живата любов и мъдрост могат да променят нашия живот, нашия обществен строй, нашите домове. Щом приемем любовта и мъдростта, ще дойдат истината и правдата. Тогава ангели ще слязат от небето да садят плодове в нашите души. Религиозните очакват да дойде

Христос, да отдели козете от овцете; едните ще отидат наляво, другите надясно. Така е казал Христос, но знаете ли, какво нещо е отделянето?

Едно време сърдцето и умът са живели заедно: сърдцето е било на лявата страна, а умът — на дясната. Днес те са разделени. В новата епоха ще стане точно обратно: сърдцето ще бъде надясно, а умът — наляво. Следователно, ако искате да знаете, на прав път ли сте, вижте, дали сърдцето ви е в средата. Ако е наляво, още не сте правоверни. Христос ще тури в рая само праведните, на които сърдцето е в средата. Има ли истински православни или евангелисти, на които сърдцата да са наляво? Ще кажете, че е естествено сърдцето на човека да е наляво. Нямам време да обяснявам, че сърдцето на човека не е наляво, но хората са го изместили наляво. Изместването на човешкото сърдце наляво се дължи на слизането на човека на земята. Понеже земята го привлекла към себе си, заедно с това и сърдцето му мръднало наляво. Когато човек започне да се качва нагоре, привличането му към дясно ще бъде по-силно. Това привличане ще надвие на привличането наляво, и сърдцето ще остане повече към средата. Ето защо, мислете, че сърдцето ви е повече в средата, отколкото наляво. Забравете вашето сърдце, което е наляво. Мислете за сърдцето, с което служите на Бога. Това сърдце е в средата, а умът ви в душата. Не говоря за сърдцето, което бие в гърдите, но за онова сърдце, с което служите на Бога. То е в средата на вашата душа. Когато едно възвишено същество от горния свят мисли, вашето сърдце на земята бие. Всяко движение е резултат на човешката мисъл.

„А Тоя отде е, не знаем.“ Неизвестното в нас, това е човешкото сърдце, т. е. чувствуването и движението. Те определят качеството и силата на душата. Както ароматът на цветята оказва слабо или силно влияние върху нас, така и нашите мисли и чувства оказват по-силно или по-слабо въздействие върху нашата душа. Правени са опити с различните цветове на растенията, специално на цветята, и са дошли до заключение, че те оказват различно влияние върху растенето на човека. Учениците на Христа поискаха да им даде вяра, и Той им отговори: Ако бихте имали вяра, колкото синаповото зърно, бихте могли да местите планини. — Защо Христос си послужи

като символ с синаповото зърно, а не с друго някое? — Защото синаповото зърно произвежда пришки. Следователно, вярата на човека трябва да бъде толкова силна, че да произвежда пришки. Питам: Вашата вяра произвежда ли пришки? — Не. — Значи, вярата ви е слаба. Ако искате да усилите вярата си, в положителен смисъл, трябва да използувате сините лъчи на светлината — яснините, не тъмносините. Те са в състояние да усилят вярата и да премахнат меланхолията в човека. Когато не мислите право, наблюдавайте изгряването и залязването на слънцето, да възприемете жълтите лъчи.

Сега очаквате да дойде Христос на земята, да оправи света. Христос е на земята, между вас и в вас. Аз Го виждам. Казвате: Какъв е тоя Христос? Аз Го виждам, но не такъв, какъвто вие си Го представяте. Вие мислите, че Христос седи отдясно на Отца, с ореол и с бяла премяна. Христос е между хората, няма защо да Го очакват да се яви като светкавица между тях. Достатъчно е Христос да ви погледне в очите, за да внесе в вас такъв пламък, който да ви направи герои, да работите за Него. Аз бих желал българите да видят тоя Христос, Който може да внесе любовта в душите им. Бих желал българите да видят тоя Христос, Който може да внесе Божията мисъл в умовете им и да престанат да се интересуват от дявола. Никакъв дявол не съществува. Аз отричам дявола като съществена реалност. Като обикнонено същество, като относителна реалност дяволът съществува, но не и като абсолютна реалност. За себе си казвам: Аз не се плаша от относителната реалност на нещата. Хора с относителна същност са временни, те нямат голяма стойност. Такова същество е дяволът, от когото хората се страхуват. Светът, който Бог създаде, в началото си е бил относителна реалност, затова се казва, че Бог създаде света от нищо. В тая относителна маса се създадоха условия, за да се прояви истинската, абсолютната реалност.

„Тоя отде е, не знаем." Търсете Тоя, Когото не познавате, само в себе си, никъде другаде. Вие не сте дали възможност на тоя Христос да се прояви. Вие сте приели закона на Мойсея и, когато Христос иска да ви говори, вие се затваряте за Него и казвате, че не искате да слушате глупости. Когато някой ви говори комплименти и неискрени неща, вие се отваряте за него и се чувствувате

щастлив, че ви е посетил. С комплименти и Мойсей си служи. Аз не вярвам на хора, на които Бог говори. Ако и аз ви кажа, че Бог ми говори, и на мене не вярвайте. Но аз ви казвам: Бог живее в мене, и аз живея в Него. Ако и в това не вярвате, по-добре е за мене. Аз ще отида на друга някоя планета, там ще ми бъде по-добре. Ако сега ви говоря, не искам да ви направя адепти, но искам да ви видя, какви сте като хора. Приятно ми е да се разговарям с вас и да ви кажа: Не бойте се, един ден и вие ще живеете с Бога. Това казва и Христос. Дошло е време, когато Господ ще влезе в човека и ще му проговори. Днес е това време. Който казва, че времето още не е дошло, той не говори истината.

Казвам: Бог е отместил вече камъка от гроба. Излезте от вашите гробове. Напуснете затворите, направете си широки прозорци, направете си добри покриви. Живейте без ограничения, без никакви закони. Само три закона съществуват: законите на любовта, на мъдростта и на истината. Тъй казва моят Господ, с Когото живея. Тъй ме е учил Той. Така ми е говорил. Не мислете, че аз прекарвам времето си напраздно. Аз работя за себе си. Аз рисувам и свиря — това е моето занимание. Музиката и изкуството е постоянното ми занимание. С поезия още не съм започнал да се занимавам, защото човешкият език е груб, не мога да си служа с него. Не искам да си служа с тоя език. Казвате: Нещастна България! — Защо е нещастна? — Защото била обвързана в вериги. Казвам: Щастлива България! Освободете се от тия връзки, от тия вериги и от хората, които не говорят истината. Освободете се от контрибуциите. — Трябват ни добри хора, да дойдат от странство. — Вие имате добри хора. Те са между вас, между вашите добри овчари и овчарки. Аз намерих достатъчно умни хора между вас. България е пълна с моми и момци, които ще свършат велика работа. Някои ме питат, отде ще дойде доброто. Отговарям: Доброто ще дойде от земята, а условията за доброто ще дойдат от небето. Когато се разтопи леда, и водата залее цялата земя, от нейната кал ще израснат най-хубавите цветя и плодни дървета. — Отде ще дойде доброто? — От най-лошите хора в света. Дали вярвате в това, то е друг въпрос. Запишете си тия думи, и един ден ще ги проверите. Ще ме извините, че говоря така.

Това е мое гледище. Имайте добрината да ме изслушате, един ден ще проверите истината. Най-голямото добро в света ще дойде от най-лошите хора. Лошите хора са покрити с сняг и с лед. Като дойде слънцето, снегът и ледът ще се стопят, ще се образува кал, която ще донесе най-големите блага. Тия хора ще бъдат носители на най-благородните и възвишени идеи; те ще бъдат най-самоотвержените хора. Такива, каквито сте, вие сами ще оправите света — никой друг не може да го оправи.

Правоверните казват: Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще бъдеш спасен ти, и домът ти, и народът ти. Тоя закон е наполовина верен. Казвам: Приеми Христа в душата си, работи в съгласие с Неговата любов и мъдрост и ще бъдете спасени ти, и домът ти, и народът ти. Ако българите ме питат, как могат да се спасят, казвам им: Приемете Христа в себе си, работете с Неговата любов и мъдрост, в широк смисъл на думата, без никакви закони и ограничения. Ако очаквате спасението да дойде отвън, тежко ви и горко ви. Нито Мойсей ще ви спаси. Той не можа да преобрази света. Той само изведе евреите от Египет и умря в пустинята. Мойсей не влезе в обетованата земя, защото не можеше да спаси света.

Дайте място в себе си на Божия Дух, Който от хиляди години хлопа на вратите ви. Вие Го търсите отвън, а не вътре в себе си. Чуйте Неговия глас. Чуете ли гласа Му, ще изпитате оня трепет на душата, който повдига и освобождава. Тогава няма да се критикувате едни-други, да казвате, че Иван е такъв, Драган онакъв. Имената на хората са формули, т. е. условия, при които всяка душа може да живее и да се развива. В тоя смисъл, Иван е ябълка, Драган е круша, Тодор е череша. Имената са формули, при които човек може да расте и да се развива. Ако искате да подобрите кръвообръщението си, яжте череши. Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ С тоя стих Христос изразява един велик закон, който има отношение към органическите вещества в нас. Христос е и в житото, и в царевицата, и в ечемика. Той е навсякъде и в всичко. Като взема житното зърно, казвам: Ти, който си в това зърно, влез в моята държава. Давам ти пълна свобода, можеш да живееш в мене без никакви закони.

Приложи своите закони, живей свободно в мене. Когато някой иска да ми дойде на гости, казвам му: Ти ще съблечеш всички свои вярвания, ще се откажеш от баща си и от майка си, от всички закони на своята държава и ще останеш само с Господа. Тогава ще ти дам най-добрия прием, ще ти служа, ще те нагостя добре и, като излезеш, кажи: Благодаря на тоя брат. Бог да му даде живот и здраве! Когато отивам на гости някъде, и аз искам да бъда приет по същия начин. Само по тоя път ние можем да се разберем. Това е учението, с което хората могат да се разбират. Сега се проповядва да повярваш в Господа. Не повярваш ли, ще бъдеш в пъкъла. — Защо проповядват така? — За пари. Ще кажат, че трябва да се свети масло на някого. И това се прави за пари. Това не е обида. Казвам: Долу тия заблуждения! Ако трябва да опявам някого, или да му светя масло, ще го направя без пари. Всеки си получава възнаграждението, но по друг начин.

В Америка някъде съществувала една секта, която признавала само духа. Казвали, че материя не съществува. Според тях, всичко е дух. Един американец си счупил крака и повикал един лекар да го лекува. Оказало се, че тоя лекар бил от сектата на тия, които признавали само духа. Лекарят го прегледал и му казал: Ще мислиш, че нищо не ти е станало. Наистина, минало известно време, и кракът зараснал сам по себе си. След време лекарят отишъл да прегледа болния и да му иска пари. Болният казал: Ще мислиш, че съм ти платил. Както ме излекува, така ти плащам.

Така постъпват много хора. Искат пари, задето проповядват, или светят масло. Защо ще плащате? Нито маслото сте видяли, нито Господа, за Когото ви говорят. Верно е, че трябва да се свети масло и вода, но важно е, какво представят те. Водата представя твоя живот, а маслото — твоята мисъл. Маслото е нектарът, от който излиза човешката мисъл. Свещеникът е бащата, който трябва да освети твоята мисъл. Това значи, да ги светят вода и масло. Аз не искам да ставам свещеник. Аз съм пътник на земята, интересувам се от живота на хората. Чудни са хората, които мислят, че няма друг живот като техният. Те нямат представа за оня свят, за който ви говоря. Той е свят с висока култура. Ако бих ви завел там,

не бихте се върнали на земята. Както момата напуща бащиния си дом, когато намери своя възлюбен, така и вие ще забравите, че сте жители на земята. Момата приставa на момъка и забравя родителите си. Това е истинска женитба. Приставането подразбира отказване от стария живот. Ако момата пристане на момъка, а после и двамата се връщат при бащата, това не е женитба.

Бих желал всички да пристанете, да се откажете от вашите възлюбени, които са одрали много кожи. Нали знаете приказката за слугата Стоян, който направил договор с господаря си, с условие, който наруши договора, де одере две кожи. Господарят всякога одирал кожата на слугата. Ще кажеш на тоя господар: Нямам нищо общо с тебе. Ще напуснете стария си господар, и живият Господ ще бъде с вас. Аз не ви говоря за Господа на Мойсея, но за живия Господ, Който е в вас. И, ако това, което сега ви казвам, е съгласно с това, което живият Господ в вас ви казва, приемете го. Ако не е съгласно, не го приемайте. — Аз съм правоверен. — Аз пък искам да бъда на чисто. Когато вие ми говорите, и когато аз ви говоря, искам да зная, какви са отношенията ни към Бога.

Вярвайте първо в вашия Господ, Който ви говори, и Който е неизвестен. После ще вярвате на вашата душа и най-после на вашия ближен. Живеете ли така, никой не може да ви излъже. Така аз се уча от своя Господар, Който е мой проповедник. Дадох ви уравнението $x + y = 20$. Числото две представя Божествената майка. То е велико число. С него започва човешката еволюция. Чрез него ще познаете Бога. За това число и Мойсей не се е произнесъл. Това число представя втория ден от създаването на света. И Мойсей е премълчал за тоя ден, нищо не е казал. За другите дни е казано, че всичко, което Бог направи, е добро, но за тоя ден Мойсей нищо не е казал — нито добро, нито зло. Той е ден, в който доброто и злото се примиряват. Той е ден, в който омразата и любовта се хващат ръка за ръка. Той е ден, в който лъжата и истината заживяват заедно. Те се оженват. Знаете ли, какво значи, да се оженят лъжата и истината? Лъжата казва: От тоя ден аз ще мълча, ще говоря само истината. И омразата, като се ожени за любовта, казва: Отсега нататък аз ще любя.

„Тоя отде е, не знаем.“ Тоя непознат говори на целия свят, говори и на вас. Той ще разтопи къщите ви, и основата, на която стоите, ще изчезне. Ще се намерите върху водна повърхност. Затова, постройте си кораб като Ноевия, или поне малки и големи лодки. Като влезете в кораба или в лодката, няма да имате нужда от никакви животни. За всекиго ще има по една малка лодка и малко храна, колкото за един човек.

Сега, бъдете смели и решителни, като отидете по домовете си, да кажете на майка си: Аз приставам вече; не се подчинявам на никого — на майка си и на баща си, на брата си и на сестра си, на жена си и на мъжа си, на всички синове и дъщери, на всички слуги и господари. Всички да се разбунтувате. Неке целият свят се разбунтува и каже: Всички ние свършихме с учението на Мойсея. Искаме да приложим учението на Тоя, Когото не познаваме, и Който ни говори. Искаме да слушаме живия Господ, Който живее в нас. Отсега нататък искаме да служим на Него.

*

11. Беседа от Учителя, държана на 9 ноември, 1919 г. София.

Ще живее

„И когато говореше на нечестивия: Непременно ще умреш, а когато той се върне от греха си и направи съд и правда, отдаде нечестивия залог, върне грабнатото, ходи в повеленията на живота и не струва неправда, непременно ще живее, няма да умре.“*)

Съвременните културни хора не могат да си дадат отчет за страданията, които преживяват индивидуално, обществено и народно. Хората от бялата раса са поставени на големи изпити. Когато хората минават през страдание или радост, нещастие или щастие, българите казват: Късметът прави човека щастлив, или нещастен; късметът му носи радости, или страдания. Щастието и нещастието, радостта и скръбта представят два резултата, както в пропорцията и уравнението. В пропорцията произведението на крайните членове е равно на произведението на средните. В уравнението първата част е равна на втората. Да решите една пропорция, това значи, да намерите неизвестния й член. Да решите едно уравнение, това значи, да намерите неговите корени.

И тъй, всички сте дошли на земята да решавате уравнения с едно или повече неизвестни, да намирате техните корени. — Не искаме да решаваме уравнения. — Искате, или не искате, ще решавате. Например, някой трябва да плаща наем, но няма средства, не знае, отде да вземе пари. Какво ще стане? Ще дойде съдебният пристав — първият член, наемателят — вторият член, а хазяинът на къщата — третият член на уравнението. Ако не платиш, глоба ще ти наложат. В краен случай, могат да те затворят. Знаете ли, какви дългове имате вие? Сегашните хора са потънали в дългове от миналото още. Казваш: Чудно нещо, майка ми и баща ми са благородни

*) Иезекиил 18:21.

хора, но, въпреки това, не съм видял бял ден в живота си от дългове. — Значи, благородството на твоите родители не може да те спаси; ти трябва да платиш дълговете си. — Какво ще кажеш тогава за оня вагабонт, от когото толкова хора се оплакват? Той е добре, работите му се нареждат. — Той е изплатил дълговете си, затова никой не го безпокои. Човек трябва да разсъждава правилно. Някой добър човек носи мътна вода в шишето си. Казвам му: Водата ти е мътна, излей я. — Аз съм добър човек. — Добър си, но водата ти е мътна. — Ти ме обиждаш. — Няма защо да се обиждаш. Твоята доброта е едно нещо, а мътната вода — друго нещо. Тия неща не се съгласуват. Някой човек е лош, но водата му е чиста. — Вагабонт е той. — Възможно е, но водата му е чиста. Не всякога добрият човек носи чиста вода, нито лошият — нечиста. — Как е възможно, честен човек да продава лоша стока? — Всичко е възможно.

Какво представят дълговете на отделния човек, или на даден народ? Според източните народи, дълговете представят закон на карма, или закон за причини и последствия. Карма съществува там, дето е станало отклоняване от правия път на развитие. Според едно обяснение, кармата се дължи на стремежа на тъмнината, от пасивна да се превърне на активна. Така е започнало създаването на космоса. Тогава се явило страданието. — Възможно ли е това? — Възможно е. Човек е живял в тъмнината и постепенно започнал да излиза от нея. — Защо трябва да страда човек? Представете си, че голяма разбойническа банда си почива в една гора. Докато имат храна, те са спокойни, никого не нападат. Щом се свърши храната им, те започват да мислят, де да отидат и кого да оберат — стават активни. Тръгват из гората да срещнат някого, да го оберат. Срещат един пътник, нападат го, но той се защищава, стреля. И те стрелят, започва се престрелка, в която пътникът пада убит. — Виновен ли е той, че плати с живота си? — Не е виновен, но разбойниците са гладни, искат да ядат. — Само с убийство ли може човек да се прехранва? — Много начини има за прехранване, но това се отнася до разбирането на човека. Някой иска да живее охолно и да пести време. Щом пести време, енергия ще изразходва. Той непременно ще попадне под закона на кармата. Например, млад мо-

мък не иска да учи, нито да работи и започва да играе на комар. Той печели лесно, не губи време, но изразходва много енергия. Който пести времето си, а иждивява повече енергия, той лесно намира затвора. Това е неправилно решаване на уравнението. — Де са затворите? — Те не съществуват само вън от нас, но са и в нашите умове и сърдца. Питаш: Защо страдам толкова много? — Защото си в затвор. Страшно е да бъдеш в затвор. Ако началникът на затвора не те хареса, заповядва на стражаря да ти ударят 25 тояги. При това положение, никой не може да ти помогне. — Защо? — Защото затворът е вътрешен, никой не го вижда. Тогава викаш един-двама лекари, и те казват, че страдаш от неврастения. Според мене, това не е неврастения, но затвор. Ти си вътре в затвора и стражарят те налага с тоягата.

Съществуват два закона: закон за кармата или закон за причини и последствия. Ти носиш страданията по неволя, т. е. по необходимост. Вторият закон е закон на свободата. Законът за кармата не признава никакво право, никаква култура, никакво щастие, никаква любов. — Кой прилага тоя закон? — Вие го прилагате всеки ден, но и върху вас го прилагат. Вие хванете една кокошка, пипнете я тук-там, да се убедите, че е угоена, и туряте ножа на врата ѝ. Тя кряка, моли се, но не я чувате. Вие си мислите за хубавото ядене, което ще сготвите. Няма закон, който може да защити кокошката. Няма съдия, който да ѝ отдаде правото. Мислите ли, че като заколите кокошката, вие ще бъдете щастливи? От тоя момент започват вашите страдания, т. е. вашата карма. Ще кажете, че е писано, какво Бог позволява на човека да се храни с месо. — Това е човешко тълкуване. Има разлика между писаното и казаното от Бога. Бог е казал да се режат само сухите клони на дърветата, а хората сами си позволиха да режат и суровите клони, както и да изсичат цели гори. При това, ако изкорениш сухо дърво, на мястото му ще насадиш ново, младо дърво.

Какво е в същност сухото дърво, и какво живото? Сухото дърво е лошият човек, а плодоносното дърво — добрият човек. Като разберете закона, върху който Иезекиил говори, тогава ще съгласувате живота си с неговия. — Аз съм на особено мнение. — Законът на необходимостта не признава никакво особено мнение, ни-

какви народи, никакво високо произхождение на човека. — Защо е така? — Ще ви отговоря с следния пример.

Запитали един негърски проповедник, какво прави Господ, когато няма работа. — Сече пръте. — Защо Му са? — С тях налага неразумните хора. И аз казвам същото. Едно време Господ сякъл пръте, да бие с тях неразумните. Това е фигура. Всеки е опитал тоягата на Господа. Често казват: Да имаш Господ на земята! — Те разбират Господа в друг смисъл: да имаш злато, къща или скъпоценен камък; да имаш някой познат с високо обществено положение. Други мислят за Бога като същество, което наказва. Значи, вие разглеждате Бога от две страни: положителна и отрицателна. В първия свят действува Бог на доброто, а втория свят наричаме свят на илюзиите. Човек не може да живее едновременно в двата свята: в света на доброто и на любовта и в света на илюзиите.

Кармата е закон на тъмнината. Вторият закон — законът на свободата е също и закон на светлината, т. е. закон за правото и за човешката мисъл. Бог казва на пророка, че ако някой излезе от закона на кармата, или от закона на необходимостта, и влезе в закона на свободата и светлината, непременно греховете му ще се заличат. Някои мислят, че като тръгнат за оня свят, ще вземат с себе си всичките полици на своите длъжници. Полици се плащат само на тоя свят. На оня свят, т. е. в света на свободата, няма дългове, няма полици, няма затвори, няма съдии. На оня свят няма помен от тия неща. Там съществата живеят като брятя и сестри. В оня свят е истинският живот. Там е скрит животът на цялото Битие, както в семката на растението е скрит животът на цялото растение. Семката казва: Ако искаш да знаеш, какво нося, посей ме, да израста, да цъвна, да вържа, и плодът ми да узрее. Като опиташ плода ми, ще разбереш, какво нося в себе си. — Нямам време да чакам толкова дълго. — Щом нямаш време, гладен ще умреш.

Съвременните хора минават за много учени, но кой учен се е заел да изучи щателно ябълчната семка или кокошето яйце? В семката, както и в кокошето яйце, е написана историята на техния живот: как са създадени и защо са създадени, от колко години съществуват. В ябълчната семка е написана историята на всички ябълкови дървета. В кокошето яйце е написана историята на

всички птици от рода на кокошката. Достатъчно е да преброите семенцата на ябълката и яйцата, които една кокошка снася, за да разберете техния живот. Какво правят сегашните хора? Вземат една ябълка и едно яйце и ги изяждат. Смисълът на живота не се крие в яденето. Да мислиш само за ядене, това значи, да си в положението на водопроводна тръба, през която минават милиони килограми вода, но пак празна си остава. И през човешкия стомах могат да минат хиляди агнета, прасенца и кокошки, но пак празен ще си остане.

Днес всички хора искат да се осигурят, без да подозират, че цяла Европа ще мине през такива страдания, каквито през ума им не са минавали. Не се плашете. Ще ви дам един пример за изясняване на мисълта си. Преди 30—40 години аристократите от американския град Джонстон пожелали да имат в града си езеро, да прекарват горещите летни дни по-приятно. Понеже край града им минавала една голяма река, те се посъветвали с няколко инженери, как би могли да запушат реката, да образуват едно езеро, върху което лятно време да плуват с лодки, а зимно време да се пързалят с кънки. Инженерите проучили въпроса и се произнесли, че идеята може да се реализира. Наели много работници и в скоро време гражданите се радвали на приятната забава. На реката била построена голяма стена — бент, която задържала водата. Един ден се случило голямо нещастие: реката придошла толкова много, че стената не могла да издържи големия напор на водата и се пробила. С голяма сила водата нахлула в коритото и заляла близката част от града, като завлякла къщи, хора и добитък — около две хиляди души били удавени.

Питам: Не можа ли това езеро да се направи под града, а се направи над града, да станат толкова хора жертва? Ето, сегашна Европа е поставила бент на реката, който един ден ще се отпуши и пробие. Затова, който е над града, да търси спасение в планината; който е в долния етаж, да се качи в горния. Това е кармата на европейските народи, която се е събирала от години. Тя е узряла вече и произвежда страдания на цялото човечество. Страданията показват, че хората трябва да изменят живота си и да приложат Божественото учение. Защото, казва Иезекиил: „Който ходи в повеленията на живота и

не струва неправда, непременно ще живее, няма да умре."

Казвате: Какво ще стане с Европа, не ни интересува; какво ще стане с нас, това ни интересува. Ако сте в закона на необходимостта, не можете да не се интересувате от това, което ще става; ако сте в закона на свободата, ще бъдете зрители. Като поставяте дърва на огъня, не сте ли зрители? Дървата изгарят, това е цяла катастрофа за тях. Тия дърва с хиляди години са изграждали своите тела, а вие в един момент ги изсичате и поставяте в огъня. Те горят, вие се топлите на техния огън и казвате: Колко приятна топлина! Ще кажете, че дърветата са невинни, безгрешни същества. Въпрос е, дали са толкова невинни, колкото си представяте. Те дойдоха на земята и, без позволение, взеха от нея, каквито елементи пожелаха и каквото количество им трябваше. Някои от тях станаха по-големи, отколкото трябваше, и заеха големи пространства. Тъй щото, когато хората ги екзекутират, т. е. секат, горят и правят различни предмети от тях, това става по закона на тяхната карма. Бог им казва: „Така ще бъде с всекиго, който постъпва неправедно." Колкото и да се оплакват дърветата и хората, всички трябва да знаем, че не сме дошли на земята за щастие, нито да живеем на гърба на другите. Който иска да бъде щастлив, той трябва да влезе в закона на свободата. Ако можеш от любов да направиш за някого това, което майката прави за него, ти си в закона на свободата. Обаче, ако хванеш един вол и го заколиш, ти живееш в закона на необходимостта. Утре ще те хване някой по-силен. Трябва ли да те убие? Тоя закон има нещо общо с закона на махалото. Достатъчно е малко да го залюлееш, за да се движи от единия край до другия. В това отношение, законът на необходимостта не е нищо друго, освен часовник с махало, което всеки момент определя времето на човешката карма. Мъжът решава някой въпрос и казва: Време е да намеря една жена, да заживея по Божествен начин. Намира такава жена, ожени се, но след две-три години отрича тоя живот, казва, че жената е лошо нещо. Отново взима обратна посока. И жената се отказва от Божественото, раздвоява се, а с това и часовникът им се разваля. Всички се събират около тях, искат да ги убедят да се върнат, дано часовникът тръгне напред. Аз не съжалявам за такъв ча-

совник, който всеки ден се разваля. Нещастие ли е, ако гилйотината се развали? Нека се развали. Лошо ли е, че ножът ръждясва? Нека ръждяса. В природата съществува закон, който има пред вид правата на всички живи същества. Според тоя закон, ти нямаш право да задържаш в себе си повече енергия от тая, която можеш да асимилираш. Задържиш ли повече, отколкото трябва, излишната енергия произвежда известно напрежение върху твоя организъм. — Възможно ли е излишното количество енергия да се отрази вредно върху организма? Пуснете няколко капки вода да текат непрекъснато в продължение на 20 години, върху един камък, да видите, какво ще направи тя. Малко е количеството на водата, но тя ще пробие камъка на мястото, дето е капала. На същото основание, казвам: Нашите лоши мисли и желания, които са капали хиляди години наред върху нашия ум и нашето сърдце, са направили много дупки в тях. Тия дупки са причина за нещастието на сегашните хора.

Пророкът казва: „Всички хора трябва да се върнат в правия път, да заживеят по закона на свободата. — Какво гласи тоя закон? — Да забравиш, че имаш да взимаш нещо от когото и да е. Кажи в себе си: Каквото баща ни е оставил, ще го обработваме заедно и ще го делим по братски. Това значи, да се роди човек изново и да работи по закона на любовта, на правдата и свободата. Всеки човек е дошъл на земята с известна мисия, която трябва да свърши. Няма да определяме, кой какво трябва да свърши. Всеки трябва да е свободен, както Бог ни е оставил да се проявяваме свободно. Това се отнася до разумните хора, които слушат, какво им се говори. Кое пречи на хората да живеят добре? Няма сила в света, която може да противодействува на любовта. Ако българите бяха разумни, те щяха да обработват земята си с любов и да изкарат толкова храна, че да задоволят всички изобилно. Днес мъчно можеш да убедиш народите, че земята, която имат, им е достатъчна. Българите, специално, мислят, че трябва да вземат отнякъде заем, да изплатят дълговете си. Те са на крив път. Така не се оправя положението. Заемите повече объркват работите, отколкото да ги оправят.

Пазете се да не изпаднете в положението на оня българин, който, за осем крини жито, дадени в услуга на свой близък, взел десетократно. Той дал на заем на едного осем крини жито. Като плащал задължението си цели десет години, на края на десетата година длъжникът пресметнал, че дължи още 80 крини. Значи, той изплащал задължението си с сложна лихва. Това било услуга! Ще кажеш: Дано намеря някой благодетелен човек, да ми даде пари на заем. — Пази се от благодетели, които дават пари под лихва. Аз разглеждам въпроса принципално, не се занимавам с вашите малки, търговски сделки. Няма по-лошо нещо от това, да взимаш пари под лихва, или на заем. Не давай нещата си под наем. Сегашните хора се дават под наем: на Бога не вярват, на хората вярват: на Бога не се кланят, на хората се кланят. Няма силни хора в света. Жалко, слабо нещо е човекът. Кажете ми, де са силните хора на миналото, от които светът е треперел? Какво ще стане с сегашните силни хора в бъдеще? Не си въобразявай, че си силен. Докато греши, човек всякога е слаб. Силен, праведен и чист е оня, който не греши. Свет човек е оня, който и при най-големите противоречия живее за благото на ближния си.

Сега вие, които ме слушате, искате да се спасите, да не ви сполети някакво зло. Аз не ви проповядвам спасение; проповядвам ви, как да вършите Божията воля на земята. Аз ви уча, как да изпълнявате волята на живия Господ, в Когото се крие вашата свобода. Той ще ви накара да се чувствувате братя помежду си, да се приготвите за великия живот, който сега иде. Всички сте опитали стария живот, който ви е направил нещастни. Днес търсите път към спасение. В това отношение, сегашният човек прилича на оня алкохолик, който се отказва от пиене, когато остане без пари. Той казва на жена си: Давам честна дума, че няма повече да пия. Моля те, поискай от баща си малко пари, да подобрим положението си. Ще си живеем в мир и любов. И тоя път бащата се излъгва, дава пари, но зетът не издържа, продължава да яде и пие, за нищо не мисли. По цели нощи не се връща в дома си, не мисли за жена си, за децата си. Той е влязъл в пътя на престъплението.

Казвате: Кажи ни нещо велико, нещо философско. Каквото и да ви говоря, мъчно ще ме разберете. Вие имате своя философия, от която не можете да се откажете. Според мене, старата философия е отживяла вре-

мето си. От вас зависи в един момент да се освободите от старото и да приемете новото. Днес времето е мъгливо, но от вас зависи да се оправи. — Как ще стане това? — Достатъчно е да повдигнете мисълта си, да се свържете с мисълта на живия Господ, за да изгрее слънцето и да се оправи времето. — Докажи това! — За да ви го докажа, нуждни са часове, през което време вие ще измръзнете — вън е студено и мъгливо. Отказвам се да аргументирам нещата. Както и да говоря, все ще има недоволни.

Някои казват, че беседите ми не отговаряли на изискванията на речта, липсвало въведение, първа и втора част и заключение. Ето, хиляди години вече, как хората държат беседи по всички правила, с въведение, съдържание и заключение, но светът още не се е оправил. В живота се извършват действия, които се развиват по всички правила — с въведение, съдържание — първа и втора част, и заключение, но животът на хората не се подобрява. Какъв е смисълът на такъв живот? Някой намислил да обере един богат човек — въведение. Потърсил съучастници и ги намерил — първа част на съдържанието; уговорил се с тях, колко да им плати — втора част на съдържанието. Обирът е извършен, и виновниците са в затвора — заключението. Това действие се описва и напечатва. Всички познават тия беседи, но никой нищо не е придобил от тях. Такива беседи нито съм държал, нито ще държа. Аз оставам далеч от тях. Тая е причината, дето аз проповядвам без въведение, без първа и втора част на съдържанието и без заключение.

И тъй, когато някой иска да чуе една беседа от мене, аз ще го поканя в градината си, да види моите плодове — въведение в беседата. После ще му предложа да опита тия плодове — първата част на съдържанието; след това ще се разговорим върху начина на посаждането им и техните качества — втората част на съдържанието. Най-после той ще пожелае да си посади същите плодове. Ще му пожелая Бог да бъде с него — заключението. Това е новият начин на проповядване.

Да се откажем от старите пътища! Да обикнем хората като свои братя и да не пожелаваме техните имоти, техните жени и деца. Какво правят сегашните хора? Една мома харесва някой момък и пожелава да се ожени за него. Майката съдействува на дъщерята. Започват да канят

момъка, да го гощават с кокошки, с агънца, докато го завъртят. Той неусетно влиза в капана. Това не е женитба. Това не е никакво съдружие. На такива хитрини, именно, се дължат нещастията в света. Така хората са продали своите идеали, своите велики стремежи. Така и доднес още продават любовта. Мъжът и жената не са създадени за удоволствие в света. На тях е предоставена велика работа. Като види момата, момъкът казва: Какво лице! Какви червени устни! — Така е, но това не е истинската мома, тя е направена от кал. Днешните мъже и жени са направени от кал, те трябва да се върнат към времето, когато са били създадени по образ и подобие на Бога. Жена или мома, в прав смисъл на думата, е оная, на която сърдцето е пълно с чиста, велика любов. Мъж и жена, в прав смисъл на думата, са ония, които за никакво благо не се продават. Първите човеци се продадоха за една ябълка. Днес всички хора ядат същата ябълка. Например, когато двама млади се венчават, те черпят гостите си с алкохолно вино. По тоя начин новото не може да дойде. Чашата показва, че младите трябва да цъвтят, както цветята, но виното в чашата трябва да бъде сладко, а не кисело, алкохолно. Ако аз венчавам, ще давам само сладко вино. Алкохолното вино опива хората. Още на втория ден младите се скарват; на третия ден те се примиряват. Така живеят ден след ден, докато най-после се разделят. Майките дават и на децата си да пийнат малко винце, но и те се сбиват. Това са изопачените човешки чувства, с които още осем хиляди години да се живее, нищо няма да се постигне.

Време е вече да се върнем към живия Господ, Който всеки ден ни говори. С Него можем и ние да говорим и да се разбираме. Живият Бог е достъпен за всички. Неговата мисъл осветява ума на всички хора, облагородява сърдцата им и повдига техния дух. След всеки разговор с Бога, човек е готов да работи и да се жертвува. Дойдеш ли до махалото, напущаш Бога, започваш да философствуваш и казваш: Свободен съм да правя, каквото искам. После съзнаваш погрешката си и започваш да се молиш, да се извиняваш за нея. Така постъпват и народите. Обаче, Бог е решил да оправи света. Бентът, който американците построили на реката, не е нищо друго, освен бент, който е задържал кармата, да не се

прояви. Днес кармата на цялото човечество е назряла, и водата пробива бента. Днес кармата се проявява чрез болести, страдания, нещастия. Болестите са признак на назрялата карма на цялото човечество. Един американски лекар изследвал повече от пет хиляди нервни болести само в Америка. Тия болести се дължат на покварената човешка кръв. Покварата се дължи на кармичния закон, който действува в света. Човек сам си е причинил своята карма.

Представете си, че живеете в голяма, хигиенична къща, добре осветена от слънцето. В тая къща вие се чувствувате здрави, добре разположени. Ако в продължение на няколко години хвърляте боклук, нечиста вода в двора си, всички ще започнете да боледувате. Като не се вглеждате в себе си, търсите причината вън някъде и казвате, че някой ви е направил магия. — Не, вината е в вас. Вие сами си създавате страдания, сами попадате в кармичния закон. Каквото прави човек на физичния свят, това прави и в духовния. Там хората са нахвърляли толкова много боклуци и нечистотии, че и доднес още не могат да се освободят от тях. Това са техните нечисти мисли и желания, които им причиняват различни болести и противоречия. Ти не търсиш причината в себе си, но обвиниш някого и казваш: Ще отмъстя на тоя човек, ще го убия! — Който убива другите, сам себе си убива. — Кой е причина за кармата? — Змията. Тя се уви около дървото за познаване на доброто и на злото и изкуси Ева.

Истинската, дълбока причина за грехопадането се крие в сърдцата на първите човеци. Човешката карма, като змия, обвива човека и го заставя да греши. Кармата е неразумният човек, който мисли, че е свободен да прави, каквото иска, без да носи някаква отговорност. Мислиш ли, че, ако заколиш едно агне, не носиш отговорност? Какво ще отговориш, ако ти кажа, че агнето е дете на някой архангел? Ще кажеш, че това е глупаво. Кой от двамата е глупавият, не зная. Когато ви заставят да отговаряте за постъпката си, тогава ще разберете, кой говори глупости. Бащата на агнето ще иска отчет за неговия живот. Днес може да премълчава, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки. Бог се застъпва за всяка неправда. Той е Баща на всички — няма по-силен от Него. Ако някой ви напада несправедливо, то, преди да

се застъпи вашият баща, Бог ще се застъпи. Бог забавя, но не забравя. Може след хиляди години да се чуе Неговият глас, но ще се чуе. Той е дълготърпелив.

Сегашните хора са слязли дълбоко в материята, отклонили са се от Божествените методи и мислят, че светът ще се оправи чрез насилие. Насилието унищожава хората, но не ги оправя. Насилникът е подобен на чук, или на брадва. Какво допринася чукът? След като е ударял няколко години върху камъните, той се изтъркал и унищожил. Така постъпват и лошите хора. Те сами се унищожават и с това измъчват добрите хора. Че това е така, сами ще го проверите. Идете на гробищата да видите. че всички хора, които са напуснали земята, са чукали камъни и сами се унищожили. Христос дойде на земята да покаже на хората начин, по който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата.

Какво представя дихармата? Тя е закон на благоденствие, при който човек живее в благоприятни условия, в пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. Българите наричат дихармата дарба. Много естествено, като почнеш да обичаш, това е дарба. Като мислиш право, това е дарба. Като си истинолюбив и говориш истината, това е дарба. За да придобием една от тия дарби, трябва да пуснем живия Бог в себе си. — Ще си помислим по тоя въпрос. — Няма защо вие да мислите. Пуснете Бога в себе си, Той да мисли за вас. Ако кракът ти е счупен, ти ли казваш на лекаря, как да го лекува? Лекарят знае работата си, той сам прави, каквото е нуждно. И вие, като неразумния болен, казвате, че не ви трябва лекар, т. е. не се нуждаете от Господа. Не говорите истината. Всички се нуждаете от Господа. Той иде да намести счупения ви крак и казва: Ще стоиш мирно! Няма да риташ. Най-малкото помръдване ще размести счупените кости. На оня, който има карма, не се позволява да рита.

„Ако и нечестивите се обърнат към великия Божи закон, греховете им няма да се споменат.“ — Накъде да се обърнем? — Религиозните ще ви покажат посоката. Ще повдигнете ръцете си нагоре. — Какво означава това? — Че си намерил главата си. Щом намериш главата си, ще намериш ума си; щом намериш ума си, ще намериш

сърдцето си; щом намериш сърдцето си, ще намериш душата си; щом намериш душата си, ще намериш духа си. Ще се качваш и ще слизаш, докато намериш пътя на свободата. Пръстите на ръцете представят добродетелите. Следователно, като вдигне ръцете си нагоре, човек казва: Господи, в името на моите добродетели и добродетелите на моята жена, дай ми сила да работя в Твоята градина. Работи и Ти в нашите градини, да посадиш от Твоите ябълки, круши, череши и др. Да вдигнеш ръцете си нагоре, с допряни пръсти, това значи поляризиране на силите в човешкия организъм. Какво прави отчаяният? Той чупи ръцете си, хваща се за главата си и я стиска. Това не е на място. Няма защо да чупиш ръцете си и да стискаш главата си. Можеш да стискаш само онова, от което ще получиш нещо. Домакинята стиска вимето на кравата, за да издои млякото ѝ. Обаче, щом си отчаян, вдигни ръцете си нагоре, изправи се, и след 10—15 минути отчаянието ти ще мине. Щом си отчаян, кажи: Господи, извади ме от това състояние на безумие и ме въведи в закона на свободата, за да мисля правилно.

Какво правят повечето хора? Когато са добре, мислят само за ядене и пиене. Те разчитат на капитала, оставен от баща им. — Кой е тоя капитал? — Тяхното тело. Щом изразходват тоя капитал, започват да страдат. Нямаш право преждевременно да изразходваш своя капитал. Докато си млад, всичко изяждаш и изпиваш. После ставаш една въпросителна и се чудиш, какво да правиш. Иде смъртта и те задига. Така изгубваш всички условия на живота. Започваш да се молиш, отново да дойдеш на земята, но не можеш. Когато душата напуща плътта, това наричат живот на вечно мъчение. Това е състоянието, през което човек минава в ада. Тогава той казва: Божиите пътища не са прави. — Неизповедими са Божиите пътища, но ти трябва да напуснеш стария живот и да отидеш при Господа да работиш за Него, както Той работи за тебе.

Казано е: „В който ден се обърнем към Господа, ще заживеем в братство и любов." — Така е, но прилагането е мъчно. — Ако си млад кон, всичко е лесно; ако си стар кон, не можеш да научиш нов занаят. „От старо дърво, вретено не се прави." Тая поговорка трябва да се разбере правилно. — Не може ли без вретено? — И без

вретено може. Когато убият някого, той прилича на вретено. За жената вретеното е това, което е камшикът за стражаря. Жената навива и развива вретеното, както стражарят вдига и слага камшика си върху гърба на престъпника.

И тъй, вретеното е нужно, докато човек е в закона на необходимостта. Щом влезе в закона на свободата, никакво вретено не му е нужно. Птиците имат ли вретена? Бубата, която сама си прави пашкул, има ли нужда от вретено? Въпреки това, човек пита: Как ще се облечем без вретена? Който живее в закона на свободата, той се нуждае от друго вретено. То е от друг свят и се върти не отляво надясно, но спирално, отдолу нагоре. Долната спирала е най-широка и, колкото по-нагоре отива — към Бога, започва да се стеснява. Това спирално движение наричат закон на еволюция. Кармата е закон на инволюция, т. е. отклоняване от правия път на живота, отбиване от пътя на светлината и слизане в тъмнината. Какво прави момата, когато иска да се хареса на някой момък? Тя се облича с нов костюм, напудри се, червила се и така излиза вън, да срещне момъка. Ако тоя път не успее, тя облича друг костюм. Защо още първия ден не облече костюма на любовта? Като я види с тоя костюм, той непременно ще я хареса. Нека втория ден облече костюма на истината — синият цвят, и така да се покаже на своя възлюбен. Външно момата може да е черничка, но отвътре да е бяла. Външната красота на човека трябва да отговаря на неговия вътрешен живот. Каквито и да сте, бъдете благодарни. Важно е да сте искрени и чистосърдечни. Благодарете за всички блага, които ви са дадени. Не очаквайте благото да дойде отвън. Купувате си лотариен билет и очаквате да спечелите нещо. Такива билети са и вашите синове и дъщери, на които очаквате. Де са вашите синове и дъщери? Те се забавляват някъде, а вие очаквате на тях. Вие очаквате и на мъжа си, но и той не мисли за вас. Вложете надеждата и упованието си в вашата душа, която живее в Бога. Там ще намерите своята жена, своя син и своята дъщеря. Само така вашият мъж и вашата жена, вашата дъщеря и вашият син ще водят добър и смислен живот.

Приложете правилото на новото учение: Любов към живия Господ. Любов към вашата душа и любов към

своя ближен. Това изисква новото учение и новата религия. Те ще разрешат всички философски въпроси. Разрешаването на тия въпроси ще внесе светлина в човешките умове. Влезте в новото училище и направете първия опит. Опитът разрешава въпросите. Като правя опити, аз сам се убеждавам в верността на новото учение. Аз не се убеждавам в това, което Господ може да направи, но в това, което аз мога да направя. Докато аз постъпвам според Божията воля, и Господ е готов да изпълни моето желание. Ако аз изменя отношенията си към Бога, и Той ще се измени към мене. Ние сме отражение на Бога. Затова е казано: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери." Каквито камъни хвърляш, с такива ще ти се отговори. Започнеш ли да критикуваш Господа, положението ти ще се влоши. Не мисли лошо за Господа, защото Той е вътре в тебе и ти казва: Страданията, които имаш, се дължат на лошия ти живот. Ако още ходиш в тоя път, вечно ще страдаш. Откажи се от него и не викай против страданията. В същност, Бог вика в тебе.

Днес хората роптаят против бедните, критикуват ги, но не знаят, че сега е тяхното време. Бедните идат в света. Това Бог казва, не казвам аз. Той призовава бедните, сляпите, хромите, клосните, да управляват света. Казано е, че децата ще управляват света. Понеже ученитe и богатите не можаха да управляват света, децата ще го управляват. Те не могат да лъжат. Те изнасят нещата, както са. Сегашните управници си служеха само с дипломация, с маниери. Като ги наблюдават, другите казват: Красиви маниери има тоя човек! Животът не се нуждае от фалшивите маниери на хората. Откажете се от тия маниери и се покажете такива, каквито сте, каквито ви познавам отначало, а не такива, каквито днес ви виждам. Бъдете Божествени човеци.

Какво виждаме днес? Тръгнал някой богаташ, а след него цяла свита: познати, приятели, слуги, по-добре облечени от него — цели генерали. Светът е сит на такива генерали. Казват за някого: Голям човек е той. — — Защо е голям? За друг казват, че е малък. — Защо е малък? — Защото си служи с чужди умове и сърдца, а не с своя ум и с своето сърдце. — Много неща знае той. Какви истини говори! — Той говори това, което от други е чул, а не това, което сам е придобил и преживял. Ако е за истината, готов съм да я слушам и от децата, и от жабите, и от мухите. Аз съм се разговарял и с жабите, и с мухите и от тях съм чул умни неща. Дето кацне, мухата говори. Ако кацне на челото, тя ни пита: Мислите ли право? Ако кацне на окото, тя казва: Много са отворени очите ви, затворете ги малко. И ние, за да се освободим от мухата, затваряме очите си. С една дума, мухите казват, че идат при нас, за да ни освободят от нечистотиите и да ни покажат, как трябва да живеем. Тъй щото, когато мухата кацне върху вас, не бързайте да я изгоните или убиете, но запитайте се, какво иска да ви каже тя. Умна е мухата, за нея може да се говори много, но нямам достатъчно време. Каквото и да ви се случва в живота, мислете за живия Господ, Който е на земята, между нас.

Аз съм дал срок на хората десет години, за да познаят, че Бог е жив и е между тях. Вярвате ли в думите ми, или не, не е важно. След време ще видите, дали имам право, или не. Великият живот е влязъл вече в нас и ще ни измени без нашата воля. Както железарят туря желязото на огъня, за да го пречисти, така и великият живот ще ни прекара през огън, за да ни очисти и кали. Така и фитилът, турен в лампата, гори и дава светлина, без да го питат, желае ли това, или не желае. Питате ме, какво искам, и защо съм дошъл на земята. Искам да запаля изгасналите светлини и да ви накарам да светите или като свещ, или като газена лампа, или като дърва, или като електрична лампа. Това ще стане. По тоя въпрос няма две мнения. Ония, които слизат отгоре, казват: Ние ще обърнем земята с главата надолу, но ще изгоним дявола от нея. Втори път той няма да помисли да дойде между вас. Бог пред нищо няма да се спре. Той е избрал нови средства за действие, които не се подчиняват на никакви наредби и закони. Бог няма да остави ново средство, което да не приложи. Всички нови средства ще бъдат приложени и изпитани. Тогава няма да има особени мнения. Всички хора ще мислят еднакво. Всички ще бъдат на един ум. Всички ще спазват правилата: Зле на никого няма да мислят, бедните няма да онеправдават, гладните ще задоволяват, болните ще лекуват, бездомните ще приютяват, на немощния нивата ще изорават. Това изисква новото учение. Всички ще го опи-

тате. То ще ви избави от заблужденията. Казвате: Не е дошло още времето на новото учение. Други казват, че минало неговото време. Според мене, мина времето на злото.

Горко на бедните и на богатите, които не се подчиняват на великия живот! Благословени са бедните и богатите, които се подчиняват на великия живот! Не давайте богатството си на свинете, да го изразходват напразно, а вие да станете за посмешище. — Не се живее лесно на тоя свят, искам да туря край на живота си, не ми се живее вече. — И да туриш край на живота си, нищо няма да постигнеш. Това е излишно чесане. Щом те сърби някъде, кажи: Мога да търпя, ще изнеса страданието докрай. Речеш ли да се почешеш, ти си човек с слаба воля. Речеш ли да изгониш или убиеш мухата, ти нямаш търпение. Който пъди мухата от носа, от челото си, от него човек не може да стане. Кацне мухата на носа ти и казва: Братко, защо не живееш по закона на любовта? Не я пъди, но отговори ѝ: Аз правя опити да прилагам любовта. Кажеш ли така, мухата ще хвръкне. Ако не сте готови да се разговаряте с любов с мухата, тя постоянно ще ви безпокои. Едно казва мухата: Човек трябва да мисли право.

Сега аз ще прекратя беседата си, защото краката ви отдолу ще почнат да протестират. Не е лесно да стоите вън, на студа, час и половина или два часа. Аз съм обещал да лекувам всеки, който се простуди. Понеже служа на новото учение, готов съм да понеса разноските на всеки, който се простуди и заболее.

Вярвайте в своя ум, в своето сърдце и в своята душа, за да се освободите от старото заблуждение, наречено карма, или закон на необходимостта. Само така ще влезете в закона на свободата.

Това, което ще остане недовършено от моята беседа, ще ви се даде по друг начин. Ново знание, нова светлина иде. Тя ще оправи пътя ви. Това, което сега ви говоря, е само въведение. После ще дойде съдържанието и заключението. В въведението нещата не са строго систематизирани. Когато дойде Бог, ще ви говори така, както никога в живота си не сте слушали.

*

12. Беседа от Учителя, държана на 7 декември, 1919 г. София.

Работи на лозето ми

„Синко, иди днес, работи на лозето ми.
— Не ща; но после разкая се и отиде.“*)

Съзнателният живот има две посоки на движение. Те не са произволни, нито необходими. Те не са насилие, но свободна проява на човешката душа.

В прочетената притча Христос говори за двама синове, проява на един и същ баща, на една и съща майка. Думата „проява“ е употребена в философски смисъл. На обикновен език казваме: Два сина, родени от един и същ баща и от една и съща майка. Казано е в Писанието, че Бог извади от Адама едно ребро и направи от него жената. Оттук излиза, че първият човек е раждал, но от сърдечната област. Който разбира Божествения език, ще си изтълкува въпроса, както е в действителност, без да се съблазни. Който не разбира тоя език, ще се съблазни и криво ще го изтълкува. Под „жена“ сегашният мъж ще каже, че тя е същество, което гледа къща, готви, ражда деца и ги отглежда. Под „мъж“ сегашната жена ще каже, че той е същество, създадено да гради къщи, да внася в къщата необходимите блага за подържане на живота, да се грижи за външните работи.

Философията на сегашния живот е съградена върху две основни начала: да донасяш материал за готвене и да готвиш тоя материал. В широк смисъл на думата, всички философи, учени и писатели са готвачи. Разликата между тях е само в това, че едните са добри майстори готвачи, а другите — обикновени, прости готвачи. Всеки готвач, който готви добре, изпълнява волята на господаря си. Който не готви добре, не изпълнява волята на господаря си. Всяка жена, която обещава на мъжа си, че ще сготви добре, а нищо не готви, прилича на втория син,

*) Матея 21:28—29.

който обещава на баща си, че ще отиде на работа, а не отива. Жена, която отказва на мъжа си да готви, а след това се разкае и сготви добре, е подобна на първия син.

Аз не разглеждам готвенето в обикновен смисъл на думата. Ако вие го разглеждате в тесен, т. е. в буквален смисъл, това значи, да разбирате аритметичните действия, както децата ги разбират. Колко правят 1 + 1? — Две. Колко правят 2 + 2? — Четири. Колко ще получите като съберете 4 + 1? — Пет. Числото две е резултат, а резултатът в семейството е синът. Обаче, числото две означава още майката, жената. Значи, синът се замества с майката. Когато Бог поставил жената в рая, тя Му казала: Господи, аз няма да изпълня Твоята воля. Имам свои разбирания и ще живея, както намирам за добре. Ще изучавам нова философия, а не тая, която Ти си въвел. Тоя разговор между Бога и жената не е станал в рая. Той напомня разговора на бащата с първия син, който първо се отказал да изпълни волята на баща си. Той се отказал да отиде на лозето му, но после се разкаял и отишъл да работи. Разкаянието е резултат на големите страдания, през които той минал. Съзнанието му се пробудило, и той казал: Ще отида да изпълня волята на своя баща. Когато се казва, че жената ще спаси света, разбираме първата жена, която отказа да изпълни волята на баща си. Когато говорим за първия син, разбираме проява на любовта в всичките ѝ форми.

Казано е: „Любовта ражда живота." Значи, животът не може да се прояви, нито може да се разбере без дълбоко проникване в любовта. Под „любов" не разбирам вашите чувствувания, които са само резултат на любовта. Не се лъжете от приятните чувства. Ако едно чувство в началото е било приятно, на края става неприятно. Закон е: Всяко нещо, което започва добре, свършва зле. Това може да се докаже статистически. Колко на сто от младите моми и момци, които влизат в живота с радост и надежда, като остареят, свършват живота си с същата радост и надежда? Де остана техният идеализъм? Започват живота си като идеалисти, в средната си възраст стават материалисти, а накрая на живота се разочароват в всичко и казват, че животът няма смисъл. Повечето хора започват живота си добре; обещават, че ще отидат на нивата да работят, а после се отказват — свършват

зле. Така свършват всички, които живеят само на физичния, т. е. на материалния свят. Дай в ръцете на такъв човек 10—15 хиляди лева и виж, какво ще направи. Той ще почне да търка ръцете си, както Пилат изми своите, за да се освободи от всякаква отговорност. Като търка ръцете си, той казва: Аз съм свободен от всякаква отговорност. Ако направя някакво престъпление, не отговарям. Вие възлагате надежда на тоя човек, дано свърши някаква работа, но той не я оправдава.

Днес мъжът и жената търкат ръцете си една в друга, но какво излиза от това търкане? И двамата изяждат капитала си. Това не става по закона на необходимостта, но така искат те. Всичко зависи от добрата воля на човека. Искаш да си добър, ставаш добър; искаш да си лош, ставаш лош. — Защо? — Защото и в доброто, и в злото се крият известни блага. Например, заколиш едно агънце, опечеш го — вършиш престъпление. Седнеш да ядеш агънцето, изпитваш доволство и приятност. Ако се откажеш да го заколиш, в първо време страдаш, но после си доволен, че не си извършил престъпление. Ако заколиш теленцето си, ще благуваш най-много една седмица, докато изядеш месото му. Ако го отгледаш, то ще стане голяма крава, от която ще пиеш мляко, ще биеш масло, а понякога ще си правиш и сирене. Кой от двамата печели повече? Първият мисли, че без месо не може, но като яде месо, ще се натъкне на такива страдания, каквито никога не е помислял. Какво чувство изпитвате към приятеля си, който ви казва обидни думи? — От ден на ден вие ставате все по-хладен, по-чужд към него, докато най-после съвсем се отчуждавате и разделяте. — Каква пакост ви е причинил той? — Заклал е вашето теленце.

Христос изнася притчата за двамата синове, за да представи двете категории хора: духовенството, които обещаха, че ще изпълнят волята Божия, но не я изпълниха; втората категория са бедните, хромите и клосните, които не обещаха да изпълнят волята Божия, но я изпълниха. На духовенството бяха дадени законът и заповедта, но те не ги изпълниха. Каквото е било духовенството преди две хиляди години, такова е и днес. Каквито са били бедните преди две хиляди години, такива са и днес. Ако времето носи живи, съзнателни условия, които хората използуват, то дава своето, т. е. то изменя хората

Иначе, времето не изменя хората. И сегашните християни не са използували времето от идването на Христа днес. Те не се различават много от светските хора. Съботен ден, като свършат работата си, светските хора отварят вестниците и преглеждат, какво се дава в театъра, или в операта, кой добър певец и музикант е дошъл, да отидат да послушат музика, да прекарат времето си по-приятно. Религиозните хора търсят по вестниците, де ще се държат духовни сказки или проповеди да послушат нещо. Те мислят, че прекарват времето си по-разумно от светските, които, покрай театри и концерти, мислят за ядене и пиене. Те казват: Чухме поне една сериозна проповед.

Казвам: Не е само до слушане на проповеди и беседи — прилагане е нуждно. Всяко нещо подлежи на развитие. Както слухът, зрението, обонянието трябва да се развиват, така и духовният живот на човека трябва да се развива. Първо ще слушаш, после ще прилагаш. Едното без другото не може. Какво е придобил и научил човек, ако на старини зрението, слухът и обонянието му започват да отслабват или напълно се изгубят? Ще кажете, че в реда на нещата е старият човек да изгуби и зрението, и слухът, и обонянието си. Това не е верно. Ще кажете, че външните обстоятелства налагат едно или друго положение. И това твърдение не е верно. Дават на някого известна сума, за да се съгласи на нещо, което не е в реда на Божиите закони. Ако сумата е малка, той отказва да свърши работата — не се подкупва. Увеличават сумата, докато най-после той отстъпи. Близките му го оправдават, че не могъл да издържи под напора на парите. Каква сила представят парите в себе си? Не се оправдавайте с силата на парите. Това е криво учение. Парите не са сила. Желанието на човека към забогатяване е силно, но не и парите. Отиваш в една църква, дето започват да те убеждават, че само тук е спасението. Те казват: Ако останеш между нас, ще бъдеш спасен. И това е криво твърдение. Църквата, като външен образ, не спасява хората. Само оня може да упътва, който върви в Божествения път. Не върви ли в тоя път, колкото и да говори на хората, колкото и да се моли на Бога, нищо не може да направи. Колко души има между вас, които познават пътя към Бога? Казвате: Ти нали

ни говориш за Бога? Нали ни сочиш пътя към Него? Така е, аз говоря, вие ме слушате, но ако няма единство между нас, нито аз мога да ви упътя, нито вие можете да ме следвате.

В Германия имало един знаменит проповедник. С красноречието си той увличал стотици хора на своите проповеди. Една млада, красива мома се влюбила в него и започнала да посещава проповедите му редовно. Винаги сядала на първо място и с жив интерес следяла всяка дума. Дълбоко в себе си, тя си мислела: Ето един човек, за когото мога да се оженя. С него ще живея добре. Проповедникът, като виждал преданността на младата мома към неговите проповеди, често си казвал: Ето, вкарах една овчица в тоя път. Най-после се оженили, но какво излязло? Двата сина не изпълняват Божията воля. Единият обещава, но не изпълнява. Другият не обещава, а изпълнява. Като се оженили, работата излязла другояче. Тя казала на своя възлюбен: Дотегна ми да слушам твоите проповеди. Разбрах вече едната страна на живота, искам да разбера другата. Започнали да четат вестници, да видят, де се дава концерт, бал, или някаква забава.

Сега и аз ви питам: Като ме слушате, като посещавате беседите, какво мислите? Каква е скритата ви мисъл? Ако съм богат, ще ме обикалят бедни, ще се оплакват, дано оставя на тоя една сума, на оня друга сума, да ги осигуря. Знаете ли, какво прави богатият, като умира? Той завещава богатството си на тоя, на оня, докато раздаде всичко. Това не е изпълняване на Божията воля. Това пречи на хората да разберат живота правилно. Ако и аз съм заинтересован от някои от вас, като учени, богати, влиятелни, че ще можете да съдействувате на моята работа, също съм на крив път. Ако всички ние, като музиканти на един велик оркестър, се събираме заедно, първо да свирим с любов, а после да делим печалбите си братски, можем да свършим една работа. Няма ли единство и хармония между нашите мисли, чувства и действия, нищо не можем да постигнем. Ако аз не ви ценя и отделям трите части от печалбата за себе си, а едната част за вас, законът на пропорцията и отношението между членовете на уравнението не са спазени. Щом законите и отношенията между величините не са спазени, работите всякога пропадат. Бог създаде света от две еднакво ин-

тенсивни сили, действуващи в противоположни посоки.

В притчата за двамата синове, Христос не осъжда единия, който не изпълнил волята на баща си, но запитва слушателите си, кой от двамата изпълнил волята на баща си. Защо не я изпълнил първият? Когато човек изпълнява Божията воля, той прави това за себе си, а не за Бога. Да живееш добре, това е за самия тебе, а не за другите. Това не значи, че търсиш начин за спасяване, но да работиш разумно и от твоята работа да се ползуват близките ти. Да живееш добре не от егоистична гледна точка, но за равновесие в живота. Добрият живот уравновесява силите в природата. Засегне ли се равновесието в малкия човешки свят, ще се засегне равновесието и в външния свят. Казват: Да запалим къщата на еди-кого си. — Знаете ли, че ако се запали неговата къща, ще се запалят къщите и на някои от вашите близки?

Христос пита учениците си: Кой изпълни Божията воля? Който се отказа, или който обеща да я изпълни? Ако вие сте от тия, които се отказвате, а изпълнявате Божията воля, аз ви похвалявам. Ако сте от тия, които обещавате да изпълните Божията воля, а после се отказвате, вие губите условията за вашето повдигане. Новото учение внася нов поток в хората да разбират нещата правилно, да се стремят към съзнателен живот. Причините за нещастията и падението на хората се крият в микроскопични поводи. Причината за греха е малка, но последствията му са големи. Едно неразумно желание към известна форма, или към даден плод създава големи страдания. Ако пожелаеш да имаш къща като тая на своя ближен, ти вече си сгрешил. Видиш една красива жена, погледнеш към нея, веднага се заразиш.

Сега аз говоря за жената принципално, а не както вие я разбирате. Според мене, мъжът и жената отделно не съществуват. — Защо? — Защото мъжът и жената, както днес се проявяват, са търговски фирми, които много пъти са пропадали. За коя от тия фирми да говоря? — Аз, Иван, съм честен човек. — Честен си, но досега си пропадал най-малко сто пъти. Надявам се, че ти, Иван, сегашната фирма, ще приемеш новото учение и ще живееш по нов начин. Няма защо да се докачате. Ако не сте разрешили някоя задача, ще си признаете, без да се самоосъждате. Запитайте се, изпълнили ли сте всички добри потици, които се явяват в душата ви. Извършили ли сте всички добри дела, които е трябвало да направите? Вижте, колко е готов човек да отговори на оня, който го обидил! Ще тръгне от къща в къща да говори по негов адрес. В няколко часа ще напълни града с лоши думи за него. Следователно, ако искаш бързо да се рекламираш, кажи няколко обидни думи на своя близък. Какво печелите, като препоръчате тоя човек пред другите хора? Ще кажете, че всички трябва да го познават като нечестен човек. Кой човек е честен? За да намерим истински честен човек, трябва, като Диогена, да запалим свещ и да тръгнем да го търсим по целия свят. Аз взимам думата „честен" в широк смисъл, както се разглежда в Божественя свят. От човешко гледище, лесно се намират честни хора, но не и от Божествено гледище. Ето защо, нашата работа е да решим отново всички задачи. Онния, които са криво решени, ще ги поправим; онния, които още не са решени, ше ги решим по нов начин. Това зависи от нас, от нашето добро желание.

Казвате: Ако условията ни са благоприятни, ще решим всички задачи и ще се развиваме правилно. Идат благоприятни условия за цялото човечество. Това са големите страдания, през които ще минат всички хора, всички народи. На онния, които са трупали милиони, косите им ще настръхнат от ужас, когато банките, една след друга, започнат да пропадат. Онния, които са градили къщи и трупали имоти, ще се видят в чудо, когато всичко изгубят и се намерят на пътя. Онния, които са имали стопанство и отглеждали добитък, кокошки, патици, горчиво ще съжаляват, когато мор дойде върху добитъка и птиците им и останат с празни обори и кокошарници. Това е положението, което очаква всички онния, които са вървели по пътя на втория син. — Кажи ни поне една утешителна дума. — Ще ви кажа утешителни думи, но само тогава, когато изпълните Божията воля.

Често ви говоря за знанието, като необходимост за човешката душа. Аз нямам пред вид онова знание, което е причина за много престъпления. Съзнателно, или несъзнателно, много писатели, проповедници, философи заблуждават хората. Те всички минават за учени. Какво знание е това, което заблуждава хората? Ние говорим за истинското, положителното знание, което внася светлина в

човешките умове. Някои казват, че лъжата струва пари. — Това е въпрос. В същност, казано е, че краката на лъжата са къси. Ако вземеш пари за лъжата, няма да мине много време, ще те уловят и ще платиш скъпо. Повечето хора много обещават, малко изпълняват. И това е особен вид лъжа. Човек трябва да бъде искрен към себе си, да не карикатури истината. Малцина са ония, които са дали обещание да отидат на нивата и са изпълнили обещанието си. Който не работи на нивата, той попада в закона на кармата и страда. Който работи, той има какво да яде, затова е щастлив. Използувайте малкото време, което ви остава. Не ви заплашвам, но повтарям: Решете още сега да заживеете нов живот, защото малко време ви остава. Това не значи да тръгнете по църквите, да четете Библията и Евангелието, да палите кандила и свещи. Бог не се лъже. Той е сит на човешки обещания. Адът е павиран с човешки обещания. Важно е, кой ще изпълни Божията воля.

Казано е в Писанието: „Когато слънцето потъмнее, луната престане да свети и звездите почнат да падат една след друга, тогава ще се яви знамението на Сина Човечески, Който ще прати ангели на земята да съберат Неговите избранници." — Какво ли означава това събиране? Дано не дойде скоро това време! — Няма време за отлагане. Всеки трябва да направи завещанието си. Ако го направи навреме, ще подобри живота си. Мисли ли, че има още време, горко ще пати. Кога ще дойде часът ви, и ангелите не знаят. — Кои ангели не знаят? — Падналите. И синовете човечески не знаят. — За кои синове се говори? — За облечените в плът. Ангелите, които са при Бога, всичко знаят. Навсякъде по света има ангели и синове човечески, които нищо не знаят. От Америка се чува гласа на един учен, който казва, че на 17 декември ще се свърши светът. Дойдоха при мене две студентки да ме питат, какво е мнението ми за това предсказване. Питам ги: Вие готови ли сте за оня свят? — Как ще се познае свършването на света? — Бог ще слезе на земята и ще Го посрещнат тържествено с салюти. Свършването на света ще бъде велико събитие. Реките ще придойдат и ще излезат от коритата си. Земята ще се разтърси и ще се зарадва на Господа. Вулканите ще изригнат и с силен гръм ще поздравят Господа. Интересно

е да се следи, колко салюти и поздрави ще се отправят към Господа. Земята, като млада мома, ще заиграе пред Него.

Христос запитва днес всички хора: „Кой от двамата синове е изпълнил Божията воля?" Ще кажете, че оня, който първо се е отказал, а после се разкаял, той е изпълнил Божията воля. Последният момент спасява положението. В тоя смисъл, много добрини и едно добро са равносилни. Важно е, какво си направил последният момент. Може да си направил много злини, но в последния момент на живота си да си направил едно добро — то спасява живота ти. Последното добро заличава всичките ти злини и от разумния свят започват да гледат на тебе като на свой брат. С тота не ви утешавам, но казвам: Съблечете старите си дрехи и облечете белите, празничните си дрехи. Нали много от вас сте ясновидци, кажете, какво ще стане на 17 декември. Ако питате мене, аз ще ви кажа, че на 17 много хора ще излезат от гробовете си и ще възкръснат. Какво е казал американецът, това е негова работа. Аз не отговарям за него. Ако пророчеството му се сбъдне, той ще мине за истински пророк. Ако не се сбъдне, ще изгуби доверието на хората. И да не се сбъдне пророчеството му, той е накарал хиляди хора да се замислят. На мнозина сърдцата се свиват от страх, боят се да не правят погрешки. Колкото е голяма възможността да се сбъдне пророчеството му, толкова е голяма вероятността и да не се сбъдне. Ако сега ви подложа на глад, всички ще гласувате да се отложи това нещо. — Защо не искате да гладувате? — Защото не сте приключили сметките си. Какво страшно има в смъртта? Каквото и да правите, колкото и да отлагате, все ще дойде едно число 17. Дали единично, или колективно ще заминете за оня свят, не е важно. Иде денят, когато ангелите ще кажат: Стига вече! Време е да се върнеш при баща си. Тук ще минава регулация, и къщата ти ще се развали. Като знаете това, съветвам ви да се освободите от всякаква омраза, от всякакво съмнение и подозрение.

„Някой си човек имаше двама синове." Синът, който обеща да извърши Божията воля, е мъжът, човекът, когото Бог пръв създаде. Другият син, който отказа да изпълни Божията воля, но после се разкая и я изпълни, е жената. Двамата синове, т. е. мъжът и жената са ония

близки души, които живеят заедно в човека. Някога човек обещава да направи едно добро, но го отлага. Вечерта, като съзнае погрешката си, разкае се и изпълни решението си. Така човек расте и се развива. Умът обещава и не изпълнява, а сърдцето се отказва да изпълни волята на Бога, но после се разкайва и изпълнява. Има интелигентни хора, които много обещават, но нищо не изпълняват. От тях нищо не излиза. Хората на сърдцето, които минават за наивни, глупави, първо се отричат, но после изпълняват волята на Баща си. Затова казвам, че бъдещата култура е на сърдцето. Не ще оживее това, което е в нашия ум; ще оживее това, което е в нашето сърдце. Следователно, предчувствията на сърдцето са по-верни, отколкото мислите на ума. Понеже бъдещата култура е на сърдцето, затова Христос ни обръща внимание да обработваме сърдцето си.

Бих желал в бъдеще всички общества и народи да образуват дружества, да отварят училища за работа върху сърдцето. Това да не бъде само проект, но да стане действителност. Какво правят сегашните хора? Образуват едно дружество, съставят устав; представят го в министерството на одобряване; след това викат свещеник за водосвет, избират комисия, която да поеме работата и, докато започне функцията си, то свършва своя живот. Новото дружество няма нужда от никакво зарегистриране, от никакъв водосвет. Решете и приложете решението си. Зарегистрирането му ще дойде свише. Старите дружества ще си вървят по стария път, а новите, които сега се създават, ще се развиват по нов план. Питате ме, можете ли да влизате в дружества. Човек е сам дружество. Ще се запише член на своето дружество. — Да се женим ли? — Ако живеете по законите на Бога, няма защо да се жените. Ако сте вън от Неговите закони, женете се, колкото пъти искате.

Какво означава женитбата? Питам: Кой венча първите хора? Кой осветява живота на птичките? Кой ги венчава? Всяко добро дяло се осветява и санкционира от Бога. Днес, като извърши човек престъпление, хваща го полицията и го туря в затвор. После го съдят, държат протоколи и, когато произнесат присъдата, осъждат го на 10—15 годишен затвор. Тук остава, докато минат определените години. Когато човек направи едно добро, никой

не знае, никаква санкция не се издава. — Как ще се оправи светът? — Като обърнете нещата. Когато някой направи едно добро, санкционирайте го; когато направи престъпление, не издавайте никаква санкция за него. Когато в някое семейство едно от децата е много лошо, майката носи ризката му в черква, да му чете свещеникът. Според мене, майката трябва да занесе ризката на доброто си дете, на него да чете свещеникът. Идеите трябва да се преобразят. Бог е решил да ликвидира с старите и изопачени идеи на човечеството. Как мислите, право ли е това, което ви говоря? Верни ли са думите ми? Ще кажете, че са верни. Аз казвам, че моите думи са верни 50%, а когато се приложат и дадат резултат, ще бъдат верни сто на сто. Процентът на вярващите в България е малък. Ако двама души на стоте вярват, 98% не вярват

Мойсей отиде при Фараона и му каза, че Иеова го праща при него. Наивен беше Мойсей, като мислеше, че Фараон ще го разбере и повярва. Той му отговори: Не познавам Иеова. Мойсей трябваше дълго време да убеждава Фараона, да прави чудеса, докато най-после Фараон се принуди да освободи евреите. След последното чудо, Фараон каза: Да си вървят тия хора! Дето искат, там да отидат, там да принасят своите жертви. Всеки, който иде в света, трябва да бъде като Мойсея. — Чудеса ли трябва да прави? — Чудеса и знамения се правят за безверниците, а вярващите не се нуждаят от никакви доказателства. Какво ще бъде знамението за твърдоглавия Фараон, за да пусне евреите да излязат от Египет? Земята ще заиграе, както никога не е играла. Реките ще излязат от коритата си, и вулканите ще изригнат с всичката си сила и мощ. — Де ще станат тия знамения? — В човешките общества. Те ще ви разтърсят така, че всичко старо ще изчезне.

Спомнете си всички, какво ви е говорил вашият Баща и какво сте изпълнили от всичко, каквото ви е говорил. Кажете си: От днес туряме край на стария живот, заличаваме всички стари сметки, всички взимания-давания. От когото имам да взимам, нищо не искам; на когото имам да давам, нищо не давам. С търговията е свършено вече. — Може ли да се живее без търговия? — Ще дойде новата търговия: ще продаваш с любов и ще ку-

пуваш с любов. — Не искаме да купуваме и продаваме с любвв. — Който иска да се занимава с пари, свободен е; любовта е за ония, които са ликвидирали с старото. Това не значи, като се върнете по домовете си, да започнете да се карате, мъжът да не иска да знае за жена си, и жената — за мъжа си, да кажете, че не се познавате вече. В същност, те досега не са се познавали, а трябва да се познаят. Кой мъж е познал жена си и коя жена е познала мъжа си? Те отсега нататък трябва да се познаят и да си подадат ръка за взаимна работа. Кажете на вашите синове и дъщери, че ги познавате вече.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога." Сегашните хора се страхуват да не ги позная. Двете студентки, които дойдоха да ме питат за верността на предсказанието, дадено от американеца, също се боеха да не ги позная. Но аз отговорих на зададения от тях въпрос, без да се впущам в друг разговор. Казах им, че досега хората са били гъсеници, на 17 число ще умрат за тоя живот и пак на 17 ще се превърнат в пеперуди, т. е. ще възкръснат. Те искаха да им кажа нещо за бъдещето. Казах им: Понеже старият свят ще се свърши, няма какво да ви говоря за него. Всичко, което ви интересува, има отношение към стария живот. За него всичко е писано, вие знаете това. Следователно, мога да ви кажа нещо за новото, което иде сега. Казах им, че в света ще станат големи промени. Всичко, което става, е за добро. Хората не разбират доброто, което иде, и го тълкуват криво. Те ще се преобразят, но и светът ще се преобрази. Ще станат промени и на физичния свят: земетресения, бури и др. — Кога ще стане това? — В бъдеще.

„Това е живот вечен, да познаем Бога." И ние трябва да се познаем. Да знаем, че всички страдаме, че всички се мъчим, че всички имаме неразрешени задачи. Мнозина си дават вид, че работите им са уредени, а в същност не е така. В това отношение, те приличат на ония ученици, които казват, че знаят уроците си, а като ги вдигне учителят, търсят помощта на другарите си. Някои ученици написват по-трудните формули на ръката си. Като ги вдигне учителят, те разказват урока си, а отвреме навреме поглеждат написаното на ръката, както хиромантикът чете бъдещето на човека по ръката. Ако учителят не е прозорлив, пише добра бележка на ученика. Ако е прозорлив, казва: Дай ръкъта си! Погледне написаното и казва: Много си умен.

Сега и Христос, като дойде на земята, ще погледне написаното на ръката на всеки мъж и на всяка жена. Едновремешният учител, като влизаше в клас, преглеждаше ръцете на учениците, ноктите им, да види, дали са чисти. Ако намираше нещо нечисто, взимаше тънка пръчица и удряше по ръцете. Като влезе Христос между учениците си, няма да се спре само върху външната нечистота, но ще погледне линиите на едната и на другата ръка и ще каже: Много добре са написани. Христос не си служи с пръчица, или с фаланга, както старите учители. Едно време учениците бяха способни, затова ги удряха по краката. Сега фалангата не се практикува в училищата, но в домовете. Някога мъжът я прилага, някога жената. Фаланги има в човешките умове и сърдца, а те трябва да се махнат. Желая ви да изпълнявате Божията воля. Всички имате възможност за това. Няма сила, която може да ви препятствува в изпълняване на Божията воля. Както Бог е всесилен и свободен да прави добро, така и вие сте, ако не всесилни, поне силни и свободни да Го подражавате в правене на добро. Понеже не сте богове, не сте всесилни, но имате сила да се проявите в доброто. — Кога е слаб човек? — Когато се отдалечава от Бога. А той се отдалечава от Бога, когато престане да изпълнява Неговата воля. Стар, слаб и сляп си, когато се отдалечаваш от Бога. — Какво прави крадецът като влиза в дома на богатия? — Той вързва очите му да не вижда, запушва устата му да не вика, запушва ушите му да не чува. Така постъпва и дяволът.

Мнозина идат да слушат беседите ми, но се страхуват да не ги видят външните хора, да не знаят, че ме посещават. Защо се страхуват? Ако има човек в България, който говори истината, който изнася нещата, както са в целокупния живот и в разумната природа, това съм аз. От какво се страхувате тогава? Как ще постъпят българите с мене, какво отношение ще вземат към идеите, които проповядвам, за мене е безразлично. Важно е, че хората са малодушни, не се решават да приемат новото учение. Отдето и да е, обаче, от водата, от въздуха или от светлината, те трябва да приемат това учение. Аз

не искам хората да тръгнат след мене, както момите, които се влюбват в един момък. Влюбили се 400 моми в един момък, и всички тръгнали след него, всяка мома искала да го срещне, да си поговори с него. Това би било най-голямото нещастие за мене. Това не са последователи. Истински последовател е оня, който с цялото си същество приема учението и го прилага. Не е нуждно да се възхищавате от моите беседи, нито от мене. Важно е да приемете учението, да го приложите и да решите задачите си. Аз още не съм видял вашите решени задачи. Никой от вас не е решил задачата на любовта. Тая задача не е решена даже и по отношение на близките ви. Ако днес дойде Христос между вас, на всички би писал двойка върху задачата на любовта. Аз ще Го поканя някой ден да ви изпита. Сега вие се намирате в положението на двамата синове.

Като се върнете по домовете си, влезте в скришната си стаичка, т. е. вашата душа, и с едри букви си напишете: Всичко, което е добро, мога да приема. Всичко, което е добро, мога да приложа. Когато искам да направя някакво добро, няма сила, която може да ми противодействува. Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който е създал всичко в света.

Това е моят поздрав за 17 декември. Като дойде Христос, и вие да Го поздравите така. Когато гърмежите започнат да се чуват, когато земята започне да играе под краката ви, кажете си горните мисли и не се страхувайте. Нека тия мисли останат в вас за всички случаи в живота ви. Пазете се от отрицателни мисли. Откажете се от всички стари майки и бащи, учители и свещеници в себе си. На стария свят, с който досега сте били свързани, кажете: Сбогом, нямам вече нищо общо с тебе! На всички свещеници, учители, майки и бащи, синове и дъщери, които искат да служат на новото и да прилагат новите правила, Христос казва: Добре дошли при мене! Аз ще ви сложа богата трапеза. Това всички ще проверите. — Кога ще бъде това? — Все ще бъде на 17 число, но на кое, не е важно. ..

Бъдете смели и решителни, че като се върнете по домовете си, да кажете: От днес изхвърлям всичко старо от сърцето си. Кажете ли веднъж така, първо вие трябва да повярвате на думите и на решението си. Иначе, ще

приличате на оная стара жена, която имала една могилка пред прозореца си; тя пречела на слънцето да огрява стаята й. Една вечер, като си лягала, тя се помолила на Господа да махне могилката пред прозореца й. Сутринта, като станала, погледнала към прозореца и видяла, че могилката е на същото място. Тогава тя си казала: Точно така си мислех. Тя се помолила, но сама не вярвала на молитвата си. Щом не вярва на молитвата, по-добре щеше да бъде да построи къщичката си над могилката, че да не й засенчва слънцето.

Сега Христос иде на земята и казва: Една стъпка по-горе! Вие трябва да вземете една стъпка по-нагоре, т. е. към небето. Какво разбирате под „небе“? Да отидеш на небето, това значи, да излезеш от състоянието на гъстата материя, в която се намираш. Сега цялата земя минава през голямо преобразование, атомите се преустройват. Това ще продължи, докато силите на земята се уравновесят. Земята ще мине през големи сътресения. Има начини за познаване, в коя област на земята ще станат най-големите сътресения. Това на вас не може да се каже, защото ще се уплашите. Когато българите били под турско робство, някои от страх се криели по планините и викали: Бягайте, че турците ни гонят. Някои, посмели, решили да се върнат по домовете си и, каква била изненадата им, когато не видяли нито един турчин по пътя. Страхът ги карал да бягат.

Помнете: Дошъл е краят на старото. Не може вече да се живее по стар начин. Който иска да бъде щастлив, трябва да се откаже от старото. Вижте, какво е политическото положение на народите! Цяла Европа е настръхнала, готова е да избухне. Само една искра е нужна, за да избухне цял пожар. Целият свят се бълника и лъкатуши. Не се плашете. В тия трудни времена ще познаем Бога, ще разберем, че Той е велика, разумна сила, която превръща всичко на добро. Само така хората ще разберат, че съществува жив математичен закон, в изчисленията на който нищо не е пропуснато. Бъдете тихи и спокойни и знайте, че времето, в което сега живеем, е най-добро. Може да има фаланги, може земята да играе под краката ви, гърмежи от топове да тресат въздуха, това нищо не значи. Всичко, което става, е в реда на нещата, няма защо да се плашите. Като мине 17 декември, ще кажете:

Излъга ни тоя американец! Създаде ни само излишни тревоги. Според мене, добре е направил той, стресна малко хората, накара ги да се замислят. Като мислите, все ще се откажете от нещо старо в себе си.

Какво означава числото 17? То е съставено от единица и седморка. Двете числа заедно дават осморка $1+7=8$ — число на безконечността. Числото 17 ще дойде като Халеевата комета. Американецът казва, че няколко планети се събрали на едно място. Аз продължавам по-нататък. Тия планети се събрали на конгрес, да решават, какво ще стане с земята. Казват, че на слънцето ще се яви такова голямо петно, което и с просто око ще се вижда. Това петно ще създаде голяма магнетична вълна, която ще разтърси земята. Тая вълна иде за добро, зависи под какъв ъгъл ще удари земята. Ако ударът падне под прав ъгъл, земята ще отскочи, без да се засегне. Ако ударът падне под наклон, под остър ъгъл, земята ще се засегне малко. Това ще бъде масаж за нея, без да ѝ причини някаква катастрофа. Ударът на магнетичната вълна ще се предаде на цялата земя. Той ще се почувствува навсякъде като нов потик. Тая вълна е жива, интелигентна, тя ще промени живота на хората.

Желая ви да възприемете тая вълна и да разберете нейния велик смисъл. Запазете разположението, което имате тая вечер, и си кажете: Разбирам, какво искат да кажат планетите Сатурн, Марс и Венера. Бъдете в размишление. Мислете за слънцето и за всички планети, които влизат в слънчевата система. Да изпаднете в дълбоко размишление, това значи, да получите Божието благословение.

Вървете без страх и без тъмнина, с обич и с светлина! Любовта изпъжда навън всякакъв страх. Знайте че няма да стане нищо лошо. Всичко ще бъде за добро.

*

13. Беседа от Учителя, държана на 14 декември, 1919 г. София.

Излязоха и завтекоха се

„И излязоха скоро от гроба с страх и радост голяма, и завтекоха се да известят на учениците Му.“*)

В прочетения стих има два важни момента: „Излязоха и завтекоха се.“ Човек трябва много време да изучава природата, за да схване важните ѝ моменти. Като говоря за природата, разбирам живата, разумна природа, на която всичките действия и явления са разумни и отмерени. В нея всичко е така отмерено, както са отмерени нещата в музиката, алгебрата и геометрията. Така са отмерени и движенията на небесните тела. Понякога астрономите съзират известно отклоняване в движението на небесните тела, което те наричат изключение от правилните живи закони. В същност, това отклонение е привидно. Погрешните изчисления на астрономите се дължат на факта, че те не се намират на една постоянна точка. Те са в една подвижна точка, поради което изчисленията им са относителни. На същото основание, когато наблюдавате живота на хората, намирате известно отклоняване, което се дължи на факта, че и вие се движите. Следователно, и вашите математически изчисления не могат да бъдат абсолютни. Така казва моята математика, т. е. живата математика, с която аз се занимавам. В математиката има една основна истина: две величини, по отделно равни на трета, са равни и помежду си. Същото твърдение съществува и в геометрията: две линии, равни на трета, са равни и помежду си. Това още не е аксиома, защото има математически истини или математически изчисления в перспектива, т. е. само по форма са верни. Има математически изчисления, които са верни само по съдържание. Има математически изчисления, които са верни само по смисъл. Ако обръщаме внимание само на формата, имаме тъй на-

*) Матея 28:8.

речените изчисления и закони на мъртвата материя. Когато дойдем до съдържанието, имаме вече живот. Тогава казваме, че материята оживява. Най-после, като дойдем до смисъла на нещата, ние сме в тяхната същност.

Сега ще вземем една формула от математиката, с която аз се занимавам: $a + b = c$. Ще кажете, че тая формула е много проста. Формулата е проста, но съдържателна. Взимам същата формула в по-висока степен: $a^2 + b^2 = c^2$. После взимам формулата в трета и в четвърта степен: $a^3 + b^3 = c^3$; $a^4 + b^4 = c^4$. Вие лесно ще решите тия формули. С вашата математика и децата могат да ги решат. Питам: Може ли $a + b$ да бъде равно на c? Ако a е петелът, b — кокошката, c — пилето, могат ли петелът и кокошката да бъдат равни на пилето? Значи, пилето изразява съвокупната дейност на петела и на кокошката. Яйцето, което кокошката снася, е равно на силата, издивена от петела и от кокошката. Като разсъждавате така, дохождате до разрешението само на една четвърт от формулата. Не е достатъчно само да се снесе яйцето. Химикът може да разложи яйцето и да види съставните елементи на неговите клетки. Но и с тая анализа въпросът не се решава. Съвременните философи разрешават живота по същия начин. Те взимат човешкото яйце в своята лаборатория и го разлагат. В заключение, те казват, че яйцето е съставено само от материя. В него няма душа, няма дух. Те са прави по отношение на първата формула $a + b = c$, т. е. че яйцето е мъртво. Формулата $a^2 + b^2 = c^2$ показва условията, при които яйцето може да се развива. Тия условия, обаче, се отнасят към свят, по-висок от физичния. Като говоря за свят по-горен от физичния, не разбирам, че той е някъде по-високо в пространството. С един пример ще обясня, какво е отношението между различните светове.

Представете си, че имам една празна тенекия, която искам да напълня. Взимам едри куршуми и напълвам тенекията така, че нито един куршум повече не може да влезе в нея. Така напълнена, тенекията дава идея за формулата $a + b = c$. Ако имаме ситни сачми, можем да турим и тях в тенекията. Те ще запълнят празните пространства между едрите куршуми. Като запълним и тия пространства, не можем да туряме вече ситни сачми. Така имаме формулата $a^2 + b^2 = c^2$. Тя представя друг свят, различен от физичния. Привидно, тенекията е пълна, не може да се тури друго нещо в нея. Пожелае ли някой да влезе в тенекията, това може да стане, ако се превърне на пясък. Между едрите куршуми и ситните сачми има празни пространства, които се запълват с пясък. Тогава имаме формулата $a^3 + b^3 = c^3$. Рече ли някой да пожелае да влезе в тенекията, и това може да стане, но при условие да се превърне на вода. Сега имаме формулата $a^4 + b^4 = c^4$. Водата е най-малката величина, която влиза в тенекията. Има още по-малка величина от водата — спиртът. В същата тенекия могат да се вместят около стотина грама спирт. Това са четирите свята, които се съдържат в тенекията. Те са представени в материална форма, с което искам да обясня идеята, де са тия светове. Те са на едно и също място, но се различават само по степента на своето развитие. Направете геометричен превод на четирите формули, с които изразих четирите свята. Първата формула $a + b = c$ представя точка в движение. Знаете, че при движението си, точката образува права линия. Вие ще преведете останалите две формули. Ще кажете, че втората формула $a^2 + b^2 = c^2$ представя плоскостта, която се образува от движението на правата линия. Третата формула $a^3 + b^3 = c^3$ представя кубът, образуван от движението на плоскостта. Кубът е тело. Значи, от движението на плоскостите се образуват всички тела. Какво ще се образува при движението на куба? — Тесеракт. Той е форма, която е вън от пределите на физичния свят. Тя се изразява с четвъртата формула: $a^4 + b^4 = c^4$. Тя има отношение към четириизмерния свят. По-далеч от тоя свят човешкият ум не може да отиде. В бъдеще, човек ще проникне и в по-високи измерения. Днес, обаче, той се движи свободно само в три измерения.

Питате: Какво отношение има формулата $a + b = c$ към нашия живот? Тя има отношение към човешкото развитие. С „a“ означавам човешкия ум, с „b“ — човешкото сърдце, а с „c“ — човешката воля. Значи, интенсивността на човешкия ум и на човешкото сърдце определят интенсивността на неговата воля. Ако умът ви работи само по първата формула, вие ще се движите по права линия. Тогава разбирането ви за физичния свят ще бъде само в първото измерение. Вие ще кажете, че смисълът на живота се заключава само в ядене и пиене. Това е човекът,

който се движи в първата формула. Не го обвинявам, но казвам, че той е човекът, изявен в най-едрата форма, с която е влязъл в тенекията. Той е заел цялото пространство и казва: Извън мене нищо не съществува. Аз разбирам всичко. Иде по-малкият човек, който може да влезе в тенекията, и казва, че неговото разбиране за живота е малко по-друго от това на първия. Големият човек казва, че вярва само в това, което вижда. Виждането на човека, който живее в формулата $a + b = c$, е равно на ъгъл от 45^0. Какво можеш да видиш от ъгъл 45^0, щом знаеш, че окръжността е равна на 360^0? Изчислете, каква част представя 45^0 от 360^0. Това е само една осма. Осем е число, което не разрешава въпросите.

Казвам: Ако искате да решавате въпросите с числото осем, това значи, да изпаднете в положението на лисицата и котката, които намерили парче сирене и трябвало да го разделят по равно. Понеже сами не могли да направят това, потърсили някой по-умен от тях, който да разреши въпроса. Дошла отнякъде маймуната. Те предоставили на нея разрешаването на въпроса. Маймуната взела сиренето и го разделила на две половини. Опитала ги на тегло, оказало се, че едната половина била по-тежка. Отхапала част от нея, да я изравни по тегло с другата. Тоя път втората половина надтежала. Маймуната отхапала и от нея. Изравнявала двете половини по тегло, като отхапвала ту от едната, ту от другата. Като гледала това, най-после лисицата казала: Стига, стига толкова. — Искам да разделя точно сиренето, да не се сърдите.

Сегашните хора се намират в същото положение. Те чакат да дойде съдбата, тя да разреши въпросите. Дохожда най-после съдбата и, като маймуната, хапне оттук, хапне оттам и казва: За вас нищо не остава. Това не е никаква философия, никаква култура. Това не е смисълът на живота. Това не е животът на душата. Аз не искам да споря с вас, дали признавате съществуването на душата, или не. Аз не споря за неща, които абсолютно зная. Както с една дума мога да докажа, съществува ли светлина, или не, така с една дума мога да докажа, има ли душа, или не. Ако стоите с години в една тъмна стая, без прозорци, и спорите, има ли светлина, или не, само с една дума мога да ви докажа съществуването на светлината. — Коя е тая дума? — Отварям! Наистина, отварям прозореца и доказвам, че има светлина. Никакви други аргументи не са нужни. При това положение, всеки ще се убеди в истинността на моите думи. Не вярвам, че мога да срещна толкова дебелоглав човек, който да рита срещу самата истина.

Един ден стоя на Варненското пристанище и наблюдавам един бик. Той беше вързан, караха го двама души, но бикът има съзнание за своята сила, противи се, не иска да върви. По едно време дойдоха още неколцина, препасаха го с един дебел каиш, повдигнаха го малко от земята, и той веднага омекна, отстъпи. С това той искаше да каже: Каквото Бог даде. И смелостта на хората понякога е като тая на бика. Като ги вдигнат два милиметра високо в въздуха, казват: Каквото Бог даде.

Сега аз искам да насоча вниманието ви към новата философия, да ви накарам да мислите правилно. Материалът, който носите от векове, днес не ви е потребен. Турете го на нивите си, като тор, да родят повече. Всички стари мисли, стари вярвания и разбирания трябва да занесете на нивите, да ги огрее Божественото слънце. — Кои са вашите ниви? — Това са вашите сърдца. Хората още не живеят с сърдцето си. Казваш: Имам сърдце. — Имаш сърдце, но още не живееш с него. Опиши ми, какво е твоето сърдце. Аз съм готов да ви опиша сърдцето. То е прекрасен свят, най-малко десет пъти по-красив от тоя, в който живеете. Взимам числото десет, като число на Божествения свят. Казват, че сърдцето ни е развалено. За кое сърдце се говори? Ако говорите за онова сърдце, което бие в гърдите ви, на което клапите понякога се развалят, това е друг въпрос. Аз говоря за онова велико сърдце, в което растат и се развиват нашите чувства и желания. Кръвта и сърдцето са тясно свързани.

Когато човек обработва своите чувства и желания само в кръвта, без участието на сърдцето, те дават обратни резултати. И в заключение на това, човек отслабва, става анемичен; викат лекар, чудят се, как да му помогнат. Лекарят казва, че червените кръвни телца са намаляли, затова и сърдцето отслабва. Аз допълвам: Червената светлина не прониква в сърдцето на тоя човек. Той няма възможност да използува нейните вибрации и казва: Не ми се живее вече. Трябва да излезеш от формулата $a + b = c$ и да влезеш в втората формула, в по-висока степен

$a^2 + b^2 = c^2$. Животът на това сърдце трябва да се осмисли. Сърдцето, което обезсмисля живота на човека, не е в гръдния кош, но отзад на главата. Така казва френологията. Аз говоря за сърдцето, което живее по втората формула: $a^2 + b^2 = c^2$.

Сегашните лекари не познават разликата в проявите на сърдцето $a + b = c$ и на сърдцето $a^2 + b^2 = c^2$, затова мъчно определят състоянието на неврастениците, на ония, на които умът се помрачава, и не могат да им помогнат. Тия заболявания се дължат на възбуждането, което става в задната част на главата. Там се явява особено раздвижване на мозъка, което е резултат на особена груба топлина на земята. Свърже ли се човек с тая груба топлина, непременно ще заболее. Мислите на тоя човек не са свързани, той обърква явленията. Лекарите казват, че той е умопобъркан. Аз обяснявам другояче това заболяване. Казвам, че е станало увеличаване на нисшите вибрации на неговото сърдце. — Как може да се лекува тоя човек? — Като се обърне към третата формула $a^3 + b^3 = c^3$. Като направите опита, ще видите резултата.

Аз не искам да ви накарам да вярвате насила. Тоя, който иде при мене, трябва да вярва. Ако искате да живеете в съгласие с великия закон на живота, вие трябва да имате вяра. Тогава аз ще ви бъда в услуга. Иначе, цял свят да ми обещавате, няма да направя тоя опит.

„И излязоха скоро от гроба с страх и радост голяма." Де е тоя гроб? Яйцето е един гроб. Там е затворен животът на пилето. Докато е в утробата на майка си, детето е затворено в гроб. Плодът, в който е затворено семето, е също гроб. Това са живи гробове, а не мъртви. Аз не говоря за мъртвите гробове, в които турят останките на човека. Като говоря така, аз искам да мислите право, а не както досега сте мислили. Ако мислите по стария начин, няма да се повдигнете нито един милиметър по-високо, отколкото сте сега. Ако дойда с моята гадулка да ви свиря няколко деня, без да ви дам нещо за ядене, ще ви задоволи ли моето свирене? Колкото повече свиря, толкова повече ще се намалява ефектът от моето свирене. В първо време ще кажете, че свиря отлично. Най-после, като минат два-три деня, ще кажете: Достатъчно си свирил. Има нещо съществено за човека — това е храната. По-хубава музика от храненето няма. Това се вижда от

факта, че храната укротява всички същества. Сгответе едно хубаво ядене и го предложете на хората, да видите, как ще им се отрази. Колкото и да са в лоши отношения помежду си, като хапнат заедно от вкусното ядене, те непременно ще се примирят. Да ядеш, това е най-великата музика, но трябва да се разбере смисълът на храненето. — Да има едно прасенце! — Защо ти е прасенце? Обоснови се принципално, отде иде това желание да ядеш прасе. Друг иска агънце, печена кокошка, баклава и др. Защо ви са тия неща? Ще кажете, че ви са приятни на вкус. Всички хора страдат все от приятни неща. Едно време българите пееха все военни песни, да погине злият враг. Вместо да погине, той оживя.

Казвам: Не е въпрос да умъртвим своя враг, т. е. яденето. Трябва да разбираме смисъла на яденето, което има за цел да ни извади от гроба. Когато яде, човек е в процес на развитие. Той излиза вече от гроба.

„Излязоха скоро от гроба с страх и радост голяма." — За кого се говори в тоя стих? — За учениците на Христа. Бих желал всички българи да бъдат ученици на Христа, да излязат вън от гроба, вън от старата култура. В църквите се говори, че Христос ще дойде на земята; тогава мъртвите ще възкръснат, т. е. ще излязат вън от гробовете си. Знаете ли, кога ще дойде Христос? Ще кажете, че има още време до идването на Христа между хората. От две хиляди години все така казват. И днес казват същото. Аз зная, кога ще дойде Христос, но не мога да ви кажа. Ако ви кажа, кога ще дойде Христос, това ще бъде най-голямото нещастие за вас. Когато слугата изпълни всичко, каквото господарят му заповяда, той има търпение да дочака времето, когато господарят му ще дойде — и с радост очаква това време. Ако не е изпълнил волята му, не иска да го срещне. Но Господарят иде вече, и кракът му е стъпил на земята. Горко на тоя, който не вярва! Че е стъпил вече на земята, лесно мога да ви докажа. — Как ще се докаже? — С страданията, които постоянно се увеличават. Те са признак, че Господарят иде в света. Когато светлината и топлината се увеличават, ония организми, които не са добре развити, които имат много нечистотии и утайки, започват да боледуват. Такива нечистотии се отделят от земята в вид на изпарения и тровят човешката кръв. Който не разбира

това, казва, че светът и хората са станали лоши. Казвам: Не е лош светът, но е започнало генерално пречистване. — Големи бури стават. — Това не са бури. Голямо проветряване става.

Всичко, което схващате като дисхармония, се дължи на голямото проветряване и пречистване, което става сега. Господ иде да оправи света. Няма да остане човек на земята, който да не види Господа. В дъното на земята да е, пак ще Го види. Живите същества ще излязат от дъното на морето и пак ще видят Бога. Никой не може да се скрие от Неговия поглед. Той ще ни привлече към себе си. — Ще ни съди ли? — Бог никого не съди. Той иде да помогне на всички болни, страдащи, немощни. За кого иде лекарят? За болните. Здравите трябва да се притекат в помощ на болните. Мнозина имат друго мнение за Господа. Те казват, че Той иде да наказва и съди хората. Това е мнението на черните братя. Нека болните не се страхуват от Господа. Той иде за тях. Нека всички болни, страдащи, глупави, немощни се приготвят да посрещнат Господа. Те ще разберат, че няма по-велик, по-благ и по-добър от Него. Всички ще се убедите в думите ми. Какъв е Бог, няма да Го описвам. Когато преживеете тоя велик момент, да възприемете живата мъдрост в себе си и разрешите правилно всички отношения, тогава ще разберете, кой и какъв е живият Господ. Тогава всички разногласия между хората ще изчезнат.

И тъй, докато сте в болницата, никаква хармония не можете да очаквате. Като влезеш там, само оплаквания чуваш: един говори за стомаха си, друг за крака си, трети за окото си. Това не е живот. И сегашните хора се оплакват: един се оплаква, че няма достатъчно ядене, друг — за пиене, трети — за къща. Почакайте, ще дойде новата култура, ще си направите нова къща, по нов стил, с особени покриви. Старите къщи, това са човешките болести. В тях се зараждат всички болести и недоразумения. Като дойде Господ, ще каже: Съборете старите къщи и постройте си нови, по правилата на новата култура. Трябва да излезете от старите къщи, от старите вярвания и заблуждения, защото те сковават. Ще каже някои, че има друго мнение. Да направим опит, да видим резултата от твоя и от моя опит и да ги сравним. Ако

говориш за изкуството, вземи четката в ръка. Ако говориш за музика, вземи цигулката и покажи, как се свири. Това е изкуство.

Сега хората се събират и говорят за любов и за обич. Да се говори, без да се прилага, това са празни приказки. Вземи цигулката и лъка и започни да го движиш нагоре-надолу. Като държиш добре лъка, сам да изпитваш удоволствие. Човешката душа трябва да се раздвижи. Казвате: Трябва да обичаме само един човек. Важно е, кой е тоя един. Трябва да обичаме само Един. Един Бог, Един в всички хора. — Как ще обичам тоя, на когото лицето е тъмно, грозно? — Лицето на тоя човек е тъмно, но лицето на Оня, Който живее в Него, е светло. Тури ръката си върху главата на някое животно, да видиш, какво ще изпиташ. Турям ръката си върху някой вол, той ме погледне мило и казва: Неразбрани са хората, жестоки са, не разбират още Божиите закони. Волът, който геройски носи съдбата си, в известно отношение е по-високо от ония хора, които живеят в богати къщи и пак се оплакват. Когато влезете в положението на вола, тогава ще разберете смисъла на живота. Ония, които отбягват истината, сами се натъкват на страдания. Учението, което се преподава от поколение на поколение, че истината не може да ни спаси, не е право. Бог, Който живее в хората, е в състояние да ги спаси, но те не вярват в това. Вие сте вече спасени. — Докажи ни това. Ние искаме да знаем, отде идеш, какво учение носиш, от какво произхождение си, тогава да повярваме на твоите думи. Казвам: И да ви задоволя в всичко това, пак няма да повярвате. Знайте, че ако вие се откажете от новото учение, воловете и биволите ще създадат новата култура. Вие се чудите на тия думи и казвате: Бог да ни помогне! Като видя някой покойник, казвам: Господи, упокой тоя твърдоглав човек, дай му възможност, макар и в гроба, да разбере първата формула $a + b = c$. После ще се обърне към втората формула $a^2 + b^2 = c^2$.

Сега и вие сте затворени в телата си като в гробове и питате: Какво да правим, как да излезем вън? Кажете си: Аз вярвам, че мога да изляза от тоя гроб, и ще изляза. Вие не се стремите сами да се освободите, но се сравнявате с тоя, с оня и казвате, че мислите по-добре от тях, че сте по-високо от тях. Не се сравнявай с никого,

но кажи: Аз мога да мисля като Бога; мога да правя добро като Него; мога да любя, както Бог люби. Оставете живия Бог да прояви своята любов. Не Му препятствувайте. Кой не е опитал Божията светлина и топлина? Някога сте неразположени, не можете да си помогнете. Идете при един добър човек, да видите, колко скоро ще се смени състоянието ви, ще почувствувате разположение и топлина. — Защо? — Тоя човек е дал сърдцето си на Господа, да се прояви Неговата Любов. Мозъкът е подобен на азота, мъчно влиза в действие, затова се нуждае от голяма светлина и топлина. Ето защо, първо трябва да се прояви сърдцето. То се явило първо, и първо трябва да се прояви, а после умът.

Казва безумният: „Бог не е в сърдцето ми." Така казва той, защото е неразумен, не разбира законите. Той трябва да мине в по-високо положение, да работи с формулата $a^3 + b^3 = c^3$. Това показва, че човек трябва да мине в третото измерение, да познае своето сърдце и своя ум в действие.

„Излязоха скоро от гроба с страх и радост голяма." Не се стремете да се освободите от страха, но заместете го с радост. Страхът е един елемент, радостта — друг елемент. Като внесете радостта в страха, ще се образува едно съединение. Тогава страхът ще се превърне в благоприятно условие за вашето развитие. В Стария Завет е казано: „Страхът от Господа е начало на Божията Мъдрост." Не говоря за безпричинния страх, но за оня, който се явява, когато човек върши беззакония. Тоя страх ще го избави от гибел. Когато извършвате една химична реакция и не разбирате законите на химията, може да стане някаква експлозия. Казвате: Защо Бог допусна това? — Ти сам се зае с опита. Кой те е накарал да влезеш там? Момък играе с сърдцето на една мома. После той плаща с живота си. Някога момата играе с сърдцето на момъка. След това тя плаща с живота си. Като влизаш в някое сърдце, събуй обувките си, вдигни погледа си нагоре, помоли се на Бога да те благослови. Щом повдигнеш ума си към Бога, Той ще изпрати всички същества да работят върху тебе и върху оня, в чието сърдце си влязъл. Какво става днес с хубавата мома? Погледнете я, пипнете я от едната и от другата страна, както пипате кокошката, намерите ѝ един другар и я затворите в кух-

нята. Мъжът трябва да хвърли юлара на жена си и да каже: Жена, отсега нататък ще бъдеш свободна и ще живееш в моя дом, при условие, да работиш за Божията Любов, и сама да туряш и сваляш юлара си; да работиш за доброто на своята душа и сама да туряш и сваляш юлара си; да работиш за доброто на своя ближен и сама да туряш и сваляш юлара си. Ако работиш по тоя начин, добре дошла в моята къща. Иначе, не те приемам.

Това са новите правила, които трябва да се приложат от хората, решили вече да се женят. Мъжът казва: Не мога да се спогодя с жена си. — Защо не можеш? Тя е гладувала дълго време и сега не може да ходи, отслабнала е. Пусни жена си пет-шест месеца на свобода, да се нахрани и напои с чиста храна и чиста вода, да видиш, колко силна и красива ще стане. И жената по същия начин, трябва да извади юлара на мъжа си и да каже: Бъди свободен! Иди в гората! Това са формули за новия живот, които трябва да преведете и приложите, да видите, какъв резултат ще имате. Мислете добро за вашите мъже и жени. Ако днес не са добри, ще станат добри. Когато слънцето огрява черната, нечиста земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове с сладки, вкусни сокове. Знаете ли, отде идат тия сладки сокове? Няма да ви обяснявам, за да не разваля разположението ви. От нечистите неща в живота излизат най-чистите сокове. Ония от вас, които искат да станат светии, още отсега трябва да се готвят. От тях трябва да излиза аромат и свежест.

„Излязоха от гроба с страх и радост голяма." Казвам на всички: Излезте от гробовете си! Сега вие стоите изправени, като лалугери, и казвате: Да излезем ли, или да не излезем? Ами ако ни се случи нещо лошо? Един турчин чул от слугите си, че лалугери изяли житото на нивата му. Той взел пушката си и решил да ги убие. Като дошъл на нивата, лалугерите се изплашили и застанали на краката си, като че се молят. Турчинът ги погледнал и си казал: А, сега се молите, признавате ме за господар. Щом е така, ще пощадя живота ви. Сега и вие сте изяли житото на господаря си, изправете се на краката си и се молите. Като ви види Господ, казва: От мен да мине! Ще пощадя живота ви. Гледам някой паяк, крие се в дупката, мисли, че не мога да го извадя оттам.

И вие, като паяка, криете се в къщата, никой да не ви види. Мислите ли, че някой човек е могъл да избяга и да се скрие от съдебния пристав? Освободете умовете си от мисълта за нивите и воловете си. Освободете се от старите къщи. Хората на новата култура ще живеят без къщи.

В притчата за поканените на сватбата, един се отказал под предлог, че си купил нива; друг, че си купил волове; трети, че се оженил. По тоя начин не може да се живее. Ако се живее още три века така, хората ще се задушат. Ето защо, невидимият свят иде да помогне на съвременното страдащо човечество. Забележете, всеки ден, още с ставането си от сън, ви идат светли, нови мисли. Даже и най-дебелоглавият ще каже: Така вече не може да се живее. Старото изживява своето време. Например, сабята, която военните носят, не е за рязане на глави. Тя означава човешката воля. Волята е най-голямото благо, което Бог ни е дал. Бих препоръчал на мъжете и на жените, като се почувствуват неразположени, да вземат един нож, да го наострят и да кажат: С волята всичко мога да направя. Ножът ще бъде само като символ на силна воля, но не и за рязане на глави. Днес войникът е силен, докато има пушка, сабя, револвер. Щом ги изгуби, силата му изчезва. Това е криво прилагане на волята. Така хората едни-други се разрушават. По отношение на отрицателното, българите са много силни. Надали има друг народ, който да е толкова силен в разрушаването. Идете в някое село, да видите, как българинът опитва брадвата си и как я остри. Като я опитва, дали сече добре, той отива в гората и удря с нея ту едно, ту друго дърво, докато се увери, че работи, без да държи сметка, колко дървета е похабил. После ще отиде при някоя чешма да остри брадвата си на коритото на чешмата. Мине друг селянин, същото направи. След няколко години коритото се разваля.

Така и вие точите брадвите си върху главите на хората, без да мислите за последствията. Ако искаш да опиташ брадвите на българите, стани министър. Всички ще си опитат брадвите на главата ти. Това се дължи на факта, че те проявяват повече отрицателната си воля. Българинът трябва да каже: Аз ще сменя първата формула с третата: $a^3 + b^3 = c^3$. Само така ще дойдат добри времена за българина. Нека каже: Всичко мога да направя за любовта към Бога, към своята душа и към своя ближен. Като дойде съдбата, и на нея ще кажете същото. Тя ще се смекчи и ще отстъпи. Какво става днес? Дойде един, изопачава истината. Дойде друг, и той я изопачава. Съдията слуша единия, слуша другия, не знае, какво да прави.

Един адвокат защищавал усърдно обвиняемия. Той казал: Господа съдии, моят клиент е честен човек. Обвиняват го, че откраднал сто лева. Как е възможно да откраднe сто лева, когато на масата, при стоте лева, имало още десет хиляди лева. Ако беше крадец, щеше да вземе и десетте хиляди лева. Като слушал, какво говори защитникът му, обвиняемият започнал да плаче. Съдията помислил, че се разкаял, и го запитал, защо плаче. Той отговорил: Плача, защото не видях десетте хиляди лева. И така ме съдите, поне да бях взел и тях. — Похвалявам обвиняемия, който си казал истината. С лъжа светът не се оправя.

Светът може да се оправи, само като се приложат трите закона: любов към Бога, любов към своята душа и любов към своя ближен. Ще кажете, че тия мисли не са ясни. След време ще ви станат ясни. Тия мисли са Божествени. Едни от тях ще паднат на пътя, други на песъчлива почва, а трети на добра почва и ще дадат плод: едни 30, други 60, трети 100. След сто години всички ще разберете Божествения закон на любовта. Той още един път ще ви напече. Аз взимам думата „печене" в добър смисъл. Сега сте облечени в дебели кожуси, и когато Бог ви напече, ще кажете: Не ни трябват вече тия дебели кожуси. Много ни е топло. И без кожуси ще ходите. Казано е: „Няма да умрем, но ще се изменим." — Кога ще стане това? — Когато дойде новата култура.

Като наблюдавам лицата на сегашните хора, вижждам, че повечето са потъмнели, пожълтели. Те са изгубили смисъла на живота. Някои прибягват до разни козметични средства. Бабата си спомня своята младост и се чуди, защо е остаряла. Много просто, тя е нарушила трите закона. — Защо умираме? — По същата причина: не любите Бога. Не правите добро на своята душа и не желаете доброто на своя ближен. Всички може да бъдете

безсмъртни. — Как? — Като приложите тия закони, както ви се казва отвътре, а не както аз ви говоря.

Сега, всички на работа! Вземете цигулката си и, който знае да свири хубаво, да свири; който може да пее хубаво, да пее. Първото правило: Като станеш сутрин, пей с чувство; ако мислиш нещо, мисълта ти да има съдържание; ако кажеш нещо, да има смисъл в думите ти. Като се върне мъжа ви от работа, неразположен, сърдит, кажи си: Няма да губя равновесието си. Оня, Който е в мене, е по-силен от всички около мене. Вярвайте в тая наука, която иде от живата природа. Един ден ще направя опит с неколцина от вас, които са искрени, да опитаме четирите формули. Ще направим един опит с топлината и светлината на слънцето, да ви проговорят. Музика се крие в тях. Тоновете на топлината не се възприемат като шумолене, но като велика музика. Няма по-красиво съчетание между тоновете на това, което произлиза от трептенията на топлинните и светлинни лъчи.

Всяко полюляване на листата на дървстата е тон, който, за неразвитото още ухо, се схваща като шум. Днес посещавате концерти, да слушате музиката на Шопен, на Моцарт, на Бетовен. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музаката на люлеещите листа, отколкото тая на великите музиканти. За да свири добре, цигуларят трябва да вкара душата си в самата цигулка. Но така малцина свирят. Когато казваме, че някой музикант е вещ, разбираме, че той свири с душата си, т. е. по четирите формули. Освен вътрешните качества на цигуларя, нуждно е и цигулката да има качества. Четирите струни на цигулката отговарят на четирите темперамента на човека. Между тях трябва да има правилно съчетание. Иначе, ще свириш без никаква хармония. Бъдещата майка трябва да разбира от това съчетание, за да създаде здрав, добре развит организъм на своите деца. Едно нещо, което препятствува за правилното развитие на човека, е съмнението. Когото срещнеш днес, ще те погледне изпитателно. Казвам: Приятелю, няма защо да ме гледаш изпитателно. Аз те познавам добре. Ако имаш нужда от пари или друго нещо, кажи, аз мога да ти услужа. Каквото искаш, мога да ти дам. Аз мога да ти предам една велика Божествена идея, да я посадиш. Така ще се научиш да живееш добре с жена си

и с децата си. Като посадиш тия семена, ще благодариш на Бога. Аз ида от небето да питам учителя ти, как учиш, какви бележки и какво поведение имаш. Като се върна, ще кажа, какво съм видял и научил на земята. Искам да видя, какви са вашите учители. Някои жени имат учители, а на други техните мъже им са учители. Те са ученици на мъжете си. Едните питам, как са учениците им, а другите питам, как са учителите им.

Казвате: Ние сме мъже и жени. Аз пък казвам, че сте ученици и учители. Че сте мъже и жени, това са роли, които играете на сцената. Мъжът и жената ще се разберат, само когато се качат в четвъртата формула $a^4 + b^4 = c^4$, т. е. когато любовта изпълни сърдцата им; когато мъдростта изпълни умовете им. Само тогава ще разберете, какво нещо е мъжът и какво — жената. Сегашният мъж и сегашната жена са вадички от по три сантиметра дълбочина. За днес те са опасни, но в бъдеще жената трябва да има сърдце, с дълбочина десет километра. Също така и умът на мъжа трябва да има дълбочина десет километра. Значи, мъжът и жената трябва да имат дълбоки умове и сърдца. Само в такива сърдца могат да растат и да се развиват великите Божествени идеи. Само в тях може да се развива великият Божествен живот.

Аз познавам добре, какво представя всеки от вас. Днес всички сте маскирани, турили сте маска на лицето си и мислите, че не ви познавам. Познавам ви като свободни граждани. Някои казват: Сега мълчи, докато изиграем ролите си; после ще снемем маските си. Някои са отишли толкова далеч, че мислят, какво вън от маските нищо няма. Един ден маската ви ще се снеме, ще се види подвижното ви лице и ще разберете, какви сте.

„Излязоха от гроба с страх и радост голяма; и завтекоха се да съобщат на учениците Му.“ — Защо се зарадваха? — Защото тоя Господ, Когото те познаваха, Го няма вече в гроба, т. е. в старата култура. „И завтекоха се, да известят на учениците Му.“ Сега и аз ви казвам: Господ не е в старата култура. Той не е и в църквите. Там може да има светии, но Господ Го няма. Господ не живее в каменни здания, но в сърдца от плът, които любят. Бог е излязъл вече вън. И ние, които сме излязли от гроба, казваме: Няма Го вече там. Това може

всеки да провери. Върнете се при вашето сърдце и ум, при вашата душа и при вашия дух и кажете: Възкръсна вече Господ! Той иде на земята. Иде великата любов на земята. — Какво изисква Бог? Една богата американка се влюбила в един студент и му предложила всичкото си богатство. Той й казал: Аз ще се оженя за тебе, само ако раздадеш всичкото си богатство. И Бог не иска нищо от нас. Ако се откажем от воловете, от нивите, от къщите си, тогава можем да се оженим за Него. И в мъдростта има женитба. Като се оженим за Бога, ще се повдигнем на тоя уровен, на който се намира Той. — Де е Бог? — Аз съм Го виждал в вола, който пъшка и тегли ралото, в кокошката, в мухата, на които отрязвате главите, и съм се разговарял с Бога в тях. — Какво ще стане с нас, ако не колим агнетата и кокошките? — Светът ще се оправи. Вие можете да ядете жито, зеленчуци, плодове. Може да ядете и месо, но ще знаете, че Бог не е с вас. Той не може да ни обича, когато отнимаме живота на по-малките от нас. Страданието на едно животно е страдание на Бога. Страданието на бедния е също страдание на Бога. Само така ще разберете Христа. Някой казва: Как не съм бил в времето на Христа, да измия краката Му? Колко пъти Христос е оил при вас, но не сте Го приемали! Измийте краката на един просек. Не се страхувайте, какво ще каже мъжът ви. Няма да остане глава в Египет, която да не разбере, че жижият Господ може да направи всичко. В Египет ще има плач.

Казвам: Заколете вашите агнета сега. — Какво противоречие! Казвам: Заколете агнетата на вашата любов. Занесете безквасните си хлябове и, като влезете в Ханаанската земя, там ще ви посрещне Христос. Това е голямата радост, това е новата култура, която ще ни донесе новото знание. При по-свободно време ще разгледам геометричните фигури — триъгълник, четириъгълник, многоъгълник, защото те са съществували преди човека. Растенията също са съществували отдавна. Било е време, когато хората, растенията и животните са били на по-висока степен на развитие от сегашните. Земята е претърпяла голяма катастрофа, и от нейните пръстени се образували сегашните планети. Ще кажете, че това е противоречие. Не казвам, че трябва да го приемете. Сега

предстои и на хората, и на животните, и на растенията да се повдигнат поне до оная висота, до която са били някога. И растенията говорят, но трябва да имате развито ухо, да чуете, какво говорят. Те казват: Тежка е нашата съдба. Не мислете, че растенията са глупави. Не са глупави те. Какво особено правят хората? Те се занимават с формулата $a + b = c$. Като ученици на живота, те се чудят, защо им е тая формула.

Новата култура, която иде, ще създаде нови училища, с нови методи, да разглеждат въпросите с новата светлина. Божествената светлина и топлина трябва да озарят вашите умове и сърдца, да възприемете новите мисли. Върху тях ще се съгради новото общество. Ония от вас, които ме слушате, ако сте готови, направете опит и кажете: Аз мога да любя Господа; мога да любя своята душа и своя ближен. Ще кажете, че никой никога не е видял Господа. Затворените в гробовете не са Го видяли, но ония, които ще излезат, ще Го видят. — Как ще любим душата си? — Когато направите опит да се примирите с всички хора. Това значи, да мислите доброто на вашата душа. Не сте ли изпитвали желание да се жертвувате за вашия ближен? Като направите опита, повдигнете вашия ум a^4 и вашето сърдце b^4, за да бъдат равни на c^4: $a^4 + b^4 = c^4$. Когато приложите тая формула, тогава ще минете към отношенията на вашето тело, вашата душа и вашия дух. Тогава ще влезете в областта на новата култура, която работи само с душата, с духа и с телото. Първо ще минете през областта на ума, на сърдцето и на волята.

Още много неща има да ви кажа, но сега ще мълча, друг ще ви ги каже. Някой ви даде едно семенце, без да ви говори за него. Вие го посаждате в земята. Самата природа ще ви обясни всичко. Тя разкрива нещата. Когато Божията Любов и Мъдрост дойдат в света, те са в състояние да обяснят всичко неразбрано и тъмно. В бъдеще, ако българите са готови да изпълнят Божията воля, ще им дам известни данни, чрез които да познават добрите от лошите хора. Те се различават по дължината на пръстите, на ръцете, на носа си. Това са научни данни. Например, числото 18 е число на престъпника. То е образувано от 3×6. В Библията се говори за числото 666, което също има отношение към престъпността. Бъдещите

хора ще донесат нови мерки. Те ще фотографират човешките мисли и желания. Всичко е явно, не мислете, че това, което става в мозъка, може да се скрие. Затова мислите на човека трябва да бъдат чисти. В новата култура няма да има нищо скрито-покрито. Всички мисли и желания ще бъдат явни. Всеки, който върши престъпления, ще бъде открит.

Преди 25 години направих едно измерване на един войвода, който убил 39 души. Казах му: На лицето ти са изгладени следите от твоите престъпления, но на ръката ти още седат. Тежка е твоята съдба. Затова е казано, че няма нищо скрито-покрито. Най-малкото престъпление, което мислиш да направиш, се отпечатва на твоето лице. На ръката също се отбелязва живота на човека. На лицето е отпечатана културата, през която всеки човек е минал. Вие очаквате, като отидете на оня свят, да ви посрещнат тържествено. Въпрос е, дали ще ви посрещнат така. Оттук близките ви раздават жито за вас, но и това не помага. Давид е разбирал това нещо по-добре от вас и казва: Човек трябва да има чисто сърдце и чист ум. Човек трябва да се срами от себе си, когато допуща лоши мисли и желания. Мислиш лошо за някого, а се представяш, че мислиш добре. Чисто сърдце, чист ум е нужен. Всеки човек е твой брат, или твоя сестра. Ще ги любиш, това изисква новото учение. Това е формулата $a + b = c$, в всичките ѝ степени. Плюсът, като кръст, представя движещето колело.

Пазете се от нечистите мисли и желания, които остават отпечатък върху вашите лица. Божият Дух, Който работи върху нас, трябва да намери чисто място да се прояви.

Новата култура ще измени живота на всички хора: на свещеници, на учители, на съдии, на адвокати. Училищата и църквите няма да изчезнат, но по друг начин ще се проповядва в тях. Свещениците и проповедниците ще ходят с пълни дисаги от къща в къща да раздават блага на хората. На адвокатите няма да се плаща, но ще се благодари с целувка, която повдига човека. Обвиняемият ще целуне съдията, адвоката, свидетелите и ще излезе вън. Чистата приятелска целувка ще бъде заплатата на всеки, който е направил някаква услуга. В новата култура няма да има пари. Те ще се заме-

стят с целувки. Сегашните целувки не са чисти. Когато момък целуне една мома, тя повяхва като цвят. Сегашните целувки са като смученето на паяка. Той пригърне мухата, изсмуче я и после я хвърля навън, като непотребна. Като целунеш един грешник, трябва да внесеш в него най-хубавите мисли и желания. Аз вярвам в вас, че сте хора на новата култура. Вярвам, че всички ще влезете в новия път.

Хайде, на добър път на вас, на всички ваши учители и професори. Слушайте ги и никога лоша дума не им казвайте. Когато професорът ви предаде урок, за възнаграждение, ще му дадете една целувка. — Какво ще правим тогава? Как ще се прехранваме? — Тоя страх е от старата култура. Като приемете новото учение, ще имате и жито, и ябълки, и круши, всичко ще бъде в изобилие. Ако приложите новото учение, в България ще има два пъти по-голямо изобилие от тая година. Ако очаквате на Бога, ще знаете, че всичко ще дойде отгоре. Вдигнете погледа си нагоре, дето е горната Англия, горната Франция, горната Русия.

Излезте от гробовете си с страх и радост голяма и идете при своите си да им известите, че живият Господ иде в света да помага на страдащите. Няма да остане човек ненаучен от Бога. Така е казано: „Всички ще бъдат научени от Господа." Тогава в света ще има само музика и песен.

*

14. Беседа от Учителя, държана на 8 януарий, 1920 г. София.

Добрият пастир

„Аз съм добрият пастир и познавам моите; и моите мене познават.*)

Тоя стих и досега е неясен и неразбран, както за културните хора на сегашното време, така и за духовенството. Всички му дават такова значение, каквото в действителност няма. Преди да обясня вътрешния смисъл на тоя стих, ще направя едно въведение. Например, някой пита: Ти религиозен ли си? Той мисли, че религията е всичко. Религията е само една трета от истината. Значи, религиозните познават само една трета от истината. Следователно, не им се сърдете, когато правят погрешки. — Ти духовен ли си? — Духовните познават две трети от истината — и на тях липсва нещо. — Ти Божествен човек ли си? — Божествените хора познават цялата истина, т. е. три трети от нея. Ето защо, за да познае човек истината, трябва да бъде едновременно и религиозен, и духовен, и Божествен. — Как се проявява религиозният? — Като срещне беден, окъсан човек, той ще го заведе в един магазин, ще му купи дрехи и ще го изпрати да си върви. Той има дрехи, шапка, но е гладен. Още на пътя му премалява, не може да върви. Дрехи има, но хляб няма. Среща го духовният. Той го завежда в дома си, нахранва го добре и го оставя да нощува при него. Тръгва тоя пътник в живота, пада, става, докато един ден счупи главата си. Среща го Божественият човек, поканва го в дома си и започва да му говори, дава му знания, запознава го с истината, която му дава възможност да живее добре. Истинският човек включва и трите прояви на живота: физичните, духовните и Божествените. Физичният живот има отношение към формите, т. е. към религията; духовният живот има отношение към съдържанието, т. е. към

*) Иоана 10:14.

чувствата, а Божественият живот — към смисъла на нещата, към любовта.

„Аз съм добрият пастир." Какво означава пастирът на физичния свят? — Всички поданици на една държава са овце, а техният управител, т. е. главата им е пастирът. Всички хора в църквата са овце, а владиката или проповедникът е пастирът. Всички ученици в училището са овце, а учителят им, който ги събира да се учат, да се упражняват, е техен пастир. Навсякъде хората се упражняват. И в църквата се упражняват. Те се молят, коленичат — това са все упражнения. Това е прост начин за разбиране на религията. Каквото и да правите, важно е да се научите да мислите право. Под право мислене не разбирам логично мислене; право мислене е, когато в всяка мисъл взимат участие и умът, и сърдцето, и волята. Там, дето умът, сърдцето и волята се проявяват отделно, злото се вмъква.

Днес учени, религиозни очакват Христос да дойде на земята. Какво ще направи Христос, ако дойде на земята? От памтивека се явявали и сега се явяват велики хора — учени, проповедници, и всички говорят за хляба, как да се осигурим. Какво са постигнали досега? Тия учени и философи аз ги наричам проповедници на сомуна. Казвам на тоя проповедник: Ти си религиозен, добре правиш сомуните. — Аз не ходя на църква. — Не е важно, ти можеш да месиш хляб. Едно се иска от всички: да изправим живота си. Всички хора страдат, боледуват, липсва им нещо. Не се обиждайте от това. Може да ви липсва нещо обикновено — дреха, обувка, украшение. Важно е, че ви липсва нещо. Тая липса не изменя характера ви. Казваш: Всичко имам, но съм гладен. Значи, пак ти липсва нещо — храна. — Тоя човек е неморален, не може да издържа. — Гладен е човекът, нахранете го, за да се бори и устоява на всички сили, които работят против него. — Той е грешник, трябва да се изпъди вън от обществото. — Гладен е човекът. Учените ще започнат да обясняват, какво нещо е гладът и какво — жаждата, отде произхождат. Те определят, какво нещо е водата, но това определяне е религиозно. Според мене, сегашната наука е религиозна, понеже се спира главно върху формата на нещата. В тия форми или няма съдържание, или е налято малко съдържание. Това не е обидно. То показва,

че науката има още много да придобива. Че шишето е празднo, нищо не значи. То трябва да бъде чисто, че като дойдете до извора, да го напълните с чисто съдържание. Всеки трябва да се запита: Шишето, което нося, празднo ли е и чисто ли е. Ако някой си отговори, че шишето му е пълно, това е половина истина. Той трябва да знае, с какво е пълно. В някои случаи предпочитам шишето да е пълно, а някога — обратно, да е празднo. Някога предпочитам плюс, а някога минус. Ако твоят плюс подразбира актив в живота ти, той е на място. Имаш пет хиляди лева и още пет хиляди, стават десет хиляди лева — ти си богат човек. Ако имаш пет хиляди лева дълг и още пет хиляди дълг, ти имаш плюс, т. е. събираш ги, но накрая плюсът става минус. Това е дълг от десет хиляди лева.

Мнозина казват: Ние трябва да бъдем активни, а не пасивни. Животът е борба. — Това е една трета от истината. Борба съществува, докато чукаш камъните и докато направиш къщата си. Щом направиш къщата и влезеш в нея, борбата не е на място. В тоя случай, животът не е борба. Борите ли се, това показва, че сте неразумни хора. Казвате, че само революцията ще оправи живота. Знаете ли, какво е отношението на човека към революцията? Каквото е отношението му към рициновото масло, такова е отношението му към революцията. — Кога взима рициново масло? — Когато е запечен, не може да се освободи от нечистотиите си. Рициновото масло произвежда революция в червата му, и той се освобождава от затруднението си. Щом се очисти, не търси вече рициново масло. Следователно, революцията е преходно състояние, което има за цел да възстанови реда в Божествения живот. Веднъж нарушен тоя ред, непременно трябва да се възстанови. Дали ще взимате рициново масло, или гореща вода, ще имате един и същ резултат.

И тъй, разсъждавайте право, за да дойдете в връзка с великата разумна природа, за която мнозина мислят, че е мъртва, неодушевена. Те мислят, че камъните, растенията, животните са съвършено несъзнателни същества. Следователно, само човекът има право да урежда живота. Ако дойде една комисия от слънцето, да прегледа живота и културата на земята, какво би казала? Каква култура има в тоя дом, дето мъжът и жената се хващат за

косите и се бият? Това е културата на Тарас Булба, който искал да опита силата и смелостта на синовете си. Той искал да знае, готови ли са да се борят с мъчнотиите в живота. Сега и ние, в някои случаи, ще се борим, в други случаи ще правим революция, а в трети ще градим. Всички сте правили революция. Ако кажете, че не сте правили революция и сте кротки хора, аз ще остана на особено мнение. Кой от вас не е дърпал косата на по-малкото си братче и сестриче? Кой не е пръскал другарите си с вода? Казват за някого, че е отличен човек. — Колко пъти е дърпал косата на своето братче и сестриче! — Да го изберем за управител. — Той ще оправи работите толкова, колкото е оправил своето братче и сестриче. Следователно, когато назначавате някого за министър, попитайте, как се е отнасял с по-малките си братчета и сестричета. Ако се е отнасял добре с тях, той ще оправи България, или коя и да е държава. Аз говоря принципално. При всяко отклоняване от тоя въпрос, всякога ще ни липсва или една трета, или две трети от истината — все ще липсва нещо. Човек и като религиозен, и като духовен може да бъде добър или лош, да му липсва нещо. Само когато стане духовен, човек се свързва с Бога. За него се казва, че е създаден по образ и подобие Божие.

Казвам: Човек трябва да бъде свързан с Бога. Думата „свързан" е неразбрана. Да се свържеш с Бога, това значи, да разбираш закона на служенето. Като си свързан, ще обичаш Бога. Като Го обичаш, няма да стоиш при Него, но ще Му служиш. Хората ходят на църква, молят се, но, като излязат от църквата, пак вървят по стария път. Те казват: Христовото учение е неприложимо. Не е така. Който е готов да служи, всякога може да го приложи. Както и да служите на старото учение, бирникът всякога ще дойде. Който министър и да дойде, бирникът ще ви посети. Която майка и да дойде, няма да се освободите от бирника. Важно е, как ще се справите с него. — Бог да ни помогне! — Щом искате Бог да ви помогне, научихте ли Неговия велик закон на любовта? Оня, който не е показал милост, и спрямо него Бог не може да покаже милост. Ако ние имаме любов, и към нас хората ще бъдат милостиви.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир." Аз определям доброто като качество на човешката воля. Човек

не е нито добър, нито лош. Това зависи от момента, когато проявява доброто или злото. Ако проявява разумната си воля, той е добър. Добрият човек дава добри плодове, без червеи. Плодовете му са сладки и малко кисели.

Помнете: Всичко, което ви говоря сега, влиза в живота; никой не може да се освободи от влиянието на моите думи. Те ще произведат своя ефект най-много след хиляда години. Казвам „моята мисъл", като подразбирам новата мисъл, т. е. мисълта на живия Бог, с Когото съм свързан. Както Бог мисли, така и аз мисля. Каквото Той пожелае да направя, това върша аз. Всеки може да бъде такъв. Това не е мъчно, но герой трябва да бъде човек. Много хора са герои на бойното поле, но щом дойдат в обществото, не са смели. Те се страхуват, как ще преживеят, какво ще стане с децата им. Затова някой казва: В тоя живот не може без лъжа. Той не знае, че чрез лъжата, именно, ще умори децата си. Лъжата е красива жена, която е изгубила честта си. За такава жена се казва: „Пусни красивата жена без верижка, ще се върне с верижка." Аз взимам думата верижка в широк смисъл.

Питам: На кого искате да угаждате? — На обществото. — На кое общество? — На свещениците. — На кои свещеници? — Ако е въпрос за истински човеци, де са те? И Диоген, на времето си, ги търсеше с запалена свещ, дано ги намери. Де са ония хора, които побеждават с своята воля? Аз не търся силни хора от миналото, но сега искам да ги видя. Ако днес си добър, и в бъдеще ще си добър. — Ще стана добър. — Защо не си добър и сега? Ако в бъдеще станеш добър, и днес можеш да бъдеш такъв. Сегашният момент гради и създава. И Бог гради и създава в настоящето, а не в миналото. Грешните хора са в миналото. Сегашните хора се делят на десни и леви. Религиозните се борят да седнат отдясно на Отца. Аз бих желал да върша Божията воля в всеки даден момент — нищо повече не желая.

„Аз съм добрият пастир." Добрият пастир е добър в даден момент. На земята ние сме овце. Овчар, който не може да пасе добре овцете, не може да ги опази от вълците. Господарят му ще го изпъди. Добрият овчар води овцете си по високи места, да не заболяват от метил.

Често хората се питат, защо идат страданията. Ще ви отговоря с следния пример. В древността живял един

умен цар. Той бил млад, но крайно амбициозен. Като се оженил, родило му се много красиво момиченце. Веднага астролозите се явили при царя, направили хороскоп на детето и казали: За да запази хубостта и здравето си, твоята дъщеря трябва да прави всеки ден по една баня от сълзите на твоите поданици. Преди да се роди детето, поданиците трябвало да се молят, Бог да изпрати красив, умен наследник на царя. Те закъснели с молитвата си и, вместо наследник, дошла наследница — царската дъщеря. Сега трябвало всички поданици да плачат за царската дъщеря. — Кога плаче човек? — Когато страда, когато го бият. В всяка улица се чували плачове — трябвало сълзи да се събират. Всеки ден събирали сълзи, с които къпели царската дъщеря. Това продължило цели 20 години.

Днес, когато хората се питат, защо идат страданията, аз отговарям: Страданията идат, за да се подържа красотата на царската дъщеря. — Защо са сълзите в света? — За баня на царската дъщеря. Това не е алегория. Когато лихварите, големите земевладелци опропастяват десетки и стотици семейства, не къпят ли те своите дъщери в техните сълзи? Няма човек в света, който да не се е къпал в такива сълзи. Продължавам разказа. Поданиците започнали да плачат и да се молят, дано Бог ги избави от това нещастие. Най-после Бог изпратил един херувим на земята, да се роди в плът, като млад, красив момък. Царската дъщеря го видяла и се влюбила в него. Оженили се, но първата работа на херувима била да предаде на своята възлюбена новото учение. Той й казал: Ти можеш да бъдеш красива, без да се къпеш в човешки сълзи. До това време водата не съществувала. Херувимът взел една малка тояжка, отишъл при една канара, ударил няколко пъти с тояжката си и от канарата започнала да извира чиста, хубава вода. Дотогава всички хора се миели с сълзите си. Сега вече царската дъщеря се къпела в водата на тоя чист извор. Благодарете, че не живеете в епоха, когато трябва да се миете с своите сълзи. Царската дъщеря родила едно дете и започнала да го учи на новото учение. Тя му казвала, че трябва да се къпе в чиста вода, а не в сълзите на своите поданици, както на нея преподавали. Възлюбеният на царската дъщеря — херувимът, изчезнал от двореца. Той се върнал на небето, отдето дошъл.

така и от грубата материя вие може да извадите ония фини елементи за съграждането на вашите светли мисли и благородни чувства. Не можете да мислите и чувствувате, ако нямате съответствуващ материал за съграждане на вашите мисли и чувства.

Някой казва, че не може да люби. — Как ще любиш, като си последен бедняк? Само богатите могат да любят. Преди да любиш, ти трябва да си бил гъсеница, да ядеш листа и, след като станеш пеперуда, ще можеш да извличаш сладките сокове от цветята. Ще кажеш, че ядеш, за да изпитваш приятност. После ще ти стане тежко, защото не си могъл да асимилираш храната, както трябва. Тогава ще ти препоръчват рициново масло. Внимавай да имаш добри отношения с своите граждани, защото пак ще дойде революцията. Аз не подържам никоя страна, но казаам, че ония, които насилват и ограничават, са от старата култура. И те имат право. Каквито морални аргументи да изнасям, те ще си правят своето. И да кажа, че съм готов да ме обесят заради някого, пак няма да успея. С сила не мога да заставя човека да постъпва по един, или по друг начин. Мога само да кажа на хората, че това, което вършат, не е добро. И това, което вършат, ще им се върне назад.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир, и моите ме познават.“ — Кои са тия овце? — Те са ония разумни овце, които са готови да приемат моето учение. Те ме слушат, и аз ги слушам. Както между овчаря и тия овце има разумни отношения, такива трябва да има между учители и ученици, свещеници и пасоми. — Де се прилага добрият пастир? — Дето човешкото не помага, там иде Божественото — добрият пастир. Представете си, че в крака на вашето дете влезе трън. То плаче, вика, цяла нощ не може да спи от болки. Викате лекар да го разтрива, но болките не минават. Трънът с разтриване не излиза, трябва да се извади. След това да се пусне малко кръв, за да се пречисти мястото. Трънът е човешкото користолюбие, човешката алчност, които трябва да се извадят.

Срещам много хора, на които мозъците са заразени. Те казват: Винце искаме, не ни трябва твоето учение. — Аз виждам, че твоите малки братчета — червейчетата ще те ядат, ще си направят хубаво ядене от тебе. Те ще кажат: Учен човек е тоя господин. — Учен е, но само кости

ще останат от него. Запитаха Христа: „Могат ли тия кости да оживеят?“ — Учението, което проповядвам, ще събере тия сухи кости. И горко на тоя, който не се подчинява на Духа, Който иде. Не мислете, че слънцето може да измени нещата. Не мислете, че аз правя нещо. Божията воля прави всичко в света. Аз казвам: Наближило е времето, извадете ралото и сейте. Идната година ще има изобилно жито. Послушайте ме, направете опита. За българите настанаха най-благоприятни условия. Обърнете се към живия Господ, към Неговата велика държава. Ще кажете, че никой никога не е видял Господа.

Обърнете се към живия Господ, Който е всякога между нас. Светиите са между нас, ангелите са между нас. Всичко, което не е в съгласие с това, което казвам, е далеч от нас. Когато двама млади седнат в гората и се любуват, цялият свят е хубав за тях. Те обещават, че ще живеят според законите на Бога. Като ги види баща им, набие ги. На другия ден те пак се срещат; герои са те. Аз не говоря за вашите целувки, които са сенки на живота. Аз говоря за такава целувка, в която умът и сърцето се съединяват; после духът и душата се съединяват. Най-после иде Бог и дава своето съгласие. Тогава цялото небе се радва. Сега момата не дава на момъка да я целуне, докато не ѝ обещае нещо. Щом обещае да ѝ купи рокля, златен часовник, обувки, тя казва: Можеш да ме целунеш. Това не е Божествена целувка. Целият свят страда от такива целувки. Така не се живее.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир.“ Обърнете се всички към добрия пастир, към Бога. Така ще се образува една велика бойна канара, от ницо несъкрушима. Казано е: „Ще изпратя Духа си.“ Тогава хиляди реки ще потекат. Това значи, хиляди духовни хора ще служат на Бога. Ето защо, като се върнете по домовете си, обещайте пред себе си, че ще служите на Бога. Кажеш ли веднъж, ще издържаш — никаква измяна не се позволява. — Слаб човек съм. — Аз не вярвам в слаби хора. Който служи на Бога, не може да бъде слаб. Живият Господ ще заговори. Хиляди хора ще започнат да се стичат отвсякъде. Учени, философи, професори, лекари ще изменят убежденията си и ще започнат да се смекчават.

Какво представя сегашният свят? — Замръзнало езеро, върху което се пързалят хиляди хора. Други стоят

настрана и наблюдават. След малко слънцето изгрява, и ледът започва да се топи. Става катастрофа. Пързалящите започват да се давят, викат за помощ. Ония, които стоят настрана, благодарят, че са вън от опасността. Иде Божествената вълна, която ще разтопи човешките езера; от тях помен няма да остане. Ти вече няма да бъдеш лед, но ще се превърнеш на чист извор, който ще тече по целия свят, да разнася новото учение. Ако българите приемат това, което Бог казва, в три години най-много, България ще се поправи. Да не остане помен от критика. Мъжът да престане да говори против жена си, жената против мъжа си; ученици против учители, учители против ученици; слуги против господари и обратно — господари против слуги. Ако приложите така учението, ще опитате думите ми. Жив е Господ. От кого очакваме ние? На великите сили ли? Толстой казваше в Русия, да се обърнат към Господа, но не го послушаха. Той беше пратеник на Господа, но гласът му остана глас в пустиня. След това Русия пострада. Мислите ли, че ако и вие не ме послушате, България няма да пострада? Когато се върна на небето при Господа, ще Му разкажа цялата истина. Да възлюбим Господа, Който е бил всякога добър към нас. Да Му дадем място в себе си. Да дойде Царството Божие в нас!

Желая, в всяко семейство, отвън и отвътре, да цари мир и любов, радост и веселие. Ще кажете, че новото учение е секта. — Не е секта, защото изисква от всички да бъдем едновременно и религиозни, и духовни, и Божествени хора. Да сме готови да се жертвуваме за Господа. Да бъдем всички добри овце и добри пастири.

Често хората се обиждат за нищо и никакво, делят се не партии. Аз не признавам никакво деление. Светът принадлежи на живия Господ. Всички можем да се ползуваме еднакво от него. Ако изложиш гърба си на слънцето, ще се ползуваш от неговите лъчи. Излезте всички вън, да се греете на Божествената светлина, да придобиете сила и да възкръснете. Може да си болен от туберкулоза в последния период, но ако приемеш учението, ще станеш от леглото и ще оздравееш. Всеки човек е призван да служи на Бога. Ако не изпълни призванието си, ще заболее от някаква болест. Оня, който се отказва да служи на Господа, няма да остане жив. Няма да

остане гъсеница в света. Аз не говоря за ония гъсеници, които се въдят по дърветата. Аз говоря за гъсениците в нашия ум, в нашето сърдце — помен няма да остане от тях. Страшни са те. Яви ли се такава гъсеница в моя ум, аз започвам да я убеждавам, да слезе от моето дърво. Аз съм от миролюбивите хора, готов съм да ѝ дам всичко, каквото ѝ е нуждно, но да ме освободи. Ще знаете, че каквото поискате в името на любовта, ще ви се даде.

В Англия, в един голям град, живял един прочут апаш. Една вечер той влязъл в дома на един милиардер, голям скъперник, с намерение да го обере. Милиардерът се прибрал в стаята си, заключил се и, като мислел, че е сам, започнал да брои парите си и да им се радва. В тоя момент апашът, който бил скрит под масата, излязъл срещу богаташа с револвер в ръка. Последният го погледнал и веднага казал: Вземи, колкото пари искаш. Ще кажете, че милиардерът бил много щедър. Така всички хора са щедри. Щеше ли той да даде пари на апаша, ако не беше видял револвера? Трябваше ли апашът да се крие под масата му?

Какво изисква новото учение от вас? — Да бъдете верни на своя ум, на своето сърдце, на своята душа и на своя дух. Не мислете, че сте слаби. Бъдете слаби за греха и за злото в света. Ако ви накарат да извършите някакво престъпление, кажете: Слаб съм, не мога да направя това. Бъдете силни за доброто, слаби за злото. Ако някой върви в обратна посока, нека обърне страницата на своята книга и тури нов знаменател.

Сега аз искам да изгладя малко нещата, да ги приемете свободно, и то само онова, което подхожда на вашия ум и на вашето сърдце. Бъдете абсолютно свободни, да приемате нещата по вътрешно разположение и дух.

Често обикалям София, да видя, какво правят хората и какво мислят. Така правел един от турските султани. Той се преобличал, дегизирал се и така се движел по улиците, да види, какво правят неговите поданици. И аз слушам, как хората искат да се освободят от гъсениците в своите умове. Казвам: Ние ще изпратим силни дъждове, от които няма да остане нито една гъсеница. — Какво да се прави с затворите? — Ще станат големи земетресения, от които няма да остане нито един затвор

— Какво ще стане с църквите? — Коренно ще се изменят. Това са фигури, които помагат за изразяване на мисълта. Като говоря за земетресенията, имам пред вид коренните промени, които ще станат в човешките умове. Всички стари идеи ще изчезнат.

Добрият пастир — Христос, иде вече в света. Той ще бъде на бял кон. Ще посети България, всички управляващи, всички учреждения, всички благотворителни дружества. Той ще посети всички църкви, всички домове, да види, как живеят хората. Дето намери стари идеи и убеждения, стар живот, ще каже: Бъдещето не търпи нищо старо. Моето царство е на новото учение. Бог иска да знае, готови ли сте да Му служите с любов и мъдрост. Който е готов, ще мине отдясно; който не е готов, ще мине отляво. Хората на новата култура са хора на шестата раса, светещи хора. Разликата между старите и новите хора ще бъде такава, каквато е днес разликата между млекопитаещите и човека. Хората на старата култура ще останат на мястото на млекопитаещите, да опитат тяхното положение. Светещите хора ще им покажат, как трябва да живеят.

„Да не се смущава сърдцето ви." И аз казвам: Не се смущавайте. В света ще станат чудни неща. Не казвам да вярвате, но сами ще ги проверите. Един ден като видите всичко, което става, ще кажете: Наистина, каквото Бог е казал, то става. Не ви казвам да затворите магазините си, да напуснете мъжете и жените си, но да работите честно и с любов. Разработвайте добре земята, да няма бедни хора в България. Всички трябва да работят. Свещениците трябва да излезат от църквите с хоругвите и да покажат на хората, как трябва да се работи. Живият Господ казва, че светът не се нуждае от сегашните молитви на хората. Той казва, че молитвата трябва да излиза от сърдцата. Вие не знаете, каква промяна може да стане с вас. Каквото става с гъсеницата, това ще стане и с вас. Като наблюдавате, какви промени стават в вас, вие ще се уверите в моите думи. Каквото стане, ще бъде за ваше благословение. Днес родителите не са доволни от децата си, но и децата не са доволни от родителите си. Главите на сегашните майки и бащи са побелели от доброто на своите деца. Сърдцата и душите на хората трябва да побеляват, а не косите им. Вътрешна белота е нуждна на човека. Белият цвят е символ на доброто.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир." Всички сте срещали тоя пастир. Не мислете, че сега за пръв път ще Го срещнете. От хиляди години сте Го срещали. — Кога се познават хората? — Когато се обичат. Като не обичаш някого, не го познаваш. Обикни човека, както трябва, и ще видиш, че в неговата душа, в неговия ум и в неговото сърдце се крие нещо велико. Ако не обичаш, както трябва, днес ще се очароваш от някого, на другия ден ще се разочароваш. Имаш една приятелка, за която казваш: Чудно нещо, какво стана с нея, че се измени толкова! Аз мислех, че е добра, а то не излезе така. Цяла нощ не можеш да спиш, недоволна си от нея. Сутринта те питат, как си. Казваш: Добре съм. — Не говориш истината. Защо не кажеш, че си разочарована от приятелката си? Защо не я срещнеш да се извиниш за лошите чувства към нея?

Някои хора имат към мене неприязнени чувства, но аз ще им се отплатя с любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според великия Божи закон — законът на любовта. Даром съм взел, даром ще дам. Обърнете се към изток, дето е вашият ум и вашето сърдце. Хвалете живия Господ, Който ви е пратил в красивата долина на живота. Радвайте се на живия Господ. Обърнете се към живия Господ. Това ще бъде моята голяма радост. Това ще бъде и радостта на живия Господ, Когото вие търсите.

*

15. Беседа от Учителя, държана на 18 януарий, 1920 г. София.

Земният и небесният

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярваге, ако ви река небесните ?*)

Христос казва, че човек черпи своите знания от два свята: от земния и от небесния.

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярвате, ако ви река небесните" ? Христос употребява думата „не вярва" в специален смисъл. Като изучаваме човешкия език, ние трябва да проникваме в неговия дълбок смисъл, в начина, по който са свързани думите. Като изучаваме музиката, виждаме, че тя се основава на известни закони и ключове. И тя има свои знаци, както и езикът. Ключът е от голямо значение в музиката. Как ще изпееш една песен, ако в началото на петолинието не е поставен никакъв ключ ? Казваш: Зная, че нотата сол стои на втората линия на петолинието, си — на третата линия. Така е, но местата на тия ноти зависят от ключа. Ако ключът не е сол, а друг някакъв, и нотите са други.

На същото основание, казвам: Когато употребяваме известни думи, трябва да знаем, на какъв ключ говорим. При това, трябва да се знае, в каква гама е написана дадена песен: в мажорна, или в минйорна. Ако е написана в мажорна гама, тя звучи по един начин; ако е написана в минйорна гама, тя звучи по друг начин. Една музикална пиеса може да бъде написана и в хроматични гами, дето мажорната и минйорната гама се преливат една в друга. — Какво представят тия гами ? — Мажорната гама представя ума, минйорната — сърдцето, а хроматичната — животът.

По кой ключ изучавате религията или коя и да е наука ? Ще кажете, че религията си е религия, няма защо да се интересува от гамите. Така е за невежия, но не и за

*) Иоана 3 : 12.

посветения. За невежия и шумът, и хармоничните тонове са все музика. Той бие тъпана и се въодушевява, мисли, че и това е музика. За музикалния човек това е шум, а не музика. Вие тъпан ли биете, или музика слушате ? Днес повечето хора бият тъпан, защото това е най-лесното изкуство. Шопите много обичат да бият тъпан. Като удрят тъпана, гласът му се чува чак до другото село. Голям шум вдига тъпанът. Не е лошо нещо тъпанът, но той не изразява целокупния живот.

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярвате, ако ви река небесните ?" С други думи казано: Ако не разберете земните работи, как ще разберете небесните ? Кои са земните работи ? Всички сте изучавали геометрията, знаете, какво нещо е квадратът. Той е фигура, т. е. пространство, затворено с четири равни страни и четири прави ъгла. Какво означават правите ъгли ? Намерете ключа, на който е построен квадратът и го преведете в една постоянна величина. Човек е сложна величина. За да познаеш човека, трябва да го разложиш на съставните му елементи, т. е. на съставните му величини. В математиката величините се разглеждат като елементи на телата. Какво нещо е елементът ? Елементът е определена величина, която влиза в състава на телата. Значи, елемент и величина са едно и също нещо. Мислите и чувствата са също величини. Какво число представя всяка величина, не знаете. Една величина може да е 10, друга — 100, а трета — 1000. Какви са отношенията между различните величини ? Много неща не знаят сегашните хора от геометрията, но, въпреки това, те са построили дома си върху квадрата. Квадратът не е нищо друго, освен кола в движение, с четири колела — две отпред и две отзад — правите ъгли. Квадратът е плоскост, върху която падат всички тежести на живота. Следователно, когато човек страда, това показва, че животът му е построен на квадрат, върху който се стичат тежестите на живота. И българинът е построил колата си върху квадрат, който е в движение. Правият ъгъл е център, около който силите се движат кръгообразно. Четирите страни на квадрата са диаметри на четири окръжности. В геометрията се изучават, освен квадрата, още и триъгълника, петоъгълника и други фигури. Те се разглеждат като отсечки на сложни величини. И в геоме-

трията, по дадени величини, могат да се намерят неизвестните.

Когато се говори за пътя, който човешкият ум изминава при движението си, аз го означавам с думата вектор. — Какво означава векторът? — Движение в определена посока. Правата линия ab представя пътя, по който умът се движи: a——————b. Точката „a" е началото на вектора, „b" — краят на вектора. Значи, всяка мисъл, която започва от „a" и свършва в „b" е вектор, дължина, измината в известна посока. Думата „добро" също представя движение, изминато в определена посока. Като преведете тая величина в живота, ще разберете вътрешния смисъл на доброто. Като изговорите думата „бомба", веднага си представяте нейната външна форма и ефекта, който произвежда при експлозия. Между думите „добро" и „бомба" има голяма разлика. Първата има отношение към духовния свят, а втората — към материалния.

„Ако ви говоря за земните работи и не ги разбирате, как ще разберете небесните?" Това значи: Ако не разбирате ключовете на земните работи, как ще разберете ключовете на небесните? — В какво се заключава смисълът на земния живот? — В движението отдолу-нагоре. Така човек се развива, става по-благороден, по-разумен и чистосърдечен, а отношенията му към Бога и към ближните — по-правилни.

Каква е разликата между земния и небесния живот? — Земният живот се занимава с земните работи, които имат отношение към стомаха. Небесният живот се занимава с небесните работи, които се отнасят към мозъка. Това е превод на Христовите думи в величини от първа степен. Има величини от втора, трета, четвърта степен, едни от които вървят в възходеща степен, а други — в низходеща. Като казвам, че стомахът има отношение към земята, имам пред вид неговите нужди. Всичко, което произхожда от земята, е в услуга на стомаха. Щом види едно земно благо, човек го туря първо в устата си, а оттам то отива в стомаха. Няма благо на земята, което човек да не е опитал.

Христос казва: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие." Това значи: Ако земният ви живот няма определена форма, съдържание и смисъл,

той не може да се свърже с небесния, дето всички неща са строго определени и точно измерени. На земята хората се пипат, гледат, докато се познаят. На небето не е така, там хората се виждат. Виждането подразбира вътрешна светлина на човешкия ум и на човешкото сърдце. Тук не се прави разлика между гледане и виждане, както мнозина смесват понятията душа и кръв, душа и дух, дух и ум. Тая е причината, дето хората говорят на неразбран език. Затова един друг се наричат невежи. Всички сте невежи, защото говорите на неразбран език, на неразбрани ключове. Ако душата е кръв, какво е тогава кръвта? Душа и кръв са две различни понятия, две различни величини. Да говориш на разбран език, това значи, всяка дума да има точно определен смисъл. В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот, обаче, всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно. Който страда, казва кратко и ясно: Братко, помогни ми! Той не говори излишни думи, не казва: Братко, ти си добър, благороден човек; ако искаш, можеш да ми помогнеш. Той изчерпва въпроса с две думи: Помогни ми! Тия думи съдържат такава сила, че който ги чуе, веднага се притича на помощ.

„Ако земните работи ви рекох и не ги разбирате, как ще разберете небесните?" Ако не разбирате работите, които всеки ден преживявате и които са близки до вашето съзнание, как ще разберете небесните, които са далеч от вас? Сегашните майки и бащи не разбират синовете и дъщерите си, които са постоянно между тях. Ако попитате майката, каква е дъщеря ѝ, тя ще я опише външно. Ще каже, че е руса, хубава, грациозна. Това са външни чърти на дъщерята, а не вътрешното ѝ съдържание. Утре ще дойде един млад момък и ще запали фитила на нейния огън, и ти ще се чудиш, че дъщеря ти била толкова избухлива. Дъщеря ти се сърди, гневи се, избухва, докато един ден стане най-голямата експлозия — тя напуща твоя дом и отива далеч някъде, дето момъкът я води. Всички казват: Ожени се тая мома. Казвам: Прояви се тая мома, формата ѝ се разпръсна, съдържанието ѝ се разви. Тя цъвна като цвят, прецъвтя и завърза.

„Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните?“ Днес малцина разбират Сина Човечески — синът на любовта и мъдростта. — Защо? — Защото Синът има отношение към небето, а не към земята. Донато умът не влезе в душата на човека, последният не може да разбере небесните работи. Земните работи се разбират чрез чувствуванията, а небесните — чрез мисълта, затова е нуждно да се научи човек да мисли. Каже ли някой, че не може да търпи хората, това показва, че вярата му е слаба и не се е научил да мисли. — Аз мисля, че имам силна вяра. — Тогава нямаш търпение. — Търпелив съм. — Значи, имаш малко любов. За да търпиш хората, вярата и любовта ти трябва да бъдат големи. — Аз мисля, че имам любов. — Тогава не слушаш Господа. Любовта се определя от послушанието. Когато слушаш някого, ти го обичаш. Като слуша дълго време учителя си, ученикът започва да го обича и да вярва на всичко, което той говори. След това той е готов да слуша и изпълнява заповедите му. — Как да обичам? — Вложи в душата си желанието да обичаш и повече не мисли. Това желание ще работи в тебе и ще даде своя плод. Дай ход на твоето желание, оправи пътя му и не се безпокой.

Какво трябва да направиш с вадичката, която минава през твоята градина? Казваш: Не ме интересува тая вадичка, зает съм с обществена работа. Вадичката тече, но не върши работа. След време виждаш, че цветята в градината ти изсъхнали. Спри вниманието си върху вадичката само за момент, отправи я да тече през цветята и зеленчуците, да ги полее, и пак гледай обществената си работа. Вадичката е твоето желание да обичаш хората. То ще принесе своя плод. — Любовта ще ни спаси. — Дай път на любовта в себе си. Като мине през твоята градина и напои всичко, каквото срещне на пътя си, тя ще те напои. Иначе, любовта ще мине и замине, без да бъдеш спасен.

И тъй, без вяра няма живот, както без слънце няма растене. Вярата е причина за растенето. Ако растеш и се укрепваш, ти имаш вяра. Изгубиш ли вярата си, ти преставаш да растеш и отслабваш. Какво ще стане с тебе, ако се съмняваш в всички хора? Ще станеш маниак, ще започнеш да се страхуваш от всичко, докато най-после

заболееш. Всеки човек е величина, която трябва да се разбере. Ти срещаш тия величини, не ги разбираш, отбягваш от тях, докато изгубиш мярка на всякакви отношения и станеш невъзможен и за себе си, и за окръжаващите. Каква по-страшна болест от тая? — Как ще се излекувам? — Започни да мислиш, че хората са добри поне като тебе. Няма лоши хора в света, но има гладни хора. Ако моята торба е пълна, и някой ме дебне да я вземе, за да се нахрани, аз ще му кажа: Братко, не се опитвай да крадеш. Кажи, че си гладен, и аз ще те нахраня. Щом го нахраня, той става добър.

Когато Бог създавал света, създал едновременно и вълка, и коня. Вълкът останал недоволен от коня и завел дяло против него. То било първото дяло в света. В обвиненията си против коня, той писал следното: Моят съсед, конят, ме ритна толкова силно с задните си крака, че ми изкърти два кучешки зъба. В обществото, дето се движа, твърдят, че Бог създал коня, значи, и копитата му. Но аз не мога да си представя, че Бог е създал толкова яки и корави копита, да изкъртват зъби. Виж, колко са меки моите крака. Съдията казал: Дай да видя краката ти. Вълкът подал краката си, но старателно скривал своите нокти. После съдията се обърнал към коня и го запитал: Какво ще кажеш за свое оправдание? Конят отговорил: Господин съдия, съседът ми наруши едно основно правило, което спазваме в нашето общество. То е следното: Когато при нас иде приятел, той иде с лице към нас. Тогава ние се помиряваме, опознаваме се и започваме да се разговаряме. Който иде отзад, той е наш неприятел. Ние го удряме с задните си крака, за да го научим, как трябва да се запознава и поздравява. Това е Божествен закон. Всеки, който наруши тоя закон, опитва нашите задни крака.

И сегашните хора често водят дела все за счупените си зъби. — Защо изкъртват зъбите им? — Защото не са спазили законите на обществото. Когато искаш да се запознаеш с един човек, застани срещу лицето му, а не зад гърба му. Който краде, бърка в джобовете на човека — пак отзад. Друг крадец влиза в къщата на човека, когато спи — и това е заставане зад гърба му.

Христос казва: „Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните?“ Следователно, като живеете

на земята, не питайте, защо иде злото, но разберете, какво представя то. Злото е резултат на еднообразието, а доброто — на разнообразието. Когато в ума ви се роди една мисъл, и вие постоянно мислите за нея, това е престъпление. — Как е възможно да ме занимава една мисъл постоянно и да считам, че това е зло? Ако мисля постоянно за Бога, това престъпление ли е? — Не мисли постоянно за Бога, но работи постоянно за Него. Бог е величина, която обхваща всичко. Следователно, като мислиш за Бога и работиш за Него, ще мислиш за всички същества, които живеят в Него. Бог е навсякъде и в всичко, а не само на небето, на слънцето или на звездите. Не ви упреквам, но казвам, че някога възгледите ви са прави по отношение на доброто, а някога са прави по отношение на злото. Значи, кажеш ли, че си добър човек, ти си прав по отношение на доброто, което се изразява в разнообразието. Кажеш ли, че си лош, ти си прав по отношение на злото — влязъл си в еднообразието на живота. Живей в разнообразието. Обичай всички и работи за всички.

И тъй, за да се разбираме, първата ни работа е да нагласим ключовете си, да знаем, кой на какъв ключ говори. Ако един свири в мажорна гама, а друг в минйорна гама, те не могат да се разберат. Това е все едно, единият да погребва баща си, а другият да се радва, че му се родило дете. За да се разберат и двамата, трябва да почакат известно време, докато дойдат на една гама. Оня, на когото бащата е умрял, трябва да се успокои малко, да мине голямата скръб. Когато и на него се роди дете, тогава ще се разберат. Христос казва: „Нека мъртвите погребват своите мъртви." Това значи, да погребем своите мъртви мисли и да заживеем с радост. Да се радваме на новото, което се ражда. Всичко, което се е обезсолило, е мъртво. Обезсоляване става там, дето съдържанието и смисълът на нещата изчезват.

Какъв смисъл имат сегашните пръстени, верижки и другите украшения? Поглеждаш към пръстена си, радваш му се. Обаче, за тоя пръстен могат да те продадат. Това не е ли юлар, който те ограничава? Ако някой гради къща и с нея иска да те обвърже, стой далеч от тоя човек. Това е юлар, от който трябва да се пазиш. Цял свят да ти обещават, стой настрана. Всяко добро, което

се прави на земята, трябва да е прието на небето. Не се ли приеме на небето, то не е истинско добро. Това изисква законът на справедливостта, който е един и същ и за земята, и за небето. Това наричаме ние международно право. Основният закон на това право гласи: Каквото е на небето, това е и на земята. И каквото е на земята, това е и на небето.

Сегашните хора не спазват тоя закон, поради което преждевременно остаряват. Като не знаят това, те казват, че остаряването им се предизвиква от техните близки. Майката остарява от дъщеря си, учителят — от учениците си; търговецът — от своите клиенти, овчарят — от овцете си. Днес овчарят изгуби една овца, на другия ден друга, на третия ден трета, докато лицето му се набръчка. Като видя лицето му, казвам: Приятелю, много нещо си прекарал. — Отде знаеш? — Всичко е написано на лицето ти. Изгубил си овцете си. Всички хора страдат и остаряват все от своите подчинени. Това са отношения, които трябва да решите правилно. Само така ще влезете в новото учение. Питате: Какво отношение имат тия неща към квадрата, към триъгълника и към останалите фигури?

За да разберете живата геометрия, за която говоря, изучавайте носа, устата, веждите, ушите, очите си. Например, носът има форма на триъгълник. Изучете добре своя нос, линиите, формата и големината му, за да се домогнете до живия триъгълник. После изучавайте веждите си, да разберете техния произход. Ще кажете, че веждите са предназначени да пазят очите от прах и пот. Донякъде това е верно, но веждите имат и друго предназначение. Забелязано е, че хора, на които обективният ум е силно развит, имат дебели вежди. Те са смели и решителни, с силна воля. Чувствата им са груби. Хора, на които обективният ум е слабо развит, имат тънки вежди. Чувствата им са деликатни. Значи, веждите показват, какви са чувствата на човека — груби, или нежни. Научете се да превеждате външните форми, да разберете техния дълбок смисъл и предназначение. Когато носът при основата си е широк, това говори за човек с силно развити чувства. Когато интелектът се развива, носът се удължава и стеснява. Какъв нос е за предпочитане: дълъг и тясен, или къс и широк? Носът трябва да бъде добре развит, да има съответствие между широчината и дължината. Не е ли

спазена тая пропорционалност, между ума и сърдцето няма хармония. Носът е барометър. С него се измярват външните и вътрешните условия. Това е наука, която не може да се даде на хората, защото те нямат още нуждната култура. Ако познаваха тая наука, те щяха да се подиграват едни с други. Като ви се разсърди някой, ще каже: Виж си носа, колко е къс, неправилен. А чувствата ти са много груби, необработени. В тоя случай, за предпочитане е невежеството, отколкото знание, което ще ви събори.

Като познава човешките сърдца и умове, Христос казва на тогавашните учени: Понеже извратихте Израиля и изопачихте неговия живот, не може да ви се говори за небесния живот. Египетското знание, за което Мойсей говори на евреите, на вас още не може да се даде. Това знание подразбира слизането на Духа в човека. Следователно, докато не приемете Сина на мъдростта в себе си, докато не приемете живия Господ в душата си, Духът няма да ви посети. Духът трябва да влезе не само в човека, но и в църквите, и в училищата. Когато посети човека, Духът му разкрива всичко, и той започва да разбира нещата ясно. Това не значи, че няма да учите. Ще учите, ще придобивате знания, но положителни. За да придобием тия знания, нуждно ни е търпение, основано на Божията Любов. — Как се придобива търпението?

В околността на един чифлик имало голямо жабешко блато. Жабите крякали денонощно и хвалели чифликчията. Две по-смели жаби решили да излезат от блатото, да отидат в дома на чифликчията, да проверят истинността на тия похвали. Един ден те излязли от блатото и смело закрачили към дома на чифликчията. Влязли право в кухнята, дето видяли голям котел с прясно, току-що издоено мляко. Те влязли в котела и започнали да изследват бялата течност. На вкус се оказала приятна. Те се запитвали една друга, каква е тая течност, която не прилича на водата. Страшното за тях било това, че не могли да излезат навън. Започнали да се въртят в котела, дано намерят начин да излезат оттам. Едната казала: Много се уморих, ще се спусна на дъното. — Опасно е дъното. Ще се спуснеш, но там ще останеш, отговорила втората. — Не мога да издържам повече. Втората жаба употребила всичкото си търпение и продължила да се върти в котела, докато най-после избила маслото. После стъпила на него и излязла вън от котела. Следователно, искаш ли да придобиеш търпение, трябва да издържаш и на най-големите мъчнотии.

Сега често се питате, какво представя светът. Той е голям котел, пълен с мляко. — Какъв е смисълът на живота? — Да слезеш в котела с млякото, да избиеш маслото и да се качиш на него, за да излезеш в широкия, неограничен свят. Това значи, да придобиеш търпение и да се спасиш. Аз не говоря за спасението в тоя смисъл, както религиозните го разбират. И те са прави, и аз съм прав. И Мойсей е прав, и Христос е прав. Прави са всички ученици: и тия от първоначалните училища, от прогимназиите и гимназиите, както и тия от университета. — Защо? — Защото между това, което изучават децата от основните училища, учениците от прогимназиите и гимназиите, както и студентите от университета, има известно отношение.

Какво ще кажете, ако се съберат на едно място тия ученици и започнат да разискват върху даден въпрос? Ще се разберат ли те? Не могат да се разберат. На оня от първо отделение казвам: Приятелю, ти не можеш да разбереш оня, който е свършил гимназия или университет. — Аз го разбирам, но той е еретик, не разбира. — Не е еретик той, но съзнанието му е по-широко от твоето. За себе си и ти си прав, и той е прав. Ще вървите постепенно все по-нагоре, докато разберете правилно великия Божествен смисъл на живота. Павел казва: „Когато бях младенец, като младенец мъдрувах, а като станах мъж, напуснах това, което е младенческо." Докато е в основното училище, ученикът минава за младенец. Следователно, ако влезеш в религиозно общество, което дели хората на праведни и грешни и по тоя начин ги изолирва, това е религия за младенците. За студента е нуждна религия, която обхваща цялото човечество. Тая религия се основава на любовта. Тя дава право и свобода на хората да мислят и чувствуват, както Бог ги е научил. Който приеме религията на любовта, той влиза в безсмъртието.

Да се върнем към присъдата, издадена по дялото на вълка и коня. Съдията издал резолюция, с която забранил на вълка втори път да се разговаря с коня като неприятел. Ако иска да говори с него, да застане отпред, а не отзад. На коня наложил наказание да поеме разноските за поставяне два нови кучешки зъба на вълка

След време, при същия съдия дошли две котки да се съдят за едно агнешко шкембе. Едната котка държала шкембето между краката си и казала, че е нейно. Другата също настоявала, че шкембето е нейно. — Виж, казала тя на съдията, как е одраскано лицето ми от моята другарка. Съдията пожелал да види, с какво оръжие е драскана, и видял, че на краката си котката имала здрави, остри нокти. Съдията се замислил, как да реши дялото, и веднага се досетил, че те се карат за нещо, което не е тяхна собственост, и казал: Нито една от вас няма право на шкембето. Агнето има право да си го иска. В тоя момент се задало агнето и се оплакало, че две котки задигнали шкембето му и моли да му го върнат. Съдията взел шкембето от котките, наместил го и пуснал агнето да си върви.

Сегашните хора и доднес се карат за шкембето на агнето, всеки тегли към себе си, всеки иска да го присвои за своя частна собственост. Оня, който не може да го вземе, пита: Трябва ли да съществува частна собственост? Отговарям: Частна собственост не може да съществува. Да владееш нещо, можеш, но да му туриш табела, че това е твоя собственост, нямаш право. Можеш да владееш телото си, можеш да владееш къщата си, но владението е временно нещо. Как ще наречеш частна собственост закланото агне, кокошка, прасенце? Нямаш право да строиш грамадни къщи. Това самата природа ти доказва. — Как? — Чрез земетресенията. Земята се оплаква, че носи по-голям товар, отколкото трябва, и Бог изпраща едно земетресение да я освободи. Земята не е длъжна да носи такива тежки товари. Това показва, че частната собственост не се позволява. Това е Божият глас. Може да си направите една къща, но ако започнете да се биете за нея, съдията ще каже: Дайте шкембето на агнето, да го турим на мястото му, и агнето да оживее. Това искал да каже Христос в стиха: „Ако не разбирате земните работи, как ще разберете небесните?“

Казвате: Значи, и Христос е бил против частната собственост. Какво ще правим, ако се откажем от нея? Приложете владението. Колко време трае цвета на едно растение? Всяки цвят е временен. Както цветът и плодът не са вечни, така и частната собственост, и владението са временни неща. Като говоря против частната собственост,

нямам пред вид вашите къщи. Аз говоря за оная частна собственост, срещу която и вие сами протестирате. Например, мъжът счита жена си своя частна собственост; жената счита мъжа си частна собственост. Те трябва да се жертвуват един за друг, без да се владеят, без да се считат частна собственост. Това не значи, мъжът да напусне жена си, или жената да напусне мъжа си. Връзката между жената и мъжа трябва да бъде вътрешна, да почива на закона на любовта, в която няма измяна. Павел казва: „Който е вързан, да не се развързва; и който е развързан, да не се връзва.“ Докато ореш, ще бъдеш с оглавник; щом престанеш да ореш, хвърляш оглавника и отиваш да ядеш. Така се учи търпението. Който не научи тоя урок, турят торбата на гърба му и го пращат повторно на нивата. Тъй щото, не казвам мъжът да напусне жена си, нито жената — мъжа си, но да определите отношенията си един към друг. Умът не може да слезе при стомаха, нито стомахът може да се качи при ума, но те трябва да определят взаимните си отношения. Ако мъжът ти е мозък, дай му всичкото си уважение и почитание; ако е стомах, дай му възможност да изпълни своята функция, както трябва. В математиката има закони, които привеждат членовете на уравненията при условия, удобни за решение. Само така задачите стават ясни и разбрани. И на вас много неща са неясни; за да се изяснят, умът ви трябва да лети, да се качва в по-високи сфери. Когато излизате вечер да наблюдавате звездното небе, вие виждате звездите, но не ги познавате, нищо не знаете за тях. За да разберете нещо повече, умът ви трябва да лети, да се качва високо в небесното пространство.

Христос казва: „Когато Духът дойде, ще ви научи на всичко.“ Говори се, че в света съществуват две начала: Христос — доброто начало и антихрист — злото или частната собственост. Ако обсебиш даден човек, или някое общество, или спреш вътрешния стремеж на душата към Бога, ти си антихрист. Ако съдействуваш за развиване на Божественото в човека, ти си Христос за него. Докато всички органи на телото служат на целия организъм, те са свързани с Христа. Щом се отделят, всеки служи на себе си. Те имат връзка с противоположното начало. Който се отдалечава от Бога, сам се осъжда на смърт. Един е Бог, ние сме Негови удове. Един е Христос, ни

сме Негови удове. Всеки трябва да знае мястото и службата си в великия Божествен организъм — дали е нос, око, ухо, пръст. — Защо трябва да се занимавам с ръката си? — Ще се занимаваш с ръката си като с величина, чрез която ще прилагаш волята си. Ръката представя преобразен квадрат; четирите пръста, без палеца, са четирите колела на колата, с които тя се движи. И човек е подобна кола: с двете колела, т. е. с краката, той се движи по земята; с горните колела — ръцете, той пори въздуха.

Христос казва: „Ако не разберете земния живот, не може да разберете небесния." И обратно: Ако разберете небесния, ще разберете и земния. Ние започваме отдолунагоре: да разберем първо земния живот, после небесния. Дали отгоре-надолу ще върви, или отдолу нагоре, човек трябва да разбере, че частна собственост или негово владение е само телото му. Позволи ли си друг някой да се намести в него и да го владее, човек се обърква. Това състояние лекарите наричат полудяване, умопобъркване. За такъв човек казвам, че е изгубил своята частна собственост, т. е. друго същество е влязло в него. Да му се помогне, това значи, да влезе той в владение на своето тело. — Как се лекува такъв болен? — Свещениците му четат молитва, да изгонят лошия дух от него, а лекарите му правят инжекции. И едните, и другите имат желание да изпъдят неканения гост навън. Има случаи в живота, когато истинският собственик се изгубва за няколко години. В това време гостът живее в неговото тело. Като се минат десетина години, първата личност се връща и започва своята дейност оттам, дето е спряла. Де е било това лице цели десет години, не е време да обяснявам. Тоя въпрос е сложен, много време е нуждно за неговото обясняване. Той има отношение към психологията.

Казвам: Човек може да излиза от телото си, т. е. от своята къща по желание, без да става нужда други същества да го обсебват и пъдят навън. Има закони, чрез които човек може да пази своето владение. Казвате, че баща ви, например, умрял и отишъл при Бога. В същност, баща ви е изпъден, други са взели неговата частна собственост, и той остава в положение на бездомник. Вазов нарича бездомниците „немили-недраги." Те са героите на човечеството. Най-големите злини и беззакония в света

стават все за частната собственост. И парите, и яденето, всичко е частна собственост. Ако искате да живеете добре и в хармония с великата разумност, откажете се от частната собственост. Само така ще разберете дълбокия смисъл на Божествения живот.

Има свобода в света, но има и закон. — Кога иде законът? — Когато отиваме от задната страна на коня. Копитото на коня, това е законът. — Как може да се избегне тоя закон? — Ще отидеш откъм главата на коня, отпред. Главата е Христовото учение. Кажеш ли на някого, че е лош, ти го поздравяваш неправилно, отиваш зад гърба му. Кажеш ли, че е добър, поздравяваш го пред лицето. Който поздравява човека зад гърба, ще изгуби два кучешки зъба. Когато престъпиш Божествения закон, непременно ще те сполети някакво нещастие. Като знаете това, търсете причината в себе си, а не в другите. Ако българите са нещастни, причината е в тях, никъде другаде. За тяхното нещастие не са виновни нито сърбите, нито гърците, нито англичаните, германците, французите. Същото се отнася и до другите народи. Всеки народ сам е виновен за своето нещастие. Ако българите поздравяваха коня отпред, откъм лицето му, нямаше да получат тоя ритник. Понеже дойдоха от задната му страна, получиха един тежък урок. Казано е: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери." Българите повярваха, че ще ги направят велики, но сметката им излезе крива. Никой никого не може да направи велик. Само тоя народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата воля. Когато един народ има любов в себе си и готовност да се жертвува за великата правда, той всякога побеждава. Когато всички свещеници, проповедници, учители, съдии и управници, майки и бащи живеят в доброто и го прилагат, те водят своя народ към победа. Само тоя народ може да стане велик.

Нови времена идат за човечеството, нова култура, нов живот. — Какво изисква новата култура? — Да се даде свобода на човека да се прояви. Как се проявяват хората днес? Майката се прояви, натиска дъщерята. Ако дъщерята се прояви, натиска майката. Така се борят пехливаните: единият е горе, другият долу. После обратно. Първият път майката е горе, дъщерята долу; после дъщерята е горе, майката долу. Така се редуват, докато се

уморят. Въпросите не се разрешават така. Днес мачкат България, другите се повдигат. Утре други ще бъдат мачкани. Кога ще се разрешат въпросите? Дойде някой казва, че е силен. Дойде втор, и той казва, че е силен. Хайде тогава да опитаме силите си. Започва пехливанството. Въпросът се решава правилно, когато и двамата кажат: И ти си силен, и аз съм силен, но няма защо да се борим, да си чупим главите. По-добре да живеем братски, а силата си да употребим за общо добро, да просвещаваме умовете и сърдцата на своите близки, да ги научим, как да създават домовете си. Велико изкуство е да създадеш един дом. Днес навсякъде, в всеки дом има разногласие. — Защо? — Защото хората не могат да живеят правилно, не знаят, как да се поздравяват. Всички се поздравяват откъм гърба. И това не е лошо, но за такъв поздрав има закон. Нека съществува закон, строг и справедлив, а не жесток.

Въз основа на това, Христос влиза в нова фаза и казва: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие." Това значи, ако не се върнете в правия път, от който сте се отклонили, и не почнете да мислите, както Син Человечески мисли, не може да разберете небесните неща, следователно, не може да подобрите живота си. Ако не разберете вътрешния живот, не може да разберете и външния.

За изяснение на тая мисъл, ще си послужа с следния пример. Представете си, че живеете в дворец с сто големи стаи — външният свят. Стаите са затворени, отникъде не дохожда въздух. Живеете в тоя дворец, движите се от една стая в друга, изучавате всичко, каквото има в тях, но постепенно започвате да се отегчавате, въздух нямате, светлината ви също е малко. Казвате, че трябва да направите по-големи прозорци, да влива повече светлина и въздух. Разширявате прозорците, но около вас се вдига прах, събират се нечистотии. Чудите се, какво да правите; чувствувате нужда да излезете вън, всред природата, в широкия Божествен свят. Такова е положението на сегашните хора, които живеят само в физичния свят. Те знаят много неща, изучавали са философия, история, право, възхищават се от римското право. Това право е отлично, но се отнася главно до римските граждани. Такова право има всеки народ. Римското право е защищавало римския гражданин. Горко на ония, които не са римски граждани!

Казвам: Има едно право, наречено Божествено. То е право за всички хора, за всички живи същества на земята. За това право говори Христос. Който приеме това право и великите Божествени идеи, той ще стане гражданин на Царството Божие. Това право ще го покровителствува навсякъде. Направете опит. Нека най-нещастният човек приеме това право, за да се убеди в неговата сила. Животът му ще се подобри, хората ще почнат да го обичат, работите му ще тръгнат напред.

Пак повтарям: Пезете се от идеята за частната собственост, която задушава човека. Идеята да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен с идея на частната собственост. Тая идея ще ви заведе в гроба. Тя задавя човека, както всека хапка, която попада в кривото гърло. Гърлото, сърдцето трябва да се отворят и разширят, да диша човек свободно. Извадете хапката, която е отишла в кривото гърло и ви задушава.

Кое е новото, което се очаква от новия живот? Какви блага носи тоя живот? Той превръща гъсеницата в пеперуда и я учи, как да изважда сладкия нектар от цветята. Той освобождава човека от идеята за частната собственост. Не говоря против вашите тела, като частна собственост, като лично владение. Казвам: Пазете телата си, че като дойде господарят ви, да дадете сметка за това, което сте получили от него. Ще кажете: Господарю, много добре прекарах в твоя дом. Връщам го с направените подобрения. Ако имаш намерение да ме пратиш пак на земята, дай ми по-добър дом, да придобия нещо повече от това, което сега придобих.

И тъй, новото време, което сега иде, изисква от вас търпение, търпението изисква вяра, вярата — любов, любовта — послушание, а послушанието — знание и мъдрост. Само умният може да люби. Велико и разумно нещо е любовта. Да любиш някого, това значи, да го пазиш като зеницата на окото си. Да изтезаваш човека, това не е любов; да убиваш хората, това не е любов. Ще кажете, че любовта носи страдание. Страда само оня, който не разбира и не познава нещата. Христос дойде да научи хората да любят и да знаят, защо страдат.

Говори се в Писанието за вода и дух. На научен език водата е магнетизмът, т. е. тя носи магнетичната сила в себе си, а духът е носител на електричество. Христос казва: „Който е минал през вода и дух, той може да влезе в Царството Божие." Това значи: Ако умът ви се възроди от електричеството, а симпатичната нервна система от магнетизма, вие ще бъдете граждани на Царството Божие. Ако обработвате мислите си с електричеството, а чувствата с магнетизма, вие ще разберете великия Божи закон и ще бъдете носители на вярата и на любовта.

Запишете си следните мисли: търпението изисква вяра, вярата — любов, любовта — послушание, а послушанието носи знание и мъдрост. Мислете върху тях, комбинирайте ги по различни начини, за да внесат в душата ви нова струя на живот. Какво изпитвате, когато някой каже, че ви обича? — Светлина и радост. Нещо светне в вас, и вие се зарадвате. Когато майката каже на дъщеря си, че я обича, тя веднага се зарадва. Ако господарят каже на слугата си, че го обича, и той става радостен и весел. Започне ли господарят да се сърди на слугата си, той се обезсърдчава и пада духом. — Кои ученици обича учителят? — Които са добри и послушни.

Желая на всички да приложите любовта в отношенията си. Приемете новото учение и го занесете в домовете си. Предайте го на децата си и на своите близки. Правете опити, без да се обезсърдчавате. Сто опита да направите, важно е да успеете. Може би стотният опит да даде резултат. В края на краищата, очите ви ще се отворят и ще кажете като слепия: „Едно време бях сляп, но сега виждам."

Мнозина ме питат: Ти вярваш ли в това, което проповядваш? Ходил ли си на оня свят, че говориш за него? — В оня свят не съм ходил, но живея в него. — При Бога ходил ли си? — Не съм ходил, но в Него живея и Го изучавам в всичко: в камъните, в растенията, в животните, в водата, в въздуха, в светлината. Бог е в всичко живо. Виждам Го и в най-малкото, и в най-голямото; радвам се и се веселя, като чувам Неговия тих глас. Има ли нещо чудно в това? Вие очаквате да видите Господа след смъртта си. Ако живеете по човешки, и като умрете, пак ще бъдете на земята. Човек трябва да умре за своя

егоизъм и от лед да се превърне на течност. Само така човек може да се спаси. Иначе, да умреш, без да превърнеш леда в течност, ти пак си в опасност. Приемете новите идеи, които идат отгоре. — Де е Бог? — Той е в професора, който просвещава; в свещеника, който поучава; в домакинята, която се грижи за къщата си; в съдията, който решава добре делата си; в войника, в офицера — навсякъде е Бог. Той е в мене, който ви говоря, и в вас, които ме слушате. Бог казва: Това са моите деца, които ме слушат. В бъдеще ще станат отлични хора. Аз се радвам, че те ще се преобразят. Казват някои, че сте грешници, че ще отидете в ада. — Всичко е зременно. Ако днес са грешници, утре ще се очистят и преобразят. Те сега са в ада, но утре ще излезат от него. Какъв пострашен ад може да съществува от земята? Бог е дошъл на земята да ни извади от тоя ад и ще ни извади. Той ни облива с своята любов, посочва ни я, и така усилва в нас вярата и търпението.

Желая всички да бъдете Синове Божии. В широк смисъл казано, слушайте гласа на Бога, вършете волята Му, както вие разбирате, и повече не се страхувайте.

*

16. Беседа от Учителя, държана на 1 февруарий, 1920 г. София.

Аз съм жив

„И ето, живея во веки веков. Амин! Имам ключовете на ада и на смъртта.“*)

Ще ви приведа един анекдот из живота на мравките. Мравешката култура представя една от великите епохи в историята на природата. Като символ, мравката представя човешкия егоизъм. В миналото мравките били в апогея на своето развитие. Те се славели с своите научни открития, с разбиране тайните на природата, с добре организираното си общество. Те се управлявали с сенат или с народно представителство. Един ден, за тяхно нещастие, те били изненадани от появяването на един мравояд. Той насочил дългия си език в тяхното събрание и, за голям ужас на всички, на него се полепили министрите им, народните представители и голяма част от висшите чиновници. С едно насочване на езика си, той ги глътнал и си заминал. Видните философи започнали да разсъждават върху това особено явление, да търсят причината. Те се запитвали, как е възможно едно голямо представителство да полепне на езика на един мравояд и да изчезне. Едни от тях казвали: Видяхме, че нещо черно се проточи към народното събрание, и всички министри и депутати от нашия свят се полепиха и в един момент изчезнаха някъде в пространството. Както магнитът привлича железните стърготини, така и мравоядът привлече тия хора и ги погълна. И доднес тоя въпрос не е разрешен. И доднес мравешките философи се питат, де отидоха министрите и народните представители. Казвам: Те отидоха в утробата на мравояда. Култура!

Питам: Какво е предназначението на земния живот? Какво е предназначението на нашата култура? Ще кажете, че предназначението на културата е да създаде държава, семейство, наука, религия. Ако, наистина, това е предна-

*) Откровение 1 : 18.

значението на културата и на нашия земен живот, защо да не създаде такава религия и наука, които да обединят всички хора? Ако религията е велика наука или велико учение, би трябвало тя да бъде приложима към всички разумни същества. В това няма две мнения. Следователно, нейните форми, каквито и да са те, трябва да бъдат еднакво достъпни за всички. Аз разглеждам религията нито като съвременните философи, нито като съвременните схоластици, нито като съвременните проповедници. Аз не минавам нито за проповедник, нито за схоластик, нито за философ, но за един прост събеседник. Когато фабриката изкарва красиви шишета, какво е тяхното предназначение? Предназначението на шишето е, първо, да се напълни с чиста, прясна вода, че като пътувате, да има с какво да разхлаждате гърлото си. Второто му предназначение е да го напълните с прясно мляко, да си пийнете от него, да подкрепи силите ви. Третото му предназначение е да го напълните с старо, шестгодишно винце, да пиете и, като се замае главата ви, да викате: Да живее България! Не е виновно виното, че главата на човека се замайва. Всеки да пие толкова, че главата му да не се замайва. Ако не можеш да издържиш на една винена чаша, изпий една кафяна чаша. — Трябва ли да се пие вино? — Аз не препоръчвам абсолютно въздържание. Не препоръчвам и абсолютен морал. — Защо? — Ако препоръчвам на хората абсолютно въздържание, ще излезе, че не вярвам на тяхната сила да се владеят. Ако им препоръчвам абсолютен морал, ще излезе, че ги считам за неморални. Ако ви уча на нещо, ще излезе, че сте глупави, че нищо не знаете. Аз разисквам само пред вас известни въпроси така, както са в разумната природа.

Какво представя науката за нас? Науката, знанието е светлина за нашия живот. Светлината показва, че ние не сме нито умни, нито глупави, но сме същества, които постоянно се развиваме. Думите „умен и глупав“ са относителни понятия. Ти си културен човек, но иде нова култура с по-голяма светлина от твоята. В тоя случай, ти минаваш за глупав. Когато новата култура вземе надмощие, съществата, които живеят в нея, минават за умни. Съществата от старата култура пък минават за глупави. И обратно: ако старата култура има надмощие над новата, съществата от старата култура минават за умни, а тия от

новата — за глупави. Каква е мярката на сегашните хора за умни и за глупави? — Ако имаш пари, умен си; ако нямаш пари, глупав си.

„Христос казва: „И ето, аз живея; аз съм жив." Думата „жив" не означава това, което вие разбирате под понятието жив. Ако един човек, като ме слуша, изопачава думите ми и се нахвърля върху мене, той е мъртав, не е жив. Ако бих направил същото, и аз съм мъртав. Когато срещам хора, които говорят, пишат, учат, питам се: Кое ги подтиква да правят това. Ако някой ви обича, запитайте се, коя е причината за това.

Христос казва: „Аз съм жив." Жив е само оня, който може да влезе в връзка с всички живи същества, да разбере тяхното състояние, да познае добрите и лошите им черти и да съдействува за развитието им. Ако дойде някой проповедник, ще каже, че Бог се гневи на грешниците и ги наказва. Не приписвайте на Бога качества, каквито Той не притежава. Не туряйте в устата на Бога думи, които Той никога не е казал. Външно никой не е чул гласа на Бога. Хората сами говорят от името на Бога, както им понася. Слабият казва: Така е рекъл Христос. Така е рекъл Бог. — Ти казваш това, а не Бог. Всеки говори от името на Бога това, което е в негов интерес. Днес множество религиозни, сектанти, правоверни четат Евангелието и вадят само тия стихове, които им понасят, и започват да просвещават хората. Себе си представят за праведни, а тях — за големи грешници. Казвам: Приятели, всички сте прави, но вашите шишета са толкова малки, че не могат да съберат даже една стомилионна част от водата на истината. Не казвам, че не сте взели от водата на истината, но тя не е всичката. Ако задържите тая вода в вашите малки шишета два-три месеца, тя ще се изпари или ще се развали. Тая вода трябва да се освежава, всеки ден да бъде прясна.

Наблюдавайте, какво правя аз. Всеки ден отварям великата книга на живота и чета. Каквото прочета, предавам го на другите. Тая книга е истинският оригинал. Написаното в нея се отличава от това, което хората четат и знаят. Съвременните хора четат от преводите на тая велика книга, които са далеч от самата истина. Задачата на бъдещата култура е да разкрие истината в проста, ясна и приложима форма. Да бъде приложима, това

значи, тя да цъвне, да върже, да даде плод, и всички да опитат плода ѝ. Плодът на истината е тоя, който Христос изразява чрез стиха: „Аз съм жив." Като вкусим от тоя плод, всички ще бъдем живи. Ако дойде някой да спори с мене, ще го питам: Ти ще умреш ли? — Ще умра. — Тогава не можеш да спориш с мене. Достатъчно е с върха на моята губерка да те бодна някъде по телото, за да загубиш мисълта си и да престанеш да философствуваш. Ще започнеш да правиш конвулсии, да вдигаш и слагаш ръцете и краката си. Ако едно слабо бодване произвежда такава промяна в мисълта ви, какво би станало с вас при по-голямо сътресение? Де остава вашата философия? Как имате право да се произнасяте за хората, кой е прав и кой — крив? Прав е тоя, който се движи по диаметъра на окръжността; крив е тоя, който се движи по самата окръжност. Има ли нещо лошо в кривите хора?

Правите и кривите хора са две противоположности, които въртят колелото на живота. Опитайте се да махнете обиколката на колелото, да видите, какво ще стане. Достатъчно е да се возите половин километър на такава кола, за да кажете: Всичко оставям, но на такава кола не мога да се возя. Това е кривото в света. Турете един диаметър на кривото, и то ще стане право. Казват за някого, че е прав. Казвам: Турете му една крива линия наоколо. Значи, кривият се нуждае от диаметър, а правият — от окръжност. Това е философско определяне на нещата. Като зная тая философия, мога да ви кажа, какво ви липсва. Ако жената в един дом е права, ще кажа да ѝ турите една крива линия. Ако дъщерята е права, и тя се нуждае от една крива линия. После ще туря по една ос на тия колела и ще ги впрегна на работа. Само така ще настане мир и любов между хората.

Какво става днес? Диаметърът отива на едно място, окръжността на друго място и започват да философствуват. Едни считат себе си за правоверни, а другите — за кривоверни. Обаче, нито едните, нито другите вършат някаква важна работа. Не е въпрос, кой е крив и кой — прав. Това е бълникане. Важно е всеки да се запита, защо е създаден светът и какво трябва да прави човек в всеки даден момент. — Какво трябва да правим и как

да вършим работите си? — За да се свърши една работа, трябва да се съберат заедно един прав и един крив човек.

Казвате: Как да се освободим от злото? Това е крива мисъл. Щом си ял от забранения плод, не можеш да се освободиш нито от доброто, нито от злото. В забранения плод е скрит принципът на доброто и на злото. Всеки ден ядете от плода на дървото за познаване на доброто и на злото, а искате да се освободите от злото. Това е невъзможно. Който се ползува от плода на забраненото дърво, ще бъде прав и крив, добър и лош. Какво ще възразите на това? Ще питате, защо Ева яде от тоя плод. Ева беше умна и доблестна. Тя реши да яде от забранения плод и понесе последствията без страх. Сегашните дъщери на Ева са крайно страхливи. Те нямат доблестта и безстрашието на майка си. Достатъчно е да ги боднеш с върха на една губерка, за да нададат вик до Бога.

В миналата беседа аз говорих от името на природата. Които ме слушаха и не разбираха, казаха, че говоря за себе си. Ако отидете при една чешма, която тече буйно и надалеч се чува, кой е причина за това: чешмата или водата? — Водата, разбира се. Значи, за да бъда прав, трябва да кажа, че като православната църква няма друга, като православните свещеници няма други; или, че евангелистите са най-добрите хора в света. Като тях безкористни, честни, няма други. Те работят само за Бога, всичко даром дават. Ако говоря така, и православните, и евангелистите ще бъдат доволни от мене, ще кажат, че съм добър човек, че всички трябва да ме слушат. Има и съботяни, и за тях трябва да говоря добре, да кажа, че са на прав път, че всички, като тях, трябва да зачитат съботата. Те са безкористни работници за Божието Слово. И те ще кажат, че няма по-добър човек в света от мене. Всички трябва да го почитаме. Той говори право, затова всички трябва да го слушаме. Прав съм, наистина, по отношение на тях, но не съм прав по отношение на истината.

Това, което казвам за православните, не е право, защото и доднес те ядат от забранения плод. Това, което казвам за евангелистите, не е право, защото и те ядат от забранения плод. Това, което казвам за съботяните, не е право, защото и те ядат от забранения плод. В която църква и да отидеш днес, трябва да стоиш най-малко два

метра далеч от техния кръг, защото наблизо има ритане. Това не е за обида, нито правя упрек, но изнасям въпроса, както е в действителност. Като изхождам от великата истина, казвам: Само едно Евангелие съществува. Само една Православна църква съществува. Само една събота съществува — съботата на доброто в света. Нека всеки ден сърдцето ти бъде обсебено от желанието да празднуваш съботата, като събота на доброто в света.

Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." Аз се чудя на сегашните правоверни и религиозни, които се страхуват от мене. Защо се страхуват? Нито власт имам, нито пари имам, нито много последователи имам. Аз разбирам, защо се страхуват. Като хвърля светлина върху лицето на един голям апаш или разбойник, той веднага изважда револвера си и стреля. Той казва: Господине, не хвърляй светлина върху мене. Осветявай пътя, дето ти вървиш. — Извини, не исках тебе да осветя, но понеже попадна на пътя ми, светлината ми те освети. Аз ти правя път да минеш, но щом не искаш, ще обърна фенера си малко настрана. Няма защо да се плашат хората от мене. Те трябва да се плашат от друго: страшна е смъртта, страшен е адът. Проповедниците говорят на хората за друг някакъв ад, далеч от тях. Според мене, страшен е адът на съвременните хора.

Едно малко ангелче живяло на небето щастливо и блажено. Като посещавало небесното училище, чуло да се говори за някакъв нов свят — за земята. Един ден то казало на един голям ангел: Моля ти се, можеш ли да ми направиш една голяма услуга? Понеже чувам да говорят за земята и за нейните жители, моля ти се да ме заведеш там, да видя, какво представят новите хора. Големият ангел задоволил желанието на ангелчето. Турил го на крилете си и, с него заедно, слезли на земята. Като прекарали няколко деня между хората, ангелчето запитало големия ангел: Защо ме доведе в ада? Аз те молих да ме заведеш между хората, да видя, как живеят. — Това са хората, това е животът на цялото човечество. Наистина, по-голям ад от тоя на земята не съществува.

От две хиляди години богословите и проповедниците говорят за някакъв ад, но далеч някъде. Разправят, че там вързвали грешниците с някакви горещи железни

вериги. Каквито страшни картини да представят, хората пак не се плашат. Друго нещо е адът, а не това, което проповедниците разправят. Благодарете, че вашите сърдца са задебелели малко, та не чувствувате големите страдания на хората. Какви ли страдания няма в света! Те, именно, разрушават човешкия живот. — Кога ще престане това разрушаване? — Когато се премахнат страданията. Има мъчения и страдания, които непременно трябва да се премахнат. Обаче, има мъчения и страдания, които трябва да останат. Те са естествените страдания, които произтичат от Духа. Те подтикват хората към добро. Когато уча, минавам през страдания и мъчения, които ми са приятни. От тях придобивам нещо. Когато някой забива губерка в ръката ми, това страдание е безсмислено. Когато ме пекат на нажежена пирустия, и това страдание е безсмислено. Какво искат от мене? Пари. Аз и без нажежаване ще дам, колкото искат.

Един турчин, на име Хасан, работел в едно турско кафене. По едно време в кафенето влязъл един турски бей, който носел една торба с турски жълтици. Беят седнал пред една от масите и турил торбата близо до себе си. Хасан хвърлил поглед върху торбата, забелязал, де я оставил беят, и си казал: Ех, да имах тая торба, друг човек щях да бъда! Като видял, че беят се разсеял, Хасан взел торбата и я скрил някъде. После се върнал в кафенето и продължил работата си. Беят забелязал, че парите му липсали, и създал тревога в цялото кафене. Започнали да търсят крадеца, и съмнението паднало върху Хасана. Хванали го и започнали да го налагат. Той се уплашил и казал: Аман, ефенди, ще кажа, де съм скрил парите. Въпреки това, набили го добре и му казали: Втори път да не правиш такива работи. След това дохождали други богаташи в кафенето, с пълни торби, но Хасан поглеждал настрана, не се интересувал от парите. Причината за вашите страдания е една и съща. Всички мислят, че златото в света е за тях. Не, златото е на бея. Като вземеш торбата на бея, смъртта ще те хване и ще платиш с живота си.

Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." В това, именно, се заключава новото учение, да разбираш законите на ада и на смъртта. Другояче казано, да разбираш законите, на които се подчиняват силите в

твоя организъм, да живееш толкова, колкото желаеш, а не хората да те заставят да напуснеш телото си. Целта на Христовото учение е да придобием безсмъртие. Всеки човек, който вярва в Бога, може да бъде безсмъртен. Това значи, човек да бъде спасен. Не е въпросът в спасението. То е само един момент в човешкия живот; развитието е друг момент, а безсмъртието подразбира да имаш ключа на ада и на смъртта. Това значи, да кажеш: „Аз съм жив." Живият Господ ще бъде свидетел на всяка твоя постъпка. Като знаеш това, ще внимаваш за постъпките си. Всяка твоя постъпка да бъде права, защото си пред лицето на Бога, в Когото живееш. — Как ще изменим живота си? Как ще подобрим положението си? — Човек може да измени живота си и да подобри положението си в един момент. Ти можеш в един момент да се освободиш от всичките си недъзи. Достатъчно е да кажеш като Христа: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Оня, Който ме е изпратил." Нека всеки в себе си каже: „Не дойдох да изпълня волята на Ивана, на Драгана; дойдох да изпълня волята на Оня, Който ме е изпратил." Иван, Драган, Стоян са ваши братя, няма защо да изпълнявате тяхната воля. Ще изпълнявате волята на Оня, Който ви е дал живот. Като се определите да служите на Бога, ще забележите над очите си, под ъгъл от 45°, една постоянна светлина, която ту се увеличава, ту се намалява. Това ще зависи от вашата вяра. Докато тая светлина е пред вас, нищо не може да ви нападне — всякога ще бъдете живи. Тая светлина иде от Извочника на живота. Всеки може да има тая духовна опитност, обаче, това се отнася до оня, който се е приготвил вътрешно.

Закон е: За да влезеш в връзка с живите сили на природата, клетките на твоя мозък трябва да са приготвени да издържат. Не са ли готови, ти ще приличаш на оня човек, който от две чаши вино се опива. Две кадъни отишли при една богата българка чорбаджийка и започнали да се разговарят. Чорбаджийката ги почерпила по една чаша хардалия вино. Понеже не били привикнали да пият, кадъните усетили, че виното започва да им действува. Те се развеселили и запели. Чорбаджийката им дала още по една чаша хардалия. Те изпили и нея и започнали да пеят и играят.

Казват, че религиозните хора се обърквали. Има нещо истинно в това. Те мъчно издържат на духовните сили, които действуват в тях. Казвам и аз, че новото учение изменя хората, прави ги живи, енергични, весели. Който не знае причината за това, казва, че са пили хардалия вино. Други казват, че им липсва нещо. Като минат 24 часа, те дохождат в нормалното си положение.

Велик е духовният свят, но за него са нуждни подготвени хора, които могат да се справят с бързите промени в живота. Например, намирате се на физичния свят, осветен от слънцето. Изведнъж светлината се изгубва, и вие изпадате в пълен мрак. Ако не се уплашите, след малко ще видите една слаба светлина, която постепенно ще се увеличава. Вие ще започнете да различавате друг свят пред себе си, подобен на физичния, с полета, гори и планини, подобни на тия, които познавате. Навсякъде виждате светлина, по-мека от слънчевата. Това може да продължи две-три минути и след туй дохождате в първоначалното си състояние. Какво ще кажете за това? Ще кажете, че е въображение. Какво ще кажете за астронома, който през своя телескоп вижда неща, които с обикновено око не се виждат? И това ли е въображение? Кое от двете е въображение? И двете неща са реални. Ти отваряш и затваряш очите си и казваш, че виждаш различни неща. Това е илюзия. С обикновено око ти виждаш добре на около 100—200 м. разстояние. На един километър разстояние мъчно различаваш предметите. Значи, има известен предел на виждане в физично отношение. Вън от тоя предел предметите се виждат неясно. Това не е виждане. Обаче, насочиш ли своя вътрешен телескоп, ти виждаш неща, които с най-силен телескоп на земята не можеш да видиш.

Какво представя духовният свят? Външно, с думи той не може да се опише. За да го разбереш, ти трябва да влезеш в него. Това не е привилегия само за едного. Тоя свят е достъпен за всеки, който се е подготвил да влезе там. Мислите ли, че мравката, която лази по главата, по телото ви и влиза в различни общества, може да научи всичко, което става там? Разбира ли тя, какво мислят и говорят хората? Нищо не разбира. Каквото е разбирането на мравката за вашия свят, такова е и вашето разбиране за духовния свят. Ако ви кажа, че ви-

ждам това и онова, какво ще ми възразите? Понеже вие не виждате същото, ще кажете: Ти виждаш, колкото и ние. От ваше гледище сте прави, но и аз съм прав. Аз виждам повече от вас, но не мога в дадения момент да докажа това. И няма защо да ви доказвам. Каква полза ще имате от моето доказателство? Не искам да ви направя адепти. Защо ви говоря тогава за Бога, за невидимия свят? Защото това е благо и за мене, и за вас. Казвам: Освободете се от всички умствени предразсъдъци, от всички лоши чувства, за да бъдете свободни да се ползувате от Божествената виделина, от Божията Истина и Любов, които носят живот и свобода за човешката душа.

Христос казва: „Аз съм жив." И вие, като християни, може да потвърдите това. Не може ли да кажете, че Христос живее в вас? Ако от две хиляди години досега не сте срещнали Христа поне един път, как ще се оправдаете пред себе си? Христос е жива светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него. Не сте ли видели тая светлина? Всички промени, които стават днес в външния свят, както и в самите вас, стават и в духовния свят. Всяка промяна в духовния свят произвежда промяна и на физичния свят. Когато на небето стават избори, и на земята стават избори. Разликата е само в това, че ако на небето става един избор, на земята стават десет; ако на небето стават десет избора, на земята става един. Когато на небето стават десет войни, на земята става една война. И обратно: когато на небето става една война, на земята стават десет войни. И на небето има раждане и смърт. Как ще си обясните тия неща? Това е учението на Христа. Той казва: „Ако не се родите от вода и Дух." Водата е емблема на духовния свят. Значи, ако не се родите в другия свят, не може да влезете в Царството Божие. Това подразбира духовно прераждане, а не раждане на земята.

Казано е: „Ако не се родите изново." Човек трябва да се роди духовно, от вода и Дух. При всяко раждане, на човека се дават условия да се домогне до Божественото знание, необходимо за съграждането на човешкия живот. Като изучава музиката, човек прави усилия да се домогне до нещо, да придобие повече знания. Като изучи едно упражнение в първата позиция, той постепенно минава в втора, трета, четвърта позиция. Какво ще каже

майката на детето си, което по цели часове свири една и съща песен, все в първа позиция? Майката ще се отегчи и ще каже: Стига толкова! Главата ми гръмна от твоето свирене! Може да свири „Цвете мило, цвете красно", но в различни позиции. И сегашните хора свирят „Цвете мило, цвете красно", само в първа позиция, а говорят за религия, за наука. Те казват: Ние вярваме в Бога, четем Евангелието. Те се запитват едни други, кой от тях е православен, кой е евангелист, разбират ли Евангелието и т. н. Това са религиозните хора на „Цвете мило, цвете красно", които свирят само в първа позиция. Друг е въпросът, да свириш на всички позиции. На такъв религиозен, казвам: Свири още. Срещне те един религиозен и казва, че е православен, вярва в Христа, чете Евангелие, знае символа на вярата, а като отидеш да купиш от него масло, ще ти го продаде на най-скъпа цена. Срещнеш друг, който се препоръчва за съботянин; казва, че зачита съботата, а тъкмо тоя ден ще ти даде пари на заем с голяма лихва. Ако не можеш да платиш дълга си навреме, ще те даде под съд, ще вземе къщата ти. Това не е нито православие, нито евангелизъм, нито съботянство.

Сега на всички мъже и жени казвам: Приложете Христовото учение в домовете си. Днес всеки дом има своя религия. При това положение на нещата, никой не може да възкръсне. Който иска да възкръсне, трябва да приеме Христовото учение.

Сега аз искам да ме опитате, доколко прилагам Христовото учение; и аз искам да ви опитам. Не искам да вярвате в мене, но да вярвате в своята душа и в своя дух. Вие още не живеете за душата си. Колко пъти сте я впрягали в неща, които не са по естеството ѝ. Срещнете някого, казвате му няколко обидни думи. Така вие обиждате своята душа. Не е позволено на душите да се обиждат. Трябва да сме нежни, деликатни, както Бог е деликатен към нас.

Като прочетете цялата глава от Откровението, виждате, че там се говори за седем светилника. Това са седем духове. Всеки трябва да носи тия седем светилника в себе си. Те могат да се изразят чрез кого и да е и да помагат на човечеството. Тия духове могат да говорят чрез някой от евангелистите — Матея, Лука, Марка и Иоана; могат да се изявят чрез някой учен или философ. Важно е да се изнесе истината. Който говори истината, той е истински човек, той е едно с Бога. Ако едно дете говори истината, и него бих слушал, както и големия човек. Иоан казва, че когато видял всичко, което му се открило, паднал на земята. Това показва, че земният живот не може да издържи на вибрациите на чистия и възвишен духовен живот. Трябваше да се яви Христос, да положи ръката си върху него, да го вдигне от земята и да му каже: „Не бой се, аз съм жив." Всеки човек трябва да падне на земята като мъртав, да мине през това, което Иоан е преживял. Докато не паднете мъртви като Иоана, докато вашето лично аз, т. е. вашия егоизъм не умре, вие никога не може да кажете като Христа: „Аз съм жив."

Всичко лично, всякакъв егоизъм трябва да падне на земята мъртав, не да изчезне, но да се подчини на Божественото, да се впрегне като вол, да служи за развитието на бъдещата култура. Цели осем хиляди години сме служили на егоизъма — достатъчно е царувал той. Сега трябва да го сменим. С цял свят сме скарани само за егоизъма. Мъже и жени, приятели и приятелки, синове и дъщери, всички са скарани все за личното в себе си. Някой казал нещо лошо за жена ти, и ти веднага се скарваш с него. — Защо се караш? — Имам чест, имам достойнство. Моето достойнство се заключава в това, което правя за своята душа; моето достойнство се заключава в истината, на която служа; моето достойнство се заключава в любовта, която нося в душата си; моето достойнство се заключава в живота, който е даден на мене и на всички хора.

Как гледам на хората в света? Като на условия, чрез които мога да се освободя от злото и от нечистотиите в живота. Както чрез парите се извлича нечистото от нас, така и чрез известни човешки прояви се извличат нашите нечистотии. Например, срещна един човек, нахокам го, кажа му няколко обидни думи, но той ме погледне кротко и си отива тих и спокоен. Аз му благодаря, защото той стана причина да изхвърля от себе си нещо нечисто. Понякога една човешка мисъл може да ни обнови и повдигне. Като знаете това, трябва да разберете смисъла и предназначението на човешките общества. Както прозорците на къщите са необходими за проветряване на

въздуха, така и обществата имат за цел да предпазват хората от задушаване. Колкото повече прозорци има къщата, толкова по-добре. Тъй щото, когато някой ми забие губерка в ръката, аз мълча, нищо не казвам. Чувствувам болката, много дълбоко я чувствувам, но си казвам: Такъв е Божият закон, ще понеса всичко с любов. Заради мене са носили, и аз ще нося за другите. Това е изпит за всеки християнин. Когато опитваш жилото на своя брат, живият Христос ти казва: „Не бой се, тази отрова ти е потребна. Аз ще ти покажа истината. И Бог прави същото в моята лаборатория." Какво правя аз в своята лаборатория? Днес ме ужили един. Взимам отровата от неговото жило, турям я в едно шишенце за лекарство и надписвам, каква е тая отрова и за какво се употребява. На другия ден ме ужили друг. Пак турям отровата в едно шишенце. Така събирам всички отрови за различни болести. На едно шишенце пиша: Тая отрова купих от Иван Драганов. Тя действува отлично против дадена болест. На друго шишенце пиша: Отрова от аптеката на Петко Стоянов. Тя струва скъпо, но като лекарство действува отлично. Вие, като не разбирате тая наука, сърдите се, казвате: Не ми трябва тая отрова.

Христос казва: „Имам ключовете на смъртта." Той говори, именно, за отровата, която предизвиква смъртта. Като не знаете, как да извличате лечебната сила на тая отрова, вие сами се умъртвявате. Срещне те един, вкара ти малко от своята отрова; срещне те друг, също внесе малко от своята отрова в организма ти, а ти казваш: Няма какво да се прави, ще се мре. Като си решил да мреш, викат свещеник да те изповяда. Ти казваш, че си направил това-онова и, като се изповядаш, тръгваш за другия свят. Всички казват: Отиде човекът в Царството Божие. Това е залъгване. Няма защо да се залъгва с изповядване, но свещеникът да извади всичката отрова от душата му. Това значи, да му каже истината. Тия наши езици! Тия наши губерки! По-опасна губерка от езика не съществува. Аз съм опитал вашите губерки. Като ме погледне някой, очите му светнат. Той иска да каже: Знаеш ли, какво мога да ти направя? — Зная, ще ми забиеш губерка. — Досега съм я забивал два сантиметра навътре, сега ще я забия три

сантиметра. — Зная, решил си да пуснеш отровата си, както трябва.

Казвам: Няма защо да светкаме с очите си. Няма защо да забиваме губерките си. Да употребим губерките си за други неща. Някой ден ще направя опит с своята губерка. Ще извикам няколко болни неврастеници, слабогърдни и ще забия своята губерка втях, да видите, какво ще стане. В разстояние на един час те ще оздравеят. Защо ще направя тоя опит? За да покажа силата и възможността на великия Божи закон; да покажа, че в Бога няма промяна и измяна. Ще направя опита с ония, които се колебаят, на които вярата е слаба и които постоянно се питат, какво ще стане с тях. Нищо лошо няма да стане с тях. Те ще станат истински човеци, в пълния смисъл на думата.

Какво искам да ви кажа с вдигане ръцете си нагоре? Двете ръце, вдигнати нагоре, показват двете семена, посадени в земята. От тях излиза вечният живот. Двете семена, израснали в името на Божията Любов и Божията Мъдрост, произлизат от двата велики принципа: принципът на ада и на смъртта и принципът на живота. Затова Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." Отровата на ада и на смъртта ще се отнеме от виделината на живота и от него ще остане само онова, което носи вечния живот.

Днес всички хора търсят Христа в тая или в оная църква. Всички проповедници спорят помежду си, в коя църква е Христос, или коя църква ще спаси човечеството. Те се страхуват, да не би аз да заема мястото на Христа. Никога не съм мислил подобно нещо. Нека те не се страхуват от това. Нито аз мога да заема това място, нито те. Кой е Христос? Оня, който е страдал за цялото човечество. Всеки, който не е страдал за човечеството, не може да бъде Христос. Който иска да бъде като Христа, нека поеме Неговите мъки и страдания. Всеки, който може да страда като Христа, аз пръв ще го призная за равен на Христа. Когато момъкът иска да вземе една красива мома, казва: Ако ме вземеш, ще бъдеш щастлива с мене. Аз съм силен човек. Момата казва на майка си: Намерих своя избранник. Готова съм да отида при него. Родителите се съгласяват, турят им венец. След две години тя се връща при родителите си и казва на майка си:

Мамо, моят спасител не излезе такъв, какъвто се представяше. Той ме изтезава, бие ме, гърбът ми е посинял от бой. Майката казва: Не се отчайвай. Не е само той такъв. Светът е пълен с такива спасители — навсякъде ще ги намериш, в всяка църква, в всяко общество, в всеки дом.

Учението на тия спасители е фалшиво. Оня, който обича своята възлюбена, не оставя прах да падне върху нея. Всички хора хвърлят прах върху Христа — своят възлюбен, но Той стои и гледа, нищо не казва. Аз съм виждал Христа, познавам Го добре, разговарял съм се с Него. Не съм срещал по-добро учение от Христовото, нито език по-добър от Неговия. Това учение обхваща всичко в своите предели. Това учение дава поток на съвременното общество, на съвременната наука и държава. Голямото брожение в света се дължи на великия Христов Дух, Който работи в дълбините на цялото човечество, както и в дълбините на земята. Всичко нечисто, което се крие в земята, се изхвърля навън, като цирей. Няма да минат десетина години, всичко ще се изчисти. До това време човечеството ще мине през такова изпотяване, каквото никога не е мислило. Най-малко по три пъти ще се изпотят, ще се преоблекат и ще се освежат. Всички лъжливи учения, в които са потънали човешките души, ще излезат от вътрешността на организъма им към периферията в вид на пот и ще ги облекчат. Да се освободиш от заблужденията си, това значи, да си излязъл от ада. Христос отключи ада и изхвърли смъртта навън, като каза: „Аз съм жив." Новият живот изкарва смъртта вън от ада и влиза в нашите души.

Сега, вложете вярата си в живота и знайте, че няма по-мощна, по-велика сила от Духа. Вън от Божия Дух няма по-мощна сила — така зная аз. Едновременно, животът е и слаб, и силен, както водата. Всички промени вън от нас се дължат на водата; всички промени вътре в нас се дължат на живота. Ето защо, ако използувате живота разумно, ще имате добри резултати. За да разберете дълбокия смисъл на живота, освободете се от мисълта, че сте грешни и че Бог не ви обича; откажете се от преводите на всички автори и се обърнете към Господа. Той държи ключовете на ада и на смъртта. Той бди, смъртта да не вземе надмощие над живота и да унищожи всичко в света. Смъртта неизбежно съществува. Ние доброволно

я приемаме. — Докога ще умираме? — Докато ядете от плода на дървото за познаване на доброто и на злото. — Кой е тоя плод? — Той е плодът на мравешката култура.

Като не познават живота, мнозина си мислят, че като са живели добре на земята, ще живеят добре и на небето. Така мислят и прости, и учени, и философи. Един свещеник казвал на жена си: Знаеш ли, жена, аз мисля, че и на оня свят ще бъда добре. Досега живях на земята добре, задоволен от всичко. Тук заемах първо място, и на небето ме чака първо място. Един ден дошъл краят на живота му, и той умрял. Жена му поплакала малко за него, но се успокоила с мисълта, че е добре на оня свят. След десет години и тя умряла. Първата й работа на оня свят била да потърси мъжа си. Отишла право в рая. Тук погледнала, там погледнала, никъде не го видяла. — Кого търсиш? — запитали я някои от рая. — Дядо поп. — Той не е тук. Има и други места, все ще го намериш някъде. Тя дошла най-после до ада. Влязла там и, за свое учудване, видяла дядо поп. — Какво стана, че тук те намирам? — Остави се, погрешно съм мислел. Но моето положение не е толкова страшно. Аз съм на раменете на дядо владика. Казвам: Не се чудете, че много православни и евангелисти ще попаднат при дядо поп. Ще кажете, че има нещо утешително. — Кое е утешителното? — Че ще бъдат на раменете на владиката. — Колкото и да се утешавате, това не помага. Православните имат по-малко знания от евангелистите, но са по-искрени, по-чистосърдечни от тях. От много философствуване, някои евангелисти са дошли до извъртване на истината. Те коментират стиховете в Евангелието, докато ги извъртят. Извъртването отдалечава човека от истината. Всеки може да извъртва. Достатъчно е да те бодна с губерката си, за да се извъртиш и забравиш да спориш.

Един човек често критикувал дявола и се произнасял лошо за неговите дела. Дяволът няколко пъти му казвал: Слушай, не се занимавай с мене. Аз съм назначен на тая служба от Господа. Само Той има право да ме съди. Аз съм господарят на света. Ако не престанеш да ме хулиш, ще ти дам един урок, да разбереш, кой съм. Хулителят не преставал да говори лошо за дявола. Един ден последният се превърнал на едно красиво магаре,

което отишло на пазара. Тоя човек отишъл на пазара да си купи нещо. Погледът му се спрял на магарето и пожелал да го купи. Оказало се, че цената на магарето не била голяма, тъкмо в негова възможност. Той се пазарил с продавача и радостен се върнал в дома си. На другия ден завел магарето на чешмата да го пои. Чешмата имала два големи крана. Магарето веднага се мушнало през един от крановете и започнало да показва ушите си от двата крана. Стои господарят пред чешмата, вижда ушите на магарето, но не знае, как да го извади. В това време дошъл един селянин да пие вода от чешмата. Той му казал: Приятелю, помогни ми да извадим магарето, което е влязло в курната на чешмата. — Де е то? — Ето, виждат се ушите му. Селянинът погледнал към курната, но нищо не видял. Ядосал се, че се гаврят с него, и набил добре господаря на магарето. Той постоял известно време и видял, как магарето мърда с ушите си. Дошъл друг човек и на него разказал същото, че магарето му влязло в курната. И тоя човек не видял магарето. И той го набил. След това дохождали много хора на чешмата, но той мълчал вече. Магарето пак мърдало ушите си, но той му казвал: Виждам те, но не смея вече да искам помощ от хората. Не искам да ме бият трети път.

Питам: Какъв смисъл има да разказвате пред хората, че магарето ви се скрило в курната и движи ушите си? На когото и да разказвате, бой ви очаква. Всички лъжливи учения, всички заблуждения в света приличат на красивото магаре, което един ден ще влезе в курната на чешмата и ще стане причина да ви бият за него. Ще ви бият, без да знаете защо. Казвате: Искам да излезе магарето. — Искате, но не излиза. Дръжте се за това, което Христос казва: „Аз съм жив." Може ли съвременната Христова църква да каже: „Жив е Оня, в Когото вярваме. Той има ключовете на ада и на смъртта." Въпрос е, трябва ли християните да се делят на православни, евангелисти, католици, съботяни. Важно е да си отговорите на въпроса, жив ли е и живее ли в вас Христос, в Когото вярвате. Ако е жив, как тълкувате Откровението, което четете?

Мнозина четат Откровението и си правят своеобразни тълкувания. Там се говори за звяр с четири рога, за седем светилника, за някакви тръби. Каквито тълкувания и да се дават, всичко си остава така, както е в действителност. Седемте светилника са седем светлини, от които умовете ни могат да просветнат. Седемте звезди са пътеводните учения в самия човек. Те са силите, с които човешкият дух си служи за разбиране дълбоките тайни на природата. Тръбата, с която архангел Михаил затръбил, е човешкото ухо, дадено от Бога. С него човек трябва да възприема звуковете от външния свят и да разбере, за бой ли са те, или за мир. С това ухо той трябва да се вслушва в гласа на новото учение и да разбере, право ли е то, или криво. Тръбата символизира още и човешката уста. Има ли по-голяма тръба от устата на човека? Казва се, че ангел затръбил с голяма сила. Ще дойде ден, когато умовете на всички хора ще затръбят в един глас, ще се съединят в един ум. Архангел Михаил представя истината, която ще затръби чрез човешката уста. Ще проговори тоя ангел чрез устата на всички хора. Ще се чуе навсякъде разумното Божие Слово.

Казва се още в Откровението, че три жаби излезли от морето. Морето представя света. Според някои, жабите представят спиритизъма, който се разглежда като нещо опасно, което руши. Спиритизмът съществува отпреди 45 години. До негово време кой разрушаваше? Спиритизмът развращавал хората. До негово време кой ги развращаваше? В това няма никаква логика. Кой развращава човешкия ум? — Никой не го развращава: нито православието, нито евангелизмът, нито католицизмът. Ще кажете, че християнството развращава света. Така не се говори. Християнството, както и други философски учения, могат да станат проводници на известни заблуждения, но никога не могат да развратят човечеството. Губерката може да внесе известни микроби в кръвта ти и да се заразиш, но тя по никой начин не може да те отрови. Ако нямаш в себе си отрова, никой не може да те отрови отвън.

Христос казва: „Аз съм жив." Вие, които ме слушате, не вярвате, че Христос е жив. Ако ви кажа, че Христос е тук, между вас, какво ще отговорите? Христос е тук, не като физична личност, а като духовно, невидимо същество. Макар и невидим, тоя Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствувате тук.

Сега вие, които ме слушате, имате известно разположение и чувство към мене. След години, обаче, може да

ме забравите. Човешките чувства са преходни. Христос никого не забравя. Не е било време в историята и живота на космоса, Христос да е забравил някого. Това Го отличава от всички живи същества. Това е живият, великият Христос, Който се изявява днес на цялата бяла раса. Той има пред вид всички страдащи, угнетени, онеправдани. Проповедниците, свещениците трябва да приемат Неговото учение и да го приложат. Не направят ли това, те носят отговорност пред цялото човечество. Те ще ме извинят, не говоря против тях. От това, което им казвам, те ще бъдат по-добре, отколкото са сега. Аз им направих една малка услуга, отнех част от отровата в тяхната кръв. В бъдеще аз ще направя така, че всяка губерка, с която си служите, да не вкарва отрова, а да вади отровата от вашата кръв. Като казвам „аз", говоря на ваш език; в същност, подразбирам живия Христос. Той казва: „Ще извадя отровата от езиците на всички управляващи, на всички проповедници, майки, бащи, братя и сестри. Няма да остане живо същество, на което на върха на езика да има отрова." Тъй говори живият Христос! В бъдеще, когато се срещнем, ще се поздравим без отрова. Христос иде на земята и ще царува хиляди години. Тогава ще се срещнем и поздравим с свето целование. И аз след хиляди години ще дам на всички по една целувка.

*

17. Беседа от Учителя, държана на 22 февруарий, 1920 г. София.

Що казва Духът

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите."*)

Животът трябва да се разбира в своя прав, дълбок смисъл. Разбирането се познава по това, че носи обнова.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите." В тоя стих има две важни мисли: „Който има ухо", и „да слуша, що казва Духът." Думите „ухо" и „слушане" са два важни момента, две важни състояния на душата. Ухото е орган, който душата си е изработила. Значи, само оня може да слуша, който си е изработил орган. Казват, че ухото е външен орган, който има отношение към физичния свят. Както между ухото и говора има известно отношение, така и между слушането и Духа има отношение. Често българите казват, че Духът витае някъде. Тоя израз показва, че те имат криво понятие за Духа. С това те искат да кажат, Духът изявява своето присъствие по особен начин в живота. Когато казваме, че Духът говори в даден народ или в даден човек, подразбираме, че тоя народ, или тоя човек мисли, чувствува и действува право.

Още в предисторични времена, за които се говори в окултната наука, на земята съществувало първото царство, създадено от Бога. Тогава хората се намирали в големи мъчнотии, които не могли да разрешат. Царят им бил добър и благочестив човек. Като видял мъчнотиите на своя народ, той се обърнал към Бога за помощ. Молитвата му била приета. Бог изпратил от небето един ангел, който му донесъл едно житно зърно и казал: Ще посеете това зърно и, като даде плод, с мярка няма да го теглите, с кола няма да го пренасяте, по пътя няма да го хвърляте, в хамбари няма да го пазите. Всеки чо-

*) Откровение 3:13.

век ще вземе от него толкова, колкото сам може да носи на гърба си. Ако ти и твоите поданици служите на тоя закон, ще бъдете щастливи. В който ден измените на тоя закон, ще ви сполетят големи нещастия. И ако ме питате, защо страдате, отговарям: Сегашните хора страдат, защото мерят житото с крини, с коли го пренасят, по пътя го хвърлят, в хамбари го пазят. И всеки човек носи на гърба си повече, отколкото му трябва. Хората измениха на великия закон, който ангелът написа още в предисторични времена. Тоя закон може да се приложи навсякъде. Житното зърно представя една математична формула, която трябва да се изучава. И в геометрията има много неща за изучаване.

С какво се занимава геометрията? — С прави и криви линии, с фигури и тела. Като сте изучавали геометрията, кажете, какво представя кривата линия и какво — кръгът. Кажете, какво е приложението на правата линия и какво — на кръга в живота. Ще кажете, че правата линия представя диаметър в кръга. Обаче, правата линия има и друго определяне и друго значение. Съвременните учени физици, които изследват звука и светлината, са направили следния опит. Взимат две камертона. Единият камертон поставят в хоризонтално положение, а другият — в вертикално. Срещу тях поставят едно огледалце, а срещу него насочват сноп светлинни лъчи. Те се отразяват върху бяло платно. След това докарват камертоните в движение, което се отразява върху платното в вид на кръг. Колкото повече се намаляват вълните на камертоните, и кръгът се намалява, става елипса, докато най-после се превърне в права линия. Всеки може да направи тоя опит.

Какво представя кръгът? Той е проява на физичния свят. Диаметърът е преходна стадия, неутрална зона, граница между видимото и невидимото. Когато енергията на физичния свят започне да се намалява, ние се приближаваме към правата лиииия; когато енергията на физичния свят започне да се увеличава, ние се приближаваме към кръга. Това показва, че нашите отношения към физичния свят са отмерени и определени. Ако един от камертоните е нагласен една октава по-високо от другия, то вълните от трептенията на камертоните ще образуват една осморка. Камертонът, който е поставен хоризонтално, представя ума, а отвесният представя сърдцето. Доказано е, че интенсивността на ума е два пъти по-голяма от тая на сърдцето. Това показва, че материята на ума е по-деликатна, с по-високи трептения от тая на сърдцето.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът." Велико нещо е ухото, с което слушаме. — Кого слушаме? — Духът, т. е. разумното начало, което Бог е вложил в нас. Всеки трябва да проникне в това разумно начало. Хората страдат от това, че не слушат Духа, а слушат всеки, който отвън им говори. Какво ще научите от тъпана, който бие без време? Какво ще придобиете, ако слушате дрънкането на газена тенекия? Какво ще разберете, ако се вслушвате в всеки шум, който се произвежда в външния свят? Всички хора изпълняват различни длъжности: учители, свещеници, съдии, майки и бащи. Питайте ги, обаче, какво са научили при изпълняване на своите длъжности? От осем хиляди години майките раждат, но станаха ли децата им по-добри? От осем хиляди години съдиите разглеждат дела и съдят хората, но оправиха ли света? От осем хиляди години свещениците и проповедниците просвещават хората, но можаха ли да ги научат на великия Божи закон? От осем хиляди години войниците и офицерите прилагат силата, но поставиха ли хората в условия, необходими за тяхното развитие? От осем хиляди години хората оправят света, но можаха ли да го оправят? — Защо не постигнаха това, което желаеха? — Защото са се отклонили от правия път, поради което не разбират Духа.

Днес всички хора се страхуват от Духа. Няма защо да се страхувате от Духа. Той е велик принцип, който внася топлина в сърдцето, светлина в ума и смисъл в живота. Духът е сила, която действува непрекъснато. Той е нещо повече от топлина и светлина. Стане ли някакво прекъсване в действията на Духа, това се дължи на неразбирането на хората. Ако влеза в един замък, с капаци на прозорците, отникъде да не влиза светлина, непременно ще заболея. Кой е виновен за това: слънцето, или аз? Страшно е да останеш в тъмнина. Въпреки това, човек живее на земята, дето светлината се редува с тъмнината, денят с нощта. Ден и нощ съществуват в човешкото сърдце и в човешкия ум. Всяка отрицателна мисъл, всяко отрицателно чувство и всяка отри-

цателна постъпка внасят тъмнина в човека. Положителните мисли, чувства и постъпки внасят светлина. Гневът, сърдението предизвикват тъмнина в човека. Щом се примириш, в тебе настава светлина. Въртенето на земята около оста ѝ и около слънцето показва процесите, през които душата минава. Светлата страна на земята говори за правилно отношение на душата към Бога. Тъмната страна говори за неправилно отношение на душата към Бога.

Често слушате да казват: Да се разберем, да подобрим отношенията си! Ако живеете в тъмната страна на земята, няма да се разберете. С гладния и с жадния всякога можем да се разберем. Достатъчно е да дам на гладния половината от хляба си и на жадния една чаша вода, за да се разберем веднага. Ако, вместо от моя хляб, взема неговото последно парче хляб, никога няма да се разберем. Това е принцип, който се отнася, както за отделния човек, така и за всички хора. Давай, без да очакваш да ти се даде. Който не спазва тоя принцип, сам се натъква на мъчнотии. Една причина може да е малка, но последствията ѝ да са големи.

Преди години в Чикаго станал такъв голям пожар, какъвто до това време не се е случвал. Един човек доил кравата си. Понеже било тъмно, той си послужил с свещ, която турил зад кравата. По едно време кравата ритнала свещта, и сеното в обора се запалило. Запалил се и оборът, а с него заедно и всички съседни къщи. Малка причина създала големи последствия. Пожарът обхванал почти целия град. Един богаташ, като изнасял касата си от кантората, пламъци лижели вече касата. Как да я изнесе? В това време един беден човек минавал покрай кантората. Богаташът го спрял и го помолил да му помогне, срещу което му обещал възнаграждение 250,000 лв. Бедният човек отговорил: За никакви пари не излагам живота си.

Сега и на вас казвам: Пожар иде! Чикаго гори! Какво правят сегашните хора? Днес и учени, и прости стоят на едно място и се занимават с въпроса, как да изнесат касите си. Други се пазарувят, колко да им се плати, за да помогнат на богатите да спасят касите им от пожар. Ако продължавате още да се занимавате с касите си, ще платите с живота си. Чикаго се е запалил и гори. Господ не ни е изпратил на земята да ставаме милионери, майки и бащи, свещеници и проповедници. Той ни е изпратил на

земята да бъдем ученици на великото Божествено учение да се научим да живеем правилно. Ще кажете, че това учение е в разрез с разбиранията на хората. Мислете, както искате, но няма да минат десет години, сами ще разберете, има ли правда в света, има ли Божествени закони. В близко бъдеще няма да остане човек в света, на когото главата да не узрее. Това чета аз в Божията книга. Така ми е казано. Няма да остане глава в света, която да не разбере, че законът на Бога е всякога един и същ и неизменен. Всеки ще разбере, че житото не трябва да се тегли с никаква мярка, нито с кола да се пренася, нито в хамбар да се пази, и всеки да си вземе толкова, колкото може сам да носи на гърба си. С това не искам да ви заплашвам, но казвам: Ще мине известно време, и вие сами ще се убедите в истинността на моите думи. Запишете си тия думи на едно тевтерче, за да се убедите, че думите ми ще се сбъднат. Не казвам да тръбите това в света, да плашите хората, но да вземете думите ми в внимание и да оправите живота си. Няма да минат много години, и вие ще се откажете от стария си господар. Бог ще уволни всички нечестни служители и ще остави само ония, които са доказали своята честност и искреност в служенето си.

Ще кажете: Нима ще престанем да съществуваме? — Животните не съществуват ли? Животните съществуват, но кой от вас би пожелал да изпадне в положението на едно животно? Какво е положението на коня, който всеки ден впрягат? Какво е положението на говедата — крави и волове, които тъй често са опитвали ножовете на своите господари-касапи? Какво е положението на невинните овце, жертва на ненаситния човешки апетит? Мислили ли сте някога върху великата загадка на живота, върху предназначението на всяко живо същество? Ще кажете: Така е определил Господ. — Не е определил така Господ.

Като четете Библията, в Битието е казано, че Бог е определил храна за животните — трева и корени, а за човека — плодове. Никъде не е казано да се колят овце, волове и др. Но като напуснаха рая, хората образуваха кръга, създадоха се различни вярвания, но човешки, а не Божествени. Да мислиш, че твоето верую е право, това е верно само 50%. Право верую е само това, което изхо-

жда от Божествения храм, от Божествения рай. Когато някой казва, че неговото верую е право, питам: Ти живееш ли в рая? — Не живея. — Тогава нямаш право да говориш. Казваш, че си силен човек. Опитай се да носиш товар, след като три деня си гладувал. Така ще опиташ силата си. — Моето верую е съгласно с църквата. — За коя църква говориш? Евангелието изнася две идеи: за църквата и за Царството Божие. Църквата е вътрешен процес, а Царството Божие е външен процес, който оформява всичко. Питам църквата: Де са вашите форми? Де е вашето верую? Казвате: Вярваме в Единнаго, Истиннаго Бога. Ако вярваш в Бога, вярваш ли в Неговата Любов? — Вярвам. — Вярваш ли в Неговата Мъдрост? — Вярвам. — Вярваш ли в Неговата Истина? — Вярвам. — Имаш ли хамбар за жито? — Имам. — Жито? — Имам. — Имаш ли магаре за пренасяне на житото? — Имам. — Тогава ти нямаш нито Любов, нито Мъдрост, нито Истина — всичко в тебе е човешко. Това не са мои мисли, тъй говори Духът. Така говори живият Господ, Който държи всичко в света. Благодарение на Него днес всички министри, бащи, майки, учители, проповедници се ползуват от Неговите блага. Мислите ли, че живият Господ е някъде далеч? Той е близо, между нас, и всичко слуша. Неговото ухо е толкова чувствително, че възприема и най-слабите въздишки на страдащите.

Като четете Откровението, ще срещнете места, дето се говори за страданията на заклaните животни. Душите им протестират. Не е въпрос да се разчувствувате, но да приложите Божията Любов — да възприемете Божественото учение. То е много старо учение. Колко пъти сте го изучавали! — Как ще го приложим? — Като дойдете при мене, ще ви кажа: Житото не тегля, в хамбар не го пазя. Влез и си вземи, колкото ти трябва. Вие минавате за учени хора, за християни, но имате полици с двама-трима поръчители. Казваш: Наистина, ти си честен човек; майка ти и баща ти са честни хора, вярвам ви, но за да бъда сигурен, нека се подпишат на полицата. Това показва, че тоя човек вярва на тебе само 50%. И сега, като говоря, хората ми вярват само 50%. Казват: Дай поръчители! — Поръчители не давам. Един поръчител имам — живият Господ. Ако всички българи се съгласят да живеят, както им казвам, сами ще проверят, че Бог управлява света. Само тогава ще ми повярват. Аз не си служа с схоластика. Дали аз, или вие ще направим опита, все едно. Ще се намери човек, който един ден ще направи тоя опит. Някои завиждат, че еди-кой си постигнал нещо. Всеки иска да се прослави. Когато си правиш кола, все ще дойде някой да ти помогне. — Не съм доволен от него. — Тогава, направи си я сам. — Не мога. — Щом не можеш, ще бъдеш доволен от това, което другите правят. Друг е въпросът, когато се качиш на своята кола. Там можеш да заповядваш. Докато я правят, ще мълчиш. Детето ти е болно на смъртно легло. Имаш нужда от лекар. Избираш един лекар, друг, не си доволен от тях. Кой лекар ще дойде, не е важно; важно е да се помогне на детето.

Сегашното общество боледува. Питам: Де са вашите лекари? Как ще се излекува обществото? Ако мислите, че обществото ще се поправи с досегашните педагогически методи, все същата кал ще се гази. Сегашните методи не могат да издигнат обществото нито на милиметър. Здрава основа е нужна. За да извадя човека от калта, трябва да имам здрава основа. Ако го извадя временно и после пак затъне в калта, и аз ще отида след него. Такива са сегашните реформи. Реформират се хората! — Как? — Един се качил на гърдите на друг. В това положение и двамата ще паднат: единият по-рано, другият по-късно. — Защо? — Нямат основа. Ето защо, като дойде едно ново учение, което може да повдигне хората, да възпита децата, да преустрои обществото, то трябва да се зачита. Всеки да зачита правото на човека, като душа, защото по начало тя е Божествена и произлиза от Бога.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите." Какво ще стане с тоя, който няма ухо? Преди години, на Бургазкото пристанище се случило нещо интересно. Пътници, с билети в ръка, се трупали на пристанището, за да влезат по-скоро в парахода, да си заемат места. Един овчар от едно българско село също се отправил към парахода, придружаван от кучето си. Още не стигнал до парахода, кучето му започнало усилено да го тегли за дрехата, да се върне назад. Овчарят се опитал да се противопостави на кучето, но то продължавало непрекъснато леко да го дърпа. Той започнал да се колебае, да се откаже от пътуването си, и най-после решил да се върне назад. Като видяли, че се връща, някои пътници му

казали: Защо се връщаш? Билетът ти ще пропадне. Той отговорил: Ще послушам кучето си, което никога не ме е лъгало. Че ще пропадне билетът, нищо от това. Наистина, тоя параход претърпял голяма катастрофа и, освен овчарят, никой не се спасил. И доднес не се знае, какво е станало с него.

Кучето е символ на верност и приятелство. То обича човека и му остава верно. С това кучето изплаща греховетe си. Питам: Какво трябва да се прави, след като Бог ни е кредитирал? — Трябва да се готвим за другия свят. — Де е тоя свят? Според мене, тоя и оня свят са на едно и също място. Ако живеете само в две стаи от един голям замък, целият замък ли обитавате? Обаче, двете стаи са в замъка. Значи, те са част от целия замък. На същото основание, и земята представя част от целия свят. — Не виждаме другия свят. — Това е друг въпрос. То се дължи на вашето ограничено зрение. Казваш, че виждаш даден човек. Какво ще стане, ако тоя човек се постави под специални ъгли на пречупване на светлината и стане невидим? Вашето виждане се обуславя от сенките, от отраженията, които претърпява светлината. Измени ли се ъгълът на падането на светлинните лъчи, вие ще виждате предметите по особен начин, а не както при обикновеното виждане. От ъгъла на падането и на отражението на светлинните лъчи зависи, в какъв свят ще попаднеш и как ще виждаш нещата. Следователно, виждането се определя, освен от участието на зрението, още и от участието на останалите сетива. Какво ще видите, ако съзнанието ви е затворено в един камък? Колкото окото прониква вън от камъка, толкова и вие ще виждате. Обаче, ако и слухът ви взима участие, той ще помогне на зрението ви. Ако шестото чувство в вас е развито, вие ще виждате нещата и на големи разстояния, както и зад непрозрачни прегради. Както с помощта на радиото чувате, какво се говори от Америка, например, така с помощта на шестого чувство ще виждате, какво става в даден момент в Америка. Това може да проверите всеки момент, да се убедите в истинността на думите ми. Например, оттук виждате, че в Чикаго някой професор държи една интересна лекция по биология. Проверете по телефона, за да се уверите в вашето вътрешно виждане. Проверявате и се оказва, че виждането ви е верно.

Как ще си обясните тоя факт? Ще кажете, че тук има някакво обърквaне. Кой е объркaният: който притежава шестото чувство, или оня, който отрича истината? Не е въпрос да се доказва, кой е объркан, но да се докаже, че съществува шесто чувство в човека. Оня, който има добре развито ухо, може да възприеме и най-деликатните тонове, за които човек, с неразвито ухо, остава чужд. Художникът, който има добре развито око, схваща такива цветове, които човек с обикновено развито око не може да възприеме. Писателят предава на своя стил такива тънкости, каквито обикновеният човек не долавя. Може ли, при това положение, да отречете способностите на човека? Достатъчно е да попаднете в ръцете на един добър френолог, за да се произнесе, дали сте музикален, дали имате философски способности, или някаква особена дарба. Ще кажете, че само Бог знае тия неща, и само Той може да се произнася за човека.

Един българин кадия, това се случило в турско време, отишъл при един турчин-чорбаджия. Последният го приел добре: заклал кокошка, опекъл я, наточил вино. Като се нахранили, чорбаджията му казал: Слушай, ефенди, времето скоро ще се развали. Ще дойде голям студ, бързай да си отидеш. — Отде знаеш? — Свинята ми каза. Кадията го послушал и си отишъл. Веднага времето се застудило. След това той срещнал техния ходжа и го запитал: Знаеш ли, кога се разваля времето? — Не зная. — Чудно нещо, свинята на чорбаджията знае това, а ти не знаеш.

Какво се иска сега от човека? Той трябва да знае отношението, което съществува между мислите и ума, чувствата и сърдцето, постъпките и волята, както и между душата и духа. Ще кажете, че не вярвате в тия отношения. И ходжата не вярва, че времето може да се предсказва, но свинята го предсказва. Не само свинята предсказва времето, но и паякът, и пчелата. Който наблюдава тия неща, той се убеждава в предсказването, не като сляпо гадание, но като естествен закон. Човек трябва да наблюдава природата и да изучава явленията ѝ. Когато казвам, че чета от книгата на природата, това значи, че наблюдавам явленията и ги изучавам. Аз търся причината на всяко явление. Виждам, че една река тече бързо. — Защо? — Наклонът ѝ е голям. Друга река тече бавно. —

Защо? — Наклонът и е малък. Един човек е буен, друг е тих, кротък. Наклонът, от който слиза първият, е голям, а наклонът на втория е малък. Между буйния човек и бързата река, както между тихия човек и тихата река съществува известна аналогия. Влизам в една гора и виждам, че клонете на някои дървета стърчат нагоре, а на други са увиснали. Коя е причината за това? Първите дървета са млади, а вторите стари. Когато момъкът реши да се жени, завива мустаците си нагоре. Щом се разочарова от женитбата, мустаците му увисват надолу. Каже ли човек, че животът няма смисъл, той прилича на старо дърво, на което клонете увисват надолу. Не дръжте в ума си мисълта, че сте стари.

Думите „стар, беден," са измислени от дявола. Бъдете млади и богати, а не стари и бедни. Аз не препоръчвам на хората беднотията. Всички трябва да бъдете богати по ум, по сърдце, по дух и по душа. Ако сте богати така, всичко останало ще дойде само по себе си. Когато Бог се яви при Соломона и му каза, да иска, каквото желае, Соломон не пожела нито богатство, нито слава. Той пожела мъдрост. Грешката на хората се заключава в това, че не знаят, какво да искат. Ако ме пита Господ, какво искам, ще кажа: Господи, искам Твоята Любов, Твоята Мъдрост, Твоята Истина, Твоята Правда и Доброта да пребъдват винаги в мене. Понеже в продължение на десетина години Бог ще се яви на всички, бъдете готови, и вие да поискате същото. — Как ще се яви Бог на хората? — На едни ще се яви с весело и засмяно лице, а на други — строг и сериозен. Когато ученият заболее от някаква инфекциозна болест, започва да се гърчи, да свива лицето си — страда. Това е Божието лице, отразено върху неговото. Бог го пита: Защо не приложи нито езика си, нито ръцете и краката си за Словото Божие? Разбра ли сега, как се живее? Сега тъпан бие върху тебе. — Защо? — Да те укротят.

Когато индийците искат да укротят слона, обръщат го няколко пъти на гърба му. Така той става много кротък. Слонът е горд, гневен. Горко на оня, който се опитва да го хване. Когато Бог иска да укроти човека, туря го на легло и го обръща няколко пъти на гърба му. Като се укроти, той разбира, как трябва да се живее. Той не люшка вече хобота си натук-натам, а започва да помага на слабите и немощните. Като ви говоря по тоя начин, това не значи, че трябва да вярвате в всичко. Сами ще опитате думите ми. Няма да минат много години, и ще се уверите в всичко казано. Бих желал да не опитвате лошата страна на живота. Христос казва: „Който има ухо, нека слуша, що казва Божият Дух."

Мнозина ме слушат, но малцина вярват в думите ми. Някои ще кажат, че ги за ъгвам, че искам да ги накарам да вярват. Аз не проповядвам вярване, а вяра в живия Господ. Вярата повдига еднакво и бедния, и богатия. Ако имаш вяра, и беден, и прост да си, ще се повдигнеш. Ако нямаш вяра, и богат да си, ще паднеш. Причината за падането на човека е отсъствието на вяра. Щом падне, той започва да чука камъни и казва: Хубав беше животът едно време. Казвам: Докато мерите житото с крини, докато го пренасяте с коли, докато го пазите в хамбари, вие всякога ще страдате, и хлябът ще поскъпва от ден на ден. — Какво трябва да правим? — Не теглете житото. Това се постига само с любов. Само по тоя начин ще разберете, как работи природата. Всеки трябва да носи в себе си любовта поне на майката и на бащата. Това е идейното в света. Аз говоря за майчината любов като по-висока степен на любовта. Любовта на младите е човешка, а не Божествена. Тя е любов на промени. Не осъждам любовта на младите, но констатирам нещата, както са. Не преувеличавайте нещата, нито ги намалявайте. Затова, като говорите за мене, не преувеличавайте нито доброто, нито злото ми. Някой казва, че съм добър, защото е опитал богатството ми. Друг казва, че съм учен, защото е опитал знанието ми. Ако казвате, че съм учен, а не мога да ви помогна, да ви излекувам, де остава моята ученост? Ще приличам на оня лекар, който препоръчвал на болните си да се мажат външно с газ. Аз не препоръчвам лекарства, които обелват кожата. Ако искате да подобрите положението на обществото, първо трябва да се заемат майките и бащите, после свещениците и учителите, а най-после съдиите. Започнат ли първо свещениците и учителите, нищо няма да излезе. Майките и бащите трябва да дават основния тон на живота. Казват, че църквата ще спаси хората.

Казвам: Спасението иде от майките и бащите. Оня баща, който отначало още дава най-хубавото не-

що на децата си, е свещеник, патриарх, владика и цар. Оная майка, която, още в най-ранната възраст, внася в душата на децата си светли и възвишени мисли и идеали, тя е царица. Да бъдеш майка и баща, това са свещени длъжности, които Бог е определил за човека. Днес хората свалят майката и бащата от положението, което те заемат, и казват: Да дойде учителят да проповядва на децата ни. Да дойде свещеникът да проповядва на нашите деца. — Те могат да проповядват дотолкова, доколкото техните майки и бащи са вложили в душите им светли и възвишени идеали. Само на черноземa можеш да посееш, каквото желаеш, и да очакваш резултат. На песъчливата почва нищо не можеш да посееш.

„Що казва Духът?“ Духът казва на всички да се подготвим за оня свят. — Кой е оня свят? — Той е Божественият свят на земята. Това значи, да живеем на земята, но да изпълняваме Божията воля. — Каква е Божията воля? — Да живеем добре, да придобием безсмъртие. В това се крие смисълът на живота. Според някои учени, смисълът на живота е в изучаване природата и нейните закони. Това са сенки на живота. Това е външната страна на живота. Истинският смисъл на живота е в добрия живот и в безсмъртието.

Коя е причината за смъртта на човека? Човек умира, защото е заложил душата си на оня, който само може да я погуби. Ако се свържете с Бога и живеете, както Той иска, вие ще придобиете безсмъртие. И да умрете, вашата смърт ще бъде само физична. След вас няма да вървят свещеници да ви опяват, да казват: Бог да го прости! Да го упомене Господ в Царството си! Който върши Божията воля, той заминава за оня свят, а не умира. Той казва сбогом на близките си и знае, де отива. Той знае, че ще възкръсне и пак ще дойде на земята да продължи работата си. — Това не може да стане с нас. Ние не можем да възкръснем. — Какво можете да правите? — Вие можете да теглите житото, да го пренасяте с коли, да го пазите в хамбари, да отваряте войни, да се биете. В края на краищата, учените се питат: Защо светът е създаден така? Защо идат толкова страдания?

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът.“ Аз бих желал да не слушате само мене, но да слушате всички учени, които са създали нещо; всички музиканти и художници, които са обезсмъртили името си. В природата има хиляди цветя, реки, гори и планини, а не само едно цвете, една река, една гора или една планина. Великият Божествен Дух се проявява чрез всички цветя, реки, гори и планини, събрани заедно. Всички ние сме събрани заедно да обмислим един важен въпрос, да намерим начин, как да развием и обработим вътрешното богатство, което ни е дадено. Вие не подозирате, какво богатство носите в себе си. Като развиете това богатство, ще влезете в контакт с природата, за да разберете Божествения Дух, Който работи в нея. Сега вие сте в положението на човек, който не знае, отде е дошъл и де отива. Вие идете от далечен път. Вървели сте милиони години, и днес сте спряли на една станция, да дадете нещо от себе си и да придобиете нещо. И земята, заедно с вас, пътува през различни места в пространството.

Един англичанин написал една книга „Отравяне на земята“, която предизвикала голяма буря, голям шум и подигравки около себе си. Като правел своите научни изследвания, англичанинът дошъл до заключението, че земята ще мине през един етерен пласт, в която атмосфера хората ще се задушат, не ще могат да живеят. Вестниците пишат за тая книга подигравателно. Те казват, че хората ще заспят и, като минат през етерния пласт, отново ще се пробудят. Това наричат те възкресение на човешката душа. Казвам: Хората, наистина, ще минат през такъв пласт, но няма да се задушат. Те ще минат през огън. Едни от тях ще изгорят, а други ще светнат. Тая мисъл е писана в Свещената книга. Етерът е Божественият огън, който ще изчисти хората. Когато видите, че едни хора се запалват, горят и изгарят, а други горят, не изгарят и започват да светят, ще знаете, че е дошъл вече Божественият огън. Първите ще умират, както сегашните хора умират, а вторите ще заминават съзнателно. Някой казва: Не мога да издържам на тоя огън. — Щом не можеш да издържаш, ще умреш. Който не е готов да издържа на тоя огън, той преждевременно ще напусне земята. Ние трябва да се приготвим да издържаме на вибрациите на благородните и светли мисли и желания. Които не е готов, той ще се обърка. Не ставаше ли същото и с евреите? Те казваха на Мойсея: На всичко сме съгласни, всичко можем да понесем, но не можем да из-

държаме, Бог да ни говори. Мойсей им обеща, че той ще говори с Господа, а после ще предава разговора на тях. Те не можеха да се разговарят направо с Господа.

„Който има ухо да слуша, нека слуша, що казва Духът." За вас е важно да разберете тази жива, велика истина. Когато тя влезе в душата ви, очите ви ще се отворят, без да изпъкват, както в алчните хора. Погледът ви ще стане мек, ясен, приятен, пълен с интелигентност. Виждали ли сте, колко са отворени очите на сокола? Очите му са отворени, за да вижда жертвите си отдалеч. Значи, очите ви не трябва да бъдат нито много изпъкнали, нито много отворени, защото това показва голяма алчност и грубост. Очите не трябва да бъдат и много вдлъбнати, защото такива хора са склонни да виждат първо лошото в човека, а после доброто му. Ако очите бъдат много отворени, изпъкнали, или вдлъбнати, това са аномалии в човешкия живот. Когато любовта дойде между хората, човек ще има следната външна черта: устните му симетрични, с малки ъгълчета, с върха нагоре. Не е добре устните на човека да бъдат опънати като права линия. Ако устните на някого са такива, да не се обезсърдчава, но да вложи в себе си повече любов и вяра. Той трябва да вярва в доброто на всички хора. Мътната вода, като проникне дълбоко в земята, през песъчливи пластове, става чиста. — Защо някой човек е нечист? — Той е голяма, дълга река, която иде отдалеч и събира по пътя много нечистотии и утайки. Добрият човек се мъчи, страда и така се освобождава от нечистотиите. Той обеднява, но става чист. Лошият човек не е отзивчив. Той върви, не се спира на пътя си. Бедни и страдащи го спират, искат помощ, но той на никого не помага. За лошия се каква, че е богат — богат на утайки и нечистотии. Злото може да бъде отвън и отвътре в човека.

Едно се иска от вас — да си помагате. Вие се намирате при различни условия, не сте на едно и също положение, затова трябва да се чувствувате като братя, взаимно да си помагате. Вие сте актйори, дошли на земята, като на сцена, да изиграете своята роля. Всеки трябва да помага на по-слабия от себе си, да изпълни своята роля. Никой не може да играе добре ролята си, ако няма в себе си любов, мъдрост, истина, правда и доброта. Ако ти имаш повече любов, дай му от своята. Мома, пълна с

любов, да се ожени за момък, беден на любов. И обратно, момък, пълен с любов, да се ожени за мома, бедна на любов. Казват, че бедните не трябва да се женят. Трябва да се знае, за какви бедни се говори. Богатството на човека се определя от неговия ум и от неговото сърдце. Човек трябва да учи, да познае себе си и своя ближен. Днес хората се крият един от друг, не искат да ги познаят. Аз съм правел научни изследвания върху черепа на българина и съм дошъл до заключението, че човек е сложна математична формула. Всеки уд, малък или голям, също представя математична формула. Между тия удове, като формули, съществува известно отношение. При това, забелязано е, че всеки външен йли вътрешен недостатък на организма, отговаря на някое негово вътрешно качество. Например, късият палец показва, че в волята на човека има някакъв недостатък. Палецът отличава човека от животните. Едно време, в миналото, наказвали престъпниците с отрязване на палеца. Така те парализирали тяхната воля. Че, наистина, между волята и палеца съществува известна връзка, виждаме по това, че когато някой заболее, започва да свива палците си. Забележи ли се това, отначало още трябва да започне лекуването на болния. Главно се обръща внимание върху волята му, да се поддържа нейната активност.

Човек трябва да мисли право и да не хвърля вината за погрешките си на другите. Един доктор се спречкал нещо с жена си и, за да я сплаши, извадил срещу нея ножа си. Тя се уплашила, стреснала се и изпаднала в слабо умопомрачение. Близките й веднага хвърлиха вината върху мене. Тя се умопобъркала, защото посещавала беседите ми. Ако, наистина, моите идеи са причина за това, наемам се да я излекувам. След това ще я посъветвам повече да не посещава моите беседи. Аз не искам хора, които се умопобъркват. В същност, причината за това е ножът на нейния мъж. Той най-добре знае вината си. Нека всички знаят това. Така говори Духът.

Аз не искам българите да обиждат Духа, Който живее в мене. Аз нося добро на българите и казвам: Житото, което ви давам, не искам нито с крини да го мерите, нито с коли да го пренасяте, нито в хамбари да го пазите. Нека всеки си вземе толкова, колкото сам може да носи. Ясно ли ви е сега? Това не говоря аз, но

Божият Дух, Който живее в всички хора. Един е Духът. Той възпитава и майката, и бащата, и учителя, и съдията, и свещеника. Той разпределя всички блага, както намира за добре.

„Що казва Духът?“ — Да живеем всички в пълна хармония и съгласие, за да живее и Бог в нас, като наш Баща, а ние, като Негови деца. И като слушаме Бога, ще имаме права мисъл и право разбиране. От вас, като българи, се изисква геройство. В една от миналите беседи казах, че англичаните се отличават с честността си, германците с трудолюбието си, славяните с самопожертвователността си. И вие, като българи, желая да имате за девиз самопожертвуването. Само така ще разберете смисъла на живота. Дето има саможертва, там е Духът. Ако не сееш, как ще жънеш? Ако майката не роди, как ще познае майчината любов? Приложете саможертвата, за да дойдат любовта и мирът в домовете, между мъже и жени. Да настане пълна хармония, пълно съгласие между всички хора. Когато мъжът се връща от работа, жената да го посрещне с радост и веселие, да бъде готова на всякаква жертва за него. Като види това, той ще се изпълни с любов към нея, с готовност да ѝ услужва в всичко. Как проявяват мъжът и жената любовта си? Ако мъжът обича жена си, близките започват да действуват върху честолюбието му и казват: Какво си тръгнал по ума на жена си? Не виждаш ли, че тя те води за носа? Дай ѝ да разбере, че ти си мъж, че си господар. Той се повлиява от думите им и постепенно изменя отношенията си към нея. Другаде на жената говорят против мъжа ѝ, докато я настроят против него. И тя постепенно изменя отношенията си към своя мъж.

Една майка изпратила детето си в дюкяна, да каже на бащата, че обядът е готов. Мъжът не тръгнал веднага за дома си, понеже имал доста клиенти, трябвало да изпрати всички. Жена му се ядосала, едва го дочакала да се върне. И, като видяла, че иде, сграбчила бастона му и го ударила силно по ръката. Така тя проявила геройството си — счупила ръката на мъжа си. Като ходел с превързана ръка, близките му го запитвали, как е счупил ръката си. — Паднах от коня си и я счупих. Тоя мъж бил силен, с пехливани се борел и ги събарял на земята, а жена му, с един удар, могла да счупи ръката му.

„Що казва Духът?“ Той казва да напуснеш дюкяна си и да излезеш вън. Щом ти каже, веднага изпълни заповедта му. Иначе, ще те удари един път и ще ти счупи ръката. И като те питат, как счупи ръката си, ще кажеш, че си паднал от коня си. Причината за счупването на ръката не е външна, но вътрешна. Причината се заключава в това, че сееш в кръчмата, че мериш житото с крини, че го пренасяш с коли, че го пазиш в хамбари. За да не се чупи ръката ти, в кръчма не ходи, с крини жито не мери, в хамбари не го пази. И всеки да си вземе толкова жито, колкото може да носи.

Засега тоя обяд ви е достатъчен. Повече от това ще ви даде Духът, Който живее в вас.

Христос казва: „Когато Духът на Истината дойде в вас, Той ще ви научи, какво да правите, и ще ви припомни всичко онова, което аз съм ви казал.“ Духът ще ви научи на всичко. Той ще ви напомни всичко онова, което живият Господ ви е казал. Той ще възкръсне в вашите души.

*

18. Беседа от Учителя, държана на 29 февруарий, 1920 г. София.

Съдържание

	стр.
1. Да възлюбиш Господа	3
2. Да не я пия ли?	18
3. Петте разумни девици	31
4. Ще бъдат научени	47
5. Отдайте Божието Богу	60
6. Господ му рече	71
7. Нито тържик	91
8. Като го видя Петър	108
9. Кога се молиш	125
10. Аз съм онзи човек	140
11. Бог е говорил	157
12. Ще живее	176
13. Работи на лозето ми	193
14. Излязоха и завтекоха се	209
15. Добрият пастир	228
16. Земният и небесният	242
17. Аз съм жив	260
18. Що казва Духът	279

Учителят Петър Дънов

ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА

неделни беседи 1919-20

второ, фототипно издание

предпечатна подготовка - ИК „СОНИТА-5“
формат 60x84/ 16
печатни коли 18,5

ISBN 954-8646-33-1